

Chulalongkorn University

Chula Digital Collections

Chulalongkorn University Theses and Dissertations (Chula ETD)

2019

ผลการจัดการเรียนรู้ผลศึกษาตามแนวคิดอรรถไต้ที่มีต่อภาวะผู้นำและพลสัมพันธ์ ทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1

มณีสวี แดดวง
คณะครุศาสตร์

Follow this and additional works at: <https://digital.car.chula.ac.th/chulaetd>

Part of the [Health and Physical Education Commons](#)

Recommended Citation

แดดวง, มณีสวี, "ผลการจัดการเรียนรู้ผลศึกษาตามแนวคิดอรรถไต้ที่มีต่อภาวะผู้นำและพลสัมพันธ์ทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1" (2019). *Chulalongkorn University Theses and Dissertations (Chula ETD)*. 9808.
<https://digital.car.chula.ac.th/chulaetd/9808>

This Thesis is brought to you for free and open access by Chula Digital Collections. It has been accepted for inclusion in Chulalongkorn University Theses and Dissertations (Chula ETD) by an authorized administrator of Chula Digital Collections. For more information, please contact ChulaDC@car.chula.ac.th.

ผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามแนวคิดธอร์นไคค์ที่มีต่อภาวะผู้นำและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ
นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา ภาควิชาหลักสูตรและการสอน
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ปีการศึกษา 2562
ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

EFFECTS OF PHYSICAL EDUCATION LEARNING MANAGEMENT BASED ON THORNDIKE'S
CONCEPT ON LEADERSHIP AND LEARNING ACHIEVEMENT OF SEVENTH GRADE
STUDENTS

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Education in Health and Physical Education

Department of Curriculum and Instruction

FACULTY OF EDUCATION

Chulalongkorn University

Academic Year 2019

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์	ผลการจัดการเรียนรู้ผลศึกษาตามแนวคิดธอร์นไค์ที่มีต่อ ภาวะผู้นำและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน มัธยมศึกษาปีที่ 1
โดย	น.ส.มนัสวี แหดวง
สาขาวิชา	สุขศึกษาและพลศึกษา
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภารดี ศรีลัด
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุธนะ ดิงศภักดิ์

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้บัณฑิตวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต

..... คณบดีคณะครุศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริเดช สุชีวะ)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.สมบัติ อ่อนศิริ)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภารดี ศรีลัด)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุธนะ ดิงศภักดิ์)

..... กรรมการ
(ศาสตราจารย์ ดร.จินตนา สรายุทธพิทักษ์)

..... กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.สมบัติ อ่อนศิริ)

มนัสวี แหดวง : ผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามแนวคิดธอร์นไดค์ที่มีต่อภาวะผู้นำและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1. (EFFECTS OF PHYSICAL EDUCATION LEARNING MANAGEMENT BASED ON THORNDIKE'S CONCEPT ON LEADERSHIP AND LEARNING ACHIEVEMENT OF SEVENTH GRADE STUDENTS) อ.ที่ปรึกษาหลัก : ผศ. ดร.ภารดี ศรีลัด, อ.ที่ปรึกษาร่วม : ผศ. ดร.สุธนะ ดิงศภักดิ์

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนภาวะผู้นำและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาตามแนวคิดธอร์นไดค์ที่มีต่อภาวะผู้นำและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 และ 2) เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนภาวะผู้นำและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติกับกลุ่มนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาตามแนวคิดธอร์นไดค์ที่มีต่อภาวะผู้นำและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 2 ห้อง แบ่งเป็นกลุ่มควบคุม 1 ห้องเรียน จำนวน 31 คน และกลุ่มทดลอง 1 ห้องเรียนจำนวน 31 คน รวมทั้งสิ้น 62 คน โดยการสุ่มแบบง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามแนวคิดธอร์นไดค์ 2) แบบประเมินภาวะผู้นำ และ 3) แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพลศึกษา การวิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และการทดสอบค่าที (t-test)

ผลการวิจัยพบว่า

1) ค่าเฉลี่ยคะแนนภาวะผู้นำและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาตามแนวคิดธอร์นไดค์ที่มีต่อภาวะผู้นำและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2) ค่าเฉลี่ยคะแนนภาวะผู้นำและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาตามแนวคิดธอร์นไดค์ที่มีต่อภาวะผู้นำและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 สูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สาขาวิชา สุขศึกษาและพลศึกษา

ปีการศึกษา 2562

ลายมือชื่อนิสิต

ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาหลัก

ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาร่วม

6183871727 : MAJOR HEALTH AND PHYSICAL EDUCATION

KEYWORD: Physical Education Learning Management based on Thorndike's concept,
Physical Education Learning Management by normal method, Physical
Education Achievement, Leadership

Manatsawi Kaeduang : EFFECTS OF PHYSICAL EDUCATION LEARNING MANAGEMENT
BASED ON THORNDIKE'S CONCEPT ON LEADERSHIP AND LEARNING ACHIEVEMENT OF
SEVENTH GRADE STUDENTS. Advisor: Asst. Prof. PARADEE SRILAD, Ph.D. Co-advisor:
Asst. Prof. Suthana Tingsabhat, Ph.D.

The purposes of this study were 1) to compare the average score of Leadership and Achievement of Physical Education; before and after of the experimental group earning physical education learning management based on Thorndike's Concept and the control group earning conventional teaching method. 2) to compare the average score of Leadership and Achievement of Physical Education; after the experimental between-group earning physical education learning management based on Thorndike's Concept and the control group learning conventional teaching method. A sample was selected from 62 students in grade 7 of School. Thirty-one students were assigned to the experimental group while the other thirty-one students were assigned to the control group. The research instruments composed of 1) sixteen physical education lesson plans based on Thorndike's Concept 2) the assessment of leadership and 3) physical education achievement measurement. The data was analyzed by Means, Standard Deviations and t-test.

The research findings were as follows;

1) The average score of Leadership and Achievement of Physical Education of the experimental group after implementation was significantly higher than before implementation at .05 level.

2) The average score of Leadership and Achievement of Physical Education of the experimental group after implementation was significantly higher than the control group at .05 level.

Field of Study: Health and Physical Education Student's Signature

Academic Year: 2019 Advisor's Signature

Co-advisor's Signature

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณา ดูแลและเอาใจใส่เป็นอย่างดีจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภารดี ศรีสัต อาจารย์ที่ปรึกษาหลักวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุระนง ดิงศรัทีย อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ซึ่งได้ให้คำปรึกษา คำแนะนำ ข้อเสนอแนะต่าง ๆ ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องที่เกิดขึ้นจากการทำวิจัยให้ถูกต้องสมบูรณ์ รวมทั้งให้กำลังใจและความช่วยเหลือในทุกด้านมาโดยตลอด ทำให้ผู้วิจัยได้รับประสบการณ์ในการทำวิจัย และรู้จักวิธีการสื่อสารการประสานงานต่าง ๆ มากยิ่งขึ้น ทั้งนี้ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งเป็นอย่างยิ่งในความกรุณาของท่านอาจารย์ จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมบัติ อ่อนศิริ ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์และกรรมการภายนอก ศาสตราจารย์ ดร.จินตนา สรายุทธพิทักษ์ กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาได้ให้คำแนะนำ และเสนอแนะแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขพร้อมทั้งตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ทำให้วิทยานิพนธ์มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ศาสตราจารย์ ดร.จินตนา สรายุทธพิทักษ์ รองศาสตราจารย์ ดร.บัญชา ชลาภิรมย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมบัติ อ่อนศิริ อาจารย์ ดร.ธานินทร์ บุญญาลงกรณ์ และคุณครูปรียา บุญให้ผล ที่ได้เสียสละเวลาเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ให้คำแนะนำและตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ นายณัฐวุฒิ รัตนอรุณ ผู้อำนวยการโรงเรียนทุ่งสงวิทยา ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ในการใช้สถานที่เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการทำวิจัยในครั้งนี้ ขอบพระคุณคุณครูปรียา บุญให้ผล นายวิชญพงศ์ ผ่องฉาย นายจงรักษ์ เสงส์สัน ที่ให้ความช่วยเหลือในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และอำนวยความสะดวกในการทำวิจัย ขอขอบคุณนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2562 ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างและให้ความร่วมมือในการทำวิจัยเป็นอย่างดีมาโดยตลอด

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่ออดิศักดิ์ แหวง คุณแม่อมรรัตน์ แหวง นางสาวกรกนก แหวง และนายเพชร แหวง เป็นอย่างสูงที่ได้ให้การสนับสนุนในการศึกษามาโดยตลอด เป็นกำลังใจให้ความรัก ความเอาใจใส่ และอำนวยความสะดวกเสมอมา และขอขอบคุณเพื่อน ๆ พี่ ๆ ร่วมรุ่นสาขาสุศึกษาและพลศึกษาทุกคนที่เป็นกัลยาณมิตรที่ดี เป็นกำลังใจที่ดีซึ่งกันและกันตลอดเวลาที่ศึกษาในระดับปริญญาโทมาบัดนี้ ความอบอุ่นที่ผู้วิจัยได้รับเหล่านี้จะอยู่ในใจของผู้วิจัยตลอดไป

มนัสวี แหวง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

สารบัญ

หน้า

.....	ค
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ค
.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ง
กิตติกรรมประกาศ.....	จ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญภาพ	ฎ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
บทที่ 2 เอกสารและงานที่เกี่ยวข้อง.....	9
1. แนวคิดการจัดการเรียนรู้พลศึกษา	9
1.1 ความหมายของการจัดการเรียนรู้พลศึกษา	9
1.2 หลักการและวิธีการสอนพลศึกษา.....	13
1.3 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษา	16
1.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนพลศึกษา.....	18
2. ทฤษฎีสัมพันธ์เชื่อมโยงของธอร์นไคค์.....	24
2.1 หลักการเรียนรู้ของทฤษฎีธอร์นไคค์.....	24
2.2 กฎการเรียนรู้ธอร์นไคค์.....	25
2.3 การนำหลักการทฤษฎีไปประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอน.....	28
2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีทฤษฎีการเรียนรู้ของธอร์นไคค์	28

3. ภาวะผู้นำ.....	32
3.1 ความหมายของผู้นำและภาวะผู้นำ.....	32
3.2 ลักษณะของผู้นำ.....	33
3.3 การประเมินภาวะผู้นำ.....	39
3.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาวะผู้นำ.....	40
4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพลศึกษา.....	52
4.1 ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	52
4.2 การประเมินผลสัมฤทธิ์การเรียนพลศึกษา.....	52
4.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพลศึกษา.....	54
5. กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	58
บทที่ 3 วิธีดำเนินงานวิจัย.....	59
ตอนที่ 1 การเตรียมการทดลอง.....	61
1.1การศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	61
1.2การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	61
1.3 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	62
ตอนที่ 2 การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล.....	80
2.1 การกำหนดแบบแผนการทดลอง.....	80
2.2 การติดต่อประสานงานการทดลอง.....	81
2.3 การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล.....	81
ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	84
3.1 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	84
3.2 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	84
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	86
ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนภาวะผู้นำ.....	87

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพลศึกษา.....	93
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	101
สรุปผลการวิจัย.....	102
อภิปรายผลการวิจัย.....	104
ข้อเสนอแนะ	108
บรรณานุกรม.....	110
ประวัติผู้เขียน.....	181

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 1 ตารางวิเคราะห์จุดมุ่งหมายของพลศึกษา	12
ตารางที่ 2 ตารางวิเคราะห์เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้พลศึกษา	23
ตารางที่ 3 ตารางวิเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ของธอร์นไคค์	28
ตารางที่ 4 ตารางวิเคราะห์คุณสมบัติของภาวะผู้นำ	37
ตารางที่ 5 ตารางเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาวะผู้นำ	48
ตารางที่ 6 การเปรียบเทียบการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้วิธีการสอนพลศึกษาแบบปกติกับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่ตามแนวคิดของแนวคิดของธอร์นไคค์	63
ตารางที่ 7 เกณฑ์ของแบบทดสอบทักษะการส่งและรับลูกแฮนด์บอลกระทบฝ่าผนัง (คะแนน)	75
ตารางที่ 8 เกณฑ์ของแบบทดสอบทักษะการขว้างลูกแฮนด์บอลแบบมือเดียวเหนือไหล่ (คะแนน) ..	76
ตารางที่ 9 เกณฑ์ของแบบทดสอบทักษะการเลี้ยงลูกแฮนด์บอล (วินาที)	76
ตารางที่ 10 เกณฑ์ของแบบทดสอบทักษะการยิงประตูแฮนด์บอล (คะแนน)	76
ตารางที่ 11 องค์ประกอบของสมรรถภาพทางกายและรายการทดสอบสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษา	77
ตารางที่ 12 รายการทดสอบสมรรถภาพทางกาย สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษา (อายุ 13-18 ปี)	77
ตารางที่ 13 เกณฑ์มาตรฐานสมรรถภาพทางกายสำหรับนักเรียน ระดับมัธยมศึกษา (อายุ 13 ปีเพศชาย)	78
ตารางที่ 14 เกณฑ์มาตรฐานสมรรถภาพทางกายสำหรับนักเรียน ระดับมัธยมศึกษา (อายุ 13 ปีเพศหญิง)	78
ตารางที่ 15 ตารางการทดลอง	81
ตารางที่ 16 ผลเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนภาวะผู้นำของนักเรียนกลุ่มทดลองและนักเรียนกลุ่มควบคุม	81
ตารางที่ 17 ผลเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้ด้านกีฬาแฮนด์บอลของนักเรียนกลุ่มทดลองและนักเรียนกลุ่มควบคุม	82

ตารางที่ 18 ผลเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนสมรรถภาพทางกายของนักเรียนกลุ่มทดลองและนักเรียนกลุ่มควบคุม.....	83
ตารางที่ 19 โครงการจัดการเรียนรู้ระยะยาว.....	83
ตารางที่ 20 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานค่าเฉลี่ยคะแนนภาวะผู้นำก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม จำแนกเป็นรายด้าน	87
ตารางที่ 21 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนภาวะผู้นำก่อนการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามแนวคิดธอร์นไค์กับนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบปกติ	89
ตารางที่ 22 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนภาวะผู้นำก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามแนวคิดธอร์นไค์	90
ตารางที่ 23 ผลการเปรียบเทียบคะแนนภาวะผู้นำหลังการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามแนวคิดของธอร์นไค์กับนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบปกติ จำแนกเป็นรายด้าน	92
ตารางที่ 24 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพลศึกษา ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม จำแนกเป็นรายด้าน	93
ตารางที่ 25 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพลศึกษา ก่อนการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามแนวคิดธอร์นไค์กับนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบปกติ.....	95
ตารางที่ 26 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพลศึกษา ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามแนวคิดธอร์นไค์	96
ตารางที่ 27 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพลศึกษา ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบปกติ	98
ตารางที่ 28 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพลศึกษา หลังการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามแนวคิดธอร์นไค์กับนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบปกติ จำแนกเป็นรายด้าน.....	99

สารบัญภาพ

หน้า

ภาพที่ 1 การเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนอง	25
ภาพที่ 2 แนวคิดกฎการเรียนรู้ธอร์นไดค์ที่ประยุกต์ใช้กับวิชาพลศึกษา.....	27
ภาพที่ ภาพแสดงปฏิสัมพันธ์ระหว่าง 3 คน ผู้นำ ผู้ตาม และกระบวนการ	33
ภาพที่ 4 กรอบแนวคิดในการวิจัย	58
ภาพที่ 5 ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย	60
ภาพที่ 6 แบบทดสอบทักษะการส่งและรับลูกแฮนด์บอลกระทบฝ่าผนัง	70
ภาพที่ 7 แบบทดสอบการขว้างลูกแฮนด์บอลแบบมือเดียวเหนือไหล่	72
ภาพที่ 8 แบบทดสอบทักษะการเลี้ยงลูกแฮนด์บอล	73
ภาพที่ 9 แบบทดสอบทักษะการยิงประตูแฮนด์บอล	74
ภาพที่ 10 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานค่าเฉลี่ยคะแนนภาวะผู้นำก่อนและหลังการทดลองของนักเรียน กลุ่มทดลอง จำแนกเป็นรายด้าน.....	88
ภาพที่ 11 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานค่าเฉลี่ยคะแนนภาวะผู้นำก่อนและหลังการทดลองของกลุ่ม ควบคุม จำแนกเป็นรายด้าน	88
ภาพที่ 12 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนภาวะผู้นำก่อนการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองที่ ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามแนวคิดธอร์นไดค์กับนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ พลศึกษาแบบปกติ	89
ภาพที่ 13 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนภาวะผู้นำก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่ม ทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามแนวคิดธอร์นไดค์	91
ภาพที่ 14 ผลการเปรียบเทียบคะแนนภาวะผู้นำหลังการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการ จัดการเรียนรู้พลศึกษาตามแนวคิดธอร์นไดค์กับนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษา แบบปกติ จำแนกเป็นรายด้าน	93
ภาพที่ 15 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนด้านความรู้กีฬาแฮนด์บอลก่อนและหลังการทดลองของ นักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามแนวคิดธอร์นไดค์	97

ภาพที่ ผลการ 16เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนด้านทักษะกีฬาแฮนด์บอลก่อนและหลังการทดลองของ นักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามแนวคิดธอร์นไดค์	97
ภาพที่ ผลการ 17เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนด้านสมรรถภาพทางกายก่อนและหลังการทดลองของ นักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามแนวคิดธอร์นไดค์	97
ภาพที่ 18 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนด้านความรู้กีฬาแฮนด์บอลหลังการทดลอง	100
ภาพที่ 19 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนด้านทักษะแฮนด์บอลหลังการทดลอง	100
ภาพที่ 20 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนด้านความรู้สมรรถภาพกีฬาแฮนด์บอลหลังการทดลอง	100

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เด็กวันนี้ คือ ผู้ใหญ่ในวันหน้า เป็นวลีที่มาจากตอนหนึ่งของเพลงวันเด็กแห่งชาติ มีความหมายที่แสดงถึงทรัพยากรมนุษย์ที่สำคัญของประเทศชาติ เพราะเด็กเป็นกำลังสำคัญที่จะทำหน้าที่ยาร่วมพัฒนาประเทศชาติต่อไปในอนาคต ดังนั้นอนาคตประเทศชาติจะเป็นอย่างไรส่วนหนึ่งขึ้นอยู่กับคุณภาพของเด็กในวันนี้ที่กำลังเจริญเติบโตต่อไป การให้ความสำคัญเกี่ยวกับการพิทักษ์คุ้มครองสิทธิเด็กและเยาวชนตามกฎหมาย ตลอดจนการศึกษาอบรม เลี้ยงดู และวางแผนพัฒนาเพื่อวางรากฐานให้เด็กมีพัฒนาการสู่คุณลักษณะอันพึงประสงค์เพื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่ดีของประเทศชาติจึงเป็นสิ่งจำเป็น (สุวิชัย โกศลยะวัฒน์, 2551) สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 ซึ่งเป็นกฎหมายที่เกี่ยวกับการศึกษาแห่งชาติ โดยในหมวดที่ 1 มาตราที่ 6 ได้ระบุไว้ว่า การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข และหมวดที่ 4 มาตราที่ 22 ได้ระบุไว้ว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2545) นอกจากนี้ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดจุดมุ่งหมาย และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนที่เน้นคุณภาพผู้เรียนด้านคุณธรรม จริยธรรม โดยผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อที่ว่าทุกคนสามารถพัฒนาตนเองได้ มีข้อความตอนหนึ่งในจุดหมาย ระบุว่าผู้เรียนต้องมีคุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์เห็นคุณค่าของตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (สำนักงานวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2551)

จากความสำคัญของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 และหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่ระบุไว้ข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า การจัดการเรียนการสอนจะต้องเป็นการพัฒนาผู้เรียนให้เกิดความสมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ คุณธรรม และมีจริยธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข และการจัดการศึกษาจะต้องยึดผู้เรียนเป็นสำคัญโดยยึดหลักที่ทุกคนสามารถพัฒนาตนเองได้ ซึ่งสอดคล้องกับ

การจัดการเรียนรู้ตามหลักการและปรัชญาพลศึกษาของ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2548) กล่าวคือ การจัดการเรียนการสอนพลศึกษาเป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้การปฏิบัติกิจกรรมทางพลศึกษาหรือกีฬาเป็นสื่อการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาในด้านสมรรถภาพทางกาย ทักษะการเคลื่อนไหวร่างกาย ด้านความรู้ความเข้าใจในการออกกำลังกาย ด้านคุณธรรม การมีน้ำใจนักกีฬา และด้านเจตคติที่ดีในการออกกำลังกาย โดยการมีส่วนร่วมในกิจกรรมพลศึกษาด้วยตนเอง และไพวัลย์ ตัณสาฤต (2530 อ้างถึงใน อติศักดิ์ ดวงศรี, 2553) กล่าวคือ เป็นการศึกษาแขนงหนึ่งมีวัตถุประสงค์ให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา โดยใช้กิจกรรมทางพลศึกษาที่ได้เลือกสรรเป็นอย่างดีและทำให้เกิดการเรียนรู้ ดังนั้นพลศึกษาจึงเป็นพื้นฐานที่สำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยส่งเสริมและพัฒนาด้านการบริหารจัดการชีวิตเพื่อสุขภาพกายและจิตที่ดี และสามารถใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันกับคนในสังคมอันเป็นรากฐานที่สำคัญในการดำเนินชีวิตให้เกิดความสมดุลทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และจิตวิญญาณ ซึ่งเป็นองค์ประกอบของการเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ โดยอาศัยกิจกรรมพลศึกษาที่เลือกสรรแล้วว่ามีคุณภาพตรงกับพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดภาวะผู้นำ โดยอาศัยการลงมือปฏิบัติจริง เพื่อที่ประสบการณ์จากเข้าร่วมกิจกรรมของผู้เรียนจะนำไปสู่การเกิดทักษะที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ส่งผลให้มีการดำเนินชีวิตได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาอยู่ภายใต้การจัดการของผู้สอนที่มีความรู้ ความสามารถ จะช่วยให้เด็กเกิดการปรับตัวเข้ากับสังคมได้มากยิ่งขึ้น เช่น ความกล้าในการตัดสินใจ การพูดเจรจาต่อรอง ความซื่อสัตย์ การให้เกียรติผู้อื่น ความเชื่อมั่นในตนเอง ความอดทน เป็นต้น

เมื่อพูดถึงคำว่า “ภาวะผู้นำ” ในอดีตเคยถูกมองข้ามว่าเป็นสิ่งที่ต้องติดตัวมาแต่กำเนิด เนื่องจากถูกแสดงให้เห็นเด่นชัดโดยบุคคลที่เป็นวีรบุรุษ ความเป็นผู้นำจึงถูกมองข้ามว่าเป็นการผสมผสานของความกล้าหาญ บารมี และความสามารถพิเศษอื่น ๆ อีกมากมาย นอกจากนี้การเป็นผู้นำจะต้องมีการตัดสินใจที่เด็ดเดี่ยวในยามที่ต้องเผชิญหน้ากับความขัดแย้ง และที่สำคัญภาวะผู้นำเป็นทักษะที่สามารถฝึกและพัฒนาได้ (ไพโรจน์ บาลัน, 2562) และมาร์ติน ลูเธอร์ คิง จูเนียร์ นักต่อสู้เพื่อสิทธิมนุษยชนผิวสีชาวอเมริกัน กล่าวไว้ว่า I have a dream today I have a dream that my four little children will one day live in a nation where they will not be judged by the color of their skin but by the content of their character. (มาร์ติน ลูเธอร์ คิง จูเนียร์ อ้างถึงใน วิภาวี เจริญลีลา, 2562) โดยประโยคนี้นี้สะท้อนให้เห็นอย่างชัดเจนว่า ไม่ว่าจะยุคสมัยใด มนุษย์อาศัยอยู่ท่ามกลางสังคมและสภาพแวดล้อมที่มีความแตกต่าง หลากหลาย และเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา จากความต่าง ทั้งสีผิว เชื้อชาติ ศาสนา ความเชื่อ และปัจจัยอื่น ๆ อีกมากมาย แต่สิ่งหนึ่งที่จะทำให้ความต่างกลายเป็นความพิเศษและมีคุณค่า จนสามารถฉายความโดดเด่นในเชิงบวกออกมา

และสร้างการยอมรับได้ คือ “คุณลักษณะ” หรือ “Character” ที่จะทำให้เรามีตัวตนและช่วยเปิดพื้นที่ให้แสดงออกและแสดงความคิดเห็นได้อย่างเต็มที่ โดยไม่ต้องสนใจว่าคนอื่นจะตัดสินเราด้วยรูปลักษณ์หรือลักษณะภายนอก ในความแตกต่างหลากหลายนี้เอง ภาวะผู้นำ หรือ Leadership จึงเป็นหนึ่งในคุณลักษณะที่ขาดไม่ได้ ซึ่งภาวะผู้นำไม่ได้หมายถึงภาวะการเป็นผู้นำเดี่ยวที่ใช้อำนาจได้เป็น มีความแข็งแกร่ง ควบคุม สั่งการอย่างมีประสิทธิภาพ แต่หมายถึงการนำตนเองได้ในความแตกต่างหลากหลายอย่างมีมนุษยธรรม เพราะมนุษย์จำเป็นต้องอาศัยอยู่ร่วมกัน สังคมปัจจุบันจึงต้องการคุณลักษณะของภาวะผู้นำ ในการกำหนดทิศทางชีวิตของทุกคนในสังคมด้วยการพึ่งพาอาศัยกันอย่างมีคุณธรรม จริยธรรม และใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันในรูปแบบที่ต้องการได้ ภายใต้ความแตกต่างหลากหลาย และหากมีการปลูกฝังภาวะผู้นำตั้งแต่ยังเยาว์วัย ส่งผลให้เกิดลักษณะผู้นำที่ดี สังคมก็ยิ่งจะก้าวข้ามกับดักของความเป็นปัจเจกและเห็นแก่ตัว นำไปสู่สังคมที่พึ่งพาอาศัยกันได้ที่สุดในที่สุด

สำนักงานส่งเสริมสังคมแห่งการเรียนรู้และคุณภาพเยาวชน (สสค.) ได้จัดกิจกรรมในงานวันเด็กแห่งชาติ ที่ทำเนียบรัฐบาลเพื่อเป็นการคืนความสุขให้เด็ก และพัฒนาทักษะด้านต่าง ๆ ให้เด็ก โดยจัดจุดทดสอบทักษะเด็กไทยว่ามีทักษะและความพร้อมหรือไม่ สู่การเป็นเด็กยุคใหม่ในศตวรรษที่ 21 ซึ่งถือเป็นทักษะสำคัญที่ทั่วโลกให้การยอมรับ และมีความตื่นตัวในการพัฒนาการศึกษา เพื่อเตรียมเด็กของประเทศตนเองให้มีทักษะดังกล่าว ในการปรับตัวและสามารถแข่งขันในตลาดยุคไร้พรมแดน โดยทักษะในศตวรรษที่ 21 ประกอบด้วย ทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม ทักษะชีวิตและอาชีพ และทักษะการสื่อสารและเทคโนโลยี จากการทำกิจกรรมพบว่าเด็กส่วนใหญ่อยากคิดแก้ไขปัญหาด้วยตัวเอง ปฏิเสธการถามความเห็นและทำงานร่วมกับผู้อื่น ทั้งที่ทักษะการทำงานร่วมกันถือเป็นคุณลักษณะที่ตลาดแรงงานและบริษัทชั้นนำของโลกต้องการ โดยสิ่งแวดล้อมทางการศึกษาเป็นตัวหล่อหลอมให้เด็กเป็นเช่นนี้ที่ต่างคนต่างเรียน ไม่มีกิจกรรมฝึกให้เด็กทำงานร่วมกับผู้อื่น รวมถึงค่านิยมการแข่งขัน ดังนั้นสิ่งที่เริ่มง่ายที่สุด คือ ครู เพราะโรงเรียนยังเป็นสภาพแวดล้อมที่จัดขึ้นได้ และควบคุมได้มากกว่าบ้านที่มีหลายปัจจัยมาเกี่ยวข้อง โดยครูควรกระตุ้นกิจกรรมเป็นกลุ่มให้มากขึ้น รวมถึงการให้เด็กมีส่วนร่วมในกิจกรรมจิตอาสาเพื่อเปิดรับทักษะทางสังคมให้ดียิ่งขึ้น และนายแพทย์วิจารณ์ พานิช ผู้ทรงคุณวุฒิสำนักงานส่งเสริมสังคมแห่งการเรียนรู้และคุณภาพเยาวชน กล่าวว่า การสอนของครูส่วนใหญ่ในปัจจุบัน ยังถ่ายทอดความรู้แบบสอนวิชา ส่งผลให้เด็กมีคุณสมบัติที่มากเกินไปที่สุด คือ ขาดภาวะผู้นำ เด็กจะมีทักษะความเป็นผู้นำได้ก็ต่อเมื่อมีความเชื่อมั่นใจในตัวเอง มีความคิดเป็นของตัวเอง วิธีการเรียนรู้ของเด็กในยุคใหม่จึงต้องเรียนโดยลงมือทำ ฝึกให้ปฏิบัติจริงและมีการแลกเปลี่ยนกับผู้อื่น แต่ไม่ควรปล่อยให้เด็กเรียนเอง ครูต้องออกแบบการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับระดับพัฒนาการของเด็ก สามารถประเมินผู้เรียนได้ว่ามีพื้นความรู้มากน้อยเพียงใด เพื่อออกแบบการเรียนรู้ที่แตกต่าง และเหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละคน (วิจารณ์ พานิช, 2558)

จากปัญหาเด็กและเยาวชนที่ขาดภาวะผู้นำในปัจจุบัน กำลังเป็นปัญหาสำคัญที่เกิดขึ้นในสังคมไทย เด็กและเยาวชนจำนวนมากขาดมุมมองความเข้าใจในความหมายที่แท้จริงของการเป็นผู้นำ ขาดวุฒิภาวะและทักษะในการเป็นผู้นำ ใช้ชีวิตไหลไปตามกระแสค่านิยมสังคม ไม่กล้าแสดงความคิดเห็นในเรื่องที่ต่างจากคนส่วนใหญ่ ไม่กล้ายืนหยัดในสิ่งที่ถูกต้องดีงาม ขาดการมีส่วนร่วมในสังคม เช่น การแสดงออกและการเสนอความคิดเห็นต่อปัญหาเศรษฐกิจ การเมือง สังคมในประเทศ (เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์, 2551) การพัฒนาคุณลักษณะภาวะผู้นำจึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งในการนำมาปลูกฝังให้กับเด็กในยุคปัจจุบัน เนื่องจากการพัฒนาภาวะผู้นำนั้นเป็นกระบวนการต่อเนื่อง ในการสั่งสมประสบการณ์ ความรู้ความเข้าใจ การหล่อหลอมลักษณะชีวิต และการฝึกฝนทักษะในด้านต่าง ๆ เป็นระยะเวลานาน ภาวะผู้นำจึงไม่สามารถเกิดขึ้นได้เพียงการอ่านหนังสือพัฒนาทักษะ หรือจากการไปอบรม นั่งฟังบรรยายในห้องเรียนเท่านั้น แต่พ่อแม่เป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญยิ่งในการปลูกฝังและพัฒนาภาวะผู้นำให้เกิดขึ้นกับลูกตั้งแต่วัยเยาว์ เพื่อสะสมเป็นต้นทุนชีวิตให้กับลูกในระยะยาวต่อไป นักพัฒนาสังคมหลายท่านเสนอว่า ในอดีตที่ผ่านมาสังคมมักพัฒนาเยาวชนด้วยวิธีการป้อนความรู้ทางวิชาการ อบรมทักษะในสิ่งที่ตนเองรู้ สอนให้ค้นหาคำตอบเฉพาะหน้ามากกว่าการค้นหาสาเหตุของปัญหา ส่งผลให้เยาวชนไม่มีหลักคิดในการแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ ในขณะที่การพัฒนาสังคม คือการพัฒนาเยาวชนที่มีความสัมพันธ์กับกระบวนการกล่อมเกลามาจากครอบครัว สังคม ให้เกิดวัฒนธรรมการเรียนรู้ ส่งเสริมหลักคิดวิเคราะห์อย่างเป็นระบบด้วยตนเอง จากการศึกษาของ Bruce (2003 อ้างถึงใน จันทนา อุดม, (2559) กล่าวว่า การพัฒนาระดับวิถีคิดของเยาวชน มีความสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลง วิวัฒนาการทางการเจริญเติบโต ขณะที่ Graham Allen & Iain Smith (2009 อ้างถึงในจันทนา อุดม, (2559) กล่าวว่า ในอดีตสังคมโดยรวมมีการบริหารจัดการในการพัฒนากระบวนการคิด การเรียนรู้ ทักษะการปรับจิตสำนึก การเปลี่ยนแปลงแนวความคิดของเยาวชน ในทิศทางที่ไม่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคม หรือปัจจัยแวดล้อมต่าง ๆ เช่น เศรษฐกิจ การเมือง การรักษาระบบนิเวศน์ ความรู้พื้นฐานของสังคมในระยะยาว และได้เสนอต่อว่า การส่งเสริมเยาวชนให้มีทักษะ ความรู้ พฤติกรรม ที่เหมาะสมควรเริ่มตั้งแต่เยาว์วัย เนื่องจากเด็กในวัยนี้เป็นระยะที่มีการเปลี่ยนแปลงจากการเป็นเด็กเข้าสู่การเป็นผู้ใหญ่จะมีความสนใจต่อตนเอง และยึดตนเองเป็นศูนย์กลางทางปัญญา ประกอบกับศักยภาพการพัฒนาทางความคิดของบุคคลทั่วไปจะมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ซึ่งจะมีมากในช่วงแรกเกิดถึงยี่สิบปีแรก และลดลงอย่างต่อเนื่อง เพราะในช่วงเวลาดังกล่าว เยาวชนจะรู้สึก ว่าตนกำลังอยู่บนเวทีที่สังคมกำลังเฝ้ามอง และประเมินตนเองอยู่ จึงต้องการความโดดเด่น ความเป็นอิสระทางจิตใจ ต้องการเสรีภาพ และจะมีความรู้สึกพึงพอใจที่จะได้แสดงบทบาทของการเป็นผู้ใหญ่ เช่น การตัดสินใจ การแก้ไขปัญหา การได้รับผิดชอบต่อตนเอง และการแสดงถึงความเป็นผู้นำ

สำหรับการจัดการเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3) ซึ่งเป็นช่วงสุดท้ายของการศึกษาภาคบังคับ ซึ่งเป็นวัยที่ผู้เรียนเริ่มเข้าสู่วัยรุ่น ผู้เรียนมีการเปลี่ยนแปลงของร่างกายจนอาจจะกระทบไปยังจิตใจ การปลูกฝังเด็กในวัยนี้ให้เกิดคุณลักษณะภาวะผู้นำก็จะช่วยให้ผู้เรียนมีความเชื่อมั่นในตนเอง เข้าใจความแตกต่างมากยิ่งขึ้น โดยการจัดการเรียนรู้ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้สำรวจความถนัดและความสนใจของตนเอง ส่งเสริมการพัฒนาบุคลิกภาพส่วนตน มีทักษะในการคิดวิจารณ์ญาณ คิดสร้างสรรค์ และคิดแก้ปัญหา มีทักษะในการดำเนินชีวิต มีทักษะการใช้เทคโนโลยีเพื่อเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ มีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความสมดุลทั้งด้านความรู้ ความคิด ความดีงาม และมีความภูมิใจในความเป็นไทย ตลอดจนใช้เป็นพื้นฐานในการประกอบอาชีพหรือการศึกษาต่อ (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2551) จึงถือได้ว่าเป็นกลุ่มผู้เรียนที่สำคัญในการพัฒนาภาวะผู้นำ โดยการจะมีภาวะผู้นำที่ดีจะต้องอาศัยองค์ประกอบหลายอย่าง เช่น รูปแบบการเป็นผู้นำ สภาพแวดล้อม การแก้ไขปัญหา และที่สำคัญ คือ การฝึกฝนทักษะอยู่บ่อยครั้งจนเกิดเป็นนิสัย สิ่งเหล่านี้จะช่วยให้เกิดการพัฒนาภาวะผู้นำให้ดีขึ้นได้ (ณรงค์วิทย์ แสนทอง, 2562: ออนไลน์)

จากการศึกษาแนวทางแก้ไขปัญหาดังกล่าวมีแนวคิดของนักจิตวิทยาที่สอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ คือ ทฤษฎีสัมพันธเชื่อมโยงของธอร์นไดค์ ซึ่งจัดอยู่ในกลุ่มของพฤติกรรมนิยม โดยทฤษฎีดังกล่าวโดยมีหลักเบื้องต้นว่า “การเรียนรู้เกิดจากการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนอง โดยที่การตอบสนองมักจะออกมาเป็นรูปแบบต่าง ๆ หลายรูปแบบ จนกว่าจะพบรูปแบบที่ดี หรือเหมาะสมที่สุด” ทฤษฎีสัมพันธเชื่อมโยงของธอร์นไดค์ ประกอบด้วย 3 กฎ ด้วยกัน คือ กฎแห่งความพร้อม (Law of Readiness) กฎแห่งการฝึกหัด (Law of Exercise) และกฎแห่งผลที่พึงพอใจ (Law of Effect) โดยจะให้ความสำคัญถึงพฤติกรรมที่เกิดขึ้นจากการตอบสนองของสิ่งเร้าต่อสิ่งแวดล้อมของผู้เรียน ซึ่งผู้สอนจะต้องมีการจัดประสบการณ์ และสิ่งแวดล้อมให้แก่ผู้เรียน โดยให้คำแนะนำสิ่งเร้าจากสภาพแวดล้อมโดยการนำเสนอหรือให้คำแนะนำให้รู้จักและแสดงอาการตอบสนองต่อสิ่งเร้านั้น ๆ ด้วยการแสดงพฤติกรรมบางอย่างออกมา การเสริมแรงจึงเป็นส่วนสำคัญที่ต้องจัดเตรียมไว้เพื่อกำกับพฤติกรรมที่ต้องการรูปแบบพฤติกรรมใหม่ ๆ ซึ่งจะถูกระงับแล้วซ้ำอีกจนเกิดเป็นพฤติกรรมอัตโนมัติ ดังที่วิจารณ์ พานิช (2555) ได้กล่าวไว้ว่า ครูมีบทบาทในการจัดการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนให้ผู้เรียนได้เกิดการพัฒนาตนเอง จากการเรียนแบบลงมือปฏิบัติและฝึกฝนเพื่อให้ตนเองเกิดการพัฒนา และการเรียนรู้นั้นก็จะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของศิวนัฐ เล่อยัม (2561) คือ การจัดการเรียนรูผลศึกษาโดยใช้กฎสามข้อของแนวคิดธอร์นไดค์ช่วยให้นักเรียนมีความมีวินัยเพิ่มมากขึ้น ซึ่งความมีวินัยเป็นส่วนหนึ่งของคุณลักษณะภาวะผู้นำ ดังนั้นการศึกษาแนวคิดการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติแห่งชาติ (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 การจัดการเรียนรู้

พลศึกษา และทฤษฎีสัมพันธ์เชื่อมโยงของธอร์นไคค์ ทำให้ผู้วิจัยเห็นถึงความสำคัญของการนำทฤษฎีสัมพันธ์เชื่อมโยงของธอร์นไคค์มาประยุกต์ใช้ในวิชาพลศึกษาเพื่อเป็นการปลูกฝังให้ผู้เรียนเกิดภาวะผู้นำตั้งแต่การเริ่มเข้าสู่วัยรุ่น ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในการใช้ชีวิต มีความกล้าในการแสดงออกถึงความคิดของตนเอง และมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีสามารถใช้ชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

จากที่กล่าวมาในข้างต้นส่งผลให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษา เรื่องผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามแนวคิดธอร์นไคค์ที่มีต่อภาวะผู้นำและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เพื่อให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการลงมือปฏิบัติจริง และเสริมสร้างภาวะผู้นำของผู้เรียนซึ่งเป็นทักษะที่สำคัญต่อการดำเนินชีวิตในศตวรรษที่ 21

คำถามการวิจัย

การจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามแนวคิดธอร์นไคค์ที่มีต่อภาวะผู้นำและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 ได้มากน้อยเพียงใด

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนภาวะผู้นำและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาตามแนวคิดธอร์นไคค์ที่มีต่อภาวะผู้นำและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1
2. เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนภาวะผู้นำและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติกับกลุ่มนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาตามแนวคิดธอร์นไคค์ที่มีต่อภาวะผู้นำและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1

สมมติฐานการวิจัย

1. ค่าเฉลี่ยคะแนนภาวะผู้นำและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาตามแนวคิดธอร์นไคค์สูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. ค่าเฉลี่ยคะแนนภาวะผู้นำและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาตามแนวคิดธอร์นไคค์แตกต่างกับนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ขอบเขตการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2562 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สพฐ.) จำนวน 587,055 คน (กลุ่มสารสนเทศ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ, 2562; ออนไลน์)

ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง

ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ครั้ง

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ คือ 1. การจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาตามแนวคิดธอร์นไคด์
2. การจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาแบบปกติ
2. ตัวแปรตาม คือ 1. ภาวะผู้นำ
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพลศึกษา

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

แนวคิดธอร์นไคด์ หมายถึง แนวคิดที่ประกอบด้วยกฎการเรียนรู้ 3 กฎ คือ 1. กฎแห่งความพร้อม (Law of Readiness) ซึ่งเป็นกฎข้อแรกของการเรียนรู้สามารถเกิดขึ้นได้ทันที หากผู้เรียนมีความพร้อมทั้งทางร่างกายและจิตใจ .2 กฎแห่งการฝึกหัด (Law of Exercise) การฝึกปฏิบัติซ้ำ ๆ ทำให้เกิดการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นคงทนถาวร แต่ถ้าไม่ได้รับการฝึกอย่างต่อเนื่อง หรือขาดการฝึกอาจทำให้ลืมทักษะนั้น ๆ ในที่สุด และ3. กฎแห่งผลที่พึงพอใจ (Law of Effect) เมื่อผู้เรียนเกิดความพอใจในผลของการกระทำ ผู้เรียนย่อมอยากเรียนรู้ต่อไป

การจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามแนวคิดธอร์นไคด์ หมายถึง การจัดการเรียนรู้ทางพลศึกษา โดยใช้กิจกรรมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งนำกฎการเรียนรู้ของธอร์นไคด์มาประยุกต์ในการทำกิจกรรมที่สร้างเสริมภาวะผู้นำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ประกอบด้วยการจัดการเรียนรู้ 5 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นที่ 1 นำเข้าสู่บทเรียน ใช้กฎของความพร้อมโดยกิจกรรมที่ 1 “I’m ready” ขั้นที่ 2 อธิบายและสาธิต ขั้นที่ 3 ฝึกปฏิบัติ และขั้นที่ 4 การนำไปใช้ ใช้กฎแห่งการฝึกฝนโดยกิจกรรมที่ 2 “Focus on self improvement” และขั้นที่ 5 สรุป/สรุปปฏิบัติ ใช้กฎแห่งผลที่พึงพอใจและกฎแห่งการฝึกฝนโดยกิจกรรมที่ 3 “Leadership in me”

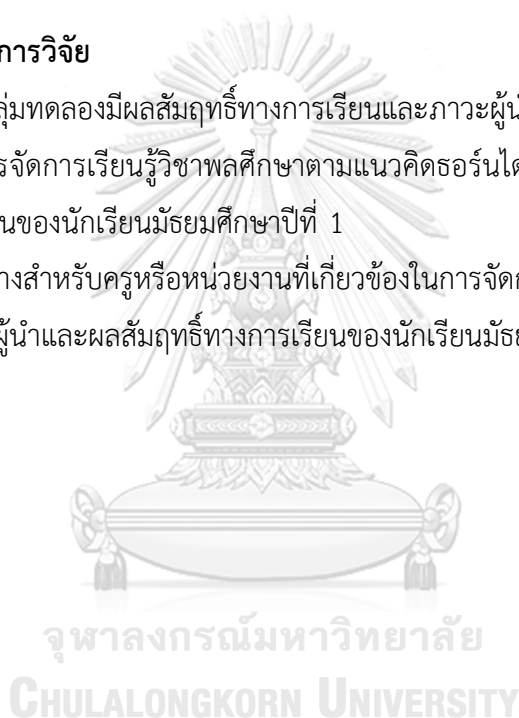
การจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยวิธีการสอนแบบปกติ หมายถึง การจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบปกติ โดยประกอบด้วยการนำเข้าสู่บทเรียน อธิบายและสาธิต ฝึกปฏิบัติ การนำไปใช้ และสรุป/สรุปปฏิบัติ

ภาวะผู้นำ หมายถึง ความสามารถด้านอิทธิพลต่อบุคคลในกลุ่มเพื่อนำไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมาย ใช้กระบวนการสั่งการตามสถานการณ์ การมีปฏิสัมพันธ์ โดยถ่ายทอดแนวคิดไปสู่การปฏิบัติ ซึ่งคุณสมบัติเด่นของการมีภาวะผู้นำ ประกอบด้วย 1) การประพัตินเป็นแบบอย่าง 2) การจูงใจ 3) ความกล้าในการตัดสินใจ 4) ความเชื่อมั่นในตนเอง 5) ซื่อสัตย์ 6) มีวินัย 7) การคิดแก้ไขปัญหา 8) ความรับผิดชอบ และ 9) เข้าใจความแตกต่างระหว่างบุคคล

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพลศึกษา หมายถึง ผลที่เกิดจากกระบวนการเรียนการสอนที่จะทำให้ให้นักเรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม และสามารถวัดได้โดยการแสดงออกมาทั้ง 5 ด้าน คือ ด้านความรู้ ด้านทักษะ ด้านสมรรถภาพทางกาย ด้านเจตคติ และด้านคุณธรรม

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. นักเรียนกลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและภาวะผู้นำสูงขึ้น
2. ได้แผนการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาตามแนวคิดธอร์นไดค์มีต่อความเป็นภาวะผู้นำและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1
3. เป็นแนวทางสำหรับครูหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามแนวคิดธอร์นไดค์ที่มีต่อภาวะผู้นำและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1

บทที่ 2

เอกสารและงานที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยเรื่องนี้ ผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามแนวคิดธอร์นไคค์ที่มีต่อภาวะผู้นำและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. แนวคิดการจัดการเรียนรู้พลศึกษา
 - 1.1 ความหมายของการจัดการเรียนรู้พลศึกษา
 - 1.2 หลักการและวิธีการสอนพลศึกษา
 - 1.3 สารและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษา
 - 1.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนพลศึกษา
2. ทฤษฎีการเรียนรู้ของธอร์นไคค์
 - 2.1 หลักการเรียนรู้ของทฤษฎีธอร์นไคค์
 - 2.2 กฎการเรียนรู้ธอร์นไคค์
 - 2.3 การนำหลักการทฤษฎีไปประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอน
 - 2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ของธอร์นไคค์
3. ภาวะผู้นำ
 - 3.1 ความหมายของผู้นำและภาวะผู้นำ
 - 3.2 ลักษณะของผู้นำ
 - 3.3 การประเมินภาวะผู้นำ
 - 3.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาวะผู้นำ
4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพลศึกษา
 - 4.1 ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 - 4.2 การประเมินผลสัมฤทธิ์การเรียนพลศึกษา
 - 4.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพลศึกษา
5. กรอบแนวคิดการวิจัย

1. แนวคิดการจัดการเรียนรู้พลศึกษา

- 1.1 ความหมายของการจัดการเรียนรู้พลศึกษา

มีนักวิชาการและผู้ที่เกี่ยวข้องกับพลศึกษาได้ให้ความหมายและความสำคัญของพลศึกษา ไว้ดังนี้

Good (1959 อ้างถึงในน้ำเพชร แจ่มทอง, 2555) ได้ให้ความหมายของพลศึกษาไว้ว่า พลศึกษา คือ โครงการการเรียนการสอนและการเข้าร่วมกิจกรรมทุกประเภทต้องใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ทั้งหลาย

ซึ่งจัดไว้เพื่อที่จะช่วยส่งเสริมพัฒนาการของร่างกาย ทักษะการเคลื่อนไหวทางกลไก เจตคติต่าง ๆ และนิสัยแห่งความประพฤติอันดีงามที่พึงประสงค์ทั้งหลายทางด้านร่างกาย กิจกรรมพลศึกษาจะช่วยให้ร่างกายเจริญเติบโตและแข็งแรงทางด้านจิตใจ พลศึกษาและกีฬาช่วยเพิ่มพูน ความเชื่อมั่น ความคิดริเริ่ม ความรอบคอบไหวพริบดี จิตใจโอบอ้อมอารีมีความสามารถแก้ปัญหา เฉพาะหน้าได้ดี ทำให้มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดีขึ้น ทางด้านอารมณ์ผู้ที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมพลศึกษา รู้จักควบคุม อารมณ์ มีความอดทนอดกลั้น ในสิ่งที่ไม่พอใจเป็นผู้ที่มีอารมณ์แจ่มใสอยู่เสมอ ช่วยลดความตึงเครียดของสภาพจิตใจลงได้มากทางด้านสังคม พลศึกษาส่งเสริมให้ผู้เรียนหรือผู้เข้าร่วม กิจกรรมอยู่ในระเบียบวินัย รู้จักเคารพกติกาอันเป็นพื้นฐานสำคัญของการอยู่ร่วมกันในสังคมมีความ เสียสละมีน้ำใจเป็นนักกีฬา มีความสามัคคีในหมู่คณะส่งเสริมให้รู้จักการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี

จรรยา แก่นวงศ์คำ (2524) ได้ให้ความหมายของพลศึกษาไว้ว่า พลศึกษา คือ กระบวนการ ด้านการศึกษาการเรียนการสอนอย่างหนึ่งที่จะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนได้มีการเจริญงอกงาม และมีพัฒนาการทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม โดยอาศัยกิจกรรมพลศึกษาที่เลือกเป็นสื่อกลาง ของการเรียนรู้

Camille & Rosalind (1963 อ้างถึงในจักรพันธ์ ศรีมกุฏ, 2552) ได้ให้ความหมายของพลศึกษาไว้ว่า พลศึกษา คือ การศึกษาแขนงหนึ่งในกระบวนการ การศึกษาทั้งหมด ซึ่งมีจุดมุ่งหมายที่จะทำให้เกิดการพัฒนา ทางกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม เพื่อให้ผู้เรียนเป็นพลเมืองดี โดยใช้กิจกรรมต่าง ๆ เป็นสื่อเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายตามที่ได้วางไว้ที่วางไว้ข้างต้น

เทพประสิทธิ์ กุลธวัชวิชัย (2554) ได้ให้ความหมายของพลศึกษาไว้ว่า พลศึกษา คือ การศึกษาที่ต้องการให้ผู้เรียนเกิดพัฒนาการด้านต่าง ๆ ได้แก่ ด้านร่างกาย ด้านทักษะ ด้านความรู้ ด้านคุณธรรม และด้านเจตคติให้ดีไปพร้อมกัน โดยอาศัยกิจกรรมการออกกำลังกาย และกีฬาเป็นสื่อ ในการศึกษา การใช้กิจกรรมพลศึกษาและการออกกำลังกายจึงมีความสำคัญและจำเป็นในการดำเนิน ชีวิตตลอดจนพัฒนาบุคคลเพื่อช่วยพัฒนาประเทศ จึงจำเป็นต้องจัดการให้เหมาะสมกับถูกต้องตามหลักพลศึกษา

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2548) ได้ให้ความหมายของพลศึกษาไว้ว่า พลศึกษา คือ กระบวนการ ทางพลศึกษาและกีฬาเป็นกระบวนการอย่างหนึ่งที่ช่วยให้ผู้เรียนได้มีการพัฒนาทั้งด้านร่างกาย ด้าน ทักษะ ด้านความรู้ ด้านคุณธรรม และด้านเจตคติที่ดีไปพร้อมกันโดยใช้กิจกรรมพลศึกษาและกีฬาเป็น สื่อให้ผู้เรียนได้มีการเรียนรู้การพัฒนาการด้วยการมีส่วนร่วมและลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง

จากข้างต้นผู้วิจัยสรุปความหมายของพลศึกษาได้ว่าพลศึกษา คือ ศาสตร์ที่ประกอบด้วย ประกอบด้วยการเคลื่อนไหวร่างกาย การออกกำลังกาย การเล่นเกมและกีฬา เป็นสื่อในการดำเนิน กิจกรรมเพื่อให้เกิดพัฒนาการด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา รวมถึงการดำรงซึ่ง

สุขภาพที่อยู่แล้วให้ไม่ถดถอย และปรับสุขภาพที่ทรุดโทรมให้ดียิ่งขึ้นตลอดจนช่วยในการแก้ไข ฟื้นฟู และปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสุขภาพให้ดีและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จุดมุ่งหมายของพลศึกษา

มีนักวิชาการและผู้ที่เกี่ยวข้องกับพลศึกษาได้สรุปความมุ่งหมายของพลศึกษา ไว้ดังนี้

สมคิด สวนศรี (2534) ได้สรุปความมุ่งหมายของพลศึกษาไว้ดังต่อไปนี้

- 1) เพื่อให้เด็กการเรียนรู้ ความเข้าใจ และรู้ถึงประโยชน์ของการพลศึกษาที่มีต่อชีวิตมนุษย์
- 2) เพื่อให้เด็กมีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมที่ตนชอบหรือมีความถนัด
- 3) เพื่อเป็นทักษะและความรู้ไปใช้ประกอบในยามว่าง
- 4) เป็นนิสัยตามหลักประชาธิปไตย
- 5) เพื่อสร้างนิสัยให้รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
- 6) เพื่อรู้หลักเกี่ยวกับความเป็นอยู่ในแง่ของอนามัย
- 7) เพื่อเป็นประโยชน์ต่อชุมชนและสังคมส่วนใหญ่
- 8) เพื่อเป็นการแก้ไขข้อบกพร่องบางอย่างในตัวเด็ก
- 9) เพื่อปลูกฝังความสามัคคี
- 10) เพื่อส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬา

ละเมียด กรยุทธพิพัฒน์ (2545) ได้สรุปความมุ่งหมายของพลศึกษาไว้ดังต่อไปนี้

- 1) เพื่อพัฒนาทางด้านร่างกาย เป็นพัฒนาเกี่ยวกับความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ การเจริญเติบโต ความอดทน และการประสานสัมพันธ์ในการทำงานของเซลล์ อวัยวะ และระบบต่าง ๆ ของร่างกาย
- 2) เพื่อพัฒนาทักษะทางกายขั้นพื้นฐาน และทักษะเพื่อนันทนาการ เป็นการพัฒนาเพื่อการเรียนรู้ทักษะเบื้องต้นที่ถูกต้อง ทักษะการกีฬา และกิจกรรมเข้าจังหวะ หรือทักษะการเต้นรำ การเคลื่อนไหวร่างกาย และเพื่อให้สามารถเข้าร่วมกิจกรรมเหล่านั้นได้ด้วยความเชื่อมั่นและปลอดภัย
- 3) เพื่อพัฒนาการทางอารมณ์ สามารถควบคุมตนเองในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม มีวินัย และบังคับตนเองให้ทำในสิ่งที่ถูกต้องและสามารถยอมรับข้อผิดพลาดของตนเองได้ มีความเชื่อมั่นในตนเอง รู้จักตนเอง มีความกล้าหาญ ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และมีสติปัญญาที่ดีในการทำสิ่งต่าง ๆ
- 4) เพื่อพัฒนาการทางด้านสังคม และมนุษยสัมพันธ์ รู้จักช่วยเหลือสมาชิกในกลุ่ม รู้จักรับฟัง และยอมรับความคิดเห็นของสมาชิกในกลุ่ม มีความร่วมมือและสามัคคีในการปฏิบัติกิจกรรม สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข
- 5) เพื่อความสนุกสนาน สามารถเข้าร่วมกิจกรรมทางกายด้วยความสนุกสนาน มีความกระตือรือร้น ในการปฏิบัติกิจกรรม ผ่อนคลายความตึงเครียดทางกายและอารมณ์โดยใช้กิจกรรมทางพลศึกษา

ตารางที่ 1 ตารางวิเคราะห์จุดมุ่งหมายของพลศึกษา

ชื่อนักวิชาการ	Good (1959)	จรรยา (2523)	Camille & Rosalind (1963)	เทพประสิทธิ์ (2533)	วรศักดิ์ (2548)	สมคิด (2534)	ละเมียน (2545)
จุดมุ่งหมาย							
พัฒนาร่างกาย	✓	✓	✓	✓	✓		✓
พัฒนาด้านจิตใจ	✓	✓	✓	✓	✓		✓
พัฒนาสติปัญญา (มีความรู้ รอบคอบไหว พริบตี)	✓			✓	✓		
พัฒนาด้านอารมณ์ (อารมณ์แจ่มใส และรู้จัก ควบคุมอารมณ์)	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
มีระเบียบวินัย	✓						
มีน้ำใจนักกีฬา	✓					✓	
มีความสามัคคี	✓					✓	
พัฒนาด้านสังคม (มีมนุษยสัมพันธ์)		✓	✓			✓	✓
ด้านคุณธรรม				✓	✓		
ด้านทักษะ				✓	✓		✓
มีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมที่ ตนเองชอบหรือถนัด						✓	
ใช้เวลาว่างให้เกิด ประโยชน์						✓	
สนุกสนาน	✓					✓	
สุขปฏิบัติ						✓	

จากตารางที่ 1 พบว่าจากการศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า จุดมุ่งหมายของพลศึกษา มุ่งพัฒนาในด้านต่าง ๆ ดังนี้ 1. ด้านร่างกาย คือ เสริมสร้างความแข็งแรงของร่างกาย แก้ไขจุดที่บกพร่องของร่างกายให้ดีกว่าเดิม 2. ด้านทักษะ คือ ทำให้เกิดทักษะต่าง ๆ ได้ดียิ่งขึ้น เช่น ทักษะกีฬา 3. ด้านอารมณ์ คือ การควบคุมอารมณ์ รู้จักการแพ้ ชนะ อภัย มีคุณธรรม และการมีน้ำใจเป็นกีฬา 4. ด้านจิตใจ คือ การที่ผู้เรียนเกิดทัศนคติที่ดีต่อกิจกรรมพลศึกษา ไม่ว่าจะเป็นการออกกำลังกาย การเล่นเกมหรือกีฬา และผู้เรียนเกิดความสุขสนุกสนาน ลดภาวะความเครียด และ 5. ด้านสติปัญญา คือ การมีความรู้ที่ถูกต้อง ไม่ว่าจะเป็น กฎ กติกาการเล่นใน

เกมกีฬาต่าง ๆ การมีความรู้ด้านสุขอนามัยที่ถูกต้อง นอกจากพัฒนาทั้ง 5 ด้านนี้แล้ว กิจกรรมพลศึกษายังเป็นกิจกรรมที่ทำให้ผู้เรียนมีโอกาสในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ตนเองสนใจ การใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ และยังสร้างให้ผู้เรียนมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี และสามารถอยู่ในสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องผู้วิจัยสรุปความหมายของพลศึกษาได้ว่า พลศึกษา หมายถึง ศาสตร์ที่ประกอบด้วยประกอบด้วยการเคลื่อนไหวร่างกาย การออกกำลังกาย การเล่นเกมและกีฬา เป็นสื่อในการดำเนินกิจกรรมเพื่อให้เกิดพัฒนาการด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา รวมถึงการดำรงซึ่งสุขภาพที่อยู่แล้วให้ไม่ถดถอย และปรับสุขภาพที่ทรุดโทรมให้ดียิ่งขึ้นตลอดจนช่วยในการแก้ไข ฟื้นฟู และปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสุขภาพให้ดีและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

1.2 หลักการและวิธีการสอนพลศึกษา

ปรัชญาทางพลศึกษา คือ ค่านิยม หลักการ วิธีการ และทฤษฎีต่าง ๆ ทางพลศึกษาที่ได้ผ่านการวิเคราะห์ การทดลอง การพิสูจน์ และกลั่นกรอง พิจารณาด้วยเหตุผลอย่างละเอียดถี่ถ้วนเป็นอย่างดี และถูกต้อง เป็นที่ยอมรับของวิชาพลศึกษาแล้วว่าสามารถนำมาใช้เป็นแนวทางการจัดการเรียนการสอน การจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ (วรศักดิ์ เพียรชอบ, 2548) ดังนั้น ปรัชญาพลศึกษาจึงถือเป็นปรัชญาประยุกต์สาขาหนึ่ง เพราะเป็นปรัชญาที่เริ่มมาจากความอยากรู้อยากเห็นในเรื่องเกี่ยวกับพลศึกษาตลอดจนความพยายามที่จะนำแนวคิดปรัชญามาวิเคราะห์ความรู้อย่างต่าง ๆ ทางพลศึกษาให้มีความหมายและมีความเข้าใจในคุณค่าพลศึกษาให้มีความหมายที่ชัดเจนมากยิ่งขึ้น

หลักการทางพลศึกษา คือ ความคิดรวบยอดต่าง ๆ ทางพลศึกษาซึ่งอาจจะได้จากข้อเท็จจริงทางวิทยาศาสตร์ เช่น สรีรวิทยาการกีฬา จิตวิทยาการกีฬา หรือเป็นหลักการที่ได้จากความคิดรวบยอดที่เกิดจากแนวคิดหรือหลักการทางปรัชญา เช่น ประสบการณ์ ความรู้ความเข้าใจ หรือความหยั่งเห็นในเรื่องต่าง ๆ รวมกัน ดังนั้น และเป็นที่ยอมรับในวิชาชีพพลศึกษาจนสามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนได้นั้น มีบทบาทสำคัญในการช่วยให้นักเรียนหรือบุคคลพัฒนาในด้านต่าง ๆ (วรศักดิ์ เพียรชอบ, 2548)

จากแนวคิด ปรัชญา หลักการทางพลศึกษาสามารถสรุปได้ ดังนี้

1) เป็นการช่วยให้ครูพลศึกษาได้ทราบถึงทิศทางและแนวทางในการปฏิบัติงานด้านพลศึกษาได้โดยถูกต้องและเป็นผลดีอย่างแท้จริง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาให้ถูกต้องและเหมาะสมตามความรู้ ความสามารถ และความสนใจของผู้เรียน

2) ช่วยให้ผู้ครูพลศึกษาได้ทราบถึงขอบข่ายและลักษณะของวิชาพลศึกษาที่แท้จริงสามารถจัดและดำเนินการต่าง ๆ ทางพลศึกษาในทุก ๆ ขั้นตอนเป็นไปโดยถูกต้อง มีเหตุผลทางวิชาการมาชี้แจง

3) เป็นการช่วยให้ครูพลศึกษาเห็นคุณค่าของพลศึกษาในหลักสูตรของโรงเรียน และมีความเข้าใจ มีการฝึก การประสานงานเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ซึ่งก่อให้เกิดผลดีและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

มีนักวิชาการที่เกี่ยวข้องกับพลศึกษาได้นำเสนอวิธีการสอนพลศึกษา ไว้ดังนี้

Duke (1990 อ้างถึงในรพีพรรณ สุทธาปัญญกุล, 2557) ได้กล่าวถึงแบบการสอนพลศึกษาไว้ดังนี้ 1) แบบออกคำสั่ง (Command) เป็นการสอนที่ครูผู้สอนสัมผัสกับผู้เรียนโดยตรง และเป็นผู้ตัดสินใจว่าจะให้ผู้เรียนปฏิบัติอย่างไร ครูผู้สอนมีบทบาทในการอธิบายและสาธิตให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติทักษะ

2) แบบฝึกปฏิบัติ (Practice) เป็นรูปแบบการสอนที่พบหรือใช้บ่อยที่สุดในวิชาพลศึกษาจะมีความคล้ายคลึงกับแบบออกคำสั่ง โดยครูผู้สอนจะเป็นผู้สาธิตและอธิบายให้ผู้เรียนฝึกทักษะต่าง ๆ

3) แบบแลกเปลี่ยนความรู้ซึ่งกันและกัน (Reciprocal) เป็นการสอนที่มุ่งให้ผู้เรียนได้แสดงความสามารถหรือการปฏิบัติจากงานที่ได้รับให้ไปศึกษาแล้วนำมาสรุปบทเรียนหน้าชั้น อาจมีการตั้งประเด็นคำถามและการสรุปองค์ความรู้จากที่ได้ศึกษา

4) แบบมอบหมายงานหรือชิ้นงาน (Task) รูปแบบการสอนนี้ครูผู้สอนมีหน้าที่ตัดสินใจว่าจะให้เนื้อหาสาระความรู้เกี่ยวกับผู้เรียน โดยการมอบหมายงานหรือชิ้นงานให้ปฏิบัติ

5) แบบให้ผู้เรียนค้นคว้าหาคำตอบด้วยตนเอง (Guided Discovery) รูปแบบการสอนนี้ จะทำให้ผู้เรียนค้นพบวิธีการด้วยตัวเองในการเล่นการแข่งขัน การใช้ทักษะส่วนต่าง ๆ ของร่างกายให้บรรลุผล หรือสามารถแก้ปัญหาได้

6) แบบการแก้ไขปัญหา (Problem Solving) รูปแบบการแก้ไขปัญหานี้ ผู้เรียนจะต้องนำข้อมูลความรู้มาใช้ในการแก้ไขปัญหา และตัดสินใจ ซึ่งต้องมีการกำหนดคำตอบที่คาดหวังไว้ล่วงหน้าเรียบร้อยแล้ว

7) แบบสำรวจ (Exploration) เป็นรูปแบบการสอนที่ได้รับความนิยมจากการเรียนแบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยรูปแบบการสอนนี้จะเป็นประโยชน์มากกับผู้เรียนในการได้มีอิสระในความคิด อิสระในการทำงาน ซึ่งครูผู้สอนมีบทบาทเป็นเพียงผู้ชี้แนะ

Brianmac Sport Coach (2008) ได้นำเสนอวิธีการสอนในกีฬาต่าง ๆ สรุปได้ดังนี้

1) แบบทักษะง่าย ๆ และแบบทักษะที่ซับซ้อน (Simple and Complex Skills) เป็นวิธีการสอนที่ใช้บรรยายทักษะกีฬาต่าง ๆ จากทักษะที่ง่ายไปสู่ทักษะที่ยากขึ้น

2) แบบฝึกกรรม (Whole Practice) เป็นการสอนนักกีฬาให้มีทักษะการเคลื่อนไหว ที่สมบูรณ์

3) แบบแยกส่วน (Part Instruction) ส่วนใหญ่จะใช้วิธีการสอนนี้เมื่อต้องการสอนทักษะที่ซับซ้อนและบางครั้งก็อันตราย โดยทำการสอนออกเป็นช่วง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนได้หยุดทบทวนและฝึกปฏิบัติก่อนที่จะปฏิบัติทักษะรวมทั้งหมด

4) แบบแยก-รวม-แยก (Whole-Part-Whole Instruction) เป็นวิธีการสอนที่ต้องการให้นักกีฬามีความพยายามในการปฏิบัติทักษะโดยผู้ฝึกสอนหรือครูผู้สอนเป็นผู้ดูแลจัดการทั้งนี้ไม่มีวิธีการสอนใดเหมาะสมกับทุกบทเรียนหรือทุกชั่วโมงเรียน ต้องขึ้นอยู่กับสถานการณ์ต่าง ๆ เช่น ทักษะที่ง่ายเหมาะสำหรับใช้วิธีการสอนแบบฝึกกรรม ทักษะที่ค่อนข้างยากเหมาะสำหรับวิธีการสอนแบบแยกส่วน ทักษะปิดจะเหมาะสำหรับผู้สอนแบ่งการอธิบายเป็นช่วง ๆ ทักษะที่ยากจะเหมาะสำหรับวิธีการสอนแยก-รวม-แยก

Ferguson (1981) ได้เสนอวิธีการสอนไว้ 10 วิธี ดังนี้

- 1) แบบออกคำสั่ง (Command) ใช้กับการฝึกทักษะทางกลไกต่าง ๆ
- 2) แบบฝึกปฏิบัติ (Practice) เหมาะสำหรับการพัฒนาทักษะทางกลไก
- 3) แบบแลกเปลี่ยนความรู้ซึ่งกันและกัน (Reciprocal) เหมาะสำหรับการพัฒนาทักษะทางด้านสังคมในการทำงานกับผู้อื่น จากการสังเกตและการวิเคราะห์
- 4) แบบตรวจสอบตนเอง (Self-check) เหมาะสำหรับผู้เรียนในการตรวจสอบผลงานตามเกณฑ์ และมีการพัฒนาด้านสังคมเช่นเดียวกัน โดยการช่วยเหลือผู้อื่น จากความรู้ความสามารถของตนเอง
- 5) แบบสรุปรวม (Inclusion) ครูผู้สอนจะวางแผนให้ผู้เรียนได้ดำเนินการทำงานของตนเอง
- 6) แบบให้ผู้เรียนค้นคว้าหาคำตอบด้วยตนเอง (Guided Discovery)
- 7) แบบที่ผู้เรียนได้เห็นความแตกต่าง (Divergent) โดยการแก้ไขปัญหาในการใช้อิสระทางความคิด เป็นการฝึกความมั่นใจและการทำงานเป็นทีม
- 8) แบบบุคคลเดี่ยว (Individual) ผู้สอนเป็นผู้กำหนดและผู้เรียนวางแผนเรียนตามโปรแกรม
- 9) แบบผู้เรียนเป็นผู้ริเริ่ม (Learner Initiated) ผู้เรียนสามารถวางแผนโปรแกรมการเรียนรู้ด้วยตนเองโดยครูผู้สอนเป็นผู้แนะนำ
- 10) แบบสอนด้วยตนเอง (Self - Teaching) ผู้เรียนมีความรับผิดชอบตามโปรแกรมที่จัดไว้

Mosston and Ashworth (2002) ได้นำเสนอวิธีการสอนพลศึกษา 11 วิธีไว้ ดังนี้

- 1) วิธีการสอนแบบออกคำสั่ง (Command Style)
- 2) วิธีการสอนแบบฝึกปฏิบัติ (Practice Style)
- 3) วิธีการสอนแบบแลกเปลี่ยนความรู้ซึ่งกันและกัน (Reciprocal Style)
- 4) วิธีการสอนแบบตรวจสอบตนเอง (Self - Check Style)
- 5) วิธีการสอนแบบสรุปรวม (Inclusion Style)
- 6) วิธีการสอนแบบให้ผู้เรียนค้นคว้าหาคำตอบด้วยตนเอง (Guided Discovery Style)
- 7) วิธีการสอนแบบให้ผู้เรียนมีจุดมุ่งหมายเดียวกัน (Convergent Discovery Style)
- 8) วิธีการสอนแบบที่ให้ผู้เรียนได้เห็นความแตกต่าง (Divergent Discovery Style)
- 9) วิธีการสอนแบบที่ผู้เรียนออกแบบโปรแกรมการเรียนรู้เป็นรายบุคคล (Learner - Designed Individual Program Style)
- 10) วิธีการสอนแบบที่ผู้เรียนเป็นผู้ริเริ่ม (Learner - Initiated Style)
- 11) วิธีการสอนแบบสอนด้วยตนเอง (Self - Teaching Style)

จากข้อมูลข้างต้นผู้วิจัยสรุปได้ว่า นักวิชาการที่เกี่ยวข้องกับพลศึกษาได้นำเสนอวิธีการสอนพลศึกษา โดยมีเป้าหมายที่จะให้ผู้เรียนได้รับเรียนรู้ในวิธีการสอนที่หลากหลายและแตกต่างกันในการฝึกฝนทักษะใหม่ ๆ โดยที่ท่าครูผู้สอนจะมีบทบาทเป็นผู้ดูแล ชี้แนะ หรือแนะนำ ผู้เรียนให้เกิดการ

เรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพจากการลงมือทำ ผักผ่อนทักษะ และเกิดทักษะใหม่ ๆ ขั้นตอนการสอนแบ่งออกได้เป็น 5 ขั้นตอน คือ 1) ชี้นำเข้าสู่บทเรียน 2) อธิบายและสาธิต 3) ชี้นำฝึกปฏิบัติ 4) ชี้นำไปใช้ และ 5) ชี้นำสรุปและสรุปปฏิบัติ

1.3 สารและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษา

สุขศึกษาและพลศึกษาเป็นการศึกษาด้านสุขภาพที่มีเป้าหมาย เพื่อการดำรงสุขภาพ การสร้างเสริมสุขภาพและการพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคล ครอบครัว และชุมชนให้ยั่งยืน โดยพลศึกษามุ่งเน้นให้ผู้เรียนใช้กิจกรรมการเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกมและกีฬา เป็นเครื่องมือในการพัฒนาโดยรวมทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม สติปัญญา รวมทั้งสมรรถภาพเพื่อสุขภาพและกีฬา (คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2551)

คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2551) กำหนดขอบข่ายองค์ความรู้ของพลศึกษาไว้ ดังนี้

1) การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทย และกีฬาสากล ผู้เรียนได้เรียนรู้เรื่องการเคลื่อนไหวในรูปแบบต่าง ๆ การเข้าร่วมกิจกรรมทางกายและกีฬา ทั้งประเภทบุคคล และประเภททีมอย่างหลากหลายทั้งไทยและสากล การปฏิบัติตามกฎ กติกา ระเบียบ และข้อตกลงในการเข้าร่วมกิจกรรมทางกาย และกีฬา และความมีน้ำใจนักกีฬา

2) การสร้างเสริมสุขภาพ สมรรถภาพ และการป้องกันโรค ผู้เรียนจะได้เรียนรู้เกี่ยวกับหลักและวิธีการเลือกบริโภคอาหาร ผลิตภัณฑ์และบริการสุขภาพ การสร้างเสริมสมรรถภาพเพื่อสุขภาพ และการป้องกันโรคทั้งโรคติดต่อและโรคไม่ติดต่อ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2551 กำหนดสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และคุณภาพผู้เรียนเมื่อจบการศึกษาตอนต้น ดังนี้

สาระที่ 3 การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทย และกีฬาสากล

มาตรฐาน พ 3.1 เข้าใจ มีทักษะในการเคลื่อนไหว กิจกรรมทางกาย การเล่นเกมและกีฬา

- 1) เพิ่มพูนความสามารถของตน ตามหลักการเคลื่อนไหวที่ใช้ทักษะกลไกและทักษะพื้นฐานที่นำไปสู่การพัฒนาทักษะการเล่นกีฬา
- 2) เล่นกีฬาไทยและกีฬาสากลประเภทบุคคลและทีมโดยใช้ทักษะพื้นฐานตามชนิดกีฬา อย่างละ 1 ชนิด
- 3) ร่วมกิจกรรมนันทนาการอย่างน้อย 1 กิจกรรมและนำหลักความรู้ที่ได้เชื่อมโยงสัมพันธ์กับวิชาอื่น

มาตรฐาน พ 3.2 รักการออกกำลังกาย การเล่นเกม และการเล่นกีฬา ปฏิบัติเป็นประจำอย่างสม่ำเสมอ มีวินัย เคารพสิทธิ กฎ กติกา มีน้ำใจนักกีฬา มีจิตวิญญาณในการแข่งขัน และชื่นชมในสุนทรียภาพของการกีฬา

- 1) อธิบายความสำคัญของการออกกำลังกายและเล่นกีฬา จนเป็นวิถีชีวิตที่มีสุขภาพดี

- 2) ออกกำลังกายและเลือกเข้าร่วมเล่นกีฬาตามความถนัด ความสนใจอย่างเต็มความสามารถ พร้อมทั้งมีการประเมินการเล่นของตนและผู้อื่น
- 3) ปฏิบัติตามกฎ กติกา และข้อตกลงตามชนิดกีฬาที่เลือกเล่น
- 4) วางแผนการรุกและการป้องกันในการเล่นกีฬาที่เลือกและนำไปใช้ในการเล่นอย่างเป็นระบบ
- 5) ร่วมมือในการเล่นกีฬา และการทำงานเป็นทีมอย่างสนุกสนาน
- 6) วิเคราะห์เปรียบเทียบและยอมรับความแตกต่างระหว่างวิธีการเล่นกีฬาของตนเองกับผู้อื่น

สาระที่ 4 การสร้างเสริมสุขภาพ สมรรถภาพและการป้องกันโรค

มาตรฐาน 4.1 เห็นคุณค่าและมีทักษะในการสร้างเสริมสุขภาพ การดำรงสุขภาพ การป้องกันโรค และการสร้างเสริมสมรรถภาพเพื่อสุขภาพ

- 1) เลือกกินอาหารที่เหมาะสมกับวัย
- 2) วิเคราะห์ปัญหาที่เกิดจากการภาวะโภชนาการที่มีผลกระทบต่อสุขภาพ
- 3) ควบคุมน้ำหนักของตนเองให้อยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน
- 4) การสร้างเสริมและปรับปรุงสมรรถภาพทางกายตามผลการทดสอบ

คุณภาพผู้เรียนเมื่อจบชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

1) เข้าใจและเห็นความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการเจริญเติบโตและการพัฒนาการที่มีต่อสุขภาพและชีวิตในช่วงวัยต่าง ๆ

2) เข้าใจ ยอมรับ และสามารถปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ความรู้สึกทางเพศ ความเสมอภาคทางเพศ สร้างและรักษาสัมพันธภาพกับผู้อื่น และตัดสินใจแก้ปัญหาชีวิตด้วยวิธีการที่เหมาะสม

3) เลือกกินอาหารที่เหมาะสม ได้สัดส่วน ส่งผลดีต่อการเจริญเติบโตและการพัฒนาการตามวัย

4) มีทักษะในการประเมินอิทธิพลของเพศ เพื่อน ครอบครัว ชุมชนและวัฒนธรรมที่มีต่อเจตคติ ค่านิยมเกี่ยวกับสุขภาพและชีวิต และสามารถจัดการได้อย่างเหมาะสม

5) ป้องกันและหลีกเลี่ยงปัจจัยเสี่ยง พฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพและการเกิดโรค อุบัติเหตุ การใช้ยา สารเสพติด และความรุนแรง รู้จักสร้างเสริมความปลอดภัยให้แก่ตนเอง ครอบครัว และชุมชน

6) เข้าร่วมกิจกรรมทางกาย กิจกรรมกีฬา กิจกรรมนันทนาการ กิจกรรมสร้างเสริมสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ โดยนำหลักการของทักษะกลไกมาใช้ได้อย่างปลอดภัย สนุกสนาน และปฏิบัติเป็นประจำสม่ำเสมอตามความถนัดและความสนใจ

7) แสดงความตระหนักในความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมสุขภาพ การป้องกันโรค การดำรงสุขภาพ การจัดการกับอารมณ์และความเครียด การออกกำลังกายและการเล่นกีฬากับการมีวิถีชีวิตที่มีสุขภาพดี

8) สำนึกในคุณค่า ศักยภาพและความเป็นตัวของตัวเอง

9) ปฏิบัติตามกฎหมาย กติกา หน้าที่ความรับผิดชอบ เคารพสิทธิของตนเองและผู้อื่น ให้ความร่วมมือในการแข่งขันกีฬาและการทำงานเป็นทีมอย่างเป็นระบบ ด้วยความมุ่งมั่นและมีน้ำใจนักกีฬา จนประสบความสำเร็จตามเป้าหมายด้วยความชื่นชม และสนุกสนาน

1.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนพลศึกษา

จากการทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนพลศึกษา สามารถนำเสนองานวิจัยได้ ดังนี้

จักริน ดวงคำ (2554) ได้ศึกษาเรื่อง ผลของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดของเพียเจต์ที่มีผลต่อความมีระเบียบวินัยในตนเองของนักเรียนประถมศึกษา มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีระเบียบวินัยในตนเอง ก่อนการทดลอง หลังการทดลองและระยะติดตามผลของกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดของเพียเจต์และกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลแบบปกติ 2) เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีระเบียบวินัยในตนเอง หลังการทดลองและระยะติดตามผลระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 60 คนของโรงเรียนนิชากร กรุงเทพมหานคร แบ่งเป็นนักเรียนกลุ่มทดลอง 1 ห้องเรียน จำนวน 30 คน และนักเรียนกลุ่มควบคุม 1 ห้องเรียน จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดของเพียเจต์ แบบวัดความมีระเบียบวินัยในตนเองและแบบ บันทึความมีระเบียบวินัยในตนเองโดยการสังเกต วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนด้วยค่า “ที” และวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวชนิดวัดซ้ำทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ ผลการวิจัยพบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีระเบียบวินัยในตนเองของนักเรียนกลุ่มทดลองและนักเรียนกลุ่มควบคุม หลังการทดลองและระยะติดตามผลสูงกว่าก่อนการทดลอง และค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีระเบียบวินัยในตนเอง หลังการทดลองและระยะติดตามของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม

วุฒินันท์ ศรีแสง (2557) ได้ศึกษาเรื่อง ผลของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 ที่เรียนวิชาเลือก

พลศึกษากีฬารักบี้ฟุตบอล จำนวน 60 คน โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ ร้อยเอ็ด แบ่งเป็นนักเรียนกลุ่มทดลอง จำนวน 30 คน ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา เป็นเวลา 8 สัปดาห์ และนักเรียนกลุ่มควบคุม จำนวน 30 คน ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลแบบปกติ โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลและแบบทดสอบความมีน้ำใจนักกีฬา สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ t-test ผลการวิจัยพบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนกลุ่มทดลองหลังจากที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาเพิ่มขึ้น ค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบปกติไม่แตกต่างกัน และค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬา หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา แตกต่างกับของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลแบบปกติ

สุรียา กลิ่นบานชื่น (2558) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามแนวคอนสตรัคติวิสต์เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์และความสามารถในการแก้ปัญหาสำหรับนักเรียนประถมศึกษา มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามแนวคอนสตรัคติวิสต์เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์และความสามารถในการแก้ปัญหาของนักเรียนชั้นประถมศึกษา 2) ทดสอบรูปแบบการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามแนวคอนสตรัคติวิสต์กับรูปแบบการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยวิธีปกติในด้านความคิดสร้างสรรค์และความสามารถในการแก้ปัญหาของนักเรียนชั้นประถมศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 2 ห้องเรียน ห้องละ 25 คน โดยเป็นกลุ่มทดลอง 1 ห้อง และกลุ่มควบคุม 1 ห้อง ระยะเวลาในการดำเนินการทดลอง 12 สัปดาห์ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย แบบวัดความคิดสร้างสรรค์ และแบบวัดความสามารถในการแก้ปัญหา สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ t-test รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้นการสำรวจความรู้เดิม 2) ขั้นกระตุ้นผู้เรียน 3) ขั้นการสร้างแนวคิดใหม่ 4) ขั้นค้นพบคำตอบ ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นสามารถพัฒนาความคิดสร้างสรรค์และความสามารถในการแก้ปัญหาของนักเรียนประถมศึกษาได้ ความคิดสร้างสรรค์และความสามารถในการแก้ปัญหาหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่าก่อนเรียน และความคิดสร้างสรรค์และความสามารถในการแก้ปัญหา หลังเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม

ธวัชชัย รักขติวงศ์ (2560) ได้ศึกษาเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในกรีฑาประเภทลู่วิ่งโดยประยุกต์หลักการของรูปแบบชิปปาร่วมกับทฤษฎีแรงจูงใจที่มีต่อสมรรถภาพทางกาย ทักษะและเจตคติต่อการวิ่งเพื่อสุขภาพของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น วัดถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของผลการทดสอบสมรรถภาพทางกาย คะแนนทักษะและเจตคติต่อการวิ่งเพื่อสุขภาพ ก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของผลการทดสอบสมรรถภาพทางกาย คะแนนทักษะและเจตคติต่อการวิ่งเพื่อสุขภาพ หลังการทดลองระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม โดยมีกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัดเพชรบูรณ์ จำนวน 90 คน โดยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มทดลอง จำนวน 44 คน ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในกรีฑาประเภทลู่วิ่งโดยประยุกต์หลักการของรูปแบบชิปปาร่วมกับทฤษฎีแรงจูงใจ และกลุ่มควบคุม จำนวน 46 คน ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในกรีฑาประเภทลู่วิ่งแบบปกติ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในกรีฑาประเภทลู่วิ่งโดยประยุกต์หลักการของรูปแบบชิปปาร่วมกับทฤษฎีแรงจูงใจ จำนวน 8 แผน แบบทดสอบสมรรถภาพทางกาย แบบวัดทักษะการวิ่งเพื่อสุขภาพ และแบบวัดเจตคติต่อการวิ่งเพื่อสุขภาพ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนด้วยค่า “ที” ผลการวิจัยพบว่า ค่าเฉลี่ยของผลการทดสอบสมรรถภาพทางกาย คะแนนทักษะและเจตคติต่อการวิ่งเพื่อสุขภาพหลังการทดลองของกลุ่มทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง ค่าเฉลี่ยของผลการทดสอบสมรรถภาพทางกายหลังการทดลองของกลุ่มควบคุมสูงกว่าก่อนการทดลอง ค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะและเจตคติต่อการวิ่งเพื่อสุขภาพหลังการทดลองแตกต่างจากก่อนการทดลองอย่าง และค่าเฉลี่ยของผลการทดสอบสมรรถภาพทางกาย คะแนนทักษะและเจตคติต่อการวิ่งเพื่อสุขภาพหลังการทดลองของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม

ปิยภูมิ กลมเกลียว (2560) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามอุดมการณ์โอลิมปิกเพื่อสร้างเสริมการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาและประเมินประสิทธิผลของรูปแบบการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามอุดมการณ์โอลิมปิกเพื่อสร้างเสริมการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น กลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 32 คน โดยการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง จับสลากแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 16 คน และกลุ่มควบคุม 16 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย แบบทดสอบวัดความรู้วิชาพลศึกษาที่มีค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาเท่ากับ .80 แบบทดสอบสมรรถภาพทางกายมีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 แบบ

ประเพณีพฤติกรรมที่ส่งเสริมอุดมการณ์โอลิมปิกในด้านความมีมิตรภาพ และแบบประเพณีพฤติกรรมที่ส่งเสริมอุดมการณ์โอลิมปิกในด้านความเคารพให้เกียรติซึ่งกันและกัน มีค่าความเที่ยงตรง เท่ากับ .90 และ .83 ตามลำดับ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐานและสถิติวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบวัดซ้ำ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ t-test ผลการวิจัย พบว่า 1. รูปแบบการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามอุดมการณ์โอลิมปิกที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีองค์ประกอบ คือ 1) หลักการแนวคิดและอุดมการณ์โอลิมปิกโดยเชื่อมโยงระหว่างหลักการเรียนรู้พลศึกษา 2) วัตถุประสงค์ของรูปแบบ 3) เนื้อหา 4) ขั้นตอนการเรียนการสอน และ 5) การประเมินผล ซึ่งประกอบด้วย 8 แผนการเรียนรู้ ได้แก่ การวิ่งระยะสั้น การวิ่งผลัด พุ่งแหลน ขว้างจักร ทุ่มน้ำหนัก กระโดดสูง กระโดดไกล และการแข่งขันมินิยูธโอลิมปิกโบราณและโอลิมปิกสมัยใหม่ มีประสิทธิผลในการส่งเสริมการอยู่ร่วมกันอย่างสันติและสามารถเห็นคุณค่าของอุดมการณ์โอลิมปิกทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านความยอดเยี่ยม ด้านความมีมิตรภาพ และด้านความเคารพให้เกียรติซึ่งกันและกัน นอกจากนี้คะแนนด้านความรู้ และพฤติกรรมการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ หลังการทดลองมีความแตกต่างกันของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ฐานรงค์ พุเรียน (2560) ได้ศึกษาเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีต่อทักษะทางสังคมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะทางสังคมก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองและของนักเรียนกลุ่มควบคุม และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะทางสังคมหลังการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองกับนักเรียนกลุ่มควบคุม กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายมัธยม จำนวน 60 คน แบ่งเป็นนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ จำนวน 30 คน และกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบปกติ จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ 8 แผน แบบวัดทักษะทางสังคมและแบบบันทึกทักษะทางสังคมโดยการสังเกต สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนด้วยค่า “ที” ผลการวิจัยพบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะทางสังคมหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง และค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะทางสังคมหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม

เอก แซ่จิ่ง (2560) ได้ศึกษาเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้การเสริมต่อศักยภาพการเรียนรู้ที่มีต่อความรับผิดชอบและทักษะการตีโต้หน้ามือในกีฬาเทเบิลเทนนิส มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้การเสริมต่อศักยภาพการเรียนรู้ที่มีต่อความรับผิดชอบและทักษะการตีโต้หน้ามือในกีฬาเทเบิลเทนนิส และเพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความรับผิดชอบ

และทักษะการตีได้น้ำมือในกีฬาเทเบิลเทนนิสก่อนและหลังการทดลองระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง โดยประชากรในงานวิจัยนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 80 คน โรงเรียนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม เครื่องมือที่ใช้วิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 8 แผนแบบทดสอบความรับผิดชอบ และแบบวัดทักษะการตีได้น้ำมือ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนด้วยค่า “ที” ผลการวิจัยพบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนความรับผิดชอบต่อและการตีได้น้ำมือหลังการทดลองของกลุ่มทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง และค่าเฉลี่ยของคะแนนความรับผิดชอบต่อและการตีได้น้ำมือหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม

วิชุนท์ พูลศรี (2560) ได้ศึกษาเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้สถานการณ์จำลองที่มีต่อทักษะกีฬาฟุตบอลเพื่อความปลอดภัยของนักเรียนประถมศึกษาตอนปลาย มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะกีฬาฟุตบอลเพื่อความปลอดภัยก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลอง และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะกีฬาฟุตบอลเพื่อความปลอดภัยก่อนและหลังการทดลองระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม โดยการวิจัยนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 64 คน โรงเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัดนครปฐม แบ่งเป็นนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสถานการณ์จำลองที่มีผลต่อทักษะกีฬาฟุตบอลเพื่อความปลอดภัย จำนวน 32 คน และนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาแบบปกติ จำนวน 32 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้สถานการณ์จำลองที่มีต่อทักษะกีฬาฟุตบอลเพื่อความปลอดภัย จำนวน 8 แผน แบบวัดทักษะการหยุดลูกบอล ทักษะการเลี้ยงลูกบอล ทักษะการยืนโหม่งลูกบอล และทักษะการกระโดดโหม่งลูกบอลเพื่อความปลอดภัยในกีฬาฟุตบอล และแบบสังเกตการปฏิบัติเพื่อความปลอดภัยในกีฬาฟุตบอล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนด้วยค่า “ที” ผลการวิจัยพบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะการหยุดลูกบอล , ทักษะการเลี้ยงลูกบอล ทักษะการยืนโหม่งลูกบอล และทักษะการกระโดดโหม่งลูกบอลในกีฬาฟุตบอลเพื่อความปลอดภัยนักเรียนกลุ่มทดลอง หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง และค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะการหยุดลูกบอล ทักษะการเลี้ยงลูกบอล ทักษะการยืนโหม่งลูกบอล และทักษะการกระโดดโหม่งลูกบอลในกีฬาฟุตบอลเพื่อความปลอดภัย ก่อนการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกัน โดยหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม

ตารางที่ 2 ตารางวิเคราะห์เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้พลศึกษา

ลำดับ	ชื่องานวิจัย : ชื่อผู้วิจัย (ปีที่ตีพิมพ์)	หลักการ/แนวคิด/ทฤษฎี	ตัวแปรที่ได้ศึกษา
1	ผลของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดของเพียเจต์ที่มีผลต่อความมีระเบียบวินัยในตนเองของนักเรียนประถมศึกษา ผู้วิจัย : จักริน ดวงคำ (2554)	แนวคิดเพียเจต์	ความมีวินัย
2	ผลของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษา ผู้วิจัย : วุฒินันท์ ศรีแสง (2557)	กิจกรรมรักบี้ฟุตบอล	น้ำใจนักกีฬา
3	การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามแนวคอนสตรัคติวิสต์เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์และความสามารถในการแก้ปัญหาสำหรับนักเรียนประถมศึกษา ผู้วิจัย : สุรียา กลิ่นบานชื่น (2558)	แนวคิดสตรัคติวิสต์	ความคิดสร้างสรรค์ และความสามารถในการแก้ปัญหา
4	ผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในกีฬาประเภทลูกโดยประยุกต์หลัก การของรูปแบบชิปปา ร่วมกับทฤษฎีแรงจูงใจที่มีต่อสมรรถภาพทางกาย ทักษะและเจตคติต่อการวิ่งเพื่อสุขภาพของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ผู้วิจัย : ธวัชชัย รักขตวิงษ์ (2560)	รูปแบบชิปปา ทฤษฎีแรงจูงใจ	สมรรถภาพทางกาย , ทักษะ และเจตคติที่ดีต่อ การวิ่งเพื่อสุขภาพ
5	การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามอุดมการณ์โอลิมปิกเพื่อสร้างเสริมการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ผู้วิจัย : ปิยภูมิ กลมเกลียว (2560)	อุดมการณ์โอลิมปิก	การอยู่ร่วมกันอย่างสันติ
6	ผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีต่อทักษะทางสังคมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ผู้วิจัย : ฐานรงค์ ทูเรียน (2560)	รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ	ทักษะทางสังคม

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ลำดับ	ชื่องานวิจัย : ชื่อผู้วิจัย (ปีที่ตีพิมพ์)	หลักการ/แนวคิด/ทฤษฎี	ตัวแปรที่ได้ศึกษา
7	ผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้การเสริมต่อศักยภาพการเรียนรู้ที่มีต่อความรับผิดชอบและทักษะการตีได้น้ำมือในกีฬา เทเบิลเทนนิส ผู้วิจัย : เอก แซ่จิ่ง (2560)	การเสริมต่อศักยภาพการเรียนรู้	ความรับผิดชอบ และทักษะการตีได้น้ำมือในกีฬา เทเบิลเทนนิส
8	ผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้สถานการณ์จำลองที่มีต่อทักษะกีฬาฟุตบอลเพื่อความปลอดภัยของนักเรียนประถมศึกษาตอนปลาย ผู้วิจัย : วิชนนท์ พูลศรี (2560)	สถานการณ์จำลอง	ทักษะกีฬาฟุตบอลเพื่อความปลอดภัย

จากการศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจำนวน 8 เรื่อง (จักริน ด้วงคำ, 2554; วุฒินันท์ ศรีแสง, 2557; สุริยา กลิ่นบานชื่น, 2558; ธวัชชัย รักขติวงศ์, 2560; ปิยภูมิ กลมเกลียว, 2560; ฐานรงค์ ทูเรียน, 2560; เอก แซ่จิ่ง, 2560; วิชนนท์ พูลศรี, 2560) สรุปได้ว่า งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาที่ผ่านมา พบว่ามีการใช้รูปแบบการเรียนรู้ที่หลากหลาย โดยส่วนใหญ่จะเป็นการเรียนรู้ที่มุ่งส่งเสริมในเรื่องของ ความมีระเบียบวินัย ความรับผิดชอบ ความมีน้ำใจ ทักษะทางสังคม การอยู่ร่วมกันอย่างสันติ ความสามารถในการแก้ปัญหา ความคิดสร้างสรรค์ สมรรถภาพทางกาย และทักษะกีฬาต่าง ๆ ซึ่งทักษะเหล่านี้หากได้รับการฝึกฝนอย่างถูกต้องและสม่ำเสมอจะส่งผลให้เกิดเป็นคุณลักษณะของภาวะผู้นำต่อไป

2. ทฤษฎีสัมพันธเชื่อมโยงของธอร์นไคค์

2.1 หลักการเรียนรู้ของทฤษฎีธอร์นไคค์

ธอร์นไคค์ (มณฑรา ธรรมบุศย์, 2562: ออนไลน์) ได้กล่าวถึงการเรียนรู้ว่า การที่ผู้เรียนสามารถสร้างความสัมพันธ์เชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้า การตอบสนอง และได้รับความพึงพอใจจะทำให้เกิดการเรียนรู้ขึ้น ธอร์นไคค์ได้ทำการทดลองพบว่า การเรียนรู้ของอินทรีย์ ที่น้อยความสามารถเกิดจากการลองผิดลองถูก (Trial and Error) ซึ่งต่อมานิยมเรียกว่า การเรียนรู้แบบเชื่อมโยงการทดลองของธอร์นไคค์ ที่รู้จักกันดีที่สุด คือ การเอาแมวหิวใส่ในกรง ข้างนอกกรงมีอาหารทิ้งไว้ให้ แมวเห็นในกรงมีเชือกซึ่งปลายข้างหนึ่งผูกกับบานประตูไว้ ส่วนปลายอีกข้างหนึ่ง เมื่อถูกดึงจะทำให้ประตูเปิด ธอร์นไคค์ได้สังเกตเห็นว่าในระยะแรก ๆ แมวจะวิ่งไปวิ่งมา ขวนโน้นกัคนี่ เผอิญไปถูกเชือกทำให้ประตูเปิด แมว

ออกไปกินอาหารได้ เมื่อจับแมวใส่กรงครั้งต่อไปแมวจะดึงเชือกได้เร็วขึ้นจนกระทั่งในที่สุดแมวสามารถดึงเชือกได้ในทันที

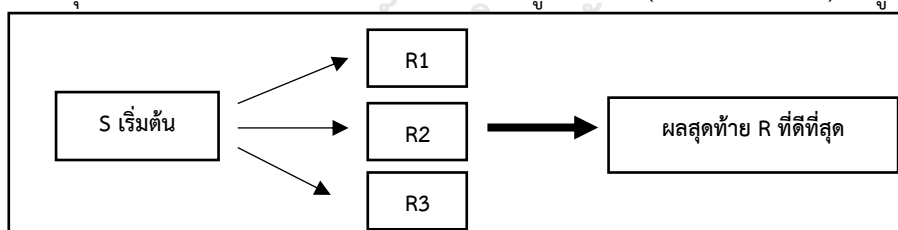
สรุปได้ว่า การลองผิดลองถูกจะนำไปสู่การเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้าและการตอบสนอง และการเรียนรู้ ก็คือการที่มีการเชื่อมโยง (Connection) ระหว่างสิ่งเร้า (Stimuli) และการตอบสนอง (Responses) การเรียนรู้แบบลองผิดลองถูก มีใจความที่สำคัญว่า เมื่ออินทรีย์กระทบสิ่งเร้า อินทรีย์จะลองใช้วิธีตอบสนองต่อสิ่งเร้าหลาย ๆ วิธี จนพบกับวิธีที่เหมาะสมและถูกต้องกับเหตุการณ์และสถานการณ์ เมื่อได้รับการตอบสนองที่ถูกต้องก็จะนำไปต่อเนื่องเข้ากับสิ่งเร้านั้น ๆ มีผลให้เกิดการเรียนรู้ขึ้น โดยมีหลักเกณฑ์ และลำดับขั้นที่จะนำไปสู่การเรียนรู้แบบนี้ ดังนี้

- 1) มีสถานการณ์ที่เป็นปัญหาเป็นสิ่งเร้าให้อินทรีย์แสดงการตอบสนองหรือแสดงพฤติกรรม
- 2) อินทรีย์จะแสดงอาการตอบสนองหลาย ๆ อย่าง เพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น
- 3) ปฏิกริยาตอบสนองที่ไม่ทำให้เกิดความพอใจจะถูกตัดทิ้งไป
- 4) เมื่อปฏิกริยาตอบสนองที่ไม่ทำให้เกิดความพอใจถูกตัดทิ้งไป จนเหลือปฏิกริยาที่ทำให้เกิดความพอใจ อินทรีย์จะถือเอาปฏิกริยาตอบสนองที่ถูกต้อง และจะแสดงตอบสนองต่อสิ่งเร้า

2.2 กฎการเรียนรู้ธอร์นไดค์

มีนักวิชาการหลายท่านได้มีการสรุปกฎการเรียนรู้ธอร์นไดค์ ไว้ดังนี้

ทิตินา แชมมณี (2548) ได้กล่าวถึงการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้า (Stimulus - S) กับการตอบสนอง (Response - R) โดยมีหลักเบื้องต้นว่า การเรียนรู้เกิดจากการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนอง โดยที่การตอบสนองมักจะออกมาเป็นรูปแบบต่าง ๆ หลายรูปแบบ จนกว่าจะพบรูปแบบที่ดีหรือเหมาะสมที่สุด เราเรียกการตอบสนองเช่นนี้ว่า การลองถูกลองผิด (Trial and error) ดังรูปภาพที่ 1

ภาพที่ 1 การเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนอง

ที่มา : ทิตินา แชมมณี, 2548

โดยทิตินา แชมมณีได้สรุปกฎการเรียนรู้ธอร์นไดค์ไว้ดังนี้

1. กฎแห่งความพร้อม (Law of Readiness) การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ดี ถ้าผู้เรียนมีความพร้อมทั้งทางร่างกายและจิตใจ

กฎแห่งความพร้อม กฎข้อนี้มีความสรุปว่า

- เมื่อบุคคลพร้อมที่จะทำแล้วได้ทำ เขาย่อมเกิดความพอใจ

- เมื่อบุคคลพร้อมที่จะทำแล้วไม่ได้ทำ เขาย่อมเกิดความไม่พอใจ
- เมื่อบุคคลไม่พร้อมที่จะทำแต่เขาต้องทำ เขาย่อมเกิดความไม่พอใจ

2. กฎแห่งการฝึกหัด (Law of Exercise) การฝึกหัดหรือกระทำบ่อย ๆ ด้วยความเข้าใจจะทำให้การเรียนรู้นั้นคงทนถาวร ถ้าไม่ได้กระทำซ้ำบ่อย ๆ การเรียนรู้จะไม่คงทนถาวร และในที่สุดอาจลืมได้

กฎแห่งการฝึกหัด แบ่งเป็น 2 กฎย่อย คือ

- กฎแห่งการได้ใช้ (Law of Use) มีใจความว่าพันธะหรือตัวเชื่อมระหว่างสิ่งเร้าและการตอบสนองจะเข้มแข็งขึ้นเมื่อได้ทำบ่อย ๆ
- กฎแห่งการไม่ได้ใช้ (Law of Disuse) มีใจความว่าพันธะหรือตัวเชื่อมระหว่างสิ่งเร้าและการตอบสนองจะอ่อนกำลังลง เมื่อไม่ได้กระทำอย่างต่อเนื่องมีการขาดตอนหรือ ไม่ได้ทำบ่อย ๆ

3. กฎแห่งผลที่พึงพอใจ (Law of Effect) เมื่อบุคคลได้รับผลที่พึงพอใจย่อมอยากจะเรียนรู้ต่อไป แต่ถ้าได้รับผลที่ไม่พึงพอใจ จะไม่อยากเรียนรู้ ดังนั้นการได้รับผลที่พึงพอใจ กฎข้อนี้ นับว่าเป็นกฎที่สำคัญและได้รับความสนใจจากธอร์นไดค์มากที่สุด กฎนี้มีใจความว่า พันธะหรือตัวเชื่อมระหว่างสิ่งเร้าและการตอบสนองจะเข้มแข็งหรืออ่อนกำลัง ย่อมขึ้นอยู่กับผลต่อเนื่องหลังจากที่ได้ตอบสนองไปแล้วรางวัล จะมีผลให้พันธะสิ่งเร้าและการตอบสนองเข้มแข็งขึ้น ส่วนการทำโทษนั้นจะไม่มีผลใด ๆ ต่อความเข้มแข็งหรือการอ่อนกำลังของพันธะระหว่างสิ่งเร้าและการตอบสนอง

ลักขณา สรวิวัฒน์ (2557) ได้สรุปกฎการเรียนรู้ของธอร์นไดค์ไว้ดังนี้ ธอร์นไดค์ได้ทำการทดลองหลายครั้งและตั้งเป็นกฎการเรียนรู้ที่สำคัญไว้ ดังนี้

1.กฎแห่งความพร้อม (Law of Readiness) หมายถึง ภาพความพร้อมหรือความมีวุฒิภาวะของผู้เรียนทั้งร่างกาย อวัยวะต่าง ๆ ในการเรียนรู้และจิตใจ รวมทั้งพื้นฐานประสบการณ์เดิม ภาพความพร้อมของหู ตา ปะสาทสมอง กล้ามเนื้อ ประสบการณ์เดิมที่จะเชื่อมโยงกับความรู้ใหม่ หรือสิ่งใหม่ ตลอดจนความสนใจ ความเข้าใจต่อสิ่งที่เรียน ถ้าผู้เรียนมีความพร้อมตามองค์ประกอบต่าง ๆ ดังกล่าว ก็จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ ความพร้อมจึงจำแนกออกได้ ดังนี้

- เมื่อบุคคลมีความพร้อมที่จะกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ได้กระทำย่อมทำให้เกิดความพึงพอใจ ส่งผลให้เกิดการเรียนรู้
- เมื่อบุคคลมีความพร้อมที่จะกระทำ แต่ถูกยับยั้งไม่ได้กระทำ ย่อมทำให้เกิดความไม่พึงพอใจ อาจส่งผลไม่ทำให้เกิดการเรียนรู้
- เมื่อบุคคลมีความพร้อมที่จะกระทำ ต่อถูกบังคับให้กระทำย่อมทำให้เกิดความไม่พึงพอใจ อาจส่งผลไม่ทำให้เกิดการเรียนรู้ กฎแห่งความพร้อมเป็นกฎการเรียนรู้ที่สำคัญที่สุดในการจัดการศึกษา ซึ่งนักจิตวิทยาและบุคคลทั่วไปให้การยอมรับมากที่สุด

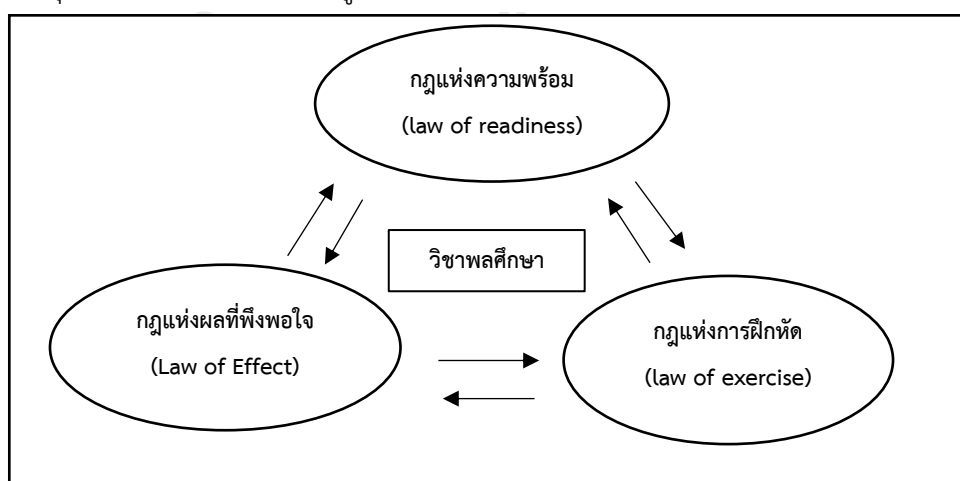
.2กฎแห่งการฝึกหัด (Law of Exercise) หมายถึง การที่ผู้เรียนได้ฝึกหัดหรือกระทำซ้ำ ๆ ย่อมจะทำให้เกิดความมบูรณ์ถูกต้อง ซึ่งกฎนี้เป็นการเน้นความมั่นคงระหว่างการเรียนรู้ และการตอบน่องที่ถูกต้อง ยื่อนำมาซึ่งความมบูรณ์กฎแห่งการฝึกหัดแบ่งออกเป็น

กฎแห่งการใช้ (Law of Use) หมายถึง การฝึกฝน การตอบน่องอย่างใดอย่างหนึ่งเสมอ ย่อมทำให้เกิดพันธะที่แน่นแฟ้นระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบน่อง เมื่อบุคคลเกิดการเรียนรู้แล้วได้นำเอา สิ่งที่ได้เรียนรู้ไปใช้อยู่เสมอ ก็จะทำให้เกิดการเรียนรู้มั่นคงถาวรขึ้น หรืออาจกล่าวได้ว่าเมื่อได้เรียนรู้สิ่งใดแล้วได้นำไปใช้อยู่เป็นประจำ ก็จะทำให้ความรู้ยังคงทนถาวรและไม่ลืม

กฎแห่งการไม่ใช้ (Law of Disuse) หมายถึง การไม่ได้ฝึกฝนหรือไม่ได้ใช้ ไม่ได้ทำบ่อย ๆ ย่อมทำให้เกิดความมั่นคงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบน่องอ่อนกำลังลงหรือลดความเข้มลง เมื่อบุคคลได้ เกิดการเรียนรู้แล้ว แต่ไม่ได้นำความรู้ไปใช้หรือไม่เคยใช้ ย่อมทำให้การทำการกิจกรรมนั้นไม่ดี เท่าที่ควร หรืออาจทำให้ความรู้นั้นลืมเลือนไปได้

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องพบว่า จากแนวคิดของบุคคลต่าง ๆ สามารถสรุปกฎการเรียนรู้ของธอร์นไดค์ได้ว่า กฎการเรียนรู้ของธอร์นไดค์ประกอบด้วย 3 กฎ คือ 1. กฎแห่งความพร้อม (Law of Readiness) ซึ่งเป็นกฎข้อแรกของการเรียนรู้สามารถเกิดขึ้นได้ทันที หากผู้เรียนมีความพร้อมทั้งทางร่างกายและจิตใจ .2 กฎแห่งการฝึกหัด (Law of Exercise) การฝึกปฏิบัติซ้ำ ๆ ทำให้ เกิดการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นคงทนถาวร แต่ถ้าไม่ได้รับการฝึกอย่างต่อเนื่อง หรือขาดการฝึกอาจทำให้ลืมหักขณะนั้น ๆ ในที่สุด และ3. กฎแห่งผลที่พึงพอใจ (Law of Effect) เมื่อผู้เรียนเกิดความพอใจในผลของการกระทำ ผู้เรียนย่อมอยากเรียนรู้ต่อไป

จากผลการสรุปกฎการเรียนรู้ของธอร์นไดค์ ผู้วิจัยสามารถเสนอภาพของกฎการเรียนรู้ที่จะนำมาประยุกต์ใช้กับวิชาพลศึกษา ดังรูปภาพที่ 2

ภาพที่ 2 แนวคิดกฎการเรียนรู้ของธอร์นไดค์ที่ประยุกต์ใช้กับวิชาพลศึกษา

ที่มา : แนวคิดของกฎการเรียนรู้ที่ประยุกต์ใช้กับวิชาพลศึกษาจากทิตนา แคมมณี (2548) ; ลักษณะ สรวิวัฒน์ (2557)

2.3 การนำหลักการทฤษฎีไปประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอน

1) การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ลองฝึกทดลองถูกด้วยตนเองบาง จะเป็นการช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ในการแก้ไขปัญหา โดยสามารถจดจำผลจากการเรียนรู้ได้ดี รวมทั้งเกิดความภาคภูมิใจในการทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเอง

2) การสำรวจความพร้อมหรือการสร้างความพร้อมทางการเรียนให้แก่ผู้เรียนเป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องดำเนินการก่อนการเรียนเสมอ

3) หากต้องการให้ผู้เรียนเกิดทักษะในเรื่องใดแล้ว ต้องให้ผู้เรียนมีความรู้และความเข้าใจในเรื่องนั้น ๆ อย่างถ่องแท้ และให้ผู้เรียนฝึกฝนอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ

4) เมื่อผู้เรียนเกิดการเรียนรู้แล้ว ควรให้ผู้เรียนฝึกนำการเรียนรู้ไปใช้

5) การให้ผู้เรียนได้รับผลที่น่าพึงพอใจ จะช่วยให้การเรียนการสอนประสบความสำเร็จ (มณฑรา ธรรมบุศย์, 2562: ออนไลน์)

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีทฤษฎีการเรียนรู้ของธอร์นไคค์

จากการทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีทฤษฎีการเรียนรู้ของธอร์นไคค์ สามารถนำเสนองานวิจัยได้ ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ตารางวิเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ของธอร์นไคค์

ลำดับ	ชื่องานวิจัย : ชื่อผู้วิจัย (ปีที่ตีพิมพ์)	เครื่องมือ	ทฤษฎี/แนวคิดที่เกี่ยวข้อง	ข้อค้นพบจากงานวิจัย
1	การพัฒนาบทเรียนอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง โครงงาน ระบบสมองกลฝังตัว ผู้วิจัย : พูนศักดิ์ วงศ์สวัสดิ์ (2555)	1. บทเรียนอิเล็กทรอนิกส์ 2. แบบทดสอบ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	ทฤษฎีการเรียนรู้ของ ธอร์นไคค์	ผลการทดสอบระหว่าง เรียน และค่าเฉลี่ยในการ ทดสอบหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย สูงกว่าค่า สมมติฐานที่ กำหนดไว้โดย 1. ผู้เรียนเข้าใจปัญหาที่ นำเสนอ และวิธีการ แก้ปัญหาได้อย่างถูกต้อง 2. การได้ลงมือปฏิบัติจริง เป็นกระบวนการที่ทำให้ เกิด ความรู้ความจำที่คงทน 3. ส่งผลให้คะแนนระหว่าง เรียน มีค่าเฉลี่ยในเกณฑ์สูง ซึ่งเป็นที่ยอมรับของผู้เรียน

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ลำดับ	ชื่องานวิจัย : ชื่อผู้วิจัย (ปีที่ตีพิมพ์)	เครื่องมือ	ทฤษฎี/แนวคิดที่เกี่ยวข้อง	ข้อค้นพบจากงานวิจัย
2	การศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่ได้รับการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยวิธีแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์วิชาการพยาบาลเบื้องต้นและชั้นสูง ผู้วิจัย : มงคล นราศรี (2555)	1. แผนการจัดการเรียนรู้ วิชา รักษาพยาบาล เบื้องต้นและชั้นสูง 2. แบบวัดผลสัมฤทธิ์ 3. แบบวัดความพึงพอใจ	1. ทฤษฎีการเรียนรู้ของ ธอร์นไคค์ 2. ทฤษฎีการเรียนรู้ใน กลุ่มพฤติกรรมนิยม	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความพึงพอใจของ ผู้เรียนสูงกว่าก่อนเรียน
3	การพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการคิดเชิงคณิตศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ผู้วิจัย : สุรินทร์ บุญพัฒนาภรณ์ (2558)	แบบประเมินความ เหมาะสมของ กระบวนการจัดการ เรียนรู้เพื่อส่งเสริม การคิดเชิง คณิตศาสตร์	1. ทฤษฎีการเชื่อมโยง ของธอร์นไคค์ 2. ทฤษฎีการเรียนรู้กลุ่ม พุทธรินิยม 3. ทฤษฎีการสร้างองค์ ความรู้ด้วยตนเอง 4. ทฤษฎี กระบวนการ ประมวลข้อมูล	ส่งเสริมความสามารถใน การแก้ปัญหา และการคิด อย่างเป็นระบบ
4	การศึกษาความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนนิคมสร้างตนเองจังหวัดระยอง 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ระยอง เขต 1 ผู้วิจัย : ทศนียา แสนทิพย์ (2559)	แบบวัดแบบมาตรา ส่วนประมาณค่า 4 ระดับ จำนวน 45 ข้อ	1. ทฤษฎีการเชื่อมโยง ของธอร์นไคค์ 2. ทฤษฎีพัฒนาการทาง จริยธรรมของโคลเบอร์ก 3. ทฤษฎีการควบคุม ตนเองของเมารอร์	ความมีวินัยในตนเองของ นักเรียน ดังนี้ - ด้านความเป็นผู้นำ - ด้านความรับผิดชอบ - ด้านความอดทน - ด้านความซื่อสัตย์ - ด้านเชื่อมั่นในตนเอง - ด้านการรักษา ระเบียบใจ
5	การพัฒนาจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ของเด็กปฐมวัย ที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเล่น ต่อเนื่องประกอบหุ่น ผู้วิจัย : สุนทรียา ศรีวรรณ (2559)	1. แผนการจัด ประสบการณ์การเล่น นิทานต่อเนื่อง ประกอบหุ่น 2. แบบสังเกต พฤติกรรมจริยธรรม ด้านความซื่อสัตย์	1. ด้านการพูดความจริง สอดคล้องกับ ทฤษฎี ของเพียเจท์ 2. ด้านการไม่เอาของผู้อื่น มาเป็นของตนสอดคล้อง กับแนวคิดการพัฒนาการ แต่ละวัยของจอห์น ดิวอี้ 3. ด้านการปฏิบัติตาม ข้อตกลงหรือสัญญา สอดคล้องกับทฤษฎีการ เรียนรู้ของธอร์นไคค์	พัฒนาด้านความซื่อสัตย์สูง กว่าก่อนเข้าร่วมกิจกรรม โดยพิจารณาเป็นรายด้าน ดังนี้ - ด้านการพูดความจริง - ด้านการไม่เอาของผู้อื่นมา เป็นของตน - ด้านการปฏิบัติตาม ข้อตกลงหรือสัญญา

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ลำดับ	ชื่องานวิจัย : ชื่อผู้วิจัย (ปีที่ตีพิมพ์)	เครื่องมือ	ทฤษฎี/แนวคิดที่เกี่ยวข้อง	ข้อค้นพบจากงานวิจัย
6	การพัฒนาโสตทัศนศึกษาดนตรีสากลโดยใช้ชุดกิจกรรมตามแนวคิดของธอร์นไคค์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัย : วีระภัทร์ ชาตินุช (2560)	1. ชุดกิจกรรมการพัฒนาศิลปะทัศนศึกษาดนตรีสากลตามแนวคิดของธอร์นไคค์ 2. แบบทดสอบความสามารถในการฟังโน้ตดนตรีสากล 3. แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนรู้	1. ทฤษฎีการเชื่อมโยงของธอร์นไคค์ 2. ทฤษฎีการวางเงื่อนไข 3. ทฤษฎีการเรียนรู้ของฮัลล์	1. นักเรียนมีพัฒนาการด้านผลสัมฤทธิ์สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 2. นักเรียนมีความคงทนต่อการทดสอบทักษะ 3. นักเรียนมีความพึงพอใจในการเรียน
7	ผลการจัดการเรียนรู้ทางพลศึกษาตามแนวคิดของธอร์นไคค์ที่มีต่อความมีระเบียบวินัย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ผู้วิจัย : ศิวณัฐ เลื่อยัม (2560)	1. แผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามแนวคิดของธอร์นไคค์ 2. แบบวัดความมีระเบียบวินัย	1. ทฤษฎีความสัมพันธ์เชื่อมโยงของธอร์นไคค์ 2. แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาระเบียบวินัย	1. คะแนนเฉลี่ยความมีระเบียบวินัยของกลุ่มทดลอง หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง 2. คะแนนเฉลี่ยความมีระเบียบวินัยของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม
8	ผลของการใช้โปรแกรมพัฒนาความสามารถในการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 3 โรงเรียนปรางมณีวิทยารามอินทรา ผู้วิจัย : ประภาพร นวลสะอาด (2560)	1. แบบวัดความสามารถ ในการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ 2. โปรแกรมพัฒนาความสามารถในการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์	1. นักเรียนแก้ปัญหา และเรียนรู้ด้วยตนเอง สอดคล้องกับทฤษฎีเบเกอร์และไวท์ฮอสดัก 2. นักเรียนมีการเปิดใจ เชื่อใจ มีความพร้อมในการแก้ปัญหา การได้กระทำ จะก่อให้เกิดความพึงพอใจ สอดคล้องกับทฤษฎีความสัมพันธ์เชื่อมโยงของธอร์นไคค์	นักเรียนมีคะแนนความสามารถในการแก้ปัญหาอย่าง สร้างสรรค์อยู่ในระดับสูง (นักเรียนมองเห็นปัญหาอย่างแท้จริง ไม่เพิกเฉยต่อปัญหา มีการลงมือแก้ไขปัญหานั้นสำเร็จ)
9	การใช้เทคนิควิธีการฝึกทักษะและทำแบบฝึกหัดบนระบบการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยม ผู้วิจัย : รัฐสภา แก่นแก้ว (2561)	1. คลังแบบทดสอบโดยข้อคำถามแบบปรนัย 2. แบบฝึกหัด	ผู้เรียนพยายามทำข้อสอบซ้ำจนกว่าจะได้คะแนนเต็ม จะสอดคล้องกับกฎแห่งการเรียนรู้ทฤษฎีการเรียนรู้กลุ่มพฤติกรรมนิยมของธอร์นไคค์	เกิดพฤติกรรมในการเรียนที่นำไปสู่ความคงทนในการจำ และสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ในการเรียนให้ดีขึ้น

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ลำดับ	ชื่องานวิจัย : ชื่อผู้วิจัย (ปีที่ตีพิมพ์)	เครื่องมือ	ทฤษฎี/แนวคิดที่เกี่ยวข้อง	ข้อค้นพบจากงานวิจัย
10	โมเดลการเปลี่ยนพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการสอนในศตวรรษที่ 21 สำหรับนิสิตครู โดยใช้วิธีการศึกษาแบบพหุวิธี ผู้วิจัย : ขวัญหญิง ศรีประเสริฐภาพ (2561)	1. แบบสอบถาม ลักษณะทางชีวสังคม และภูมิหลัง 2. แบบวัดพฤติกรรม การใช้เทคโนโลยีเพื่อ การสอน 3. แบบวัดเจตคติการ ใช้เทคโนโลยี สารสนเทศ 4. แบบวัดการคล้อย ตามของกลุ่มอ้างอิง 5. แบบวัดความรู้ ความสามารถในการ ควบคุมพฤติกรรม 6. แบบวัดความตั้งใจ ในการใช้เทคโนโลยี 7. แบบวัดการรับรู้ การใช้ประโยชน์ 8. แบบวัดการรับรู้ ความยากง่ายของการ ใช้งาน	1. ทฤษฎีเชื่อมโยง ของธอร์นไคค์ 2. ทฤษฎีการเรียนรู้ทาง สังคมเชิงพุทธปัญญา 3. ทฤษฎีผสมผสาน TAM-TPB	ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรม การใช้เทคโนโลยี มีดังนี้ 1. การรับรู้พฤติกรรม 2. การคล้อยตามกลุ่ม อ้างอิง 3. การรับรู้ถึงประโยชน์ 4. อิทธิพลต่อเจตคติ 5. การรับรู้ในการใช้งาน เทคโนโลยี

จากงานตารางที่ 3 จากการศึกษาค้นคว้างานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดของธอร์นไคค์ ตามแหล่งที่มาของ (มงคล นราศรี, 2555; ทศนียา แสนทิพย์, 2559; สุนทรียา ศรีวรจันทร์, 2559; วีระภัทร์ ชาติหนูช, 2560; ศิวณัฐ เลื่อยิม, 2560; ประภาพร นวลสะอาด, 2560; รัฐสภา แก่นแก้ว, 2561; ขวัญหญิง ศรีประเสริฐภาพ, 2561) ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่าแนวคิดของธอร์นไคค์ส่งผลให้เกิด ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนที่ดีขึ้น , ความมีระเบียบวินัย , ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ , การแก้ปัญหา การปฏิบัติจริงจนเกิดความรู้ ความจำที่คงทน , ความพึงพอใจ , ความรับผิดชอบ , ความอดทน , ความซื่อสัตย์ , ความเชื่อมั่นในตนเอง และการปฏิบัติตามข้อตกลง จะเห็นได้ว่าแนวคิดธอร์นไคค์เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้เกิดพฤติกรรมในข้างต้น เพราะแนวคิดธอร์นไคค์เป็นการเตรียมความพร้อม และฝึกหัดซ้ำ ๆ จนทำให้เกิดความอดทนในการฝึกฝนและส่งผลให้เกิดความจำที่คงทน นำไปสู่ผลของความพึงพอใจของการฝึกทักษะนั้น ๆ ซึ่งพฤติกรรมที่กล่าวถึงข้างต้นนั้นเป็นคุณสมบัติของการมีภาวะผู้นำ

3. ภาวะผู้นำ

3.1 ความหมายของผู้นำและภาวะผู้นำ

ความเป็นผู้นำเป็นหน้าที่หนึ่งในหลาย ๆ หน้าที่ของผู้บริหาร ซึ่งความเป็นผู้นำกับ ผู้บริหารจึงแตกต่างกันกล่าวคือ ผู้บริหารเป็นตำแหน่งที่กำหนดขึ้นในองค์การ มีอำนาจโดยตำแหน่งและได้รับความคาดหวังในหน้าที่เฉพาะเจาะจง จะมุ่งเน้นที่การควบคุม การตัดสินใจ และผู้บริหารจะต้องมีลักษณะของผู้นำ (Leadership) ส่วนผู้นำจะไม่ได้รับมอบอำนาจทางสายงานแต่มีอำนาจโดยวิธีอื่นมีบทบาทที่กว้างกว่าบทบาทผู้บริหารผู้นำจะเน้นที่กระบวนการกลุ่ม การรวบรวมข้อมูล ข่าวสาร การให้ข้อมูลย้อนกลับ และการใช้อำนาจกับบุคคลอื่น ดังนั้น ภาวะผู้นำ คือ ศาสตร์และศิลป์ในการบริหารงานของผู้นำและผู้บริหาร จึงเป็นปัจจัยสำคัญต่อความสำเร็จขององค์การงานจะดำเนินไปด้วยดีและบรรลุวัตถุประสงค์ย่อมขึ้นอยู่กับทักษะการบริหารงานซึ่งบุคคลได้ให้ความหมายของผู้นำและภาวะผู้นำ ดังนี้

มาลี จุฑา (2542) ได้กล่าวว่า ผู้นำ หมายถึง บุคคลที่ดำรงตำแหน่งเป็นหัวหน้าในหน่วยงาน โดยได้รับการแต่งตั้ง เลือกลง หรือได้รับการยกย่องให้เป็นหัวหน้าและเป็นบุคลากรที่มีอิทธิพลเหนือจิตใจผู้อื่น ในการที่ชักจูงใจให้บุคคลปฏิบัติตามคำสั่ง

วัชรินทร์ พงษ์พันธุ์ศักดิ์ (2545) ได้กล่าวว่า ผู้นำ หมายถึง บุคคลที่แสดงพฤติกรรมในการจูงใจทำในสิ่งที่เขาต้องการ โดยมีเป้าหมายขององค์การเป็นจุดหมายปลายทาง

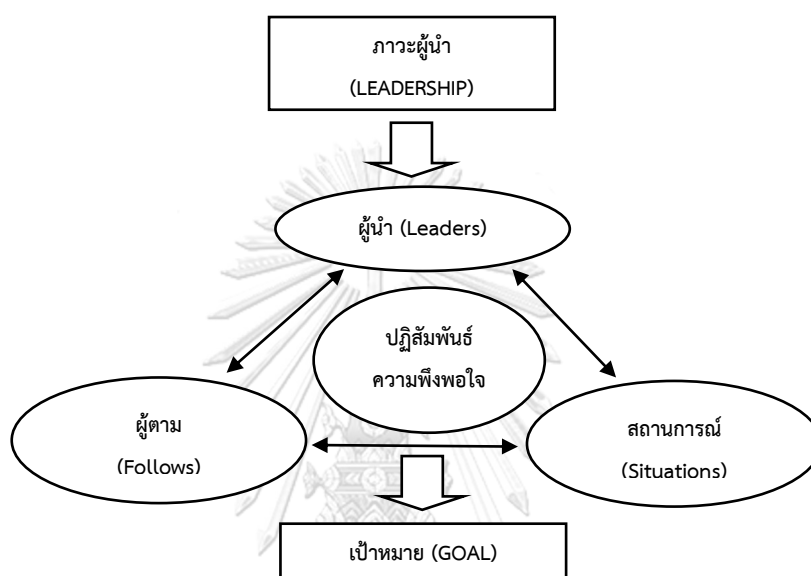
เสนาะ ดิยาว (2535) ได้กล่าวว่า ภาวะผู้นำ เกิดขึ้นได้จากการพัฒนาบุคคลไม่ใช่เกิดจากคุณสมบัติส่วนตัว คือ เกิดจากพฤติกรรมของผู้นำเอง พฤติกรรมที่ก่อให้เกิดความเป็นผู้นำคือความสัมพันธ์ระหว่างผู้นำกับผู้อื่น หรือในแง่ของการบริหาร คือ ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้บังคับบัญชากับผู้ใต้บัญชา

Hersey and Blanchard (1982 อ้างถึงในประเสริฐ สมพงษ์ธรรม, 2537) ได้ให้ความหมายว่า ภาวะผู้นำ คือ กระบวนการที่มีอิทธิพลต่อกิจกรรมของบุคคลที่พยายามให้บรรลุเป้าหมายในสถานการณ์หนึ่ง

สุริย์ภรณ์ ทรศนียากร (2541) ได้กล่าวว่า ภาวะผู้นำ หมายถึง พฤติกรรมที่ผู้นำแสดงออกในการใช้อำนาจหน้าที่หรืออิทธิพลที่มีอยู่ต่อผู้ร่วมงานในสถานการณ์ต่าง ๆ โดยการจูงใจผู้ร่วมงานให้เกิดแรงจูงใจภายในเพื่อให้ผู้ร่วมงานพึงพอใจให้ความร่วมมือซึ่งกันและกันด้วยความเต็มใจและใช้ความพยายามของตนในการปฏิบัติงานโดยทุ่มเทกำลังความคิด กำลังกายความรู้ความสามารถในการช่วยกันแก้ปัญหาเพื่อให้การปฏิบัติงานบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ

การดา จันทรแท้ (2546) ได้กล่าวว่า ภาวะผู้นำ หมายถึง กระบวนการที่ผู้นำใช้อิทธิพลหรืออำนาจที่มีอยู่ในการชักนำ หรือโน้มน้าวให้ผู้ใต้บังคับบัญชาปฏิบัติหน้าที่ของตนอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อให้บรรลุเป้าหมายขององค์กร

จากข้อความข้างต้นสรุปได้ว่า ภาวะผู้นำ เป็นความสามารถด้านอิทธิพลต่อบุคคลในกลุ่มเพื่อนำไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมาย ใช้กระบวนการสั่งการตามสถานการณ์ การมีปฏิสัมพันธ์ โดยถ่ายทอดแนวคิดไปสู่การปฏิบัติ ดังนั้น ภาวะผู้นำ คือ การมีปฏิสัมพันธ์ที่ไม่หยุดนิ่งของกระบวนการ 3 อย่าง ที่มีความเกี่ยวเนื่องและมีอิทธิพลต่อกัน ได้แก่ ผู้นำ (Leaders) ผู้ตาม (Follow) และสถานการณ์ (Situations) โดยนำไปสู่ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานและบรรลุเป้าหมาย สามารถสรุปได้ ดังภาพที่ 3

ภาพที่ 3 ภาพแสดงปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้นำ ผู้ตาม และกระบวนการ
ที่มา : อารี เพชรผุด (2537)

3.2 ลักษณะของผู้นำ

Mitchell and Larson Jr. (1987) ได้ชี้ให้เห็นองค์ประกอบที่สำคัญ 3 ประการ ในการพิจารณาว่าผู้นำใดมีภาวะผู้นำหรือไม่

1) ภาวะผู้นำเป็นกระบวนการของการใช้อิทธิพล ผู้นำจะพยายามมีอิทธิพลเหนือผู้ตาม เพื่อให้มีพฤติกรรมปฏิบัติงานตามต้องการ โดยมีจุดมุ่งหมายขององค์กรเป็นเป้าหมาย ไม่ใช่ เรื่องของบุคคลที่จะพึงมีภาวะผู้นำได้โดยที่ไม่ได้มีกระบวนการทำใด ๆ เป็นกระบวนการ (Process) ให้เกิดอิทธิพลต่อผู้อื่น ดังนั้นผู้นำทางการแต่งตั้ง เช่นผู้อำนวยการ ผู้บัญชาการ อาจจะมีภาวะผู้นำ หรือไม่ก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับลักษณะทั้ง 3 ประการหรือเปล่า ในทางตรงข้ามผู้ที่แสดงภาวะผู้นำ อาจจะไม่เป็นผู้ที่เป็นแบบทางการ แต่มีองค์ประกอบ 3 ประการนั้น

2) ภาวะผู้นำนอกจากจะเป็นกระบวนการแล้ว ภาวะผู้นำจะเกิดได้ก็ต่อเมื่อผู้ตามยอมให้ใช้อิทธิพลต่อตัวเขา ซึ่งโดยทั่วไปก็ต้องพิจารณาถึงระดับความถูกต้องของอิทธิพลที่ใช้ด้วยว่า ไม่ใช่เป็นการใช้อำนาจเข้าขู่เข็ญ หรือบีบบังคับให้ทำตาม เพราะถ้าเป็นการเช่นนั้นก็ไม่ถือว่าเป็นภาวะผู้นำได้

3) ภาวะผู้นำจะถูกอ้างถึงเมื่อจุดมุ่งหมายของกลุ่มหรือองค์กรประสบความสำเร็จ ดังนั้น หากผู้นำไม่สามารถนำกลุ่มไปสู่ความสำเร็จดังกล่าว ก็ย่อมหมายถึงว่าผู้นำไม่ได้แสดงภาวะผู้นำหรือไม่มีความสามารถในการเป็นผู้นำนั่นเอง

คุณสมบัติของผู้นำควรประกอบด้วย

ครองตน

- มีความประพฤติปฏิบัติตนดี
- มีความรู้ ความสามารถเข้าใจเหตุการณ์
- มีความซื่อสัตย์สุจริต
- มีความอดทนอดกลั้น
- มีเหตุมีผล
- มีการควบคุมอารมณ์ที่ดี

ครองคน

- มีมนุษยสัมพันธ์ดี
- มีความเสียสละ
- มีความจริงใจ
- มีความสามารถในการจูงใจ
- มีความปรารถนาส่งเสริมให้ลูกน้องก้าวหน้า

ครองงาน

- มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์
- มีความรับผิดชอบ
- มีการตรงต่อเวลา
- มีความมุ่งมั่นในการสร้างผลงาน
- มีผลงานเป็นที่ประจักษ์
- มีความกล้าหาญ

รูปแบบของผู้นำ

การศึกษาเกี่ยวกับผู้นำมีหลายลักษณะ จากการศึกษาของวิลเลียม เจ เรดดิน ได้อธิบายถึงความสัมพันธ์กันของพฤติกรรมของผู้ใต้บังคับบัญชา และสถานการณ์ โดยแสดงให้เห็นถึงรูปแบบผู้นำที่มีประสิทธิผลมากกว่า และผู้นำที่มีประสิทธิผลน้อยกว่า ดังนี้

รูปแบบผู้นำที่มีประสิทธิผลสูง

1. นักบริหาร (Executive) ผู้นำแบบนี้จะมีความสนใจเป็นอย่างมากทั้งในเรื่องของงาน และสัมพันธภาพระหว่างบุคคล มีความสามารถในการจูงใจคนกำหนดมาตรฐานใน งานสูง เข้าใจถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล และการทำงานเป็นทีม
2. นักพัฒนา (Develop) ผู้นำแบบนี้จะให้ความสำคัญกับเรื่องสัมพันธภาพระหว่างบุคคล มากกว่าให้ความสนใจกับงานจะให้ความไว้วางใจผู้ร่วมงาน สร้างแรงจูงใจและให้ กำลังใจเพื่อให้ทุกคนพัฒนาตนเอง
3. นักเผด็จการแบบใช้พระคุณ (Benevolent Autocrat) ผู้นำแบบนี้จะให้ความสนใจอย่างมากกับงาน และให้ความสนใจเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลน้อย มุ่งประสิทธิผลของงาน และทำให้บรรลุผลได้อย่างดี โดยไม่ทำให้เกิดความขุ่นข้อง หมองใจ

4. ผู้รักษากฎระเบียบ (Bureaucrat) ผู้นำแบบนี้จะไม่ให้ความสนใจมากนักกับเรื่องงาน และเรื่องสัมพันธภาพระหว่างบุคคล แต่จะเน้นเรื่องกฎระเบียบ การรักษากฎระเบียบ

รูปแบบผู้นำที่มีประสิทธิผลต่ำ

1. ผู้ประนีประนอม (Compromiser) ผู้นำแบบนี้ถึงแม้จะให้ความสนใจทั้งในเรื่องงานและสัมพันธภาพระหว่างบุคคล แต่จะไม่เป็นผู้นำที่กล้าตัดสินใจหรือตัดสินใจไม่ดีและอ่อนไหวต่อแรงบีบคั้นมาก

2. นักบุญ (Missionary) ผู้นำแบบนี้จะให้ความสำคัญกับเรื่องคนและสัมพันธภาพระหว่างบุคคล แต่ให้ความสนใจกับงานน้อยที่สุดและเมื่อมีปัญหาขัดแย้งระหว่างเพื่อนร่วมงานด้วยกัน เขาจะพยายามให้ทุกคนสามัคคีปรองดองกัน โดยมีการคำนึงถึงปัญหาที่มาจากงาน

3. นักเผด็จการ (Autocrat) ผู้นำแบบนี้จะให้ความสนใจกับงานมากที่สุด แต่ให้ความสนใจกับเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลน้อยที่สุด ไม่ให้ผู้ปฏิบัติงานมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นในงาน แต่จะสั่งการให้ทำตามความคิดของตนเสมอ และไม่สนใจที่จะแก้ไขปัญหาคือความขัดแย้งระหว่างบุคคล

4. ผู้ทิ้งงาน (Deserter) ผู้นำแบบนี้จะให้ความสนใจน้อยที่สุดทั้งเรื่องงานและเรื่องสัมพันธภาพระหว่างบุคคล ในสถานการณ์ที่ประสบปัญหาทั้งงานและการขัดแย้งระหว่างบุคคล เขาจะมีลักษณะเฉย ๆ ไม่เอาใจใส่เรื่องใด ๆ และไม่สนใจปัญหาของใคร

Lippitt & White (1953) ได้อธิบายถึงรูปแบบภาวะผู้นำไว้ 3 ลักษณะ

1) ภาวะผู้นำแบบปล่อยเสรีหรือเสรีนิยม (Laissez-Faire Leadership) ภาวะการเป็นผู้นำชนิดนี้ผู้นำจะปล่อยให้ผู้ใต้บังคับบัญชาปฏิบัติงานอย่างเต็มที่ โดยผู้นำเป็นเพียงผู้ดูแลอยู่ห่าง ๆ ไม่ค่อยมีบทบาทอะไรมากนัก จึงมีคำเรียกผู้นำแบบนี้ว่า “ผู้นำแบบบุรุษไปรษณีย์” เพราะผู้นำมีหน้าที่เพียงส่งผ่านข่าวสารเท่านั้น จุดเน้นอยู่ที่ผู้ใต้บังคับบัญชาเป็นสำคัญ จะเห็นว่าผู้นำแบบนี้ไม่ได้เป็นผู้นำการเลย ดังนั้นจึงอาจเรียกว่า เขาเป็นผู้นำจอมปลอม แต่ส่วนใหญ่ผู้ใต้บังคับบัญชาจะมีความพึงพอใจภาวะผู้นำแบบนี้สำหรับผลการทำงำนนั้นขึ้นอยู่กับศักยภาพของผู้ปฏิบัติงานเอง

2) ภาวะผู้นำแบบอัตตนิยมหรือแบบเผด็จการ (Autocratic Leadership) ภาวะการเป็นผู้นำแบบนี้ผู้นำจะยึดตนเองเป็นสำคัญตั้งแต่การเป็นผู้ตัดสินใจ กำหนดเป้าหมาย วิธีการทำงาน การสั่งการแก่ผู้ใต้บังคับบัญชา และควบคุมบังคับบัญชาอย่างใกล้ชิดด้วยตนเอง (Close Supervision) ไม่ปล่อยให้มืออิสระในการปฏิบัติงาน ทั้งนี้เพราะเขาจะไม่มีความไว้วางใจในผู้ใต้บังคับบัญชาภายใต้ภาวะการเป็นผู้นำแบบนี้ ผู้ใต้บังคับบัญชาจะมีความไม่พอใจในผู้นำแบบนี้ และจะแสดงความก้าวร้าวตอบโต้ผู้นำหรือไม่ก็เฉยเมยเสียเลย หรือแสดงความก้าวร้าวเมื่อผู้นำไม่อยู่

3) ภาวะผู้นำแบบประชาธิปไตย (Democratic Leadership) ผู้นำแบบนี้จะมีทัศนคติต่อผู้ใต้บังคับบัญชาแตกต่างจากแบบอัตตนิยม เขาจะมีความไว้วางใจในผู้ใต้บังคับบัญชา เห็นผู้ใต้บังคับบัญชามีความรู้ความสามารถ ดังนั้นเขาจะเปิดโอกาสให้ผู้ใต้บังคับบัญชามีส่วนร่วม (Participation) ในการตัดสินใจ กำหนดนโยบายรวมถึงวิธีการปฏิบัติงาน โดยตัวผู้นำเองก็มี

ส่วนร่วมอย่างเต็มที่เช่นกัน ดังนั้นจุดเน้นของผู้นำแบบนี้จึงอยู่ที่ทั้งตัวผู้นำและผู้ปฏิบัติงานทั้งหลาย หรือรวมเรียกว่ากลุ่มนั่นเอง ภายใต้ภาวะการณ์เป็นผู้นำแบบนี้ สมาชิกในกลุ่มจะมีความพึงพอใจสูง

ซึ่งกล่าวได้ว่า ผู้นำที่ดีต้องใช้ภาวะผู้นำที่เหมาะสมกับผู้ตามละสถานการณ์ที่เป็นอยู่ในขณะนั้น เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การ

คุณสมบัติของผู้นำที่ดี

ผู้นำที่ดีควรมีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

1. มีความรู้ (Knowledge)
2. มีความคิดริเริ่ม (Initiative)
3. มีความกล้าหาญและความเด็ดขาด (Courage and Firmness)
4. การมีมนุษยสัมพันธ์ (Human Relation)
5. มีความยุติธรรมและซื่อสัตย์สุจริต (Fairness and Honesty)
6. มีความอดทน (Patience)
7. มีความตื่นตัว (Alertness)
8. มีความภักดี (Loyalty)
9. มีความสงบเสถียรไม่ถือตัว (Modesty)

คุณสมบัติที่ดีที่ผู้นำควรมี มีดังต่อไปนี้

1. มีความมุ่งมั่นต่อความสำเร็จ
2. มีการกำหนดลำดับความสำคัญที่เหมาะสม
3. มีการตั้งและคาดหวังในมาตรฐานที่สูง
4. มีการเข้มงวดและยุติธรรม
5. การให้ความสำคัญและโอกาส
6. พัฒนาและรักษาระดับแรงดัน
7. การให้ความสนใจในรายละเอียด
8. การยอมรับต่อความผิดพลาด
9. การเข้าไปเกี่ยวข้องกับเรื่องที่สำคัญ
10. สนุกกับงาน

มีผลการวิจัยต่าง ๆ ที่เป็นพื้นฐานสำหรับการพิจารณาคุณลักษณะที่สำคัญ ๆ ที่มีผลกระทบต่อภาวะผู้นำ เช่น ผลงานของ Kirkpatrick and Lock Cited by Schermerhorn (2002) ได้ประมวลผลการวิจัยจากอดีตจนถึงปัจจุบันและสรุปคุณลักษณะเด่นที่มักจะพบในบรรดาผู้นำที่ประสบความสำเร็จมีคุณลักษณะสำคัญดังนี้

- 1) มีพลัง (Drive) ผู้นำที่ประสบความสำเร็จเป็นผู้ที่มีพลังสูงแสดงความคิดริเริ่มและมีความมุ่งมั่น

2) มีความเชื่อมั่นในตนเอง (Self Confidence) ผู้นำที่ประสบความสำเร็จเป็นผู้ที่มีความเชื่อมั่นไว้วางใจในตนเองและมั่นใจในขีดความสามารถของตนเองอยู่เสมอ

3) มีความคิดสร้างสรรค์ (Creativity) ผู้นำที่ประสบความสำเร็จเป็นคนที่มีความคิดสร้างสรรค์และมักจะคิดใหม่ทำใหม่เป็นคนแรกไม่ลอกเลียนแบบใคร

4) มีความสามารถในการคิด (Cognitive Ability) ผู้นำที่ประสบความสำเร็จเป็นคนที่มีความสติปัญญาในการเก็บรวบรวมข้อมูลสารสนเทศมาประมวลและตีความหมายเพื่อนำไปใช้ให้เป็น ประโยชน์

5) มีความรอบรู้ทางธุรกิจ (Business Knowledge) ผู้นำที่ประสบความสำเร็จในองค์การธุรกิจเป็นผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจและมีความรู้พื้นฐานทางเทคนิคเกี่ยวกับธุรกิจอุตสาหกรรมของตนเอง

6) มีความสามารถในการจูงใจ (Motivation) ผู้นำที่ประสบความสำเร็จเป็นผู้ที่มีความสามารถในการจูงใจให้คนเกิดแรงบันดาลใจในการพยายามที่จะบรรลุเป้าหมายร่วมกัน

7) มีความยืดหยุ่น (Flexibility) ผู้นำที่ประสบความสำเร็จ สามารถปรับตัวให้เข้ากับความต้องการของผู้ตามและประสิ่งอื่นให้เหมาะสมกับความจำเป็นของสถานการณ์

8) มีความซื่อสัตย์และจริงใจ (Honesty and Integrity) ผู้นำที่ประสบความสำเร็จเป็นคนที่ผู้อื่นไว้วางใจได้เพราะเป็นคนที่มีความซื่อสัตย์สุจริตสามารถทำนายพฤติกรรมไว้ล่วงหน้าได้ และเป็นคนที่ยังพียงของผู้อื่นได้

คุณลักษณะเหล่านี้จะช่วยให้ผู้นำประสบความสำเร็จในการบริหาร แต่ในระยะหลังการวิจัยพบว่าคุณลักษณะเหล่านี้ก็มีอยู่ในตัวของสมาชิกกลุ่ม ทำให้มีความเชื่อว่าคุณลักษณะเด่นของผู้นำมีส่วนเฉลี่ยไม่ต่างจากสมาชิกคนอื่น ๆ ไม่มากนัก จึงมีความสงสัยว่าคุณลักษณะต่าง ๆ ของผู้นำที่ค้นพบอาจจะเป็นผลของการเป็นผู้นำมิใช่เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นก่อนที่จะเป็นผู้นำก็ได้

อย่างไรก็ตามผลงานวิจัยในปัจจุบันยังให้ความสำคัญต่อคุณลักษณะที่สำคัญของผู้นำที่ประสบความสำเร็จ เช่น มีการศึกษาพบว่าผู้ตามต้องการผู้นำที่มีคุณลักษณะสำคัญ 5 ประการ Schermerhorn, (2002) ได้แก่ มีความซื่อสัตย์สุจริต มีสมรรถนะเป็นผู้ที่มองไปข้างหน้ามีความสามารถในการสร้างแรงจูงใจ และมีความน่าเชื่อถือ นอกจากนี้ยังมองว่าภาวะผู้นำที่มีประสิทธิภาพควรเป็นผู้ที่สามารถสร้างวิสัยทัศน์และมอบอำนาจการตัดสินใจแก่พนักงานที่ไม่ใช่ระดับผู้บริหาร

ตารางที่ 4 ตารางวิเคราะห์คุณสมบัติของภาวะผู้นำ

รายละเอียด	Michell & Larson	Lippitt & White	Kirkpatrick & Lock	Schermerhorn	Reddin	รวม
1. ความประพฤติตนดี	✓					1
2. มีความรู้	✓	✓	✓			3

ตารางที่ 4 (ต่อ)

รายละเอียด	Michell & Larson	Lippitt & White	Kirkpatrick & Lock	Schemerhorn	Reddin	รวม
3. ซื่อสัตย์และยุติธรรม	✓	✓	✓	✓		4
4. อุดหนุนคดกลั่น	✓	✓				2
5. มีเหตุผล	✓					1
6. มีการควบคุมอารมณ์ที่ดี	✓					1
7. มีมนุษยสัมพันธ์	✓	✓			✓	3
8. มีความเสียสละ	✓					1
9. มีความจริงใจ	✓		✓			2
10. มีความสามารถในการจูงใจ	✓		✓	✓	✓	4
11. มีความปรารถนาดีต่อผู้อื่น	✓					1
12. มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	✓	✓	✓			3
13. มีความรับผิดชอบ	✓					1
14. ตรงต่อเวลา	✓				✓	2
15. มุ่งมั่นสร้างผลงาน	✓	✓	✓		✓	4
16. ผลงานเป็นที่ประจักษ์	✓				✓	2
17. กล้าหาญและเด็ดขาด	✓	✓		✓		3
18. เข้าใจความแตกต่างระหว่างบุคคล					✓	1
19. ไว้วางใจผู้ร่วมงาน					✓	1
20. ให้กำลังใจเพื่อให้ทุกคนพัฒนา					✓	1
21. มีความตื่นตัว		✓				1
22. มีความกักตึง		✓	✓			2
23. ไม่ถือตัว		✓				1
24. มีระเบียบวินัยในการทำงาน		✓			✓	2
25. สนใจในรายละเอียด		✓				1
26. ยอมรับข้อผิดพลาด		✓				1
27. สนุกกับงาน		✓				1
28. เชื่อมั่นในตนเอง			✓			1
29. ไม่ลอกเลียนแบบ			✓			1
30. มีความยืดหยุ่น			✓			1
31. เป็นที่พึ่งพาให้กับผู้อื่น				✓		1
32. มีความน่าเชื่อถือ				✓		1
33. สามารถสร้างวิสัยทัศน์				✓		1

จากตารางที่ 4 จากการศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาวะผู้นำ ผู้วิจัยสามารถวิเคราะห์คุณสมบัติภาวะผู้นำสรุปได้ ดังนี้ คุณสมบัติภาวะผู้นำที่กล่าวถึงมากที่สุดมี 3 ด้าน คือ ซื่อสัตย์และยุติธรรม, มีความสามารถในการจูงใจ และตรงต่อเวลา รองลงมา มี 4 ด้าน คือ มีความรู้

มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และผลงานเป็นที่ประจักษ์ ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาคุณสมบัติทั้ง 7 ด้านนี้มาใช้ในการงานวิจัยเพื่อพัฒนาทักษะภาวะผู้นำ

3.3 การประเมินภาวะผู้นำ

ณัฐกิตติ์ อินทรสวรรณ (2562: ออนไลน์) ดัชนีหรือตัวชี้วัดความเป็นผู้นำที่ดี เปรียบเสมือนเป็นตราซึ่งที่ใช้ชี้วัดว่าผู้นำคน นั้น ๆ มีน้ำหนักมากพอที่จะเป็นผู้นำหรือเปล่า ในการศึกษาเกี่ยวกับคุณสมบัติ หรือภาวะผู้นำ ทั้งหลายทั่วโลกไม่ว่าจะเป็นระดับผู้ปกครองประเทศที่สูงสุด จนถึงผู้ปกครองหรือผู้นำในท้องถิ่นนั้น เป็นระดับล่างสุด ทำให้พอจะสรุปคุณลักษณะของผู้นำที่ดีที่จำเป็นจะต้องมีอยู่ในตัวผู้นำทั้งหลายอยู่ 5 ประการ ซึ่งเรียกว่า 5 ดัชนีภาวะผู้นำ โดยดัชนีเหล่านี้จึงเปรียบเสมือนกับมาตรฐาน หรือบรรทัดฐานในการตัดสินใจ ประเมิน และลงความเห็นว่ผู้นำคนนั้น ๆ สมควรจะได้รับบทบาท แห่งการเป็นผู้นำต่อไปหรือไม่ โดยดัชนีเหล่านี้สามารถใช้ได้กับการประเมินผู้นำในการองค์การ ระดับต่าง ๆ ทั้งระดับโลก ระดับประเทศ จนถึงระดับภูมิภาคท้องถิ่น และในองคการเอกชนต่อไปนี้ให้ลองใช้จินตนาการ และสำรวจผู้นำของท่านว่าในดัชนีในแต่ละข้อผู้นำคนนั้น ๆ มีคุณสมบัติอย่างสมบูรณ์ถูกต้องในทุก ๆ ด้านของแต่ละดัชนีหรือไม่ การประเมินว่าผู้นำในแต่ละคน จะผ่านในแต่ละดัชนีนั้นจะต้องมีความสมบูรณ์ครบถ้วนในทุก ๆ ด้านของแต่ละดัชนีนั้น ๆ ดังนี้

ประการแรก ผู้นำต้องเป็นผู้ที่มีความรู้สึกถึงเป้าหมาย (A Strong Sense of Purpose) หมายความว่า ผู้นำที่ดีต้องเป็นผู้รู้ว่าอะไรคือสิ่งที่สำคัญอย่างแท้จริงสำหรับองค์การสังคมประเทศชาติในระยะยาว กล่าวคือ ผู้นำต้องเป็นผู้ที่มีวิสัยทัศน์อันแจ่มชัด มีสัญชาติญาณอัน แม่นยำในการทำนายอนาคต สามารถหลอมรวมภาพลักษณ์ และภารกิจที่ต้องกระทำร่วมกันได้อย่างชาญฉลาดคุณลักษณะในด้านดังกล่าวนี้จึงเป็นคุณลักษณะที่สำคัญที่ผู้นำทุกคนควรมี กล่าวโดยสรุปในดัชนีแรกนี้ คือ ผู้นำต้องเฉลียวฉลาด คาดการณ์อนาคตได้นั่นเอง

ประการที่สอง ผู้นำต้องมีความสามารถในการถ่ายทอด และสื่อสารวิสัยทัศน์ ได้อย่างชัดเจนด้วยความเรียบง่าย เนื่องจากคนในสังคมหรือองคการมีหลากหลาย การถ่ายทอดให้คนที่ต่างกันรับรู้ได้ตรงกันจึงเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้นำควรมี และทำให้ผู้เกี่ยวข้องทราบจะช่วยทำให้ การดำเนินงานตามนโยบายง่ายสะดวก และได้รับความร่วมมือมากขึ้น

ประการที่สาม ผู้นำต้องมีความน่าเชื่อถือ นับเป็นสิ่งสำคัญที่สุดของการเป็นผู้นำที่ ได้รับการยอมรับ และครองหัวใจผู้คน ความน่าเชื่อถือเป็นคุณลักษณะที่ผู้นำทุกคนต้องมี และขาดไม่ได้ คุณลักษณะอย่างอื่นอาจหาจากแหล่งอื่นได้ แต่ความเชื่อถือว่าผู้นำต้องสร้างขึ้นเอง หรือต้องมีอยู่ในตนเองอย่างแท้จริง ความน่าเชื่อถือของผู้นำจะมีมากหรือน้อยนั้นต้นทุนทางสังคมจะเป็นตัวกำหนด ต้นทุนทางสังคมของผู้นำคือคุณงามความดีที่สั่งสมมาแต่ในอดีตไม่ว่าจะเป็นความรู้ ความสามารถ ภาพพจน์ ภาพลักษณ์ การยอมรับจากสังคม สิ่งสำคัญ คือ ทุนทางสังคมก็เหมือนกับทุนด้านอื่น ๆ คือ ใช้ไปเรื่อย ๆ หมดไป ทุนทางสังคมของผู้นำจึงต้องหมั่นสร้างสมให้พอกพูนอยู่เสมอ ดังนั้นผู้นำที่มี

ความน่าเชื่อถือในระยะยาว ต้องหมั่นสร้างคุณงามความดี มี ความตรงไปตรงมา พูดจริงทำจริงไม่โกหก มีวาจาที่สุภาพน่าเชื่อถือ ไม่คดโกง ไม่มีส่วนได้ส่วนเสียต่อการดำเนินงานขององค์การ หน่วยงาน หรือประเทศ

ประการที่สี่ ผู้นำต้องมีจริยธรรม หรือธรรมาภิบาล จริยธรรมคือสิ่งดีงามที่คน โดยทั่วไปยึดถือ และใช้เป็นบรรทัดฐานในการดำเนินงาน กิจกรรม หรือชีวิตให้ถูกต้อง ถึงแม้ว่าจริยธรรมจะไม่ใช่วินัย กฎหมาย นั่นคือฝ่าฝืนหรือไม่กระทำก็ไม่ผิดหลักกฎหมาย ไม่ถูกจับ แต่จริยธรรม คือธรรมของคนดี คือ สิ่งที่ดีที่ต้องกระทำ หากฝ่าฝืนอาจถูก มองว่าเป็นคนชั่ว และได้รับการต่อต้าน และตำหนิจากสังคม หากจะถามว่าในสังคมใครควรมี จริยธรรมมากที่สุด คำตอบ คือ ผู้นำยิ่งเป็นผู้นำในระดับสูง ยิ่งใดต้องมีจริยธรรมสูงส่งมากขึ้นเท่านั้น ผู้นำมีจริยธรรมสูงต้องเป็นผู้มีคุณธรรม รู้ผิดชอบชั่วดี มีการดำเนินชีวิตและการงานตามหลักธรรม

ประการที่ห้า ผู้นำต้องมีความกล้าหาญ และเสียสละ ผู้นำต้องมีความกล้าที่จะรับผิดชอบ คือ กล้ารับผิดเมื่อผู้นำผิด รับชอบเมื่อผู้นำคุณงามความดี ผู้นำเมื่อกระทำผิดจะต้องได้รับ โทษอย่างตรงไปตรงมา หรืออาจมากกว่าคนอื่น ๆ ที่ไม่ใช่ผู้นำ นั่นคือสิ่งที่ถูกต้องและสมควร ผู้นำจะไม่ใช้อำนาจหน้าที่ที่มีอยู่ ในการลบล้างความผิดของตนเอง กล่าวง่าย ๆ ผู้นำต้องเป็นบุคคลที่มี ใบหน้าบางกว่าทุกคน กล่าวคือ ผู้นำเมื่อทำผิดแม้จะเล็กน้อยต้องแสดงความรับผิดชอบอย่างชัดเจนมากกว่าผู้อื่นนั่นเอง ดังนั้นผู้นำจึงต้องมีความกล้าในทุกเรื่อง และต้องเสียสละเพื่อความผาสุกของ คนในสังคม โดยเฉพาะเมื่อสังคมเกิดความแตกแยก เป็นผลจากการดำเนินงานที่ ผิดพลาดของผู้นำ ดัชนีชี้วัดความเป็นผู้นำทั้ง 5 ประการนี้ หากผู้นำคนใดมีคุณสมบัติเชิงบวกครบทุกดัชนี ถือว่าองค์การนั้นได้ผู้นำที่จะสร้างคุณสร้างประโยชน์ต่อองค์การ ถาประเมินแล้วมี ประการถือว 4อยู่ในเกณฑ์ที่ดีพอใช้ คือ มีคุณงามความดีมากพอที่จะ เป็นผู้นำได้ถึงจะไม่สมบูรณ์แบบแต่ก็สามารถพัฒนาได้ ดังนั้น หน้าที่ในการกำหนดผู้นำจึงเป็นหน้าที่ของคนทุกคน ผู้นำมาจากเหล่าบรรดา สมาชิกในองค์การสังคม และผู้นำก็จะจากไปจากเหล่าสมาชิกเช่นกัน การที่จะสนับสนุนให้ใครมา เป็นผู้นำจึงไม่ใช่แค่พิจารณาผลกระทบต่อเราเพียงประการเดียวแต่ต้องพิจารณาผลกระทบในระดับ สังคม ประเทศชาติ เราไม่สามารถสร้างผู้นำที่ดีได้ แต่เราสามารถเลือกคนดีที่สมบูรณ์แบบมาเป็นผู้นำได้ และอย่างลืมว่าประเทศชาติ สังคมไม่เคยขาดคนดี

3.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาวะผู้นำ

จากการทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาวะผู้นำ สามารถนำเสนองานวิจัยได้ ดังนี้

ชัยวุฒิ วรพินธุ์ (2557) ได้ทำการวิจัยเรื่อง คุณลักษณะภาวะผู้นำยุคใหม่กับสมรรถนะการบริหารงาน แบบมืออาชีพของปลัดเทศบาลในภาคกลาง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสมรรถนะการบริหารงานแบบมืออาชีพของปลัดเทศบาลในภาคกลาง เพื่อศึกษาระดับความสัมพันธ์ระหว่าง

คุณลักษณะภาวะผู้นำยุคใหม่กับสมรรถนะการบริหารงานแบบมืออาชีพของปลัดเทศบาลในภาคกลาง และเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนายกเทศมนตรีและพนักงานเทศบาลต่อคุณลักษณะภาวะผู้นำยุคใหม่กับสมรรถนะการบริหารงานแบบมืออาชีพของปลัดเทศบาล ในภาคกลาง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นายกเทศมนตรี และพนักงานเทศบาล ในเขตจังหวัดภาคกลาง จำนวน 475 คน ผลการวิจัย พบว่า สมรรถนะการบริหารงานแบบมืออาชีพของปลัดเทศบาลโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าคุณลักษณะสูงสุด คือ ด้านการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า รองลงมา ได้แก่ ด้านการผลักดันการเปลี่ยนแปลง ด้านความมีวิสัยทัศน์กว้างไกล และด้านการบริหารแบบ มุ่งผลสัมฤทธิ์ตามลำดับ และระดับความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะภาวะผู้นำยุคใหม่กับ สมรรถนะการบริหารงานแบบมืออาชีพของปลัดเทศบาลโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยคุณลักษณะภาวะผู้นำด้าน ความรับผิดชอบความฉลาดทางอารมณ์ การสร้างเครือข่าย การจัดการความสัมพันธ์ และทักษะการสื่อสารมีความ สัมพันธ์กับสมรรถนะการบริหารงานแบบมืออาชีพของปลัดเทศบาล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยสามารถอธิบายสมรรถนะการบริหารงานโดยรวม ได้ร้อยละ 56.10 นอกจากนี้พบว่าความคิดเห็นของนายกเทศมนตรีโดย รวมอยู่ในระดับมาก คือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.70 และพนักงานเทศบาลมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.69 ตามลำดับ จึงไม่มีความแตกต่างกันทั้งโดยรวมและรายด้าน

ทวีศักดิ์ ยศธา (2558) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบภาวะผู้นำการเรียนการสอนของ หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 11 มีวัตถุประสงค์เพื่อ พัฒนาและตรวจสอบรูปแบบภาวะผู้นำการเรียนการสอนของหัวหน้ากลุ่ม สาระการเรียนรู้ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 11 1 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นตอนที่ 3 ดำเนินการวิจัยแบ่งเป็นการดำเนินการวิจัยแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ 1. ศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและศึกษากรณีศึกษาโรงเรียนที่ปฏิบัติงานเป็นเลิศและ ประสบความสำเร็จสถานศึกษา 2 แห่ง ขั้นตอนที่ 2. พัฒนารูปแบบภาวะผู้นำในการเรียน ขั้นตอนที่ 3. ตรวจสอบรูปแบบการประชุมวิพากษ์ผู้ที่เกี่ยวข้อง พบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านมีความคิดเห็น สอดคล้องกันว่ามี ความถูกต้องเหมาะสมเป็นไปได้และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ทุกด้าน ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป คือ .1ควรศึกษาวิจัยในรูปแบบอื่นที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาภาวะ ผู้นำการเรียนการสอน เช่น การพัฒนาภาวะผู้นำการเรียนการสอนของ ผู้อำนวยการสถานศึกษารอง ผู้อำนวยการสถานศึกษา เพราะเป็นการพัฒนาบุคลากรระดับบริหารของสถานศึกษา และ .2ควร ศึกษาวิจัยในรูปแบบอื่นที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอน เช่น ปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำรูปแบบ ภาวะผู้นำการเรียนการสอนไปใช้ในสถานศึกษา สังกัด สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อให้เกิดมุมมองใหม่ในการพัฒนางานราชการของ สถานศึกษาต่อไป

กัลย์ ปิ่นเกสร (2558) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง กับการทำงานเป็นทีมของนักศึกษา ระดับปริญญาโท คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร มี

วัตถุประสงค์เพื่อ 1. ศึกษาลักษณะส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับปริญญาโท คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร และ 2. ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำ การเปลี่ยนแปลงกับการทำงาน เป็นทีมของนักศึกษาระดับปริญญาโท คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ประชากร คือนักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต และหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ ๓ ๒๕๖๐ ปีการศึกษา ๒๕๖๐ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม สถิติในการ 132 สำนักงานอธิการบดีตลิ่งชัน จำนวนวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และใช้สถิติอ้างอิงในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงด้านการดลใจมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการทำงานเป็นทีมของนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

กานดา จันทร์แย้ม (2560) ได้ทำการวิจัยเรื่อง อิทธิพลของบุคลิกภาพ ความสัมพันธ์ทางสังคมระหว่างผู้นำและผู้ตามต่อการมีภาวะผู้นำแบบสร้างแรงบันดาลใจของหัวหน้าภาควิชา ในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาการมีภาวะผู้นำแบบสร้างแรงบันดาลใจของหัวหน้าภาควิชา, ศึกษาอิทธิพลของบุคลิกภาพ และความสัมพันธ์ทางสังคมระหว่างผู้นำและผู้ตามที่มีต่อการมีภาวะผู้นำแบบสร้างแรงบันดาลใจของหัวหน้าภาควิชา และศึกษาคุณลักษณะที่จำเป็นของการมีภาวะผู้นำแบบสร้างแรงบันดาลใจ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ บุคลากรจากทุกภาควิชาในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ จำนวน 214 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามออนไลน์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ ผลการวิจัย พบว่ามุมมองของผู้ตาม หัวหน้าภาควิชาที่มีภาวะผู้นำแบบสร้างแรงบันดาลใจอยู่ในระดับเป็นบางครั้ง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีภาวะผู้นำแบบสร้างแรงบันดาลใจ พบว่าปัจจัยที่สามารถพยากรณ์ภาวะผู้นำแบบสร้างแรงบันดาลใจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.1 ได้แก่ ความสัมพันธ์ทางสังคมระหว่างผู้นำและผู้ตาม บุคลิกภาพแบบเปิดตัว และบุคลิกภาพแบบยึดมั่นในหลักการ โดยสามารถร่วมกันทำนายความผันแปรของภาวะผู้นำแบบสร้างแรงบันดาลใจได้ร้อยละ 60 และพบว่า คุณลักษณะที่ผู้ตามเห็นว่ามีสำคัญต่อการมีภาวะผู้นำแบบสร้างแรงบันดาลใจของหัวหน้าภาควิชา คือ ความยุติธรรม ความเห็นอกเห็นใจ ความรอบรู้ในงาน ความกล้าตัดสินใจ และความซื่อสัตย์วางใจได้ ตามลำดับ ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป คือ ควรเพิ่มรูปแบบการวิจัยเชิงคุณภาพ และขยายการวิจัยไปสู่วิทยาเขตอื่น ๆ หรือ มหาวิทยาลัยอื่น เพื่อให้ได้ข้อมูลในเชิงลึกและครอบคลุมมากยิ่งขึ้น

ชนภรณ์ อีตรระกุล (2560) ได้ทำการวิจัยเรื่อง องค์ประกอบและตัวบ่งชี้ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในจังหวัดชายแดนภาคใต้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ เพื่อศึกษาองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ และเพื่อ

วิเคราะห์องค์ประกอบและตัวบ่งชี้ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในจังหวัดชายแดนภาคใต้ จำนวน 200 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง เพื่อกำหนดองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในจังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยมีแนวคำถาม คือ 1.องค์ประกอบและตัวบ่งชี้ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ที่ผู้วิจัยได้จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยมีความเหมาะสมหรือไม่ และควรเพิ่มเติมหรือปรับปรุงแก้ไขจากที่ผู้วิจัยนำเสนออะไรบ้าง และ 2.องค์ประกอบและตัวบ่งชี้ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์มีความสอดคล้องกับบริบทของจังหวัดชายแดนภาคใต้หรือไม่อย่างไรและแบบสอบถามจำนวน 80 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ การวิเคราะห์ข้อมูลของ Colaizzi ผลการวิจัย พบว่า องค์ประกอบและตัวบ่งชี้ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ มี ตัวบ่งชี้ ผู้นำ 6 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ การปรับตัว มี 61 องค์ประกอบ 10 8 ตัวบ่งชี้ การสร้างวิสัยทัศน์ 5 ตัวบ่งชี้ ความฉลาดทางอารมณ์ 5 การเปลี่ยนแปลง มี ตัวบ่งชี้ การสื่อสารและปฏิบัติตามวิสัยทัศน์ ตัวบ่งชี้ 6 ตัวบ่งชี้ ความคิดนอกกรอบ 6 ตัวบ่งชี้ ความคิดริเริ่ม 10 ตัว 5 ตัวบ่งชี้ และความพึงพอใจในงาน 4 ตัวบ่งชี้ ทิศทางและเป้าหมาย 6 ความต้องการความสำเร็จ 1 บ่งชี้ ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป คือ. ควรศึกษาเพื่อยืนยันทฤษฎีเชิงองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยใช้การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis : CFA) .2ควรศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ เพื่อให้ทราบถึงพฤติกรรมผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ประสบความสำเร็จ มีผลงานเป็นที่ประจักษ์ได้รับการยอมรับจากชุมชน สามารถพัฒนาสถานศึกษาให้เกิดประสิทธิผลอย่างแท้จริงโดยศึกษาในรูปแบบกรณีศึกษา และ 3. ควรมีการศึกษางานองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์กับกลุ่มตัวอย่างอื่น ๆ

คุณาวุฒิ สิงห์ทอง (2561) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาโปรแกรมเสริมสร้างภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของครู สำหรับสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 20 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาองค์ประกอบและตัวชี้วัดภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของครู สำหรับสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 20 เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ของภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของครู สำหรับสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 20 และเพื่อพัฒนาโปรแกรมเสริมสร้างภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของครู สำหรับสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 20 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ครู และผู้บริหาร สถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 20 กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยการเปิดตาราง Krejcie & Morgan ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 431 คน และใช้เทคนิค

การสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) ใช้ขนาดของสถานศึกษาเป็นตัวแปรในการแบ่งชั้นภูมิและการกำหนดกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบประเมินองค์ประกอบและตัวชี้วัดของภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของครู เป็นแบบประเมินมาตราส่วน 5 ระดับ แบบสอบถามสภาพปัจจุบันสภาพที่พึงประสงค์ของภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของครู และวิธีการเสริมสร้างของภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของครู สำหรับสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต และแบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของโปรแกรมเสริมสร้างภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของครู สำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 20 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัย พบว่าองค์ประกอบภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของครู มี 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1. มีวิสัยทัศน์ 2. เป็นบุคคลแห่งการเปลี่ยนแปลง 3. เข้าใจความเป็นปัจเจกบุคคล 4. มีจินตนาการ และ 5. มีความยืดหยุ่น สภาพปัจจุบันของภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของครูโดยรวมอยู่ในระดับมาก สภาพที่พึงประสงค์ของภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของครู โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด วิธีการเสริมสร้างภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของครู ได้แก่ 1. การฝึกอบรม 2. การศึกษาดูงาน และ 3. การประชุมเชิงปฏิบัติการ และ 3. โปรแกรมเสริมสร้างภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของครู สำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 ใช้วิธีการเสริมสร้างด้วยการจัดฝึกอบรม การศึกษาดูงาน และการประชุมเชิงปฏิบัติการ โดยโปรแกรม มีเนื้อหา ดังนี้ Module ที่ 1 มีวิสัยทัศน์ (Vision) Module ที่ 2 เป็นบุคคลแห่งการเปลี่ยนแปลง (Person of Change) Module ที่ 3 เข้าใจความเป็นปัจเจกบุคคล (Individual Differences) Module ที่ 4 มีจินตนาการ (Imagination) และ Module ที่ 5 มีความยืดหยุ่น (Flexibility) ระยะเวลาเข้ารับการพัฒนา จำนวน 45 ชั่วโมง โดยผู้ทรงคุณวุฒิ ประเมินความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด และมีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป คือ 1. ควรวิจัยเกี่ยวกับการสร้างแบบวัดและประเมินภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของครู 2. ควรวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของครูในสถานศึกษาสังกัดอื่น และ 3. ควรวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ในตำแหน่งอื่น

วิโรจน์ สารรัตน์ (2561) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำสำหรับศตวรรษที่ 21 ในโลกยุคศตวรรษที่ 21 ที่มีการเปลี่ยนแปลงในทุก ๆ ด้านอย่างรวดเร็วและมีการแข่งขันที่รุนแรง องค์กรต่าง ๆ จะต้องปรับตัวให้ทันกับสถานการณ์ที่ดำเนินไป การขับเคลื่อนองค์กรต้องอาศัยการมีผู้นำที่ดีและเก่ง มีความรู้ มีความสามารถ มีวิสัยทัศน์ในการกำหนดทิศทางขององค์กร เพื่อให้ทีมงานผู้ตามเป็นผู้ที่เดินอยู่ในทิศทางที่ผู้นำกำหนด หากผู้นำกำหนดทิศทางผิด ไม่มีภาวะผู้นำที่ดีเหมาะสมกับยุคสมัยแล้วเส้นทางแห่งความสำเร็จย่อม เกิดขึ้นได้ยาก ทีมงานผู้ตามย่อมเกิดความสับสนในการปฏิบัติอย่างแน่นนอน และในที่สุดองค์กรย่อมแตกความสามัคคี ในทางตรงกันข้ามหากผู้นำมีภาวะผู้นำที่ดี สอดคล้องกับยุคสมัย ย่อมทำให้ทีมงานผู้ตามยอมรับ เกิดศรัทธา และมีความเชื่อมั่นในตัวผู้นำ จน

สามารถนำทีมงานทั้งหมดไปสู่เส้นทางแห่งความสำเร็จตามเป้าหมายได้ บทความนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อนำเสนอผลการสังเคราะห์ภาวะผู้นำสำหรับศตวรรษที่ 21 ก่อนจะถึงผลการสังเคราะห์นั้น ในช่วงแรกผู้เขียนจะกล่าวถึงทัศนะเกี่ยวกับความหมายของภาวะผู้นำใน 3 ลักษณะเพื่อเป็นกรอบแนวคิดให้ถามตนเอง ภาวะผู้นำสำหรับศตวรรษที่ 21 มีความหมายในลักษณะใดจาก 3 ลักษณะนั้น จากนั้นจะกล่าวถึง ความแตกต่างระหว่างการจัดการ (Management) กับภาวะผู้นำ (Leadership) เพื่อความเข้าใจในความหมายของ ภาวะผู้นำที่เชื่อมโยงถึงภาวะผู้นำสำหรับศตวรรษที่ 21 ที่ชัดเจนขึ้นและจากนั้นจะนำเอาภาวะผู้นำสำหรับศตวรรษที่ 21 ตามทัศนะของนักวิชาการหรือหน่วยงานต่าง ๆ มากล่าวถึงจำนวน 11 แหล่ง เพื่อการสังเคราะห์ แล้วนำเสนอ เป็นภาวะผู้นำสำหรับศตวรรษที่ 21 ในทัศนะของผู้เขียน

ทัศนพรณ จิรารักษ์ (2559) ได้ทำการวิจัยเรื่อง พัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อสร้างผู้นำในมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษาสกลนคร เขต 1 มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. สร้างหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างภาวะผู้นำนักเรียน ระดับมัธยมศึกษา ตอนต้น 2. เปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาวะผู้นำนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นระหว่างก่อนและหลังการฝึกอบรม 3. ศึกษาทักษะภาวะผู้นำนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และ 4. ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีต่อหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างภาวะผู้นำนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยได้แก่ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนทุ่งมนพิทยาคาร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ซึ่งได้มาโดยการสุ่มอย่างง่ายโดยการจับสลาก สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบค่าสถิติโดยใช้ t-test ผลการวิจัยพบว่า 1. หลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างภาวะผู้นำนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นประกอบด้วย องค์ประกอบ คือ หลักการและเหตุผล จุดมุ่งหมาย โครงสร้างเนื้อหาสาระ กิจกรรมการฝึกอบรม สื่อประกอบการฝึกอบรม การวัดและประเมินผล 2. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาวะผู้นำนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นหลังฝึกอบรมสูงกว่าก่อนฝึกอบรม 3. ทักษะภาวะผู้นำนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นอยู่ในระดับมาก และ 4. ความคิดเห็นของนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีต่อหลักสูตรฝึกอบรมอยู่ในระดับมาก

สายฝน วังสระ (2552) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การวิจัยและพัฒนาโปรแกรม 4-แอช เพื่อพัฒนาภาวะผู้นำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สร้างและพัฒนาโปรแกรม 4-แอช เพื่อพัฒนาภาวะผู้นำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 2) เปรียบเทียบภาวะผู้นำของกลุ่มที่เรียนปกติกับกลุ่มที่เรียนโดยใช้โปรแกรม 4-แอช เพื่อพัฒนาภาวะผู้นำ และ 3) เพื่อศึกษาพฤติกรรม และการเข้าร่วมกิจกรรมโปรแกรม 4-แอช เพื่อพัฒนาภาวะผู้นำของนักเรียน กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 52 คน โดยมาจากอาสาสมัคร สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่า t-test for independent ผลการวิจัยพบว่า กิจกรรม

แบ่งออกเป็น 6 กลุ่มย่อย ดังนี้ 1) What is leader 2) Who am I 3) Communication Cues 4) Planning and Managing 5) Team building and mastering motivation และ 6) Making Decision โดยกลุ่มทดลองมีภาวะผู้นำที่เด่นชัดกว่ากลุ่มควบคุม โดยนักเรียนมีการขยายความรู้ที่ได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรมไปสู่สมาชิกในครอบครัวโดยการปฏิบัติเป็นแบบอย่างที่ดี และมีการกระตุ้นจิตใจให้ ความสำคัญของการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม นอกจากนี้ นักเรียนกลุ่มทดลองยังมีความเชื่อมั่นในตนเอง กล้าแสดงความคิดเห็น รับผิดชอบต่อนหน้าที่ รู้จักวางแผน แบ่งเวลาในการทำงาน การบ้าน อ่านหนังสือ และยังมีการหาข้อมูลเพื่อประกอบการตัดสินใจ และรู้จักการปรับตัวเข้าหาผู้อื่น

กานต์ธีรา ปัญจะทองคำ (2558) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมภาวะผู้นำ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมภาวะผู้นำ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย และ 2) ประเมินผลการใช้การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมภาวะผู้นำ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย กลุ่มตัวอย่างการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่เป็นคณะกรรมการนักเรียน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 ของ โรงเรียนนวมวิทย์วิทยา จำนวน 35 คน โดยการสุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ 1) แบบสอบถามความต้องการฝึกอบรมของนักเรียน 2) แบบสัมภาษณ์ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการพัฒนาหลักสูตร 3) หลักสูตรฝึกอบรมภาวะผู้นำ 4) แบบทดสอบวัดความรู้ เรื่อง ภาวะผู้นำ 5) แบบประเมินทักษะภาวะผู้นำ 6) แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อหลักสูตรฝึกอบรม วิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติโดยหาค่าความถี่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที ผลการวิจัยพบว่า 1. ผลการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมภาวะผู้นำ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน คือ 1) ศึกษาข้อมูลพื้นฐาน 2) พัฒนาหลักสูตร 3) การใช้หลักสูตร และ 4) การประเมินผล พบว่า นักเรียนมีความต้องการให้พัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมซึ่งหลักสูตรประกอบด้วย หลักการและเหตุผล จุดมุ่งหมาย เนื้อหา ระยะเวลา กิจกรรม สื่อและวัสดุ อุปกรณ์ การวัดและประเมินผล หลักสูตรฝึกอบรมภาวะผู้นำ สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสอดคล้องเหมาะสม และผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีความตั้งใจและปฏิบัติ กิจกรรมด้วยความกระตือรือร้น 2. ผลการประเมินหลักสูตร พบว่า ความรู้ เรื่อง ภาวะผู้นำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย หลังการฝึกอบรมสูงกว่าก่อนการฝึกอบรม ทักษะภาวะผู้นำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายอยู่ในระดับมาก และความพึงพอใจที่มีต่อหลักสูตรฝึกอบรมภาวะผู้นำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายอยู่ในระดับมาก

ลัดดาวลย์ ศรีนิมิตรแก้ว (2558) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะภาวะผู้นำสำหรับคณะกรรมการสโมสรมักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างภาวะผู้นำสำหรับคณะกรรมการสโมสรมักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ ได้มีการวิจัยและพัฒนาซึ่งมีกระบวนการพัฒนาหลักสูตรทั้งสิ้น 5 ขั้นตอน ดังนี้ ร่างหลักสูตรตามเกณฑ์มาตรฐาน กระบวนการในขั้นตอนนี้ คือ การประเมิน

สภาพปัญหาและความจำเป็นของหลักสูตรหลักการของหลักสูตรจุดมุ่งหมายของหลักสูตร เนื้อหาสาระ กิจกรรม กระบวนการฝึกอบรม สื่อ และการวัดและประเมินผล จัดทำเป็นคู่มือประกอบการนำหลักสูตร ไปใช้ ประเมินหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นไป ให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนาหลักสูตร ด้านภาวะผู้นำ และด้าน การฝึกอบรม จำนวน 5 คน ทำการประเมินผลผล ปรากฏว่าหลักสูตรมีความเหมาะสมและสอดคล้อง ขั้นตอนการทดลองนำหลักสูตรการฝึกอบรมไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างคณะกรรมการสโมสรมักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ จำนวน 35 คน พบว่า ประสิทธิภาพของหลักสูตรแต่ละหน่วยฝึกอบรม ผ่านตามเกณฑ์ ผลการทดสอบวัดความรู้และเจตคติภาวะผู้นำก่อนและหลังการฝึกอบรม พบว่ามีความ แตกต่างกัน ผลการสังเกตทักษะภาวะผู้นำ พบว่าอยู่ในระดับมาก ผลการประเมินความเหมาะสมของ หลักสูตรฝึกอบรมจากกลุ่มตัวอย่าง พบว่า หลักสูตรมีความเหมาะสมในระดับมาก สุดท้ายขึ้นการ ประเมินและปรับปรุงแก้ไข หลักสูตรฝึกอบรมเพื่อให้มีความเหมาะสมกับการนำไปประยุกต์ใช้เสริมสร้าง ภาวะผู้นำสำหรับคณะกรรมการ สโมสรมักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

คมกริช นันทะโรจวงศ์ (2560) ได้ทำการวิจัยเรื่อง องค์ประกอบของคุณลักษณะการมีภาวะ ผู้นำเพื่อการพัฒนา นักศึกษาบริหารธุรกิจในยุคประเทศไทย 4.0 วัดคุณสมบัติเพื่อ เพื่อศึกษา องค์ประกอบของคุณลักษณะการมีภาวะผู้นำของนักศึกษาบริหารธุรกิจในยุคประเทศไทย 4.0 เพื่อ ศึกษาระดับของคุณลักษณะการมีภาวะผู้นำของนักศึกษาบริหารธุรกิจในยุคประเทศไทย 4.0 และเพื่อ เปรียบเทียบคุณลักษณะการมีภาวะผู้นำของนักศึกษาบริหารธุรกิจที่มีลักษณะส่วนบุคคลต่างกัน กลุ่ม ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือนักศึกษาระดับปริญญาตรีด้านบริหารธุรกิจ ในระดับชั้นปีที่ 3 และ 4 ของ มหาวิทยาลัยของรัฐแห่งหนึ่ง กำหนดกลุ่มตัวอย่างตามแนวทางของ Comrey and Lee (1992) ได้ กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 500 คน สุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิและแบบเจาะจง ใช้แบบสอบถามที่มีความ เทียงตรงเชิงเนื้อหาและมีความน่าเชื่อถือเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ การทดสอบที การวิเคราะห์ความ แปรปรวนแบบทางเดียว และการเปรียบเทียบเชิงซ้อน ผลการวิจัยพบว่า 1) องค์ประกอบของ คุณลักษณะการมีภาวะผู้นำของนักศึกษาบริหารธุรกิจในยุคประเทศไทย 4.0 ประกอบด้วย 10 องค์ประกอบ คือ ความคิดสร้างสรรค์ การทำงานเป็นทีม การประพฤติตนเป็นแบบอย่าง การมีมนุษย สัมพันธ์และการปรับตัว การคิดและการแก้ปัญหา ความกล้าเปลี่ยนแปลง บุคลิกภาพ การใช้ เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร คุณธรรมจริยธรรม และการเรียนรู้และพัฒนาตนเอง สามารถ อธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 60.38 ที่มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.50-0.75 2) ระดับ คุณลักษณะการมีภาวะผู้นำที่มีค่ามากที่สุดคือ คุณธรรมจริยธรรม รองลงมาคือการเรียนรู้และการ พัฒนาตนเอง บุคลิกภาพ การมีมนุษยสัมพันธ์และการปรับตัว และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและ การสื่อสาร การประพฤติตนเป็นแบบอย่าง และความคิดสร้างสรรค์ ตามลำดับ โดยอยู่ในระดับมาก และ3) นักศึกษาบริหารธุรกิจที่มีลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ ชั้นปีที่ศึกษา สาขาวิชาที่ศึกษา เกรด

เฉลี่ยสะสม และการมีประสบการณ์เป็นคณะกรรมการสโมสรหรือชมรม แตกต่างกัน มีคุณลักษณะการมีภาวะผู้นำแตกต่างกัน

ตารางที่ 5 ตารางเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาวะผู้นำ

ลำดับ	ชื่องานวิจัย : ชื่อผู้วิจัย (ปีที่ตีพิมพ์)	องค์ประกอบของภาวะผู้นำ
1	คุณลักษณะภาวะผู้นำยุคใหม่กับสมรรถนะการบริหารงาน แบบมีอาชีพของปลัดเทศบาลในภาคกลาง ชื่อผู้วิจัย : ชัยวุฒิ วรพินธุ์ (2557)	ผลการพิจารณารายด้านคุณลักษณะภาวะผู้นำยุคใหม่ มีดังนี้ 1) ด้านการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า 2) ด้านการผลักดันการเปลี่ยนแปลง 3) ด้านความมีวิสัยทัศน์กว้างไกล 4) ด้านการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์
2	การพัฒนารูปแบบภาวะผู้นำการเรียนการสอนของหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 11 ชื่อผู้วิจัย : ทวีศักดิ์ ยศธา (2558)	องค์ประกอบภาวะผู้นำมี 6 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านกำหนดทิศทางการเปลี่ยนแปลง 2) ด้านการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน 3) ด้านการพัฒนานักเรียนสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการ 4) ด้านการใช้เทคโนโลยีและการสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ 5) ด้านการพัฒนาครูให้เป็นครูมืออาชีพ 6) ด้านนิเทศ และด้านการประเมิน
3	ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงกับการทำงานเป็นทีมของนักศึกษา ระดับปริญญาโท คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ชื่อผู้วิจัย : กัลย์ ปิ่นเกสร (2558)	ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงทั้ง 4 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านการคล้อย 2) ด้านอุดมการณ์หรือความเสนาหา 3) ด้านมุ่งความสัมพันธ์เป็นรายบุคคล 4) ด้านการกระตุ้นการใช้ปัญญา
4	อิทธิพลของบุคลิกภาพ ความสัมพันธ์ทางสังคมระหว่างผู้นำและผู้ตามต่อการมีภาวะผู้นำแบบสร้างแรงบันดาลใจของหัวหน้าภาควิชาในมหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์ ชื่อผู้วิจัย : กานดา จันทร์แย้ม (2560)	คุณลักษณะที่ผู้ตามเห็นว่ามีสำคัญต่อการมีภาวะผู้นำแบบสร้างแรงบันดาลใจของหัวหน้าภาควิชา มีดังนี้ 1) ความยุติธรรม 2) ความเห็นอกเห็นใจ 3) ความรอบรู้ในงาน 4) ความกล้าตัดสินใจ 5) ความซื่อสัตย์วางใจได้

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ลำดับ	ชื่องานวิจัย : ชื่อผู้วิจัย (ปีที่ตีพิมพ์)	องค์ประกอบของภาวะผู้นำ
5	องค์ประกอบและตัวบ่งชี้ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ชื่อผู้วิจัย : ชนภรณ์ อื้อตระกูล (2560)	องค์ประกอบและตัวบ่งชี้ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ มี 9 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ผู้นำการเปลี่ยนแปลง 2) ความฉลาดทางอารมณ์ 3) การสร้างวิสัยทัศน์ 4) การสื่อสารและปฏิบัติตามวิสัยทัศน์ 5) ความคิดริเริ่ม 6) ความคิดนอกกรอบ 7) ความต้องการความสำเร็จ 8) ทิศทางและเป้าหมาย 9) ความพึงพอใจในงาน
6	การพัฒนาโปรแกรมเสริมสร้างภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของครู สำหรับสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 20 ชื่อผู้วิจัย : คุณาวุฒิ สิงห์ทอง (2561)	องค์ประกอบภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของครู ได้แก่ 1) มีวิสัยทัศน์ 2) เป็นบุคคลแห่งการเปลี่ยนแปลง 3) เข้าใจความเป็นปัจเจกบุคคล 4) มีจินตนาการ 5) มีความยืดหยุ่น
7	ภาวะผู้นำสำหรับศตวรรษที่ 21 ชื่อผู้วิจัย : วิโรจน์ สารรัตนะ (2561)	คุณลักษณะที่สำคัญ ของการเป็นผู้นำในศตวรรษที่ 21 มีดังนี้ 1) วิสัยทัศน์เพื่อการเปลี่ยนแปลง 2) ความร่วมมือ 3) การเสริมพลังอำนาจ 4) ให้และการบริการ 5) จินตนาการและนวัตกรรม 6) การเรียนรู้ด้วยกัน มีการสร้างชุมชน 7) การสร้างเครือข่าย มีการนำร่วมกัน 8) การสื่อสารที่เข้มแข็ง 9) การบริหารความก้าวหน้าส่วนบุคคลหรือในวิชาชีพ 10) ความยืดหยุ่น

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ลำดับ	ชื่องานวิจัย : ชื่อผู้วิจัย (ปีที่ตีพิมพ์)	องค์ประกอบของภาวะผู้นำ
8	พัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อสร้างผู้นำใน มัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่ การศึกษาสกลนคร เขต 1 ชื่อผู้วิจัย : ทศนพรรณ จิรารักษ์ (2559)	องค์ประกอบภาวะผู้นำประกอบด้วย 1) การตัดสินใจ 2) การติดต่อสื่อสาร 3) ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ 4) การทำงานร่วมกันเป็นทีม
9	การวิจัยและพัฒนาโปรแกรม 4-แอช เพื่อพัฒนา ภาวะผู้นำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ชื่อผู้วิจัย : สายฝน วังสระ (2552)	ลักษณะภาวะผู้นำที่เด่นชัดจากการเข้าร่วมกิจกรรม โปรแกรม 4-แอช เพื่อพัฒนาภาวะผู้นำ มีดังนี้ 1) กระตือรือร้นและสนใจ 2) ความเชื่อมั่นในตนเอง 3) กล้าแสดงความคิดเห็น 4) รับผิดชอบต่อนหน้าที่ 5) รู้จักการวางแผน 6) การตัดสินใจ 7) รู้จักการปรับตัวเข้าหาผู้อื่น
10	การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมภาวะผู้นำสำหรับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ชื่อผู้วิจัย : กานต์ธีรา ปัญจะทองคำ (2558)	คุณลักษณะผู้นำที่มีประสิทธิภาพ มีดังนี้ 1) เชื้อมั่นในตนเอง 2) กล้าแสดงออก 3) มีความกระตือรือร้น 4) รู้จักจุดประสงค์ของงาน 5) มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ 6) เข้าใจและเห็นอกเห็นใจผู้อื่น
11	การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้าง คุณลักษณะภาวะผู้นำสำหรับคณะกรรมการ สโมสรมักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ ชื่อผู้วิจัย : ลัดดาวลย์ ศรีนิมิตรแก้ว (2558)	คุณลักษณะภาวะผู้นำสำหรับคณะกรรมการ การสโมสร นักศึกษา ได้แก่ 1) ความรู้เกี่ยวกับผู้นำ 2) ศิลปะการสื่อสาร 3) การสร้างมนุษยสัมพันธ์ 4) การพัฒนาทีม 5) ความรับผิดชอบ 6) คุณธรรมจริยธรรม 7) ความเชื่อมั่นในตนเอง 8) การปรับตัว รู้จักยืดหยุ่น 9) การจัดการความขัดแย้ง

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ลำดับ	ชื่องานวิจัย : ชื่อผู้วิจัย (ปีที่ตีพิมพ์)	องค์ประกอบของภาวะผู้นำ
12	องค์ประกอบของคุณลักษณะการมีภาวะผู้นำ เพื่อพัฒนานักศึกษาบริหารธุรกิจ ในยุคประเทศไทย 4.0 ชื่อผู้วิจัย : คมกริช นันทะโรจวงศ์ (2560)	องค์ประกอบสำคัญของภาวะผู้นำ มีดังนี้ 1) ความคิดสร้างสรรค์ 2) การทำงานเป็นทีม 3) การประพฤติตนเป็นแบบอย่าง 4) การมีมนุษยสัมพันธ์และการปรับตัว 5) การคิดและการแก้ปัญหา 6) ความกล้าเปลี่ยนแปลง 7) บุคลิกภาพ 8) การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร 9) คุณธรรม จริยธรรม 10) การเรียนรู้และพัฒนาตนเอง

จากตารางที่ 5 จากการศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาวะผู้นำ ผู้วิจัยสามารถวิเคราะห์องค์ประกอบของภาวะผู้นำสรุปได้ ดังนี้ องค์ประกอบของภาวะผู้นำที่กล่าวถึงมากที่สุด มี 3 ด้าน คือ ชื่อสัตย์และยุติธรรม, มีความสามารถในการจูงใจ และตรงต่อเวลา รองลงมา มี 4 ด้าน คือ มีความรู้, มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี, มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และผลงานเป็นที่ประจักษ์

นอกจากนี้การวิเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาวะผู้นำสามารถวิเคราะห์ความเชื่อมโยงระหว่างงานวิจัยกับคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามหลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้ดังนี้ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ในฐานะเป็นพลเมืองไทยและพลโลก โดยสามารถสรุปได้ดังนี้ ภาวะผู้นำ เป็นความสามารถด้านอิทธิพลต่อบุคคลในกลุ่มเพื่อนำไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมาย ใช้กระบวนการสั่งการตามสถานการณ์ การมีปฏิสัมพันธ์ โดยถ่ายทอดแนวคิดไปสู่การปฏิบัติ ซึ่งคุณลักษณะของการมีภาวะผู้นำที่สอดคล้องกับคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มีดังนี้ ชื่อสัตย์สุจริต มีวินัย ใฝ่เรียนรู้ มุ่งมั่นในการทำงาน และการมีจิตสาธารณะ นอกจากนี้คุณลักษณะของการมีภาวะผู้นำยังต้องมีความเชื่อมั่นในตนเอง มีความรับผิดชอบ ประพฤติตนเป็นแบบอย่าง รู้จักการสร้างจูงใจ เข้าใจในความแตกต่าง มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และกล้าตัดสินใจ

จากข้อมูลข้างต้นผู้วิจัยสามารถสังเคราะห์คุณสมบัติเด่นของการมีภาวะผู้นำ ประกอบด้วย 1) การประพฤติตนเป็นแบบอย่าง 2) ความรับผิดชอบ 3) ความกล้าในการตัดสินใจ 4) ความเชื่อมั่นในตนเอง 5) ชื่อสัตย์ 6) มีวินัย 7) การคิดแก้ไขปัญหา 8) การจูงใจ และ 9) เข้าใจความแตกต่าง

ระหว่างบุคคล ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจคุณสมบัติเด่นของการมีภาวะผู้นำดังข้างต้นที่กล่าวมาไว้ในงานวิจัยเพื่อพัฒนาทักษะภาวะผู้นำ

4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพลศึกษา

4.1 ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ ดังนี้

สมพร เชื้อพันธ์ (2547) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสามารถ ความสำเร็จและสมรรถภาพด้านต่าง ๆ ของผู้เรียนที่ได้จากการเรียนรู้อันเป็นผลมาจากการเรียนการสอน การฝึกฝนหรือประสบการณ์ของแต่ละบุคคลซึ่งสามารถวัดได้จากการทดสอบด้วยวิธีการต่าง ๆ

พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์ (2548) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึงขนาดของความสำเร็จที่ได้จากกระบวนการเรียนการสอน

ปราณี กองจินดา (2549) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสามารถหรือผลสำเร็จที่ได้รับจากกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและประสบการณ์เรียนรู้ทางด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย และยังได้จำแนกผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ตามลักษณะของวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนที่แตกต่างกัน

จากข้างต้นผู้วิจัยสรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลที่เกิดจากกระบวนการเรียนการสอนที่จะทำให้นักเรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม และสามารถวัดได้โดยการแสดงออกมาทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านพุทธิพิสัย ด้านจิตพิสัย และด้านทักษะพิสัย

4.2 การประเมินผลสัมฤทธิ์การเรียนพลศึกษา

การวัดประประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษาเป็นการแสดงให้เห็นทราบว่าผู้เรียนที่ได้รับการเรียนรู้นั้นส่งผลให้เกิดพฤติกรรมทางด้านสุขภาพ สามารถวัดได้โดยการแสดงออกทั้งด้านความรู้หรือพุทธิพิสัย (Cognitive Domain) เจตคติหรือจิตพิสัย (Affective Domain) และการปฏิบัติหรือทักษะ (Psychomotor Domain)

1. พุทธิพิสัย (Cognitive Domain) เป็นวัตถุประสงค์ด้านความรู้ของผู้เรียนในด้านสมอง การเรียนรู้ การคิดทั้ง 6 ขั้นตอนตามลำดับของบลูม (Bloom) เพื่อจัดประสบการณ์เรียนรู้ในแก่ผู้เรียนโดยมีค่าที่แสดงออกถึงพฤติกรรมด้านความรู้ที่ชัดเจน ถูกต้อง โดยระดับความรู้ทั้ง 6 ขั้นตอน ดังนี้

1) ความรู้ (Knowledge) คือความสามารถในการจดจำแนกประสบการณ์ต่าง ๆ ออกมาได้อย่างถูกต้องและแม่นยำ เช่น รู้ ระบุ ให้คำจำกัดความ บอก ย้ำ เชื่อมโยง

2) ความเข้าใจ (Comprehension) คือความสามารถที่บ่งบอกถึงใจความสำคัญของเรื่องราวโดยการแปลความหลัก สามารถตีความได้ และสรุปใจความสำคัญได้ เช่น อธิบาย อภิปราย ขยายความ แปลความ สรุปความ ยกตัวอย่าง วิเคราะห์

3) การนำความรู้ไปประยุกต์ (Application) คือความสามารถในการนำหลักการ กฎเกณฑ์และวิธีดำเนินการต่าง ๆ ของเรื่องที่ได้นำไปใช้เพื่อแก้ปัญหาในสถานการณ์ใหม่ ๆ ได้ เช่น ดีความ แปล แก้ไข สาธิต ประยุกต์ แสดงให้เห็น ปฏิบัติ กำหนด ร่าง คำนวณ

4) การวิเคราะห์ (Analysis) คือความสามารถในการแยกแยะเรื่องราวต่าง ๆ ที่สมบูรณ์ ให้กระจายออกเป็นส่วนย่อยได้อย่างชัดเจน เช่น วิเคราะห์ ประเมิน แสดงความต่าง แบ่ง แยก ทดสอบ ทดลอง เปรียบเทียบ วิเคราะห์ ตั้งคำถาม

5) การสังเคราะห์ (Synthesis) คือความสามารถในการผสมผสานส่วนย่อย ๆ รวมเข้า กันเป็นเรื่องราวเดียวกัน โดยมีการปรับปรุงของเก่าให้ดีขึ้น เช่น รวบรวม เรียบเรียง วางแผน ออกแบบ เสนอแนะ วางเป้าหมาย ตั้งสมมติฐาน คาดหมาย จัดการ เตรียมจัดทำ สร้างสรรค์

6) การประเมินค่า (Evaluation) คือความสามารถในการวินิจฉัยหรือตัดสินใจในการกระทำ สิ่งใดสิ่งหนึ่ง เช่น ประเมิน ตัดสินใจ เลือก ให้ค่า เปรียบเทียบ ปรับปรุง ให้น้ำหนัก คาดคะเน วินิจฉัย

2. จิตพิสัย (Affective Domain) เป็นการวัดจุดประสงค์ด้านเจตคติ วัตถุประสงค์ด้าน อารมณ์ ความรู้สึกเกี่ยวกับคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมของผู้เรียน แบ่งออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

1) การรับรู้ (Receiving) คือ ความรู้สึกที่เกิดขึ้นต่อปรากฏการณ์ หรือมีสิ่งเร้าอย่างใด อย่างหนึ่งที่เป็นไปในลักษณะของการแปลความหมายว่าคืออะไร แล้วแสดงออกมาในรู้แบบของ ความรู้สึก เช่น รู้สึก ยอมรับ ติดตาม สะสม รับฟัง คัดเอาไว้

2) การตอบสนอง (Responding) คือ การกระทำที่แสดงออกมาในรูปแบบของความเต็มใจ พอใจต่อสิ่งเร้า เป็นการตอบสนองที่เลือกไว้แล้ว เช่น เห็นด้วย ตอบรับ ยินยอม ส่งเสริม ชักชวน อาสา

3) การเห็นคุณค่า (Valuing) คือ การเลือกปฏิบัติที่เป็นที่ยอมรับในสังคม แสดงออกมาใน รูปแบบของการยอมรับ เช่น สาธิต เสนอ ให้เหตุผล ช่วยเหลือ โต้แย้ง สนับสนุน

4) การจัดระบบ (Organization) คือการสร้างแนวคิดและจัดการกับระบบของค่านิยมที่ เกิดขึ้น โดยอาศัยความสัมพันธ์กับสิ่งที่ยึดถือ เพื่อใช้เป็นหลักในการพิจารณาเรื่องต่าง ๆ เพื่อยอมรับ หรือไม่ยอมรับในค่านิยมที่เกิดขึ้น เช่น จัดแจง เปรียบเทียบ ปรับปรุง วางหลักเกณฑ์ ให้ความหมาย ทำให้สมบูรณ์

5) การสร้างนิสัย (Characterization) คือ เพื่อควบคุมพฤติกรรม การนำค่านิยมนั้นมาใช้ ที่เป็นนิสัยของตนเอง เช่น ต่อเติม เปลี่ยนแปลง ปฏิบัติตาม แสดงท่าทาง ด้านทาง เรียบเรียงใหม่

3. ทักษะพิสัย (Psychomotor Domain) เป็นการวัดจุดประสงค์ทางการเรียนรู้ด้านการ ปฏิบัติหรือการทำการกิจกรรมต่าง ๆ ดังนี้

ระดับพัฒนาการด้านการปฏิบัติ 5 ขั้น ดังนี้

1) รับรู้รูปแบบ

2) ปฏิบัติตามแบบ

- 3) ปฏิบัติงานด้วยตนเอง
- 4) ปฏิบัติอย่างชำนาญ
- 5) ปฏิบัติอย่างสร้างสรรค์

คำกริยาที่บ่งบอกการกระทำ โดยไม่ต้องแยกระดับพฤติกรรม เช่น ทำ กระทำ ปฏิบัติ
ดัดแปลง ฝึก สร้าง เปลี่ยน ปรับ แต่ง ใส่ จำแนกชนิด เป็นต้น

ตามหลักการและปรัชญาของการจัดการจัดรู้พลศึกษานั้น วิชาที่ให้นักเรียนได้มีการเรียนรู้
หรือมีพัฒนาด้วยการกระทำหรือการปฏิบัติจริงด้วยตนเองนักเรียนจะเกิดการเรียนรู้ในด้านด้าน ๆ
ขึ้นมาพร้อม ๆ กัน คือ ด้านร่างกาย ทักษะ คุณลักษณะประจำตัว ความรู้ เจตคติ ซึ่งผู้สอนต้องวัดให้
ตรงตามสาระ มาตรฐาน หรือจุดประสงค์ของการเรียนรู้ในแต่ละชั้นหรือช่วงชั้น เนื่องจากพฤติกรรมที่
วัดต้องนำมาประเมินผลทางพลศึกษาประกอบด้วยพฤติกรรมต่าง ๆ ดังนั้นในการวัดจึงจำเป็นต้องใช้
วิธีการที่แตกต่างกันออกไป โดยหลักการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพลศึกษาสามารถประเมิน
ออกเป็น 5 ด้าน ดังที่ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2548) กล่าวไว้ดังนี้

องค์ประกอบของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพลศึกษา

- 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพลศึกษาด้านความรู้
- 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพลศึกษาด้านคุณธรรม
- 3) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพลศึกษาด้านเจตคติ
- 4) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพลศึกษาด้านทักษะในการเล่นกีฬา
- 5) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพลศึกษาด้านสมรรถภาพทางกาย

4.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพลศึกษา

กุลธิดา เหมเพชร (2553) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนพลศึกษาโดยใช้
ใช้ทฤษฎีพุทปัญญาเป็นฐานเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพลศึกษาของนักเรียนระดับ
ประถมศึกษา มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนพลศึกษาโดยใช้ทฤษฎีพุทปัญญา
เป็นฐานและศึกษาผลการใช้รูปแบบดังกล่าวพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพลศึกษาของนักเรียน
ระดับประถมศึกษา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดบางสะแกใน สังกัด
กรุงเทพมหานคร ซึ่งสุ่มมาด้วยวิธีการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แผนการจัดการ
เรียนรู้ และแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพลศึกษา ซึ่งประกอบด้วย ความรู้ คุณธรรม เจตคติ
ทักษะการเคลื่อนไหว และสมรรถภาพทางกาย และประเมินผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอนพล
ศึกษา สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ t-test ผลการวิจัยพบว่า 1. การพัฒนารูปแบบการเรียน
การสอนพลศึกษาโดยใช้ทฤษฎีพุทปัญญาเป็นฐานเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพลศึกษาของ
นักเรียนระดับประถมศึกษา มีองค์ประกอบสำคัญ 4 ประการได้แก่ หลักการ ของรูปแบบการเรียน

การสอน วัดดูประสงค์ของรูปแบบการเรียนการสอน กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผล วิเคราะห์ความตรงเชิงเนื้อหาด้วยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง ได้ค่าเท่ากับ 0.71 นับว่าเป็นรูปแบบที่มีประสิทธิภาพและสามารถนำไปปรับใช้ได้ 2. ผลการทดลองใช้รูปแบบ แสดงว่า 2.1) นักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมตามรูปแบบการเรียน การสอนที่พัฒนาขึ้นมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพลศึกษาหลังการเรียนสูงกว่าก่อนการเรียน คือ ด้านความรู้ คุณธรรม เจตคติ ทักษะการเคลื่อนไหว (การเดินทรงตัว การวิ่งซิกแซก และการส่งลูก แอร์บอลกระทบผนัง) และสมรรถภาพทางกาย (นั่งงอตัวไปด้านหน้า การเดิน/วิ่ง 600 เมตร การวิ่งเก็บของ และการยืนกระโดดไกล ส่วนการลูก นิ่ง-30 วินาที) มีค่าเฉลี่ยไม่แตกต่างกัน 2.2) นักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมตามรูปแบบการเรียน การสอนที่พัฒนาขึ้น มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพลศึกษาหลังการทดลองสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยวิธีปกติ คือ ด้านความรู้ คุณธรรม เจตคติ ทักษะการเคลื่อนไหว การนั่งทรงตัว การวิ่งซิกแซก และการส่งลูก แอร์บอลกระทบผนัง) และสมรรถภาพทางกาย (การเดิน/วิ่ง 600 เมตร การวิ่งเก็บของ ส่วนการลูก นิ่ง 30 วินาที การนั่งงอตัวไปข้างหน้าและการยืนกระโดดไกล มีค่าเฉลี่ยไม่แตกต่างกัน)

นันทนัช นรภักดิ์สุนทร (2555) ได้ศึกษาเรื่อง ผลของการจัดการเรียนรู้พลศึกษา ตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น มีวัตถุประสงค์ เพื่อ 1) เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษา ก่อนและหลังการทดลอง ของนักเรียนกลุ่มทดลองและนักเรียนกลุ่มควบคุม 2) เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาพลศึกษาหลังการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองกับนักเรียนกลุ่มควบคุม กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 109 คน โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ หอวัง นนทบุรี สังกัด คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ แบ่งเป็นนักเรียนกลุ่ม ทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส จำนวน 54 คน และนักเรียนกลุ่ม ควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยวิธีปกติ จำนวน 55 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส จำนวน 8 แผน และแบบวัดผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนวิชาพลศึกษา สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ t-test ผลการวิจัยพบว่า 1) คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนกลุ่มทดลองหลัง การทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียน กลุ่มควบคุมหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง และคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพล ศึกษาหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม

สุภารัตน์ ศรีรุ่งเรือง (2555) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาการคิดวิเคราะห์และผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน เรื่อง การสร้างเสริมสุขภาพ สมรรถภาพ และการป้องกันโรค กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษา และพลศึกษา โดยใช้รูปแบบวัฏจักรการเรียนรู้ 5ES ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีวัตถุประสงค์ เพื่อ 1) พัฒนาการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนเรื่อง การสร้างเสริมสุขภาพ สมรรถภาพ และการป้องกัน

โรค โดยให้นักเรียนมีคะแนนการคิดวิเคราะห์เฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 และมีจำนวน นักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ขึ้นไป 2) พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเรื่อง การสร้างเสริมสุขภาพ สมรรถภาพ และการป้องกันโรค โดยให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 และมีจำนวน นักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ขึ้นไป กลุ่มเป้าหมาย เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านหนองกุงวิทยาคาร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 1 ภาคเรียน ที่ 1 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 12 คน รูปแบบการวิจัยเป็นการทดลองขั้นต้น แบบกลุ่มเดียวมีการ ทดสอบหลังเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบวัฏจักรการเรียนรู้ 5 ขั้นตอน (5Es) จำนวน 10 แผน แบบทดสอบการคิดวิเคราะห์เป็นแบบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นแบบปรนัย ชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าร้อยละ ผลการวิจัย พบว่า จำนวนนักเรียนผ่านเกณฑ์สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยสูงกว่า เกณฑ์ที่กำหนด

พัชร พูลสวัสดิ์ (2556) ได้ศึกษาเรื่อง ผลของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้แรงจูงใจที่มีต่อ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพลศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองและนักเรียนกลุ่มควบคุม และเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองกับนักเรียน กลุ่มควบคุม กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนราชดำริ สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 93 คน แบ่งเป็นนักเรียนกลุ่ม ทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้แรงจูงใจ จำนวน 47 คน และนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยวิธีปกติ จำนวน 46 คน ได้มาจากการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบ เจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษา จำนวน 8 แผน มีค่าดัชนี ความสอดคล้องเท่ากับ 0.66 และแบบวัด ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพลศึกษา มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.82 วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบความแตกต่างของคะแนน เฉลี่ยด้วยการทดสอบค่าที ผลการวิจัยพบว่า คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนกลุ่ม ทดลอง หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนกลุ่ม ควบคุม หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง และคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการ ทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม

นพดล สุขอารมณ์ (2558) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษาเพื่อ พัฒนาสุขภาพ เรื่อง การทดสอบสมรรถภาพทางกาย โดยการสอนแบบสาธิต มีวัตถุประสงค์เพื่อ

ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษาเพื่อพัฒนาสุขภาพ เรื่อง การทดสอบสมรรถภาพทางกาย ของนักเรียนที่สอนโดยใช้วิธีการสาธิต และเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียน กับหลังเรียนวิชาพลศึกษาเพื่อพัฒนาสุขภาพ เรื่องการทดสอบสมรรถภาพทางกายของนักเรียนที่สอน โดยใช้วิธีการสาธิต ประชากรที่ใช้ในงานวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาพาณิชยกรรม วิทยาลัยอาชีวศานาบริหาร จำนวน 25 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ การสาธิตวิชาพลศึกษาเพื่อพัฒนาสุขภาพ เรื่อง การทดสอบสมรรถภาพทางกาย และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและวิเคราะห์ เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

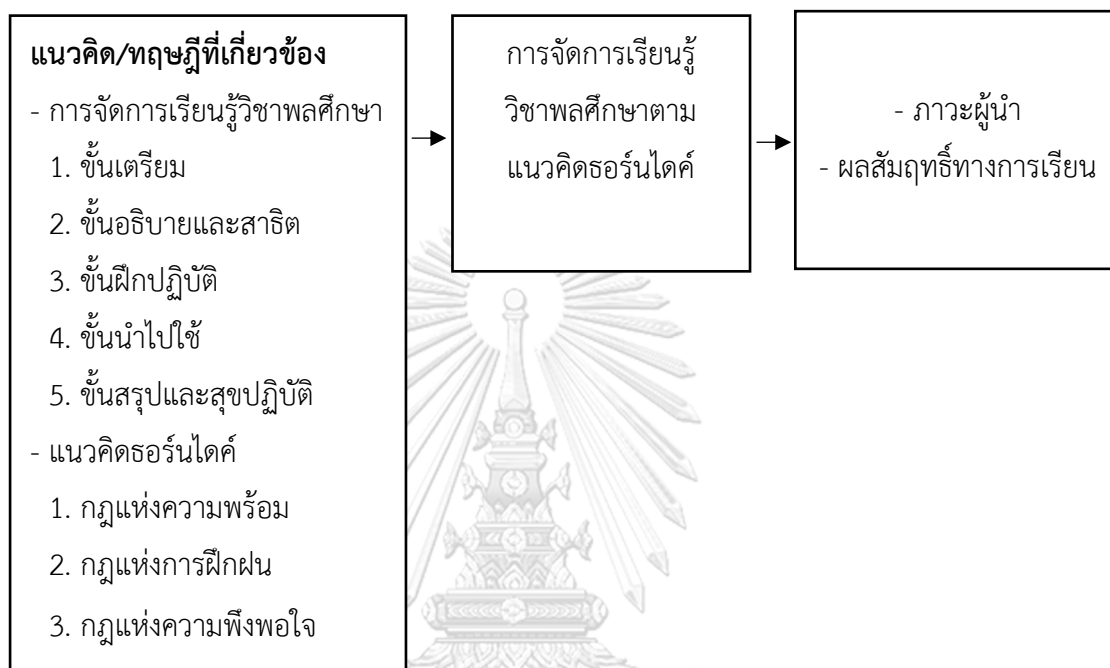
ณัด บุญอิสระเสรี (2558) ได้ศึกษาเรื่อง ผลของชุดกิจกรรมการละเล่นพื้นบ้านที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพลศึกษา สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 โรงเรียนสาธิตสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ จำนวน 2 ห้องเรียนจากการสุ่มแบบเจาะจง โดยแบ่งออกเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การละเล่นพื้นบ้าน แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปกติ และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพลศึกษา ประกอบด้วย แบบทดสอบวัดความรู้ แบบวัดทักษะด้านการเคลื่อนไหว แบบวัดเจตคติที่มีต่อพลศึกษา และแบบวัดคุณธรรม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบทีแบบอิสระ ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ใช้ชุดกิจกรรมการละเล่นพื้นบ้านสูงกว่าการสอนแบบปกติและเมื่อพิจารณาในแต่ละด้านของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพลศึกษา พบว่าความรู้ ทักษะ สมรรถภาพ การนับจำนวนครั้งต่อนาทีในการลูกนั่ง การงอตัว ด้านการวิ่งตามระยะทางที่กำหนด เจตคติ และคุณธรรมของนักเรียนที่เรียน โดยใช้ชุดกิจกรรมการละเล่นพื้นบ้านสูงกว่าการสอนแบบปกติ

จากการศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจำนวน 6 เรื่อง (กุลธิดา เหมเพชร, 2553; นันทน นรภักดิ์สุนทร, 2555; สุดารัตน์ ศรีรุ่งเรือง, 2555; นพดล สุขอารมณ์, 2558; ณัด บุญอิสระเสรี, 2558) ผู้วิจัยสรุปได้ว่า การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพลศึกษาโดยส่วนใหญ่สามารถแบ่งเป็นการวัดในด้านต่าง ๆ ดังนี้ 1) ด้านความรู้และความเข้าใจในเรื่องด้าน ๆ ทางพลศึกษา การออกกำลังกายและการเล่นกีฬา 2) ด้านเจตคติต่อพลศึกษา การออกกำลังกายและการเล่นกีฬา 3) ด้านคุณธรรม จริยธรรม 4) ด้านทักษะในการเล่นกีฬา และ 5) ด้านสมรรถภาพทางกาย

5. กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามแนวคิดธอร์นไคค์ที่มีต่อภาวะผู้นำและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของเสนกรอบแนวคิด ภาพที่ 4 ดังนี้

ภาพที่ 4 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินงานวิจัย

การวิจัยเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามแนวคิดของธอร์นไคค์ที่มีต่อภาวะผู้นำและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เป็นการวิจัยแบบกึ่งทดลอง (Quasi Experimental Research Design) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาค่าเฉลี่ยคะแนนภาวะผู้นำและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพลศึกษา โดยผู้วิจัยแบ่งขั้นตอนการดำเนินการวิจัยแบ่งออกเป็น ขั้นตอน 3 ดังต่อไปนี้

ตอนที่ การเตรียมการทดลอง 1

การศึกษาเอกสารและงานวิจัย 1.1

การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง 1.2

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย 1.3

การสร้าง 1.3.1 การจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่มีผลต่อภาวะผู้นำ

แบบวัด 1.3.2 ภาวะผู้นำ

1.3.3 แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตอนที่ การดำเนินการทดลองเก็บรวบรวมข้อมูล

การกำหนดแบบแผนการทดลอง 2.1

การติดต่อประสานงานการทดลอง 2.2

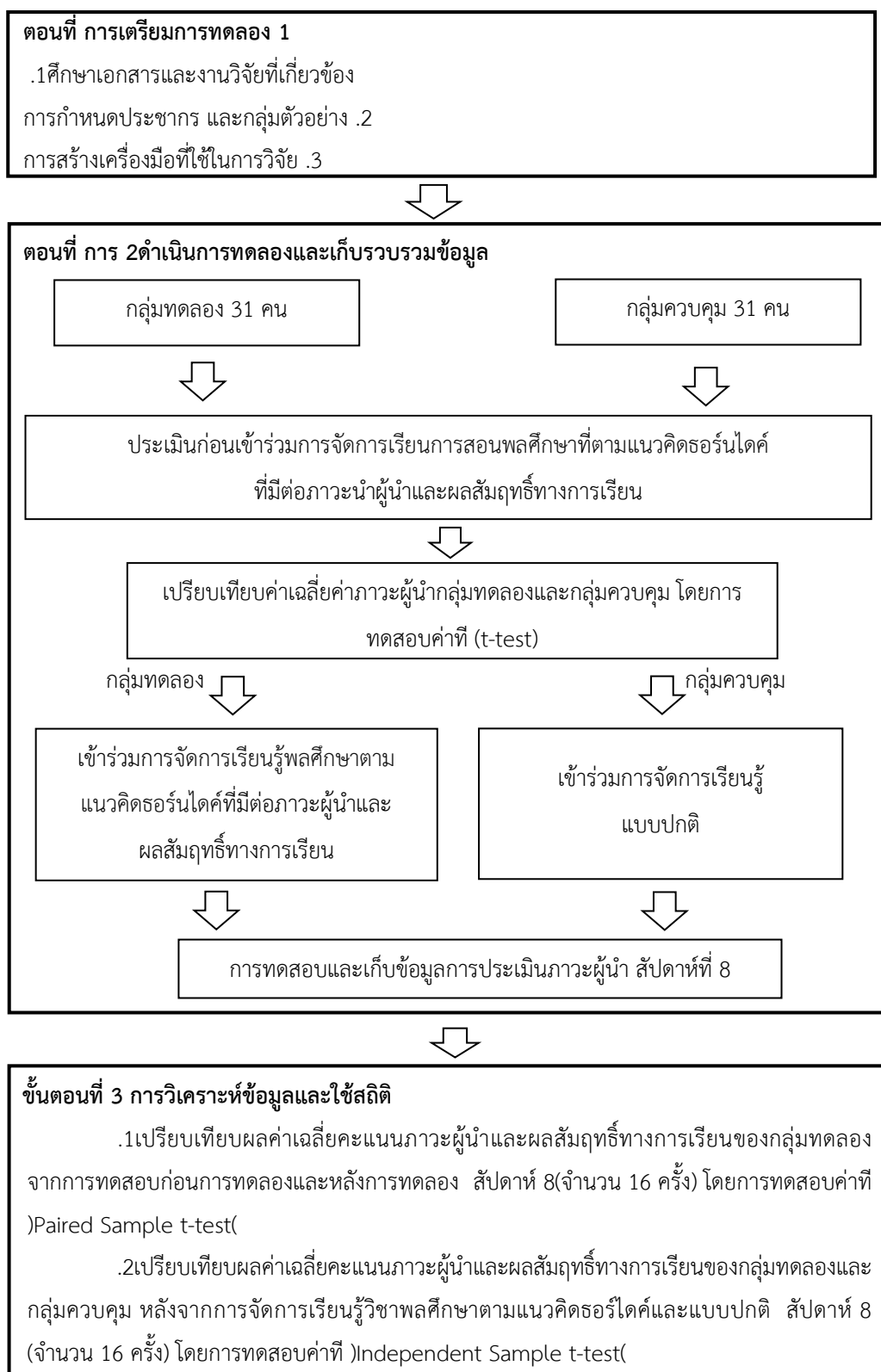
2.3 การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

ตอนที่ การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ 3

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ 3.1

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล 3.2

ภาพที่ 5 ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

ตอนที่ 1 การเตรียมการทดลอง

1.1 การศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.1.1 และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้พลศึกษา ศึกษาเอกสาร

1.1. 2 ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดธอร์นไคค์ และแผนการจัดการเรียนรู้สร้างเสริมภาวะผู้นำ

1.1.3 ศึกษาเอกสารหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1

1.1.4 ศึกษาเอกสาร วารสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเพื่อเป็นแนวทางในการจัดทำแบบวัดภาวะผู้นำ

1.2 การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 587,055 คน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สพฐ.) (สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ, 2562; ออนไลน์)

กลุ่มตัวอย่าง ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนทุ่งสงวิทยา ปีการศึกษา 2562 จำนวน 2 ห้องเรียน แบ่งเป็นกลุ่มควบคุม 1 ห้องเรียน จำนวน 31 คน และกลุ่มทดลอง 1 ห้องเรียนจำนวน 31 คน รวมทั้งสิ้น 62 คน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สพฐ.) โดยการสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling)

ซึ่งผู้วิจัยมีเหตุผลในการเลือกกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ดังนี้

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เป็นช่วงที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้สำรวจความถนัดและความสนใจของตนเอง ส่งเสริมการพัฒนาบุคลิกภาพส่วนตน มีทักษะในการคิดวิจารณ์ญาณ คิดสร้างสรรค์ และคิดแก้ปัญหา มีทักษะในการดำเนินชีวิต มีทักษะการใช้เทคโนโลยีเพื่อเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ มีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความสมดุลทั้งด้านความรู้ ความคิด ความดีงาม และมีความภูมิใจในความเป็นไทย ตลอดจนใช้เป็นพื้นฐานในการประกอบอาชีพหรือการศึกษาต่อ จึงถือได้ว่าเป็นกลุ่มผู้เรียนที่สำคัญในการพัฒนาภาวะผู้นำ (สำนักงานวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2551)

เกณฑ์การคัดเลือกโรงเรียน

1) เป็นโรงเรียนขนาดกลาง อยู่ในสังกัดสำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ซึ่งเป็นสังกัดที่มีโรงเรียนในระดับมัธยมเป็นจำนวนมากว่าสังกัดอื่นในประเทศไทย และทางโรงเรียนได้มีการจัดแบ่งนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ออกเป็น 6 ห้องเรียนแบบคละเพศชายและเพศหญิง ครอบคลุมความสามารถของนักเรียนในแต่ละห้องให้มีจำนวนใกล้เคียงกัน โดยดูจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

- 2) เป็นโรงเรียนที่ระดับความสามารถผู้เรียนและองค์ประกอบอื่น ๆ ไม่ค่อยแตกต่างจากโรงเรียนขนาดกลางอื่นที่อยู่ในสังกัดสำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.)
- 3) มีห้องเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ไม่น้อยกว่า 3 ห้องเรียน
- 4) โรงเรียนที่มีการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาชนิดกีฬาแฮนด์บอล ภาคปลายระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
- 5) โรงเรียนและครูยินยอมให้ความร่วมมือในการวิจัยด้วยความสมัครใจ

เกณฑ์การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง

- 1) การเลือกกลุ่มตัวอย่าง โดยการสุ่มห้องเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ซึ่งดำเนินการสุ่มตัวอย่างจำนวนห้องเรียนทั้งหมด 2 ห้อง จากจำนวน 6 ห้อง โดยการสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยการจับสลาก
- 2) ทำการสุ่มห้องเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง 2 ห้องโดยการจับสลากอีก 1 ครั้งเพื่อแยกเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

1.3 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแบ่งออกเป็น ประเภท คือ เครื่องมือที่ใช้ในการ 2ดำเนินการทดลอง และเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการทดลอง ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามแนวคิดของธอร์นไคค์ที่มีผลต่อภาวะผู้นำ ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

- 1.3.1.1 ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแนวคิดของธอร์นไคค์และภาวะผู้นำ
- 1.3.1.2 ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแนวคิดของธอร์นไคค์ และภาวะผู้นำ ผู้วิจัยได้รวบรวมจากการค้นคว้าจากหนังสือและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 1.3.1.3 จัดการเรียนรู้พลศึกษาตามแนวคิดของแนวคิดของธอร์นไคค์ที่ส่งผลต่อภาวะผู้นำและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน สัปดาห์ สัปดาห์ละ 82 ครั้ง รวมทั้งหมด 16 ครั้ง
- 1.3.1.4 นำการจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่ตามแนวคิดของแนวคิดของธอร์นไคค์ที่ส่งผลต่อภาวะผู้นำและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบพิจารณาให้ข้อเสนอแนะเพื่อแก้ไข และปรับปรุงให้เหมาะสม
- 1.3.1.5 นำการจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่ตามแนวคิดของแนวคิดของธอร์นไคค์ที่มีต่อภาวะผู้นำและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 คน โดยกำหนดคุณสมบัติของผู้ทรงคุณวุฒิต้องเป็นผู้จบการศึกษาระดับปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิตขึ้นไป สาขาพลศึกษาหรือสาขาที่เกี่ยวข้อง (ดังรายชื่อในภาคผนวก) ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจพิจารณาความตรงตามวัตถุประสงค์ ความตรงเชิงเนื้อหา ความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และความเหมาะสมของกิจกรรมการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาตามแนวคิดธอร์นไคค์ที่มีต่อภาวะผู้นำ จากนั้นนำมาหาความสอดคล้อง

ระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (Index of Congruence หรือ IOC) พิจารณาหัวข้อที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป ผลการวิเคราะห์พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้แผนที่ 1 ถึง แผนการจัดการเรียนรู้แผนที่ 16 มีค่าดัชนีความสอดคล้องรวม เท่ากับ 0.90 ซึ่งค่าดัชนีความสอดคล้องรายหัวข้อมีค่าตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป ผู้วิจัยจึงได้นำแผนการจัดการเรียนรู้ไปทดลองใช้ จำนวน 16 แผน และรวบรวมข้อเสนอแนะที่ได้จากผู้ทรงคุณวุฒิไปปรับปรุงแก้ไขแผนการจัดการเรียนรู้

1.3.1.6 แก้ไขปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่ตามแนวคิดธอร์นไคด์ที่มีต่อภาวะผู้นำและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้มีความสมบูรณ์ตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ

1.3.1.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่ตามแนวคิดธอร์นไคด์ที่มีต่อภาวะผู้นำและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนทุ่งสงวิทยา 1 ห้อง (จำนวนนักเรียน 31 คน) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 1 คาบ เพื่อดูความเหมาะสมในเรื่องการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และนำมาปรับปรุงแผนแผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่ตามแนวคิดธอร์นไคด์ที่มีต่อภาวะและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้นเพื่อนำไปใช้จริงต่อไป

1.3.1.8 ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการเปรียบเทียบการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้วิธีการสอนพลศึกษาแบบปกติกับแผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามแนวคิดธอร์นไคด์ ดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 การเปรียบเทียบการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้วิธีการสอนพลศึกษาแบบปกติกับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่ตามแนวคิดของแนวคิดของธอร์นไคด์

การจัดการเรียนรู้พลศึกษา แบบปกติ	การจัดการเรียนรู้พลศึกษา ตามแนวคิดธอร์นไคด์	กฎการเรียนรู้และสิ่งเร้า
1. ขั้นเตรียม /การอบอุ่นร่างกาย (5 นาที) ครูเรียกรวมนักเรียนเพื่อ ตรวจสอบรายชื่อ อบอุ่นร่างกาย และพัฒนาสมรรถภาพทางกาย	1. ขั้นเตรียม /การอบอุ่นร่างกาย (10 นาที) 1.1 ครูเรียกรวมนักเรียน จากนั้นครู ตรวจสอบรายชื่อ (คาบถัดไปครูให้ ตัวแทนห้องออกมาตรวจสอบรายชื่อ)	กฎข้อที่ 1 กฎแห่งความพร้อม กิจกรรมที่ 1 I'm ready นักเรียนแสดงความพร้อมของตน เป็นแบบอย่างโดยครูผู้สอนคอย กำลังเวลา และเป็นผู้กระตุ้น นักเรียนปฏิบัติ ดังนี้

ตารางที่ 6 (ต่อ)

การจัดการเรียนรู้พลศึกษา แบบปกติ	การจัดการเรียนรู้พลศึกษา ตามแนวคิดธอร์นไคค์	กฎการเรียนรู้และสิ่งเร้า
	<p>1.2 ครูเน้นย้ำเรื่องการแต่งกายให้เรียบร้อย และความตรงต่อเวลาในการเข้าเรียน</p> <p>1.3 ครูให้นักเรียนตรวจสอบการแต่งกายของตนเอง และของเพื่อนร่วมชั้นเรียน</p> <p>1.4 ครูกล่าวคำชมเชยนักเรียนที่แต่งกายถูกระเบียบ</p> <p>1.5 ครูให้นักเรียนอบอุ่นร่างกาย และพัฒนาสมรรถภาพทางกาย (คาบถัดไปครูให้แต่ละกลุ่มออกมานำอบอุ่นร่างกาย)</p> <p>1.6 ครูกล่าวคำชมเชยนักเรียน และให้ตัวแทนนักเรียนกล่าวขอบคุณนักเรียนที่นำอบอุ่นร่างกาย</p>	<p>1. การตรงต่อเวลาในการเรียน</p> <p>2. การแต่งกายถูกระเบียบ</p> <p>3. การจัดแถวเป็นกลุ่ม</p> <p>ครูเสริมแรงนักเรียนโดยการกล่าวคำชมเชย</p>
<p>2. ชั้นอธิบายสาธิต (10 นาที)</p> <p>ครูอธิบายถึงวิธีการฝึกทักษะที่ถูกต้อง จากนั้นครูสาธิตวิธีการฝึกให้นักเรียนดูเป็นตัวอย่าง</p>	<p>2. ชั้นอธิบายสาธิต (10 นาที)</p> <p>2.1 ครูกล่าวนำเข้าสู่บทเรียน</p> <p>2.2 ครูอธิบายการฝึกทักษะที่ถูกต้อง</p> <p>2.3 ครูสาธิตวิธีการฝึกให้นักเรียนดูเป็นตัวอย่าง (กรณีสาธิตเป็นคู่ ครูขอตัวแทนนักเรียนในการสาธิต)</p>	<p>กฎข้อที่ 2</p> <p>กฎแห่งการฝึกหัด</p> <p>กิจกรรมที่ 2 Focus on self improvement</p> <p>นักเรียนแสดงควมมีภาวะผู้นำโดยการปฏิบัติตน ดังนี้</p> <p>1. นักเรียนมีความตั้งใจขณะครูอธิบาย และสาธิตการฝึกทักษะ</p> <p>2. นักเรียนปฏิบัติตามคำสั่ง ได้ถูกต้อง และครบตามที่ครูบอก (แสดงให้เห็นถึงความรับผิดชอบ ต่องาน และความซื่อสัตย์ในการทำ)</p> <p>3. นักเรียนช่วยเหลือเพื่อนในกลุ่มเพื่อนให้งานออกมาสำเร็จ</p>

ตารางที่ 6 (ต่อ)

การจัดการเรียนรู้พลศึกษา แบบปกติ	การจัดการเรียนรู้พลศึกษา ตามแนวคิดธอร์นไคค์	กฎการเรียนรู้และสิ่งเร้า
3. ขั้นฝึกทักษะ (10 นาที) ครูให้นักเรียนทุกคนฝึกทักษะที่ ครูกำหนด	3. ขั้นฝึกทักษะ (10 นาที) 3.1 ครูให้นักเรียนทุกคนฝึกทักษะที่ ครูกำหนด 3.2 ครูสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน ในแต่ละกลุ่ม เพื่อให้หัวใจสะสม คุณลักษณะการเป็นผู้นำ	➤ ครูเสริมแรงโดยการ กล่าวชื่นชม และให้ ผู้เรียนทีมที่ชนะ กล่าว ให้กำลังใจทีมอื่น และให้ ทีมที่แพ้กล่าวชื่นชม ทีมที่ชนะ
4. ขั้นนำไปใช้ (20 นาที) ครูให้นักเรียนเล่นเกมหรือทำการ แข่งขันที่เกี่ยวข้องกับทักษะที่ได้ฝึก ปฏิบัติ	4. ขั้นนำไปใช้ (15 นาที) 4.1 ครูแบ่งกลุ่มนักเรียนในการเล่น เกมหรือทำการแข่งขันที่เกี่ยวข้องกับ ทักษะที่ได้ฝึกปฏิบัติ 4.2 เมื่อหมดเวลา ครูให้สัญญาณ นกหวีด จากนั้นให้นักเรียนช่วยกันเก็บ อุปกรณ์ในการเล่นให้เรียบร้อย	➤ ครูชื่นชมในคำพูด กล่าวชื่นชมของ นักเรียน และช่วยเกลา คำพูดให้เหมาะสมมาก ยิ่งขึ้น
5. ขั้นสรุปและสรุปปฏิบัติ (5 นาที) ครูให้นักเรียนพักเข้าห้องน้ำ ดื่ม น้ำ และสรุปทักษะในคาบนั้น ๆ จากนั้นให้นักเรียนไปเรียนวิชาอื่น	5. ขั้นสรุปและสรุปปฏิบัติ (5 นาที) 5.1 ครูให้นักเรียนพักโดยกำหนดเวลา ในการพักให้นักเรียนได้ทำความสะอาด ร่างกาย ล้างมือ ล้างหน้า ดื่มน้ำ และ เก็บของใช้ส่วนตัวให้เรียบร้อย จากนั้น ให้กลับมานั่งเป็นแถวตามกลุ่มตนเอง 5.2 ครูสรุปทักษะในแต่ละคาบนั้น ๆ และให้นักเรียนกลับไปทบทวนเพิ่มเติม 5.3 ครูกล่าวคำชมเชยนักเรียนที่ความ ตั้งใจขยันหมั่นเพียร 5.4 ครูให้นักเรียนทำความสะอาดและ ส่งเลิกแถว จากนั้นให้นักเรียนเดินกลับ ห้องเรียน เพื่อเรียนในวิชาถัดไป	กฎข้อที่ 2 กฎแห่งการฝึกหัด กิจกรรมที่ 2 Focus on self improvement นักเรียนแสดงความมีภาวะผู้นำ โดยการปฏิบัติตน ดังนี้ 1. นักเรียนมีความตั้งใจขณะครู อธิบาย และสาธิตการฝึกทักษะ 2. นักเรียนปฏิบัติตามคำสั่ง ได้ ถูกต้อง และครบตามที่ครูบอก (แสดงให้เห็นถึงความรับผิดชอบ ต่องาน และความซื่อสัตย์ในการ ทำ) 3. นักเรียนช่วยเหลือเพื่อนใน กลุ่มเพื่อนให้งานออกมาสำเร็จ

ตารางที่ 6 (ต่อ)

การจัดการเรียนรู้พลศึกษา แบบปกติ	การจัดการเรียนรู้พลศึกษา ตามแนวคิดของธอร์นไคค์	กฎการเรียนรู้และสิ่งเร้า
		<p>➤ ครูเสริมแรงโดยการ กล่าวชื่นชม และให้ ผู้เรียนทีมที่ชนะ กล่าว ให้กำลังใจทีมอื่น และให้ ทีมที่แพ้กล่าวชื่นชม ทีมที่ชนะ</p> <p>➤ ครูชื่นชมในคำพูด กล่าวชื่นชมของ นักเรียน และช่วยเกลา คำพูดให้เหมาะสมมาก ยิ่งขึ้น</p>
		<p>กฎข้อที่ 3 กฎแห่งพึงพอใจ ให้นักเรียนประเมินความพึง พอใจของตนเองด้วยการแสดง ท่าทางสัญลักษณ์ที่ครูกำหนด 3 ระดับ ดังนี้</p> <p> คือ พึงพอใจมาก</p> <p> คือ พึงพอใจปานกลาง</p> <p> คือ พึงพอใจน้อย</p> <p>เสริมแรงโดยการกล่าวชมเชย และให้หัวใจสะสม</p>

เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล 1.3.2 ประกอบด้วย แบบประเมินภาวะผู้นำ
สำหรับผู้เรียนประเมินตนเอง จำนวน 1 ฉบับ และแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางพลศึกษา จำนวน 5 ฉบับ
ดังนี้ แบบทดสอบ แบบวัดทักษะ (กีฬาแฮนด์บอล) แบบวัดสมรรถภาพทางกาย แบบวัดเจตคติ และ
แบบวัดคุณธรรม

1) แบบประเมินภาวะผู้นำ

1.1) ศึกษาวิธีการและแนวคิดจากเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประเมินภาวะผู้นำ

1.2) สร้างแบบวัดภาวะผู้นำ ซึ่งเป็นแบบประเมินค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ คือ การปฏิบัติในแบบประเมินภาวะผู้นำ โดยแบ่งเป็น 9 ด้าน ด้านละ 5 ข้อ ดังนั้น 1) ด้านการประพฤติตนเป็นแบบอย่าง 2) ด้านความสามารถในการจูงใจ 3) ด้านความรับผิดชอบ 4) ด้านการตัดสินใจ 5) ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง 6) ด้านความซื่อสัตย์ 7) ด้านความวินัย 8) ด้านการคิดแก้ปัญหา และ 9) ด้านการเข้าใจความแตกต่างระหว่างบุคคล รวมทั้งสิ้น 45 ข้อ

1.3) กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนความคิดเห็นในแต่ละข้อความในแบบประเมินภาวะผู้นำ ดังนี้

ระดับเกณฑ์การให้คะแนน

ระดับ 5	หมายถึง	บ่อยมากที่สุด
ระดับ 4	หมายถึง	บ่อย
ระดับ 3	หมายถึง	บางครั้ง
ระดับ 2	หมายถึง	แทบจะไม่
ระดับ 1	หมายถึง	ไม่เลย

1.4) นำแบบวัดภาวะผู้นำ ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นนำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา ความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ ลักษณะการใช้คำถาม พฤติกรรมที่ต้องการวัด และถูกต้องด้านภาษาพร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข

1.5) นำแบบภาวะผู้นำ ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน โดยกำหนดคุณสมบัติของผู้ทรงคุณวุฒิต้องจบการศึกษาระดับปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิตขึ้นไป ทางสาขาวิชาพลศึกษาหรือสาขาที่เกี่ยวข้อง ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ระดับพฤติกรรมที่ต้องการวัดลักษณะการใช้และถูกต้องของภาษา และนำมาหาความสอดคล้องระหว่างเนื้อหากับวัตถุประสงค์ (Index of Congruence หรือ IOC) พิจารณาหัวข้อที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป ค่าดัชนีความสอดคล้องรายข้อทุกข้อมีค่าตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป ผลการวิเคราะห์พบว่าได้ค่าดัชนีความสอดคล้องรวมเท่ากับ 0.89 และได้ค่าดัชนีความสอดคล้องรายข้อทุกข้อมีค่าตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป

1.6) นำแบบวัดภาวะผู้นำที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนทุ่งสงวิทยา ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 31 คน

1.7) นำผลการวัดภาวะผู้นำมาตรวจให้คะแนนและเพื่อหาความเที่ยงของแบบวัดภาวะผู้นำโดยใช้สูตร Coefficient Alpha ของ Cronbach กำหนดเกณฑ์ค่าความเที่ยงตั้งแต่ 0.80 ขึ้นไป ผลการคำนวณได้ข้อทดสอบในแบบวัดภาวะผู้นำ จำนวน 45 ข้อ พบว่าดัชนีความสอดคล้องรวม เท่ากับ 0.89

2) แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (กีฬาแฮนด์บอล) ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

2.1) ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับกีฬาแฮนด์บอล

2.2) ผู้วิจัยแบ่งแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนออกเป็น 5 อย่าง ดังนี้ แบบทดสอบ แบบวัดทักษะ กีฬาแฮนด์บอล แบบทดสอบสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ แบบวัดเจตคติ และแบบวัดคุณธรรม

แบบทดสอบ (กีฬาแฮนด์บอล)

1. ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับกีฬาแฮนด์บอล
2. จัดทำแบบทดสอบเกี่ยวกับกีฬาแฮนด์บอล โดยเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบพิจารณาให้ข้อเสนอแนะเพื่อแก้ไข และปรับปรุงให้เหมาะสม
3. นำแบบทดสอบเกี่ยวกับกีฬาแฮนด์บอล ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน โดยกำหนดคุณสมบัติของผู้ทรงคุณวุฒิต้องจบการศึกษาระดับปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิตขึ้นไป ทางสาขาวิชาพลศึกษาหรือสาขาที่เกี่ยวข้อง ประเมินคุณภาพของเครื่องมือ เพื่อหาความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยบันทึกผลการพิจารณาลงความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ ปรับปรุงแก้ไขแบบทดสอบ ตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ แล้วหาค่าความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) โดยกำหนดคะแนนเป็น 0, 1+ และ 1- โดย
 - 1+ หมายถึง เห็นด้วยว่าเครื่องมือนี้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์
 - หมายถึง ไม่แน่ใจว่าเครื่องมือนี้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ 0
 - 1- หมายถึง ไม่เห็นด้วยว่าเครื่องมือนี้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์
 แล้วนำคะแนนที่ได้จากการลงความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 5 ท่าน มา หาค่าความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยการหาค่า IOC ถ้าค่าที่ได้มากกว่าหรือเท่ากับ จึงถือว่า 0.5 ผ่าน ผลการวิเคราะห์พบว่า ได้ดัชนีความสอดคล้องรวมเท่ากับ 1.00
4. แก้ไขปรับปรุงแบบทดสอบเกี่ยวกับกีฬาแฮนด์บอล ให้มีความสมบูรณ์ตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิและอาจารย์ที่ปรึกษา
5. นำแบบทดสอบเกี่ยวกับกีฬาแฮนด์บอลไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มทดลอง จำนวน 31 คน และกลุ่มควบคุมจำนวน จำนวน 31 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 1 คาบ ก่อนและหลังการเรียนจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่ตามแนวคิดของแนวคิดของธอร์นไคที่ส่งผลต่อภาวะผู้นำและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

แบบทดสอบความรู้กีฬาแฮนด์บอล

1. ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับแบบทดสอบความรู้กีฬาแฮนด์บอล
2. จัดทำแบบทดสอบความรู้กีฬาแฮนด์บอล โดยเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบพิจารณาให้ข้อเสนอแนะเพื่อแก้ไข และปรับปรุงให้เหมาะสม
3. นำแบบทดสอบเกี่ยวกับกีฬาแฮนด์บอล ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 คน โดยกำหนดคุณสมบัติของผู้ทรงคุณวุฒิต้องจบการศึกษาระดับปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิตขึ้นไป ทางสาขาวิชาพลศึกษาหรือสาขาที่เกี่ยวข้อง ประเมินคุณภาพของเครื่องมือเพื่อหาความตรงเชิงเนื้อหา (Content

Validity) โดยบันทึกผลการพิจารณาถึงความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ ปรับปรุงแก้ไขแบบทดสอบ ตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ แล้วหาค่าความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) โดยกำหนดคะแนน 0, 1+ และ 1-

โดย 1+ หมายถึง เห็นด้วยว่าเครื่องมือนี้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าเครื่องมือนี้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์

1- หมายถึง ไม่เห็นด้วยว่าเครื่องมือนี้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ แล้วนำคะแนนที่ได้จากการลงความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง ท่าน มาหาค่าความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยการหาค่า IOC ถ้าค่าที่ได้มากกว่าหรือเท่ากับ 0.50 ขึ้นไป

4. แก้ไขปรับปรุงแบบทดสอบความรู้กีฬาแฮนด์บอล ให้มีความสมบูรณ์ตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิและอาจารย์ที่ปรึกษา

5. นำแบบทดสอบความรู้กีฬาแฮนด์บอลไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนทุ่งสงวิทยา กลุ่มทดลอง จำนวน 31 คน และกลุ่มควบคุมจำนวน จำนวน 31 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 1 คาบ ก่อนและหลังการเรียนรู้พลศึกษาที่ตามแนวคิดธอร์นไค์ ที่มีต่อภาวะผู้นำและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

แบบวัดทักษะกีฬาแฮนด์บอล

1. ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับทักษะต่าง ๆ ในกีฬาแฮนด์บอล

2. จัดทำพัฒนาแบบวัดทักษะกีฬาแฮนด์บอล ประกอบด้วย ทักษะการส่งและรับลูกแฮนด์บอล กระบพฝ่าผนัง ทักษะการขว้างลูกแฮนด์บอลแบบมือเดียวเหนือไหล่ ทักษะการเลี้ยงลูกแฮนด์บอล และทักษะการยิงประตูแฮนด์บอล (อิทธิพร รักดีศิริวงษ์, 2546)

โดยมีรายละเอียดในการวัด ดังนี้

2.1 แบบทดสอบทักษะการส่งและรับลูกแฮนด์บอลกระบพฝ่าผนัง

วัตถุประสงค์ เพื่อทดสอบทักษะในการส่งและรับลูกแฮนด์บอลที่แม่นยำในขณะที่เคลื่อนไหว :

อุปกรณ์ : 1) กำแพงพื้นเรียบกว้าง 3 เมตร สูง 2 เมตร

2) ลูกแฮนด์บอล 1 ลูก (ลูกแฮนด์บอลสำรอง 3 ลูก)

3) นาฬิกาจับเวลา 1 เรือน

4) ใบบันทึกผลการทดสอบ

5) ตะกร้าลูกแฮนด์บอล 1 ใบ

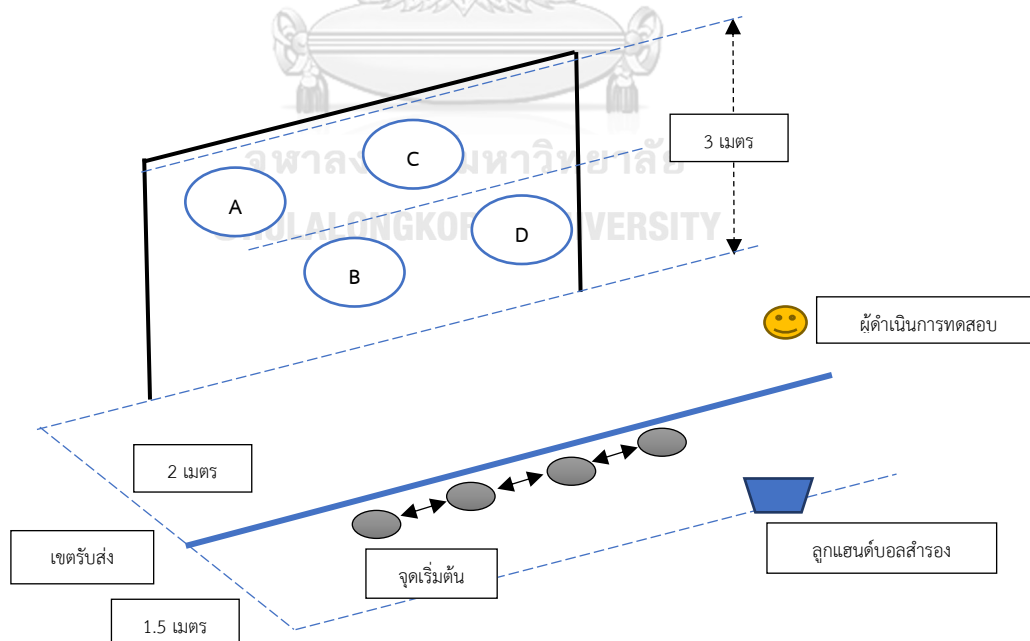
6) เทปขาวพลาสติกขนาดกว้าง 5 ซม.

สนามทดสอบ ใช้ผนังกำแพงพื้นเรียบขนาดกว้าง : 3 เมตร สูง 2 เมตร ทำ “เป้าหมาย” เป็นกรอบรูปวงกลมขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางยาว 50 เมตร จำนวน 4 รูป แต่ละรูปห่างกัน 25 เซนติเมตร โดยขอบล่างของ “เป้าหมาย” แกวบนและขอบบนของ “เป้าหมาย” แกวล่างสูงจากพื้น 1.30 เมตร จุดศูนย์)

กลางของ “เป้าหมาย” แถวบนสูงจากพื้น 1.55 เมตร เขียนวงกลมโดยใช้รัศมี 45 เซนติเมตร และ 50 เซนติเมตรตามลำดับ หรือจุดศูนย์กลางของ “เป้าหมาย” แถวล่างสูงจากพื้น 1.05 เมตร เขียนวงกลมโดยใช้รัศมี 45 เซนติเมตร และ 50 เซนติเมตรตามลำดับ ส่งที่พื้นห่างจากผนังกำแพง-ทำเส้นเขตรับ (2 เมตร โดยการใช้เทปขาวขนาดกว้าง 5 เซนติเมตร ติดให้เป็นแนวยาว 3 เมตรขนานกับผนังกำแพง ระดับแนวกึ่งกลางความกว้างของผนังกำแพง กำหนดตำแหน่งวางตะกร้าลูกแฮนด์บอลสำรองห่างจาก ผนังกำแพง 3.50 เมตร

วิธีดำเนินการ :

- 1) ผู้เข้ารับการทดสอบยืนถือลูกแฮนด์บอลเตรียมพร้อมอยู่หลังเส้นเขตรับส่งลูกแฮนด์บอลแนวตรงกับ “เป้าหมายA” เมื่อได้รับสัญญาณ “เริ่ม” ให้ผู้เข้ารับการทดสอบส่งลูกแฮนด์บอล (มือ) เดียวก็ได้ (เป้าหมาย) ไปยังเป้าหมายAที่ผนังกำแพงและรับลูกแฮนด์บอลที่กระดอนออกจากผนังกำแพง หรือ (กระดอนจากพื้นแล้วเคลื่อนตัวไปทางขวามือไปยังแนว “เป้าหมาย B” ปฏิบัติตามขั้นตอน คือ ส่งลูกแฮนด์บอล รับลูกแฮนด์บอล เคลื่อนตัวไปยังแนว “เป้าหมาย C และ D”
- 2) เคลื่อนตัวกลับไปทางซ้ายมือ โดยดำเนินการส่งและรับลูกแฮนด์บอลที่เป้าหมายC, B และ A ตามลำดับ เคลื่อนตัวไปทางขวามือไปและกลับตามลำดับเป้าหมาย B, C, D, C, B, A, B, C, D, C, B, A, B, C, D, C, B, A จนสิ้นสุดเวลาทดสอบในเวลา 30 วินาที
- 3) ทำการทดสอบ 2 ครั้ง ครั้งที่2 หลังจากพัก 2 นาที หลังการทดสอบครั้งที่ 1)

ภาพที่ 6 แบบทดสอบทักษะการส่งและรับลูกแฮนด์บอลกระทบฝาผนัง

ที่มา : อธิพร ภักดีศิริวงศ์ (2546)

การให้คะแนน : คะแนนที่ได้จากการทดสอบส่งลูกแฮนด์บอลกระทบผนังเข้า “เป้าหมาย” ได้ 2 คะแนนและลูกเส้นรอบวงถือว่าเข้า “เป้าหมาย” ได้คะแนน 2 คะแนน ลูกที่กระทบผนังแต่ไม่เข้า “เป้าหมาย” ได้ 1 คะแนน บันทึกคะแนนในใบบันทึกผลการทดสอบผลการทดสอบโดยคิดคะแนนที่ดีที่สุดจากการทดสอบจำนวน 2 ครั้ง

หมายเหตุ : 1) ในขณะที่ทำการส่งลูกแฮนด์บอลเข้าเหยียบเส้นถือว่าถูกกติกา ถ้าล้ำเส้นเขตรับส่งถือว่าผิดกติกา จะไม่นับคะแนนครั้งที่ส่งลูกแฮนด์บอลไม่ถูกต้องตามกติกา ผู้ดำเนินการทดสอบจะขานว่า “ฟาล์ว” ทุกครั้งที่ผิดกติกาจะไม่ได้คะแนนในการส่งลูกนั้น(

2) ขณะทำการทดสอบลูกแฮนด์บอลหลุดจากการครอบครองสามารถนำลูกแฮนด์บอลที่เตะกร้าบอลสำรองมาดำเนินการทดสอบต่อได้ โดยเริ่มที่ “เป้าหมาย” เสียการครอบครอง(

2.2 แบบทดสอบทักษะการขว้างลูกแฮนด์บอลแบบมือเดียวเหนือไหล่

วัตถุประสงค์ เพื่อทดสอบความแม่นยำ ในการขว้างลูกแฮนด์บอลแบบมือเดียวเหนือไหล่ :

อุปกรณ์ : 1) ผนังกำแพงเรียบกว้าง 3 เมตร และสูง 2 เมตร

2) ลูกแฮนด์บอล 10 ลูก

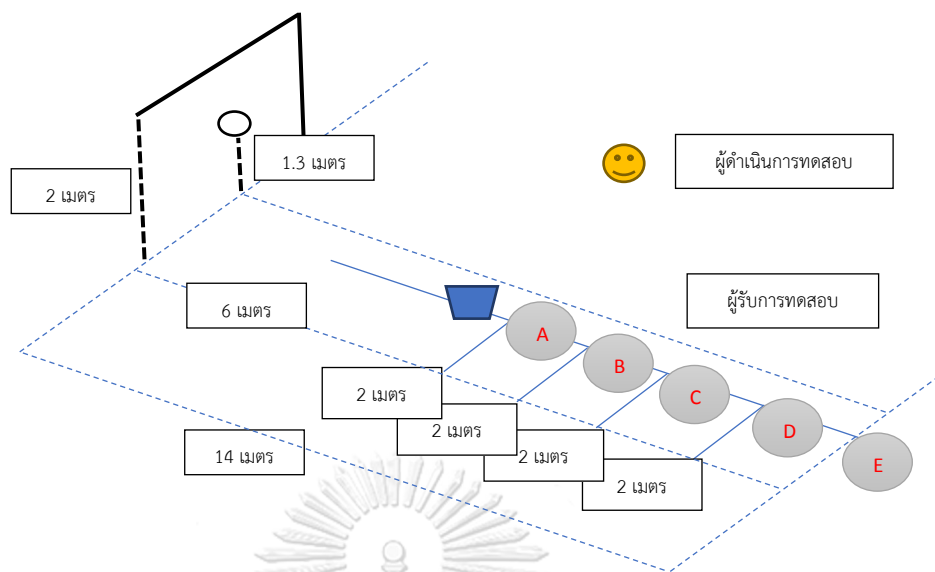
3) เป้าหมายรูปวงกลมขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 1 เมตร จำนวน 1 รูป

4) เป้าหมายรูปขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 50 เซนติเมตร จำนวน 5 รูป

5) ใบบันทึกผลการทดสอบ

6) ตะกร้าใส่ลูกแฮนด์บอล จำนวน 5 ใบ

สนามทดสอบ ใช้ผนังกำแพงพื้นเรียบขนาดกว้าง : 3 เมตร สูง 2 เมตรและสนามพื้นเรียบ กว้าง 5 เมตร ยาว 15 เมตร ที่จุดกึ่งกลางความกว้างของผนังกำแพงสูงจากพื้น 130 เซนติเมตร ให้เป็น จุดศูนย์กลาง สร้างวงกลมรัศมี 45 และ 50 เซนติเมตรตามลำดับ ทาสีทึบด้วยสีขาวเป็น “เป้าหมาย” สำหรับการทดสอบ จากแนวจุดศูนย์กลางของวงกลมถึงพื้นสร้างเส้นตรงให้ตั้งฉากกับผนังกำแพง แบ่งพื้นกลางสนามทดสอบ สร้างตำแหน่งในการทดสอบเป็นวงกลมรัศมี 25 เซนติเมตร โดยกำหนด “เป้าหมาย” ห่างจากตำแหน่ง A = 6 เมตร, ตำแหน่ง B = 8 เมตร, ตำแหน่ง C = 10 เมตร, ตำแหน่ง D = 12 เมตร และตำแหน่ง E = 14 เมตรตามลำดับ และวางตะกร้าลูกแฮนด์บอลอยู่หน้าตำแหน่งยืน 25 เซนติเมตรทุกตำแหน่ง

ภาพที่ 7 แบบทดสอบการขว้างลูกแฮนด์บอลแบบมือเดียวเหนือไหล่

ที่มา : อธิพร ภักดีศิริวงษ์ (2546)

วิธีดำเนินการ: 1) ให้ผู้เข้ารับการทดสอบยืนเตรียมพร้อมที่ “ตำแหน่ง A” พอได้รับสัญญาณ “เริ่ม” ผู้เข้ารับการทดสอบขว้างลูกแฮนด์บอลแบบมือเดียวเหนือไหล่สู่เป้าหมายที่ 1 และ 2

2) ย้ายไปที่ตำแหน่ง B ทำการขว้างลูกที่ 3 และ 4 แล้วย้ายไปที่ตำแหน่ง C ขว้างลูกที่ 5 และ 6 แล้วเข้าไปที่ตำแหน่ง D ขว้างลูกที่ 7 และ 8 แล้วย้ายไปที่ตำแหน่ง E ขว้างลูกที่ 9 และ 10

3) ทำการทดสอบ 2 ครั้ง ทดสอบครั้งที่ 1 พัก 2 นาที ทำการทดสอบครั้งที่ 2)

การให้คะแนนคะแนนที่ได้จากการทดสอบ จากการนับคะแนนที่ลูกแฮนด์บอลเข้าสู่ : “เป้าหมาย” ได้ 2 คะแนน ลูกถูกเส้นรอบวงกลมเป้าหมายได้ 2 คะแนน ไม่เข้า “เป้าหมาย” ได้ 1 คะแนน บันทึกคะแนนลงในใบบันทึกผลการทดสอบ ผลการทดสอบโดยคิดคะแนนที่ดีที่สุดจากการทดสอบจำนวน 2 ครั้ง

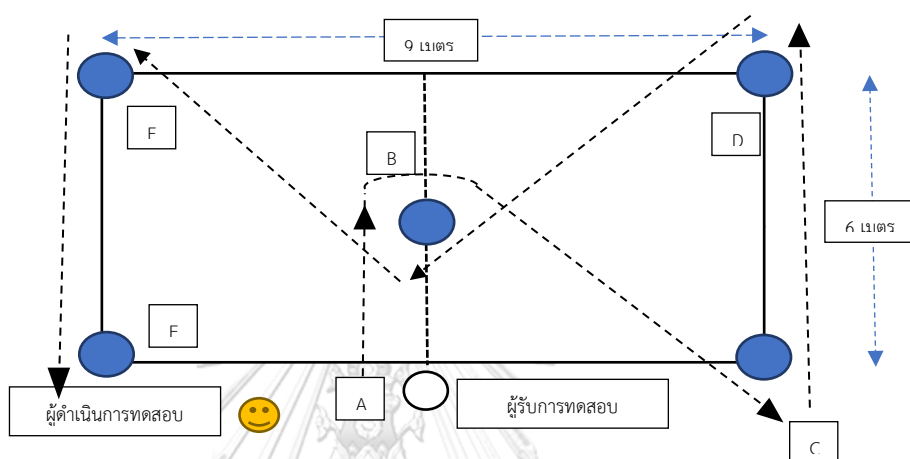
หมายเหตุ : เมื่อผู้เข้ารับการทดสอบหยิบลูกแฮนด์บอลแล้วไม่ขว้างภายในเวลา 3 วินาที ถือว่าผิดกติกาผู้ดำเนินการสอบจะชาน “ฟาล์ว” จะไม่นับคะแนนในการทดสอบลูกนั้น

2.3 แบบทดสอบทักษะการเลี้ยงลูกแฮนด์บอล

วัตถุประสงค์ : เพื่อทดสอบการครอบครองบอลในขณะเคลื่อนที่

- อุปกรณ์ :
- 1) สนามพื้นเรียบขนาดยาว 9 เมตร กว้าง 6 เมตร
 - 2) ลูกแฮนด์บอลจำนวน 1 ลูก
 - 3) เทปกาวขนาดกว้าง 50 เซนติเมตร
 - 4) นาฬิกาจับเวลา 1 เรือน
 - 5) ใบบันทึกผลการทดสอบ

สนามทดสอบ ใช้สนามพื้นเรียบสีเหลี่ยมผืนผ้าด้านยาว : 9 เมตร กว้าง 6 เมตร เป็นสนามทดสอบ โดยให้เส้นข้างสนามด้านยาว 9 เมตร ความกว้างของเส้น 50 เซนติเมตร เป็นเส้น “เริ่มต้น” และเส้น “สิ้นสุด” การทดสอบระดับแนวกึ่งกลางความกว้างของสนามกับเส้น “เริ่มต้น” และเส้น “สิ้นสุด” กำหนดให้เป็นจุดวางกรวยยาง “ตำแหน่ง A” จาก “ตำแหน่ง A” ตามระดับแนวกึ่งกลางความกว้างระยะห่างกัน 3 เมตร กำหนดให้เป็นจุดวางกรวยยาง “ตำแหน่ง B” ส่วนมุมทั้งสี่มุมเป็นจุดวางกรวยตำแหน่ง C, ตำแหน่ง D, ตำแหน่ง E และตำแหน่ง F ตามลำดับ

ภาพที่ 8 แบบทดสอบทักษะการเลี้ยงลูกแฮนด์บอล

ที่มา : อธิพร ภักดีศิริวงษ์ (2546)

วิธีดำเนินการทดสอบ ผู้เข้ารับการทดสอบยืนถือลูกแฮนด์บอลเตรียมพร้อมที่ : “เส้นเริ่มต้น” ด้านซ้ายมือของกรวยยาง “ตำแหน่ง A” เมื่อได้รับคำสั่งให้ “เริ่ม” ผู้รับการทดสอบเลี้ยงลูกแฮนด์บอลตรงไปที่ “ตำแหน่ง B” แล้วเลี้ยงลูกแฮนด์บอลอ้อมขวาตรงไปที่ “ตำแหน่ง C” แล้วเลี้ยงลูกแฮนด์บอลอ้อมซ้ายตรงไปที่ “ตำแหน่ง D” แล้วเลี้ยงลูกแฮนด์บอลอ้อมซ้ายตรงไปที่ “ตำแหน่ง B” แล้วเลี้ยงลูกแฮนด์บอลอ้อมขวาตรงไปที่ “ตำแหน่ง E” แล้วเลี้ยงลูกแฮนด์บอลอ้อมซ้ายตรงไปที่ “ตำแหน่ง F” ผ่าน “เส้นสิ้นสุด” ไปอย่างรวดเร็ว ทำการทดสอบ 2 ครั้ง ทดสอบครั้งที่ 1 พัก 2 นาทีแล้วทดสอบครั้งที่ 2)

การให้คะแนน : ผู้ดำเนินการทดสอบเริ่มจับเวลาเมื่อผู้รับการทดสอบเริ่มต้นเลี้ยงลูกแฮนด์บอลจากเส้นเริ่มโดยเลี้ยงลูกแฮนด์บอลไปอ้อมหลักทั้ง 6 หลัก และเลี้ยงลูกแฮนด์บอลผ่านเส้นสิ้นสุดการเลี้ยงลูกแฮนด์บอล บันทึกเวลาเป็นวินาที (ทดสอบครั้งที่ 1 พัก 2 นาที แล้วทดสอบครั้งที่ 2)

หมายเหตุ หากผู้รับการทดสอบปฏิบัติผิดพลาดไปจากข้อแนะนำของแบบทดสอบจะต้องให้ทำการ : ทดสอบใหม่

2.4 แบบทดสอบทักษะการยิงประตูแฮนด์บอล

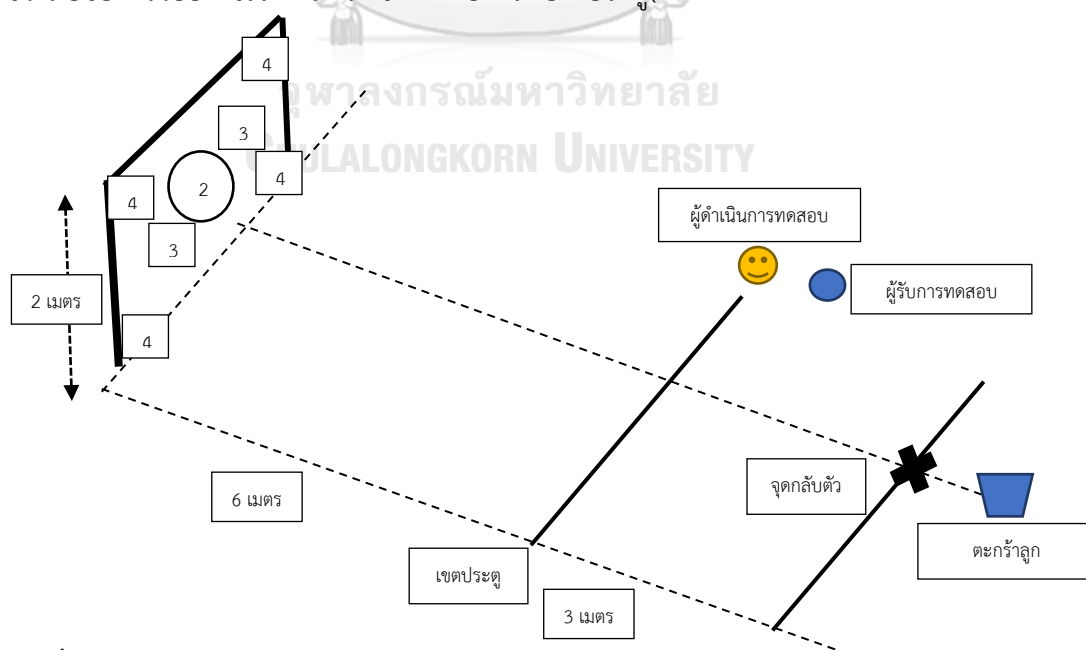
วัตถุประสงค์ เพื่อทดสอบความแม่นยำ : ย้ำ และความรวดเร็วในการยิงประตู

อุปกรณ์ : 1) ผนังกำแพงพื้นเรียบกว้าง 3 เมตร สูง 2 เมตร

2) ลูกแฮนด์บอล 10 ลูก

- 3) ตะกร้าลูกแฮนด์บอล 1 ใบ 4) นาฬิกาจับเวลา 1 เรือน
5) ใบบันทึกผลการทดสอบ 6) เทปขาวขนาดกว้าง 5 เซนติเมตร

สนามทดสอบ ใช้สนามพื้นเรียบพร้อมผนังกำแพงพื้นเรียบขนาดกว้าง : 3 เมตร สูง 2 เมตร ทำ “เป้าหมาย” เป็นรูปเหมือนประตูแฮนด์บอล ชิดเส้นด้วยเทปขาวขนาดกว้าง 5 ซม. เป็นเส้นแทนคาน .ม. ประตูยาว 3 เมตร และเป็นเส้นแทนเสาประตูสูง 2 เมตร สร้าง “เป้าหมาย” 2 คะแนน, 3 คะแนน และ 4 คะแนน ในลักษณะรูปวงกลมโดยใช้รัศมี 50 เซนติเมตร จุดตัดของเส้นแบ่งกึ่งกลางระหว่าง ความสูง 2 เมตร และความกว้าง 3 เมตรของกรอบประตู สูงจากพื้นดินเมตรห่างจากขอบข้าง)150 เมตร ให้เป็นจุดศูนย์กลางสร้างรูปวงกลมใช้รัศมี (45 และ 50 เซนติเมตร ตามลำดับ ทาสีเป็นเส้นทึบ ด้วยสีขาว ระหว่างเส้นรอบวงกลมเป็นเป้าหมาย 2 คะแนน มุมบนเสาประตูกับคานประตูและมุมล่าง เสาประตูกับเส้นล่างให้เป็นจุดศูนย์กลางสร้าง “เป้าหมาย” 4 คะแนน โดยใช้รัศมี 45 และ 50 เซนติเมตรตามลำดับ ทาสีเป็นเส้นทึบด้วยสีขาวระหว่างเส้นรอบวงกลมทำให้มุมทั้ง 4 มุมของ เสา ประตูเป็น 1/4 ส่วนของวงกลม ช่องว่างระหว่าง “เป้าหมาย” 2 กับ 4 คะแนนกำหนดให้เป็น “เป้าหมาย” 3 คะแนน ลากเส้นสมมติตั้งฉากและแบ่งครึ่งกับแนวเส้นประตู สร้างเส้นเขตการยิง ประตูห่างจากผนังกำแพง 6 เมตร ให้ยาวขนานกับกำแพงขาว 3 เมตรความหนาของเส้น 5 เซนติเมตร กำหนดจุดเริ่มต้นและจุดกลับตัวห่างจากกำแพง 9 เมตร สำหรับวางกรวยยาง กำหนดวาง ตะกร้าพร้อมลูกแฮนด์บอลจำนวน 10 ลูก ห่างจากเส้นประตู 10 เมตร จุดเริ่มต้นจุดกลับตัวจะต้อง/ สำหรับผู้สมัครมือขวาให้ยืนเตรียมทาง) ตั้งอยู่บนแนวเส้นสมมติเดียวกันกับจุดวางตะกร้าลูกแฮนด์บอล ขวามือของกรวยยางขณะหันหน้าเข้าหา “เป้าหมาย” ประตู(

ภาพที่ 9 แบบทดสอบทักษะการยิงประตูแฮนด์บอล

ที่มา : อธิพร ภักดีศิริวงษ์ (2546)

วิธีดำเนินการทดสอบ:

- 1) ผู้รับการทดสอบยื่นถือลูกแฮนด์บอลเตรียมพร้อมที่จุดเริ่มต้นด้านขวามือของกรวยยาง จุด) โดยหันหน้าเข้าหาเป้าหมายประตู (กลับตัว
 - 2) เมื่อได้รับสัญญาณ “เริ่ม” ให้ผู้เข้ารับการทดสอบทุ่มลูกแฮนด์บอลลงพื้น 1 ครั้งแล้วจับลูกแฮนด์บอลพร้อมกับก้าวกระโจน 3 ก้าวสู่เป้าหมายประตู แล้วยิงประตู (โดยไม่ล้ำเส้นเขตยิงประตู)
 - 3) ผู้รับการทดสอบวิ่งกลับตัวไปที่จุดกลับตัวและหยิบลูกแฮนด์บอลที่ตะกร้าวางลูกแฮนด์บอลแล้วดำเนินการตามขั้นตอนโดยวิธีการทุ่มบอลลงพื้น 1 ครั้ง แล้วจับลูกแฮนด์บอลพร้อมวิ่งแบบก้าวกระโจน 3 ก้าวสู่เป้าหมายแล้วยิงประตู (ดำเนินการทดสอบตามขั้นตอนต่อไปจนหมดเวลา)
 - 4) เวลาในการทดสอบ 30 วินาที ทดสอบ 2 ครั้ง ทดสอบครั้งที่ 1 พัก 2 นาทีแล้ว ทดสอบครั้งที่ 2) การให้คะแนน) คะแนนของการทดสอบนับคะแนนที่ยิงประตูทั้งลูกตรง : Chess Pass) และลูกกระดอน)Bound Pass) ได้ตามช่องคะแนน 2, 3 และ 4 หากยิงออกนอกกรอบประตูได้ 1 คะแนน การเหยียบเส้นเขตประตูถือว่าผิดกติกาจะไม่ได้คะแนน การยิงประตูภายในเวลา 30 วินาที บันทึกคะแนนที่ยิงประตูได้ลงในใบบันทึกผลการทดสอบ ผลการทดสอบโดยคิดคะแนนที่ดีที่สุดจากการทดสอบจำนวน 2 ครั้ง
- หมายเหตุ : 1) นับคะแนนตามช่องคะแนนที่ยิงประตูได้ ในกรณีลูกแฮนด์บอลกระทบเส้นระหว่างช่องคะแนนให้บันทึกคะแนนที่มากกว่า
- 2) ลูกแฮนด์บอลที่ยิงประตูถูกเส้นเสาประตู สิ้นคันประตูหรือถูกเส้นแบ่งคะแนนให้นับคะแนนที่มากกว่า
 - 3) หากผู้รับการทดสอบเหยียบบนเขตยิงประตู ผู้ดำเนินการทดสอบจะขาน “ฟาล์ว” ทุกครั้งและไม่ได้คะแนนในเที่ยวนั้น ทำการทดสอบ 2 ครั้ง

เกณฑ์ของแบบทดสอบทักษะ

ที่มา : อธิพร ภัคศิริวิงษ์ (2546)

ตารางที่ 7 เกณฑ์ของแบบทดสอบทักษะการส่งและรับลูกแฮนด์บอลกระทบฝ่าผนัง (คะแนน)

คะแนนของนักเรียนชาย	คะแนนของนักเรียนหญิง	ระดับเกณฑ์ความสามารถ	ระดับคะแนน
มากกว่า 44	มากกว่า 37	ดีมาก	5
37-44	30-37	ดี	4
27-36	21-29	พอใช้	3
19-26	14-20	ต่ำ	2
น้อยกว่า 19	น้อยกว่า 14	ต่ำมาก	1

หมายเหตุ : คะแนนที่ได้จากการทดสอบส่งลูกแฮนด์บอลกระทบผนังเข้า “เป้าหมาย” ได้ 2 คะแนนและลูกเส้นรอบวงถือว่าเข้า “เป้าหมาย” ได้คะแนน 2 คะแนน ลูกที่กระทบผนังแต่ไม่เข้า “เป้าหมาย” ได้ 1 คะแนน

ตารางที่ 8 เกณฑ์ของแบบทดสอบทักษะการขว้างลูกแฮนด์บอลแบบมือเดียวเหนือไหล่ (คะแนน)

คะแนนของนักเรียนชาย	คะแนนของนักเรียนหญิง	ระดับเกณฑ์ความสามารถ	ระดับคะแนน
มากกว่า 15	มากกว่า 14	ดีมาก	5
14-15	14	ดี	4
12-13	12-13	พอใช้	3
10-11	11	ต่ำ	2
น้อยกว่า 10	น้อยกว่า 11	ต่ำมาก	1

หมายเหตุ : การนับคะแนนที่ลูกแฮนด์บอลเข้าสู่ “เป้าหมาย” ได้ 2 คะแนน ลูกถูกเส้นรอบวงกลมเป้าหมายได้ 2 คะแนน ไม่เข้า “เป้าหมาย” ได้ 1 คะแนน

ตารางที่ 9 เกณฑ์ของแบบทดสอบทักษะการเลี้ยงลูกแฮนด์บอล (วินาที)

คะแนนของนักเรียนชาย	คะแนนของนักเรียนหญิง	ระดับเกณฑ์ความสามารถ	ระดับคะแนน
น้อยกว่า 9.96	น้อยกว่า 12.15	ดีมาก	5
9.96-13.22	12.15-17.75	ดี	4
13.23-16.49	17.76-23.36	พอใช้	3
16.50-19.73	23.37-28.97	ต่ำ	2
มากกว่า 19.76	มากกว่า 28.97	ต่ำมาก	1

หมายเหตุ : ผู้ดำเนินการทดสอบเริ่มจับเวลาเมื่อผู้รับการทดสอบเริ่มต้นเลี้ยงลูกแฮนด์บอลจากเส้นเริ่มโดยเลี้ยงลูกแฮนด์บอลไปอ้อมหลักทั้ง 6 หลัก และเลี้ยงลูกแฮนด์บอลผ่านเส้นสิ้นสุดการเลี้ยงลูกแฮนด์บอล และทำการบันทึกเวลาเป็นวินาที

ตารางที่ 10 เกณฑ์ของแบบทดสอบทักษะการยิงประตูแฮนด์บอล (คะแนน)

คะแนนของนักเรียนชาย	คะแนนของนักเรียนหญิง	ระดับเกณฑ์ความสามารถ	ระดับคะแนน
มากกว่า 24	มากกว่า 23	ดีมาก	5
20-24	20-23	ดี	4
15-19	15-19	พอใช้	3
10-14	10-14	ต่ำ	2
น้อยกว่า 10	น้อยกว่า 10	ต่ำมาก	1

หมายเหตุ : คะแนนของการทดสอบนับคะแนนที่ยิงประตูทั้งลูกตรง (Chess Pass) และลูกกระดอน (Bound Pass) ได้ตามช่องคะแนน 2, 3 และ 4 หากยิงออกนอกกรอบประตูได้ 1 คะแนน การเหยียบเส้นเขตประตูถือว่าผิดกติกาจะไม่ได้คะแนน การยิงประตูภายในเวลา 30 วินาที (รูปภาพที่ 8)

แบบทดสอบสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ

1. ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับแบบทดสอบสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ
2. นำแบบทดสอบสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพมาประยุกต์ใช้ โดยมีรายละเอียด ดังนี้
(แบบทดสอบและเกณฑ์มาตรฐานสมรรถภาพทางกาย ของนักเรียน ระดับมัธยมศึกษา อายุ 13-18 ปี, สำนักวิทยาศาสตร์การกีฬา กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2562; ออนไลน์)

ตารางที่ 11 องค์ประกอบของสมรรถภาพทางกายและรายการทดสอบสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษา

องค์ประกอบของสมรรถภาพทางกาย	รายการทดสอบสมรรถภาพทางกาย นักเรียนระดับมัธยมศึกษา (อายุ 13 - 18 ปี)
องค์ประกอบของร่างกาย (Body Composition)	1. ชั่งน้ำหนัก (Weight) 2. วัดส่วนสูง (Height) นำค่าที่ได้มาคำนวณหาค่าดัชนีมวลกาย (Body Mass Index : BMI)
นั่งงอตัวไปข้างหน้า (Sit and Reach)	3. ความอ่อนตัว (Flexibility)
ความแข็งแรงและความอดทนของกล้ามเนื้อ (Muscle Strength and Endurance)	4. ดันพื้นประยุกต์ 30 วินาที (30 Seconds Modified Push Ups) 5. ลูกนั่ง 60 วินาที (60 Seconds Sit Ups)
ความอดทนของระบบหัวใจและ ไหลเวียนเลือด (Cardiovascular Endurance)	6. ยืนยกเข้าขึ้นลง 3 นาที (3 Minutes Step Up and Down)

ตารางที่ 12 รายการทดสอบสมรรถภาพทางกาย สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษา (อายุ 13-18 ปี)

ที่	รายการทดสอบ	องค์ประกอบที่ต้องการวัด
1	ชั่งน้ำหนัก	เพื่อนำไปประเมินสัดส่วนของร่างกาย ในส่วนของดัชนีมวลกาย
2	วัดส่วนสูง	เพื่อนำไปประเมินสัดส่วนของร่างกาย ในส่วนของดัชนีมวลกาย
3	ความอ่อนตัว	เพื่อตรวจประเมินความอ่อนตัว ของข้อไหล่ หลัง ข้อสะโพก และกล้ามเนื้อต้นขาด้านหลัง
4	ดันพื้นประยุกต์ 30 วินาที	เพื่อตรวจประเมินความแข็งแรง และความอดทนของกล้ามเนื้อแขน และกล้ามเนื้อส่วนบนของร่างกาย
5	ลูกนั่ง 60 วินาที	เพื่อตรวจประเมินความแข็งแรง และความอดทนของกล้ามเนื้อท้อง
6	ยืนยกเข้าขึ้นลง 3 นาที	เพื่อตรวจประเมินความอดทน ของระบบหัวใจและไหลเวียนเลือด

ตารางที่ 13 เกณฑ์มาตรฐานสมรรถภาพทางกายสำหรับนักเรียน ระดับมัธยมศึกษา (อายุ 13 ปีเพศชาย)

อายุ (ปี)	เกณฑ์มาตรฐานสมรรถภาพทางกาย เพศชาย				
	รายการดัชนีมวลกาย (BMI) / (กิโลกรัม/ตารางเมตร)				
13	พอมมาก	พอม	สมส่วน	ท้วม	อ้วน
	12.02 ลงมา	12.03-17.42	17.43-21.64	21.65-25.85	25.86 ขึ้นไป
	รายการนั่งงอตัวไปข้างหน้า (Sit and Reach) / (เซนติเมตร)				
	ต่ำมาก	ต่ำ	ปานกลาง	ดี	ดีมาก
	5 ลงมา	6-10	11-15	16-20	21 ขึ้นไป
	รายการดันพื้นประยุกต์ 30 วินาที (30 Seconds Modified Push Ups) / (ครั้ง)				
	ต่ำมาก	ต่ำ	ปานกลาง	ดี	ดีมาก
	11 ลงมา	12-19	20-26	27-33	34 ขึ้นไป
	รายการลุก-นั่ง 60 วินาที (60 Seconds Sit ups) / (ครั้ง)				
	ต่ำมาก	ต่ำ	ปานกลาง	ดี	ดีมาก
	18 ลงมา	19-27	28-37	38-46	47 ขึ้นไป
	รายการยืนยกเข่าขึ้นลง 3 นาที (3 Minutes Step Up and Down) / (ครั้ง)				
	ต่ำมาก	ต่ำ	ปานกลาง	ดี	ดีมาก
	98 ลงมา	99-123	124-149	150-168	167 ขึ้นไป

ตารางที่ 14 เกณฑ์มาตรฐานสมรรถภาพทางกายสำหรับนักเรียน ระดับมัธยมศึกษา (อายุ 13 ปีเพศหญิง)

อายุ (ปี)	เกณฑ์มาตรฐานสมรรถภาพทางกาย เพศหญิง				
	รายการดัชนีมวลกาย (BMI) / (กิโลกรัม/ตารางเมตร)				
13	พอมมาก	พอม	สมส่วน	ท้วม	อ้วน
	12.74 ลงมา	12.75-17.36	17.37-21.60	21.61-25.76	25.77 ขึ้นไป
	รายการนั่งงอตัวไปข้างหน้า (Sit and Reach) / (เซนติเมตร)				
	ต่ำมาก	ต่ำ	ปานกลาง	ดี	ดีมาก
	5 ลงมา	6-10	11-16	17-22	23 ขึ้นไป
	รายการดันพื้นประยุกต์ 30 วินาที (30 Seconds Modified Push Ups) / (ครั้ง)				
	ต่ำมาก	ต่ำ	ปานกลาง	ดี	ดีมาก
	10 ลงมา	11-17	18-23	24-29	30 ขึ้นไป
	รายการลุก-นั่ง 60 วินาที (60 Seconds Sit ups) / (ครั้ง)				
	ต่ำมาก	ต่ำ	ปานกลาง	ดี	ดีมาก
	15 ลงมา	16-23	24-32	33-40	41 ขึ้นไป
	รายการยืนยกเข่าขึ้นลง 3 นาที (3 Minutes Step Up and Down) / (ครั้ง)				
	ต่ำมาก	ต่ำ	ปานกลาง	ดี	ดีมาก
	96 ลงมา	97-117	118-139	140-151	152 ขึ้นไป

แบบวัดเจตคติและแบบวัดคุณธรรม

1. ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับเจตคติที่พึงมีต่อวิชาพลศึกษา

2. จัดทำแบบวัดเจตคติและแบบวัดคุณธรรม

2.1 จัดทำแบบวัดเจตคติ เป็นการวัดแบบรายการตรวจสอบ (Checklist)

โดยประกอบด้วยข้อคำถาม 5 ข้อ ดังนี้

2.1 แต่งกายถูกระเบียบ

2.2 นำอุปกรณ์การเรียนมาเรียน

2.3 ปฏิบัติงานด้วยความตั้งใจ

2.4 มีความขยันหมั่นเพียร

2.5 สนุกสนานในการเรียน

2.2 จัดทำแบบวัดคุณธรรม เป็นการวัดแบบรายการตรวจสอบ (Checklist)

โดยประกอบด้วยข้อคำถาม 5 ข้อ ดังนี้

2.1 ทำตามข้อตกลงในการเรียน

2.2 เข้าเรียนตรงต่อเวลา

2.3 ปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมาย

2.4 มีความเสียสละ

2.5 ไม่เอาเปรียบผู้อื่น

หมายเหตุ*** จากการสืบค้นพบว่า การจัดการเรียนรู้พลศึกษาส่งผลให้เกิดคุณธรรมและเจตคติ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อานนท์ พึ่งสาย(2557) ได้ศึกษาเรื่อง ผลของการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมที่มีต่อเจตคติในการเรียนพลศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ (1 ผลการวิจัยพบว่า 5ผลการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมทำให้นักเรียนมีเจตคติในการเรียนพลศึกษาอยู่ในระดับสูงและพฤติกรรมของนักเรียนอยู่ในระดับดี (2นักเรียนมีเจตคติก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ05. และงานวิจัยของ นายธนวัฒน์ ช่วยบำรุง (2561) ได้ศึกษาเรื่อง ผลการ จัดกิจกรรมพลศึกษาโดยใช้กีฬาตะกร้อกับวอลเลย์บอลที่มีต่อความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ผลการวิจัยพบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนกลุ่มวอลเลย์บอลและกลุ่มตะกร้อที่ได้รับการจัดกิจกรรมพลศึกษาโดยใช้กีฬา วอลเลย์บอลมีความฉลาดทางอารมณ์หลังการทดลองเพิ่มขึ้นกว่าก่อนการทดลองอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้ วุฒินันท์ ศรีแสง (2557) ได้ศึกษาเรื่อง ผลของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรม กีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษา พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนกลุ่มทดลองหลังจากที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้ กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาเพิ่มขึ้น จากข้างต้นจะเห็นได้ว่าการเรียนพลศึกษาส่งผลให้เกิดคุณธรรมและเจตคติ ผู้วิจัยจึงวัดผลคุณธรรมและ

เจตคติโดยการเช็คจากการเรียนของนักเรียนในแต่ละครั้ง (16 ครั้ง) ว่าผ่านเกณฑ์ที่กำหนดหรือไม่ โดยเกณฑ์ที่กำหนด คือ ร้อยละ 80 ถือว่าผ่าน

3. จัดทำแบบวัดเจตคติ เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบพิจารณาให้ข้อเสนอแนะเพื่อแก้ไข และปรับปรุงให้เหมาะสม นำแบบวัดเจตคติ ไปผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 คน โดยกำหนดคุณสมบัติของผู้ทรงคุณวุฒิต้องจบการศึกษาระดับปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิตขึ้นไป ทางสาขาวิชาพลศึกษาหรือสาขาที่เกี่ยวข้อง ประเมินคุณภาพของเครื่องมือ เพื่อหาความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยบันทึกผลการพิจารณาลงความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ ปรับปรุงแก้ไขแบบวัดเจตคติ ตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิแล้วหาค่าความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) โดยกำหนดคะแนนเป็น 0 , 1+ และ 1-

โดย หมายถึง เห็นด้วยว่าเครื่องมือนี้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ 1+

ไม่แน่ใจว่าเครื่องมือนี้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ หมายถึง 0

1- หมายถึง ไม่เห็นด้วยว่าเครื่องมือนี้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ แล้วนำคะแนนที่ได้จากการลงความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 5 คน มาหาค่าความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยการหาค่า IOC ถ้าค่าที่ได้มากกว่าหรือเท่ากับ 0.50 ผลการคำนวณด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 1.00

4. แก้ไขปรับปรุงแบบวัดเจตคติ ให้มีความสมบูรณ์ตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิและอาจารย์ที่ปรึกษา

5. นำแบบวัดเจตคติไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนทุ่งสงวิทยา กลุ่มทดลอง จำนวน 31 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่ตามแนวคิดธอร์นไคค์ที่มีต่อภาวะผู้นำและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
2. แบบประเมินภาวะผู้นำสำหรับผู้เรียนประเมินตนเอง
3. แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพลศึกษา ประกอบด้วย แบบทดสอบความรู้กีฬาแฮนด์บอล, แบบวัดทักษะกีฬาแฮนด์บอล, แบบทดสอบสมรรถภาพทางกาย, แบบวัดเจตคติ และแบบวัดคุณธรรม

ตอนที่ 2 การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

2.1 การกำหนดแบบแผนการทดลอง

แบบแผนการทดลองที่ใช้ในครั้งนี้ คือ Equivalent Control Group Pretest Design (Campbell and Stanley, 1969) โดยผู้วิจัยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม ซึ่งมีการทดสอบก่อนและหลังการทดลอง ดังตารางที่ 15

ตารางที่ 15 ตารางการทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	การวัดก่อนการทดลอง		การวัดหลังการทดลอง
E	O ₁	X	O ₂
C	O ₃		O ₄

E = กลุ่มทดลองที่ได้รับจากการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามแนวคิดธอร์นไคค์

C = กลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบปกติ

X = การจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามแนวคิดธอร์นไคค์

O₁ , O₃ = ค่าเฉลี่ยคะแนนภาวะผู้นำและผลสัมฤทธิ์ทางพลศึกษาก่อนการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองและนักเรียนกลุ่มควบคุม

O₂ , O₄ = ค่าเฉลี่ยคะแนนภาวะผู้นำและผลสัมฤทธิ์ทางพลศึกษาหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองและนักเรียนกลุ่มควบคุม

2.2 การติดต่อประสานงานการทดลอง

2.2.1 ติดต่อขอความร่วมมือในการทำวิจัยจากผู้บริหารโรงเรียน

2.2.2 ชี้แจงวัตถุประสงค์การวิจัย ขั้นตอนการวิจัย การวัดและประเมินผลแก่หัวหน้าฝ่ายวิชาการโรงเรียนทุ่งสงวิทยา หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา และร่วมกับครูผู้สอน เพื่อกำหนดตารางเวลา เพื่อจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามแนวคิดธอร์นไคค์

2.3 การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

2.3.1 การดำเนินการทดลองก่อนการทดลอง

2.3.1.1 ทำการทดสอบภาวะผู้นำ ความรู้ด้านกีฬาแฮนด์บอล และสมรรถภาพทางกายของนักเรียนทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนทดลอง (Pre-test)

2.3.1.2 นำผลการทดสอบมาหาความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนโดยการทดสอบค่าที (t-test) เพื่อทดสอบว่านักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยคะแนนภาวะผู้นำและความรู้ด้านกีฬาแฮนด์บอลแตกต่างกันหรือไม่ ดังปรากฏในตารางที่ 17, 18 และ 19

ข้อหัวภาวะผู้นำ	กลุ่มตัวอย่าง	n	Mean	SD	p
ด้านที่ 1	ก่อนเรียนกลุ่มทดลอง	31	3.54	0.53	0.290
	ก่อนเรียนกลุ่มควบคุม		3.41	0.42	
ด้านที่ 2	ก่อนเรียนกลุ่มทดลอง	31	3.87	0.58	0.575
	ก่อนเรียนกลุ่มควบคุม		3.80	0.40	

ตารางที่ 16 (ต่อ)

ข้อห้วงภาวะผู้นำ	กลุ่มตัวอย่าง	n	Mean	SD	p
ด้านที่ 3	ก่อนเรียนกลุ่มทดลอง	31	4.07	0.55	0.244
	ก่อนเรียนกลุ่มควบคุม		3.92	0.49	
ด้านที่ 4	ก่อนเรียนกลุ่มทดลอง	31	3.78	0.67	0.080
	ก่อนเรียนกลุ่มควบคุม		3.50	0.49	
ด้านที่ 5	ก่อนเรียนกลุ่มทดลอง	31	3.99	0.59	0.166
	ก่อนเรียนกลุ่มควบคุม		3.81	0.44	
ด้านที่ 6	ก่อนเรียนกลุ่มทดลอง	31	4.31	0.54	0.054
	ก่อนเรียนกลุ่มควบคุม		4.03	0.59	
ด้านที่ 7	ก่อนเรียนกลุ่มทดลอง	31	4.45	0.41	0.058
	ก่อนเรียนกลุ่มควบคุม		4.21	0.56	
ด้านที่ 8	ก่อนเรียนกลุ่มทดลอง	31	3.99	0.69	0.223
	ก่อนเรียนกลุ่มควบคุม		3.80	0.55	
ด้านที่ 9	ก่อนเรียนกลุ่มทดลอง	31	4.25	0.63	0.062
	ก่อนเรียนกลุ่มควบคุม		3.95	0.57	

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนภาวะผู้นำของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนเรียนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 17 ผลเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้ด้านกีฬาแฮนด์บอลของนักเรียนกลุ่มทดลองและนักเรียนกลุ่มควบคุม

กลุ่ม	n	Mean	SD	p
ก่อนเรียนกลุ่มทดลอง	31	9.68	3.10	0.420
ก่อนเรียนกลุ่มควบคุม	31	9.10	2.49	

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้เรื่องกีฬาแฮนด์บอลของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนเรียนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 18 ผลเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนสมรรถภาพทางกายของนักเรียนกลุ่มทดลองและนักเรียนกลุ่มควบคุม

ก่อนการทดลอง	กลุ่มทดลอง (n = 31)		กลุ่มควบคุม (n = 31)		t	p
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD		
ด้านสมรรถภาพทางกาย						
1. นิ่งงอตัว	1.52	0.77	1.74	0.77	1.153	0.254
2. ดันพื้น 30 วินาที	2.23	0.76	2.29	0.82	0.320	0.750
3. ลูกนั่ง 1 นาที	3.06	0.77	2.90	0.75	0.836	0.406
4. ยืนยกเข่า 3 นาที	3.23	1.09	3.13	0.96	0.288	0.711

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนสมรรถภาพทางกายก่อนเรียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.3.2 การดำเนินการทดลอง

2.3.2.1 กลุ่มทดลอง ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการจัดเรียนเรียนรู้พลศึกษาตามแนวคิดธอร์นไคด์ที่สร้างขึ้น จำนวน 16 แผน (แผนการเรียนรู้ 2 ครั้งต่อ 1 สัปดาห์) คาบละ 50 นาที รวมทั้งสิ้น 16 ครั้ง 8 สัปดาห์

2.3.2.2 กลุ่มควบคุม ดำเนินการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามปกติ จำนวน 16 แผน (แผนการเรียนรู้ 2 ครั้งต่อ 1 สัปดาห์) คาบละ 50 นาที รวมทั้งสิ้น 16 ครั้ง 8 สัปดาห์

ตารางที่ 19 โครงการจัดการเรียนรู้ระยะยาว

สัปดาห์	หน่วยการเรียนรู้	จำนวน (คาบ)
1	การเคลื่อนไหวพื้นฐาน	2
	การเคลื่อนไหวในกีฬาแฮนด์บอล	
2	การครอบครองลูกแฮนด์บอล	2
	การสร้างความคุ้นเคยกับลูกแฮนด์บอล	
3	การรับ-ส่งลูกแฮนด์บอล ครั้งที่ 1	2
	การรับ-ส่งลูกแฮนด์บอล ครั้งที่ 2	
4	การรับ-ส่งลูกแฮนด์บอลหลบหลีกคู่ต่อสู้	2
	การเลี้ยงลูกแฮนด์บอลทางตรงและทางซีกแซก ครั้งที่ 1	
5	การเลี้ยงลูกแฮนด์บอลทางตรงและทางซีกแซก ครั้งที่ 2	2
	การสกัดกั้นและการหยุดคู่ต่อสู้ ครั้งที่ 1	
6	การสกัดกั้นและการหยุดคู่ต่อสู้ ครั้งที่ 2	2
	วิธีการเข้ายิงประตูโดยการยืนยิงประตู	

ตารางที่ 19 (ต่อ)

สัปดาห์	หน่วยการเรียนรู้	จำนวน (คาบ)
7	วิธีการเข้ายิงประตูโดยการกระโดดยิงประตู	2
	การพลิกยิงประตูตำแหน่ง (ตัวกลางด้านใน)	
8	การแข่งขันกีฬาแฮนด์บอล ครั้งที่ 1	2
	การแข่งขันกีฬาแฮนด์บอล ครั้งที่ 2	
รวม สัปดาห์ละ 2 คาบเรียน (8 สัปดาห์)		

2.3.3 การดำเนินงานหลังการทดลอง

2.3.3.1 หลังสิ้นสุดการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามแนวคิดธอร์นไดค์ ผู้วิจัยดำเนินการประเมินภาวะผู้นำและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Post-test) โดยใช้แบบวัดภาวะผู้นำและแบบทดสอบฉบับเดียวกับก่อนเรียน

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 การวิเคราะห์ข้อมูล

โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์หาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนภาวะผู้นำและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพลศึกษาโดยการทดสอบค่าที (t-test) ดังนี้

3.1.1 เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยคะแนนภาวะผู้นำและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพลศึกษาด้านความรู้ ทักษะ และสมรรถภาพทางกายก่อนการทดลอง และหลังการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยการทดสอบค่าที (t-test) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

3.1.2 เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยคะแนนภาวะผู้นำและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพลศึกษาด้านความรู้ ทักษะ และสมรรถภาพทางกายหลังการทดลองระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยการทดสอบค่าที (t-test) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

3.2 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.2.1 วิเคราะห์คุณภาพของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพลศึกษาด้านความรู้ โดยหาค่าความเที่ยง ค่าความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนกด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์

3.2.2 วิเคราะห์ข้อมูลคำนวณค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของค่าเฉลี่ยคะแนนภาวะผู้นำและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพลศึกษาด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์

3.2.3 ทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยคะแนนภาวะผู้นำและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพลศึกษาด้านความรู้ ทักษะ และสมรรถภาพทางกายก่อนการทดลอง และหลังการทดลองของกลุ่มทดลอง

และกลุ่มควบคุม ด้วยการทดสอบค่าที (Paired-Sample t-test) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์

3.2.4 ทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยคะแนนภาวะผู้นำและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพลศึกษาด้านความรู้ ทักษะ และสมรรถภาพทางกายหลังการทดลองระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ด้วยการทดสอบค่าที (Independent-Sample t-test) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล เรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามแนวคิดธอร์นไคค์ที่มีต่อภาวะผู้นำและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 ได้วิเคราะห์ข้อมูลจากการทดสอบภาวะผู้นำและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพลศึกษาก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยแบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนภาวะผู้นำ

1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานค่าเฉลี่ยคะแนนภาวะผู้นำก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม จำแนกเป็นรายด้าน

1.2 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนภาวะผู้นำก่อนการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามแนวคิดธอร์นไคค์กับนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบปกติ

1.3 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนภาวะผู้นำก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามแนวคิดธอร์นไคค์

1.4 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนภาวะผู้นำหลังการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามแนวคิดธอร์นไคค์กับนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบปกติ จำแนกเป็นรายด้าน

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพลศึกษา

2.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพลศึกษา ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม จำแนกเป็นรายด้าน

2.2 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพลศึกษา ก่อนการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามแนวคิดธอร์นไคค์กับนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบปกติ

2.3 ผลการเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพลศึกษา ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามแนวคิดธอร์นไคค์

2.4 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพลศึกษา ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบปกติ

2.5 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพลศึกษาหลังการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามแนวคิดธอร์นไคด์กับนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบปกติ จำแนกเป็นรายด้าน

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนภาวะผู้นำ

ตารางที่ 20 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานค่าเฉลี่ยคะแนนภาวะผู้นำก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม จำแนกเป็นรายด้าน

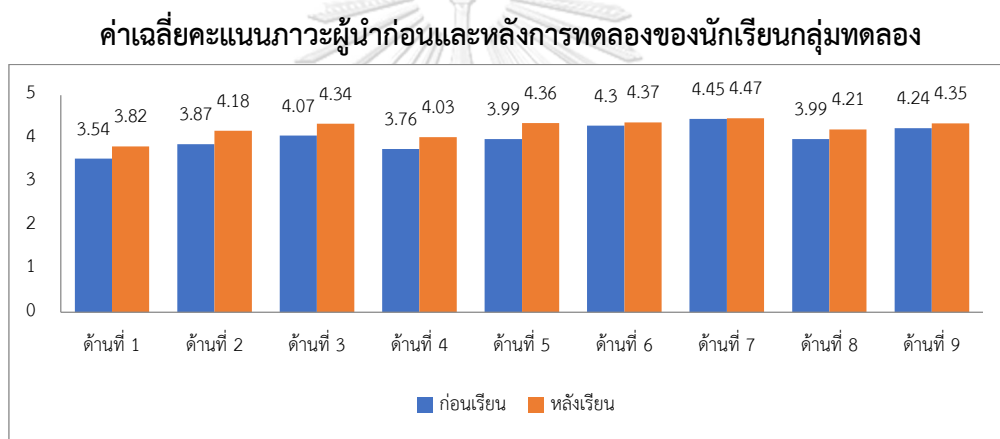
กลุ่มทดลอง n = 31	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง	
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD
1. ด้านการประพฤติตนเป็นแบบอย่าง	3.54	0.52	3.82	0.63
2. ด้านความสามารถในการตั้งใจ	3.87	0.57	4.18	0.75
3. ด้านความรับผิดชอบ	4.07	0.54	4.34	0.55
4. ด้านการตัดสินใจ	3.76	0.66	4.03	0.66
5. ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง	3.99	0.59	4.36	0.64
6. ด้านความซื่อสัตย์	4.30	0.53	4.37	0.56
7. ด้านความมีวินัย	4.45	0.40	4.47	0.53
8. ด้านการคิดแก้ปัญหา	3.99	0.68	4.21	0.64
9. ด้านการเข้าใจความแตกต่างระหว่างบุคคล	4.24	0.63	4.35	0.62
กลุ่มควบคุม n = 31	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง	
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD
1. ด้านการประพฤติตนเป็นแบบอย่าง	3.41	0.41	3.65	0.65
2. ด้านความสามารถในการตั้งใจ	3.80	0.40	3.87	0.69
3. ด้านความรับผิดชอบ	3.91	0.48	3.98	0.59
4. ด้านการตัดสินใจ	3.50	0.48	3.75	0.65
5. ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง	3.80	0.43	4.01	0.58
6. ด้านความซื่อสัตย์	4.02	0.59	4.13	0.74
7. ด้านความมีวินัย	4.21	0.55	4.19	0.68
8. ด้านการคิดแก้ปัญหา	3.80	0.54	3.85	0.67
9. ด้านการเข้าใจความแตกต่างระหว่างบุคคล	3.95	0.56	4.02	0.66

จากตารางที่ 20 พบว่าค่าเฉลี่ยคะแนนรวมก่อนการทดลองของกลุ่มทดลองเท่ากับ 4.02 กลุ่มควบคุมเท่ากับ 3.82 และค่าเฉลี่ยคะแนนรวมหลังการทดลองของกลุ่มทดลองเท่ากับ 4.24 กลุ่มควบคุมเท่ากับ 3.94

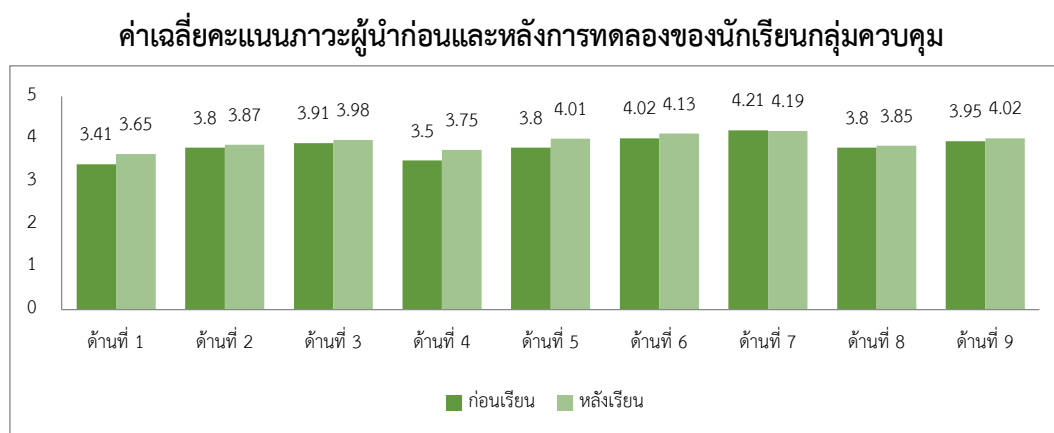
โดยภาวะผู้นำก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลอง ซึ่งก่อนการทดลองมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.54, 3.87, 4.07, 3.76, 3.99, 4.30, 4.45, 3.99 และ 4.24 ตามลำดับ เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน และหลังการทดลองมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.82, 4.18, 4.34, 4.03, 4.36, 4.37, 4.47, 4.21 และ 4.35 ตามลำดับ

ส่วนค่าเฉลี่ยคะแนนภาวะผู้นำก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มควบคุม ก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.41, 3.80, 3.91, 3.50, 3.80, 4.02, 4.21, 3.80 และ 3.95 ตามลำดับ เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน และหลังการทดลองมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.65, 3.87, 3.98, 3.75, 4.01, 4.13, 4.19, 3.85 และ 4.02 ตามลำดับ เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน

ภาพที่ 10 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานค่าเฉลี่ยคะแนนภาวะผู้นำก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลอง จำแนกเป็นรายด้าน

ภาพที่ 11 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานค่าเฉลี่ยคะแนนภาวะผู้นำก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มควบคุม จำแนกเป็นรายด้าน

ตารางที่ 21 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนภาวะผู้นำก่อนการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามแนวคิดธอร์นไคด์กับนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบปกติ

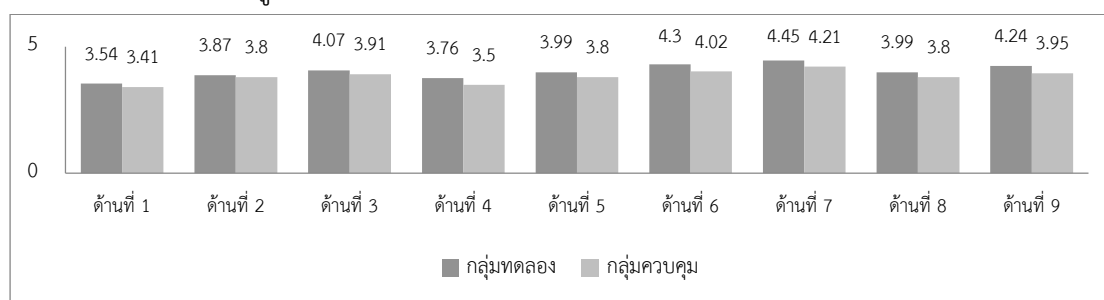
ภาวะผู้นำ (ก่อนการทดลอง)	กลุ่มทดลอง (n = 31)		กลุ่มควบคุม (n = 31)		t	p
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD		
1. ด้านการประพฤติตนเป็นแบบอย่าง	3.54	0.52	3.41	0.41	1.07	0.290
2. ด้านความสามารถในการจูงใจ	3.87	0.57	3.80	0.40	0.56	0.575
3. ด้านความรับผิดชอบ	4.07	0.54	3.91	0.48	1.18	0.244
4. ด้านการตัดสินใจ	3.76	0.66	3.50	0.48	1.78	0.080
5. ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง	3.99	0.59	3.80	0.43	1.40	0.166
6. ด้านความซื่อสัตย์	4.30	0.53	4.02	0.59	1.97	0.054
7. ด้านความมีวินัย	4.45	0.40	4.21	0.55	1.94	0.058
8. ด้านการคิดแก้ปัญหา	3.99	0.68	3.80	0.54	1.23	0.223
9. ด้านการเข้าใจความแตกต่าง ระหว่างบุคคล	4.24	0.63	3.95	0.56	1.90	0.062

* $p \leq .05$

จากตารางที่ 21 พบว่าค่าเฉลี่ยคะแนนภาวะผู้นำก่อนการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างกัน โดยนักเรียนกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนภาวะผู้นำแต่ละด้านเท่ากับ 3.54, 3.87, 4.07, 3.76, 3.99, 4.30, 4.45, 3.99 และ 4.24 ตามลำดับ กลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยคะแนนภาวะผู้นำแต่ละด้านเท่ากับ 3.41, 3.80, 3.91, 3.50, 3.80, 4.02, 4.21, 3.80 และ 3.95 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าค่าเฉลี่ยคะแนนภาวะผู้นำก่อนการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ภาพที่ 12 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนภาวะผู้นำก่อนการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามแนวคิดธอร์นไคด์กับนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบปกติ

ตารางที่ 22 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนภาวะผู้นำก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามแนวคิดธอร์นไดค์

ภาวะผู้นำ (กลุ่มทดลอง)	ก่อนการทดลอง (n = 31)		หลังการทดลอง (n = 31)		t	p
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD		
1. ด้านการประพฤติตนเป็นแบบอย่าง	3.54	0.52	3.83	0.63	2.76	0.010**
2. ด้านความสามารถในการจูงใจ	3.87	0.57	4.18	0.75	2.84	0.008**
3. ด้านความรับผิดชอบ	4.07	0.54	4.34	0.55	3.94	0.000**
4. ด้านการตัดสินใจ	3.77	0.66	4.03	0.66	3.00	0.005**
5. ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง	3.99	0.59	4.36	0.64	3.50	0.001**
6. ด้านความซื่อสัตย์	4.31	0.53	4.37	0.56	0.66	0.513
7. ด้านความมีวินัย	4.45	0.40	4.47	0.53	0.23	0.821
8. ด้านการคิดแก้ปัญหา	3.99	0.68	4.21	0.64	1.78	0.085
9. ด้านการเข้าใจความแตกต่างระหว่างบุคคล	4.25	0.63	4.35	0.62	0.86	0.399

* $p \leq .05$

จากตารางที่ 22 สามารถสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นรายด้าน ได้ดังนี้

ค่าเฉลี่ยคะแนนภาวะผู้นำด้านการประพฤติตนเป็นแบบอย่างหลังเรียน (\bar{X} เท่ากับ 3.83) สูงกว่าก่อนเรียน (\bar{X} เท่ากับ 3.54) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ค่าเฉลี่ยคะแนนภาวะผู้นำด้านความสามารถในการจูงใจ หลังเรียน (\bar{X} เท่ากับ 4.18) สูงกว่าก่อนเรียน (\bar{X} เท่ากับ 3.87) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ค่าเฉลี่ยคะแนนภาวะผู้นำด้านความรับผิดชอบหลังเรียน (\bar{X} เท่ากับ 4.34) สูงกว่าก่อนเรียน (\bar{X} เท่ากับ 4.07) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ค่าเฉลี่ยคะแนนภาวะผู้นำด้านการตัดสินใจหลังเรียน (\bar{X} เท่ากับ 4.03) สูงกว่าก่อนเรียน (\bar{X} เท่ากับ 3.77) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ค่าเฉลี่ยคะแนนภาวะผู้นำด้านความเชื่อมั่นในตนเองหลังเรียน (\bar{X} เท่ากับ 4.36) สูงกว่าก่อนเรียน (\bar{X} เท่ากับ 3.99) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ค่าเฉลี่ยคะแนนภาวะผู้นำด้านความซื่อสัตย์หลังเรียน (\bar{X} เท่ากับ 4.37) แตกต่างกับก่อนเรียน (\bar{X} เท่ากับ 4.31) อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ค่าเฉลี่ยคะแนนภาวะผู้นำด้านความมีระเบียบวินัยหลังเรียน (\bar{X} เท่ากับ 4.47) แตกต่างกับก่อนเรียน (\bar{X} เท่ากับ 4.45) อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

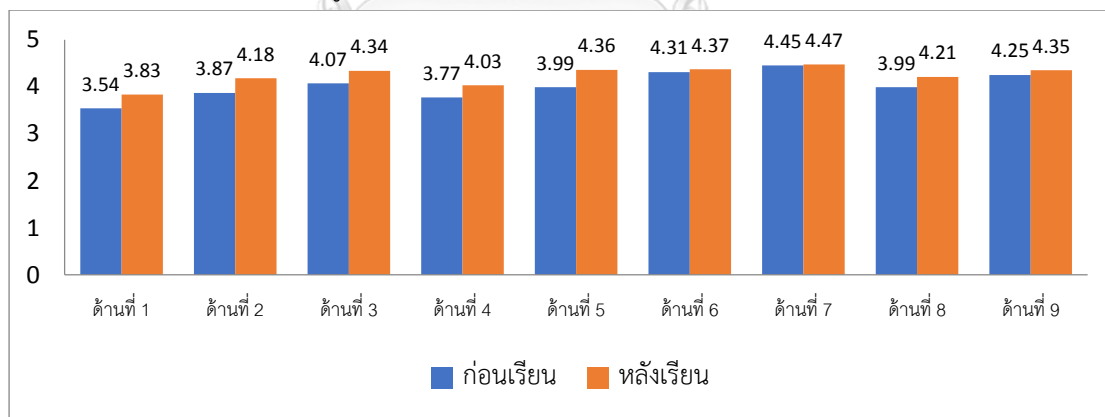
ค่าเฉลี่ยคะแนนภาวะผู้นำด้านการคิดแก้ปัญหาหลังเรียน (\bar{X} เท่ากับ 4.21) แตกต่างกับก่อนเรียน (\bar{X} เท่ากับ 3.99) อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ค่าเฉลี่ยคะแนนภาวะผู้นำด้านการเข้าใจความแตกต่างระหว่างบุคคลหลังเรียน (\bar{X} เท่ากับ 4.345) แตกต่างกับก่อนเรียน (\bar{X} เท่ากับ 4.25) อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์ข้อมูลรายด้านก่อนการทดลองพบว่า ด้านการประพฤติตนเป็นแบบอย่าง ด้านความสามารถในการจูงใจ ด้านการตัดสินใจ ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง ด้านการคิดแก้ปัญหา อยู่ในระดับดี (3.54, 3.87, 3.76, 3.99 และ 3.99 ตามลำดับ) ด้านความรับผิดชอบ ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความมีระเบียบวินัย ด้านการเข้าใจความแตกต่างระหว่างบุคคล อยู่ในระดับดีเยี่ยม (4.07, 4.30, 4.45, และ 4.24 ตามลำดับ)

ส่วนการวิเคราะห์ข้อมูลรายด้านหลังการทดลองพบว่าด้านการประพฤติตนเป็นแบบอย่าง อยู่ในระดับดี (3.83) และด้านความสามารถในการจูงใจ ด้านความรับผิดชอบ ด้านการตัดสินใจ ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความมีระเบียบวินัย ด้านการคิดแก้ปัญหา ด้านการเข้าใจความแตกต่างระหว่างบุคคล อยู่ในระดับดีเยี่ยม (4.18, 4.34, 4.03, 4.36, 4.37, 4.47, 4.21 และ 4.35 ตามลำดับ)

ภาพที่ 13 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนภาวะผู้นำก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามแนวคิดธอร์นไคค์

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลข้างต้นพบว่า เมื่อผู้เรียนได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามแนวคิดธอร์นไคค์ที่มีผลต่อภาวะผู้นำและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแล้วผู้เรียนมีการพัฒนาภาวะผู้นำด้านความเชื่อมั่นในตนเองมากที่สุด รองลงมา คือ ด้านความสามารถในการจูงใจ ด้านการประพฤติตนเป็นแบบอย่าง ด้านการตัดสินใจ และด้านความรับผิดชอบ ตามลำดับ

ตารางที่ 23 ผลการเปรียบเทียบคะแนนภาวะผู้นำหลังการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามแนวคิดของธอร์นไคค์กับนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบปกติ จำแนกเป็นรายด้าน

ภาวะผู้นำ (หลังการทดลอง)	กลุ่มทดลอง (n = 31)		กลุ่มควบคุม (n = 31)		t	p
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD		
1. ด้านการประพฤติตนเป็นแบบอย่าง	3.83	0.63	3.65	0.65	1.076	0.29
2. ด้านความสามารถในการจูงใจ	4.18	0.75	3.87	0.69	1.653	0.10
3. ด้านความรับผิดชอบ	4.34	0.55	3.98	0.59	2.379	0.02**
4. ด้านการตัดสินใจ	4.03	0.66	3.75	0.65	1.665	0.10
5. ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง	4.36	0.64	4.01	0.58	2.228	0.03**
6. ด้านความซื่อสัตย์	4.37	0.56	4.13	0.74	1.475	0.15
7. ด้านความมีวินัย	4.47	0.53	4.19	0.68	1.784	0.08
8. ด้านการคิดแก้ปัญหา	4.21	0.64	3.85	0.67	0.349	0.03**
9. ด้านการเข้าใจความแตกต่างระหว่างบุคคล	4.35	0.62	4.02	0.66	2.020	0.04**

* $p \leq .05$

จากตารางที่ 23 พบว่าค่าเฉลี่ยคะแนนภาวะผู้นำรายด้านทุกด้าน หลังการทดลองของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ค่าเฉลี่ยคะแนนภาวะผู้นำด้านความรับผิดชอบหลังเรียนกลุ่มทดลอง (\bar{X} เท่ากับ 4.34) สูงกว่ากลุ่มควบคุม (\bar{X} เท่ากับ 3.98) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ค่าเฉลี่ยคะแนนภาวะผู้นำด้านความเชื่อมั่นในตนเองหลังเรียนกลุ่มทดลอง (\bar{X} เท่ากับ 4.36) สูงกว่ากลุ่มควบคุม (\bar{X} เท่ากับ 4.01) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

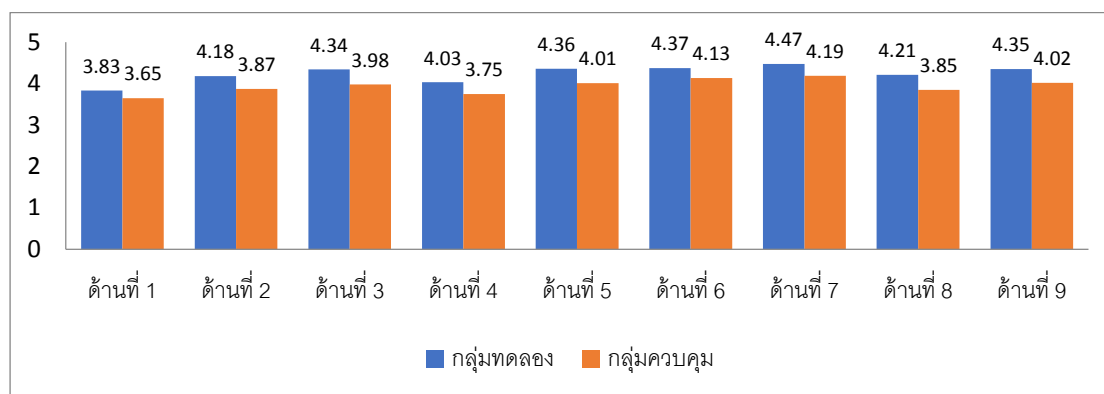
ค่าเฉลี่ยคะแนนภาวะผู้นำด้านความมีระเบียบวินัยหลังเรียนกลุ่มทดลอง (\bar{X} เท่ากับ 4.47) สูงกว่ากลุ่มควบคุม (\bar{X} เท่ากับ 4.19) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ค่าเฉลี่ยคะแนนภาวะผู้นำด้านการคิดแก้ปัญหาหลังเรียนกลุ่มทดลอง (\bar{X} เท่ากับ 4.21) สูงกว่ากลุ่มควบคุม (\bar{X} เท่ากับ 3.85) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ค่าเฉลี่ยคะแนนภาวะผู้นำด้านการเข้าใจความแตกต่างระหว่างบุคคลหลังเรียนกลุ่มทดลอง (\bar{X} เท่ากับ 4.35) สูงกว่ากลุ่มควบคุม (\bar{X} เท่ากับ 4.02) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนด้านด้านการประพฤติตนเป็นแบบอย่าง ความสามารถในการจูงใจ ด้านการตัดสินใจ และด้านความซื่อสัตย์ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ภาพที่ 14 ผลการเปรียบเทียบคะแนนภาวะผู้นำหลังการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามแนวคิดธอร์นไคด์กับนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบปกติ จำแนกเป็นรายด้าน

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพลศึกษา

ตารางที่ 24 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพลศึกษา ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม จำแนกเป็นรายด้าน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	กลุ่มทดลอง (n = 31)				กลุ่มควบคุม (n = 31)			
	ก่อนเรียน		หลังเรียน		ก่อนเรียน		หลังเรียน	
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD
ด้านความรู้กีฬาแซนด์บอล	9.68	3.10	13.55	2.55	9.10	2.50	11.35	3.15
ด้านทักษะกีฬาแซนด์บอล								
1. ทักษะการรับส่งลูกแซนด์บอล	2.90	0.83	3.74	0.86	2.90	0.83	3.06	0.73
2. ทักษะการขว้างลูกแซนด์บอล	2.84	1.29	3.94	1.53	3.03	1.14	3.26	0.86
3. ทักษะการเลี้ยงลูกแซนด์บอล	2.90	0.70	4.03	0.66	2.97	0.66	3.10	0.65
4. ทักษะการยิงประตู	3.48	0.68	4.90	0.40	3.45	0.68	3.55	0.66
ด้านสมรรถภาพทางกาย								
1. นั่งอตัว (เซนติเมตร)	1.52	0.77	2.13	0.96	1.74	0.77	1.77	0.76
2. ดันพื้น 30 วินาที (ครั้ง)	2.23	0.76	2.39	0.76	2.29	0.82	2.39	0.76
3. ลูกนั่ง 1 นาที (ครั้ง)	3.06	0.77	3.65	0.66	2.90	0.75	3.03	0.75
4. ยืนยกเข่า 3 นาที (ครั้ง)	3.23	1.09	4.42	0.72	3.13	0.96	3.23	1.06
ด้านเจตคติ			19.87	0.42				
ด้านคุณธรรม			19.90	0.30				

จากตารางที่ 24 พบว่าค่าเฉลี่ยคะแนนรวมด้านความรู้เกี่ยวกับกีฬาแฮนด์บอลก่อนการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 9.68 และกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 9.10 ส่วนค่าเฉลี่ยคะแนนรวมด้านความรู้เกี่ยวกับกีฬาแฮนด์บอลหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 13.55 และกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 11.35

ค่าเฉลี่ยคะแนนด้านทักษะกีฬาแฮนด์บอล ด้านทักษะการรับส่งลูกแฮนด์บอลกระทบฝ่าผืนขณะเคลื่อนที่, ทักษะการขว้างลูกแฮนด์บอลมือเดียวเหนือไหล่, ทักษะการเลี้ยงลูกแฮนด์บอล และทักษะการยิงประตูก่อนการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.90, 2.84, 2.90 และ 3.48 ตามลำดับ และนักเรียนกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยคะแนนด้านทักษะก่อนเรียนเท่ากับ 2.90, 3.03, 2.97 และ 3.45 ตามลำดับ ส่วนค่าเฉลี่ยคะแนนด้านทักษะหลังเรียนกลุ่มทดลองเท่ากับ 3.74, 3.94, 4.03 และ 4.90 ตามลำดับ และนักเรียนกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยคะแนนด้านทักษะหลังเรียนเท่ากับ 3.06, 3.26, 3.10 และ 3.55 ตามลำดับ

ค่าเฉลี่ยคะแนนสมรรถภาพทางกายของนักเรียนกลุ่มทดลองก่อนการทดลองค่าเฉลี่ยคะแนนนั่งงอตัว เท่ากับ 1.52, ดันพื้น 30 วินาที เท่ากับ 2.23, ลูกนั่ง 1 นาที เท่ากับ 3.06 และยืนยกเข่า 3 นาที เท่ากับ 3.23 ส่วนหลังเรียนค่าเฉลี่ยคะแนน นั่งงอตัว เท่ากับ 2.13, ดันพื้น 30 วินาที เท่ากับ 2.39, ลูกนั่ง 1 นาที เท่ากับ 3.65 และยืนยกเข่า 3 นาที เท่ากับ 4.42 ส่วนค่าเฉลี่ยคะแนนสมรรถภาพทางกายของนักเรียนกลุ่มควบคุมก่อนการทดลองค่าเฉลี่ยคะแนนนั่งงอตัว เท่ากับ 1.74, ดันพื้น 30 วินาที เท่ากับ 2.29, ลูกนั่ง 1 นาที เท่ากับ 2.90 และยืนยกเข่า 3 นาที เท่ากับ 3.13 ส่วนหลังเรียนค่าเฉลี่ยคะแนน นั่งงอตัว เท่ากับ 1.77, ดันพื้น 30 วินาที เท่ากับ 2.39, ลูกนั่ง 1 นาที เท่ากับ 3.03 และยืนยกเข่า 3 นาที เท่ากับ 3.23

ค่าเฉลี่ยคะแนนด้านเจตคติของนักเรียนกลุ่มทดลองหลังจากได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามแนวคิดธอร์นไคค์แล้วมีค่าเฉลี่ยคะแนน เท่ากับ 19.87 คิดเป็นร้อยละ 99.35

ค่าเฉลี่ยคะแนนด้านคุณธรรมของนักเรียนกลุ่มทดลองหลังจากได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามแนวคิดธอร์นไคค์แล้วมีค่าเฉลี่ยคะแนน เท่ากับ 19.90 คิดเป็นร้อยละ 99.50

ตารางที่ 25 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพลศึกษาก่อนการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามแนวคิดธอร์นไคด์กับนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบปกติ

ก่อนการทดลอง	กลุ่มทดลอง (n = 31)		กลุ่มควบคุม (n = 31)		t	p
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD		
ด้านความรู้กีฬาแฮนด์บอล	9.68	3.10	9.10	2.49	0.812	0.420
ด้านทักษะกีฬาแฮนด์บอล						
1. ทักษะการรับส่งลูกแฮนด์บอลกระทบฝ่าผนังขณะเคลื่อนที่	2.90	0.83	2.90	0.83	0.000	1.000
2. ทักษะการขว้างลูกแฮนด์บอลมือเดียวเหนือไหล่	2.84	1.29	3.03	1.14	0.625	0.534
3. ทักษะการเลี้ยงลูกแฮนด์บอล	2.90	0.70	2.97	0.66	0.374	0.710
4. ทักษะการยิงประตู	3.48	0.68	3.45	0.68	0.188	0.852
ด้านสมรรถภาพทางกาย						
1. นั้งอตัว (เซนติเมตร)	1.52	0.77	1.74	0.77	1.153	0.254
2. ดันพื้น 30 วินาที (ครั้ง)	2.23	0.76	2.29	0.82	0.320	0.750
3. ลูกนั่ง 1 นาที (ครั้ง)	3.06	0.77	2.90	0.75	0.836	0.406
4. ยืนยกเข้า 3 นาที (ครั้ง)	3.23	1.09	3.13	0.96	0.288	0.711

* $p \leq .05$

จากตารางที่ 25 พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้เรื่องกีฬาแฮนด์บอลก่อนเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ค่าเฉลี่ยคะแนนทักษะกีฬาแฮนด์บอลก่อนเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ค่าเฉลี่ยคะแนนสมรรถภาพทางกายก่อนเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 26 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพลศึกษาก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามแนวคิดธอร์นไคค์

ก่อนและหลังการทดลองของ นักเรียนกลุ่มทดลอง	ก่อนทดลอง (n = 31)		หลังทดลอง (n = 31)		t	p
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD		
ด้านความรู้กีฬาแฮนด์บอล	9.68	3.10	13.55	2.55	5.336	0.000**
ด้านทักษะกีฬาแฮนด์บอล						
1. ทักษะการรับส่งลูกแฮนด์บอล กระทบฝ่าผนังขณะเคลื่อนที่	2.90	0.83	3.74	0.86	10.277	0.000**
2. ทักษะการขว้างลูกแฮนด์บอลมือ เดียวเหนือไหล่	2.84	1.29	3.94	1.53	7.733	0.000**
3. ทักษะการเลี้ยงลูกแฮนด์บอล	2.90	0.70	4.03	0.66	9.376	0.000**
4. ทักษะการยิงประตู	3.48	0.68	4.90	0.40	10.977	0.000**
ด้านสมรรถภาพทางกาย						
1. นั่งงอตัว (เซนติเมตร)	1.52	0.77	2.13	0.96	4.487	0.000**
2. ดันพื้น 30 วินาที (ครั้ง)	2.23	0.76	2.39	0.76	1.976	0.057
3. ลูกนั่ง 1 นาที (ครั้ง)	3.06	0.77	3.65	0.66	5.730	0.000**
4. ยืนยกเข้า 3 นาที (ครั้ง)	3.23	1.09	4.42	0.72	7.973	0.000**

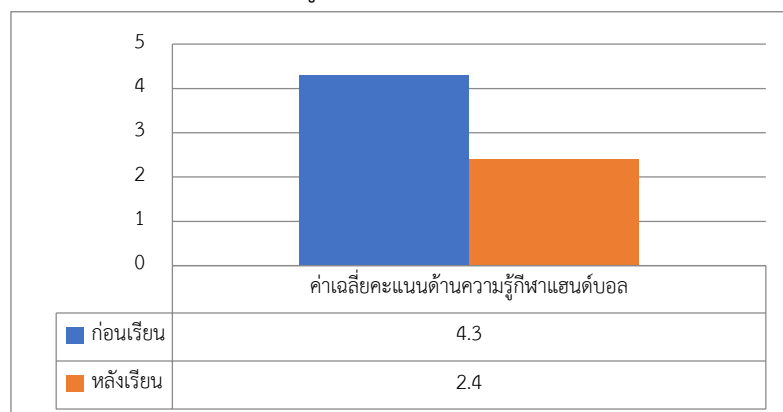
* $p \leq .05$

จากตารางที่ 26 พบว่าค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้เรื่องกีฬาแฮนด์บอลของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มทดลองหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

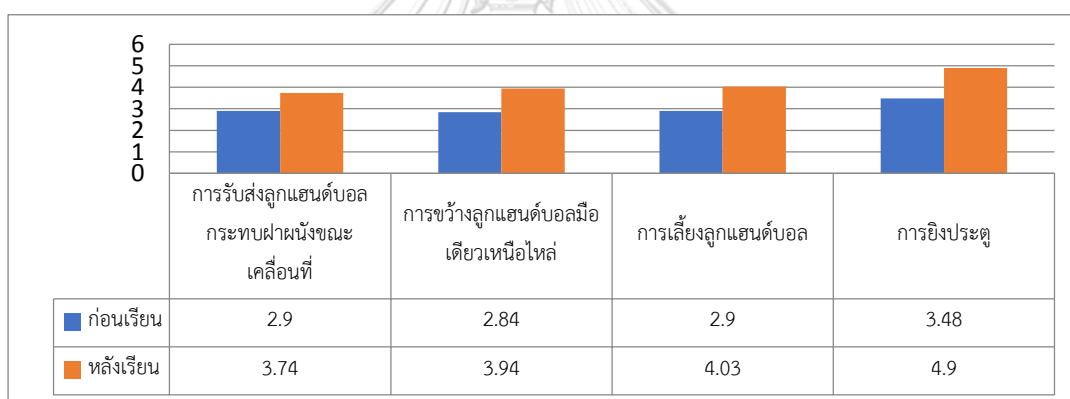
ค่าเฉลี่ยคะแนนทักษะกีฬาแฮนด์บอลของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มทดลองด้านทักษะการรับส่งลูกแฮนด์บอลกระทบฝ่าผนังขณะเคลื่อนที่, ทักษะการขว้างลูกแฮนด์บอลมือเดียวเหนือไหล่, ทักษะการเลี้ยงลูกแฮนด์บอล และทักษะการยิงประตู หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ค่าเฉลี่ยคะแนนสมรรถภาพทางกายของนักเรียนกลุ่มทดลอง นั่งงอตัว, ลูกนั่ง 1 นาที และยืนยกเข้า 3 นาที หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนดันพื้น 30 วินาที หลังเรียนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

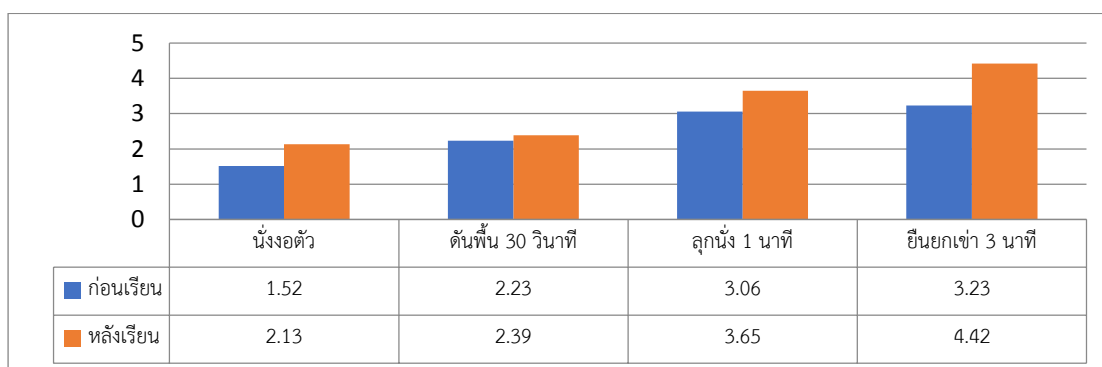
ภาพที่ 15 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนด้านความรู้กีฬาแฮนด์บอลก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามแนวคิดธอร์นไคค์

ภาพที่ 16 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนด้านทักษะกีฬาแฮนด์บอลก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามแนวคิดธอร์นไคค์

ภาพที่ 17 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนด้านสมรรถภาพทางกายก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามแนวคิดธอร์นไคค์

ตารางที่ 27 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพลศึกษาก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบปกติ

ก่อนและหลังการทดลองของ นักเรียนกลุ่มควบคุม	ก่อนทดลอง (n = 31)		หลังทดลอง (n = 31)		t	p
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD		
ด้านความรู้กีฬาแฮนด์บอล	9.10	2.49	11.35	3.15	3.150	0.004**
ด้านทักษะกีฬาแฮนด์บอล						
1. ทักษะการรับส่งลูกแฮนด์บอล กระทบฝ่าผนังขณะเคลื่อนที่	2.90	0.83	3.06	0.73	1.976	0.057
2. ทักษะการขว้างลูกแฮนด์บอลมือ เดียวเหนือไหล่	3.03	1.14	3.26	0.86	2.528	0.017**
3. ทักษะการเลี้ยงลูกแฮนด์บอล	2.97	0.66	3.10	0.65	2.108	0.043**
4. ทักษะการยิงประตู	3.45	0.68	3.55	0.68	1.793	0.083
ด้านสมรรถภาพทางกาย						
1. นั่งงอตัว (เซนติเมตร)	1.74	0.77	1.77	0.76	1.000	0.325
2. ดันพื้น 30 วินาที (ครั้ง)	2.29	0.82	2.39	0.76	1.360	0.184
3. ลูกนั่ง 1 นาที (ครั้ง)	2.90	0.75	3.03	0.75	2.108	0.043**
4. ยืนยกเข่า 3 นาที (ครั้ง)	3.13	0.96	3.23	1.06	1.360	0.184

* $p \leq .05$

จากตารางที่ 27 พบว่าค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้เรื่องกีฬาแฮนด์บอลของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มควบคุมหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ค่าเฉลี่ยคะแนนทักษะกีฬาแฮนด์บอลของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มควบคุมด้านทักษะการรับส่งลูกแฮนด์บอลกระทบฝ่าผนังขณะเคลื่อนที่ และทักษะการยิงประตู หลังเรียนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ค่าเฉลี่ยคะแนนทักษะกีฬาแฮนด์บอลของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มควบคุมทักษะการขว้างลูกแฮนด์บอลมือเดียวเหนือไหล่ และทักษะการเลี้ยงลูกแฮนด์บอล หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ค่าเฉลี่ยคะแนนสมรรถภาพทางกายของนักเรียนกลุ่มควบคุม ลูกนั่ง 1 นาที หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนั่งงอตัว, ดันพื้น 30 วินาที และยืนยกเข่า 3 นาที หลังเรียนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 28 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพลศึกษาหลังการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามแนวคิดธอร์นไคด์กับนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบปกติ จำแนกเป็นรายด้าน

หลังการทดลอง	กลุ่มทดลอง (n = 31)		กลุ่มควบคุม (n = 31)		t	p
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD		
ด้านความรู้กีฬาแฮนด์บอล	13.55	2.55	11.35	3.15	3.013	0.004**
ด้านทักษะกีฬาแฮนด์บอล						
1. ทักษะการรับส่งลูกแฮนด์บอล กระทบฝ่าผืนขณะเคลื่อนที่	3.74	0.855	3.06	0.73	3.360	0.001**
2. ทักษะการขว้างลูกแฮนด์บอลมือ เดียวเหนือไหล่	3.94	1.526	3.26	0.86	2.156	0.036**
3. ทักษะการเลี้ยงลูกแฮนด์บอล	4.03	0.657	3.10	0.65	5.630	0.000**
4. ทักษะการยิงประตู	4.90	0.396	3.55	0.68	9.635	0.000**
ด้านสมรรถภาพทางกาย						
1. นั่งงอตัว (เซนติเมตร)	2.13	0.957	1.77	0.76	1.615	0.112
2. ดันพื้น 30 วินาที (ครั้ง)	2.39	0.761	2.39	0.76	0.000	1.000
3. ลูกนั่ง 1 นาที (ครั้ง)	3.65	0.661	3.03	0.75	3.409	0.001**
4. ยืนยกเข่า 3 นาที (ครั้ง)	4.42	0.720	3.23	1.06	5.201	0.000**

* $p \leq .05$

จากตารางที่ 28 พบว่าค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้เรื่องกีฬาแฮนด์บอลหลังเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีความแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับ .05

ค่าเฉลี่ยคะแนนทักษะกีฬาแฮนด์บอลของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ด้านทักษะการรับส่งลูกแฮนด์บอลกระทบฝ่าผืนขณะเคลื่อนที่, ทักษะการขว้างลูกแฮนด์บอลมือเดียวเหนือไหล่, ทักษะการเลี้ยงลูกแฮนด์บอล และทักษะการยิงประตู แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

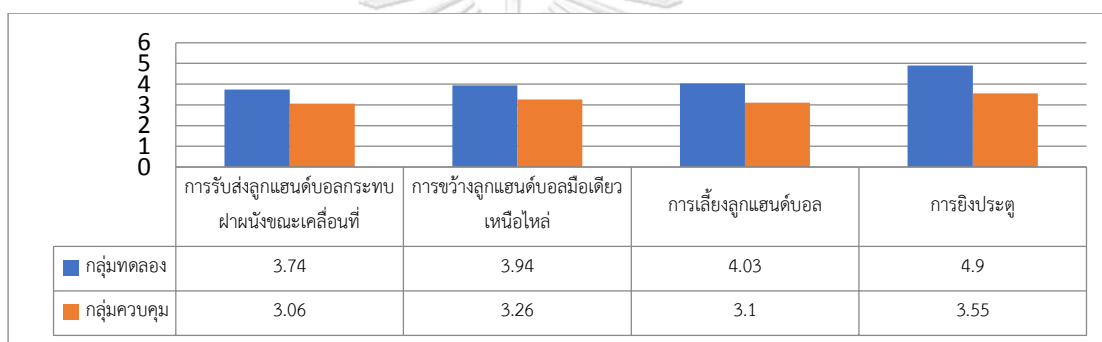
ค่าเฉลี่ยคะแนนสมรรถภาพทางกายหลังเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม นั่งงอตัวและดันพื้น 30 วินาที แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนลูกนั่ง 1 นาทีและยืนยกเข่า 3 นาที ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมหลังเรียนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพลศึกษาหลังการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามแนวคิดธอร์นไคด์กับนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบปกติ จำแนกเป็นรายด้าน

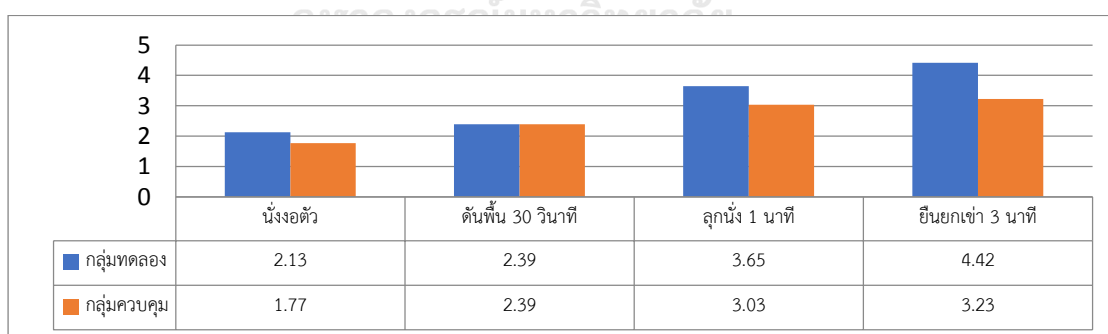
ภาพที่ 18 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนด้านความรู้กีฬาแฮนด์บอลหลังการทดลอง

ภาพที่ 19 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนด้านทักษะแฮนด์บอลหลังการทดลอง

ภาพที่ 20 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนด้านความรู้สมรรถภาพกีฬาแฮนด์บอลหลังการทดลอง

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามแนวคิดธอร์นไคค์ที่มีต่อภาวะผู้นำและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามแนวคิดธอร์นไคค์ที่มีต่อภาวะผู้นำและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโดยกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนวิชาพลศึกษา (ชนิดกีฬาแฮนด์บอล) ในปีการศึกษา 2562 ภาคเรียนที่ 2 โรงเรียนทุ่งสงวิทยา แบ่งเป็นนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามแนวคิดธอร์นไคค์ที่มีต่อภาวะผู้นำและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 31 คน และนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการเรียนรู้แบบปกติ จำนวน 31 คน โดยระยะเวลาในการดำเนินการวิจัยรวม 8 สัปดาห์ (1 สัปดาห์ เรียน 2 ครั้ง) เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามแนวคิดธอร์นไคค์ที่มีต่อภาวะผู้นำและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 16 แผน มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.90 และ 2) แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพลศึกษา แบ่งเป็น 5 ส่วน คือ แบบทดสอบความรู้กีฬาแฮนด์บอล แบบวัดทักษะกีฬาแฮนด์บอล แบบวัดเจตคติ แบบวัดสมรรถภาพทางกาย และแบบวัดคุณธรรม หลังสิ้นสุดการทดลองนำผลมาหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบค่า “ที” (t-test) เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนภาวะผู้นำและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ดังนี้

1. เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนภาวะผู้นำและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาตามแนวคิดธอร์นไคค์ที่มีต่อภาวะผู้นำและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1
2. เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนภาวะผู้นำและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการทดลองของระหว่างนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติกับนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาตามแนวคิดธอร์นไคค์ที่มีต่อภาวะผู้นำและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1

สรุปผลการวิจัย

ผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามแนวคิดธอร์นไคค์ที่มีต่อภาวะผู้นำและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนภาวะผู้นำและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาตามแนวคิดธอร์นไคค์ที่มีต่อภาวะผู้นำและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1

1.1 ค่าเฉลี่ยคะแนนภาวะผู้นำกลุ่มทดลองหลังได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามแนวคิดธอร์นไคค์ที่มีต่อภาวะผู้นำและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยค่าเฉลี่ยคะแนนภาวะผู้นำก่อนการทดลอง ด้านการประพฤติตนเป็นแบบอย่าง ด้านความสามารถในการจูงใจ ด้านความรับผิดชอบ ด้านการตัดสินใจ ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความมีวินัย ด้านการคิดแก้ปัญหา และด้านการเข้าใจความแตกต่างระหว่างบุคคล เท่ากับ 3.54, 3.87, 4.07, 3.76, 3.99, 4.30, 4.45, 3.99 และ 4.24 ตามลำดับ และหลังการทดลอง เท่ากับ 3.82, 4.18, 4.34, 4.03, 4.36, 4.37, 4.47, 4.21 และ 4.35 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์ข้อมูลรายด้านก่อนการทดลองพบว่า ด้านการประพฤติตนเป็นแบบอย่าง ด้านความสามารถในการจูงใจ ด้านการตัดสินใจ ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง ด้านการคิดแก้ปัญหา อยู่ในระดับดี (3.54, 3.87, 3.76, 3.99 และ 3.99 ตามลำดับ) ด้านความรับผิดชอบ ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความมีระเบียบวินัย ด้านการเข้าใจความแตกต่างระหว่างบุคคล อยู่ในระดับดีเยี่ยม (4.07, 4.30, 4.45, และ 4.24 ตามลำดับ)

ส่วนการวิเคราะห์ข้อมูลรายด้านหลังการทดลองพบว่าด้านการประพฤติตนเป็นแบบอย่าง อยู่ในระดับดี (3.82) และด้านความสามารถในการจูงใจ ด้านความรับผิดชอบ ด้านการตัดสินใจ ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความมีระเบียบวินัย ด้านการคิดแก้ปัญหา ด้านการเข้าใจความแตกต่างระหว่างบุคคล อยู่ในระดับดีเยี่ยม (4.18, 4.34, 4.03, 4.36, 4.37, 4.47, 4.21 และ 4.35 ตามลำดับ)

จึงสรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามแนวคิดธอร์นไคค์ที่มีผลต่อภาวะผู้นำและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแล้วผู้เรียนมีการพัฒนาภาวะผู้นำด้านความเชื่อมั่นในตนเองมากที่สุด รองลงมา คือ ด้านความสามารถในการจูงใจ ด้านการประพฤติตนเป็นแบบอย่าง ด้านการตัดสินใจ และด้านความรับผิดชอบ ตามลำดับ

1.2 ค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพลศึกษา

1.2.1 ค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้เรื่องกีฬาแฮนด์บอลของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มทดลองหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยก่อนการทดลองกลุ่มทดลองค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้เรื่องกีฬาแฮนด์บอล เท่ากับ 9.68 และหลังการทดลอง เท่ากับ 13.55

1.2.2 ค่าเฉลี่ยคะแนนทักษะกีฬาแฮนด์บอลของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มทดลองด้านทักษะการรับส่งลูกแฮนด์บอลกระทบฝ่าผนังขณะเคลื่อนที่, ทักษะการขว้างลูกแฮนด์บอลมือเดียวเหนือไหล่, ทักษะการเลี้ยงลูกแฮนด์บอล และทักษะการยิงประตู หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าเฉลี่ยคะแนนทักษะกีฬาแฮนด์บอลก่อนเรียน เท่ากับ 2.90, 2.84, 2.90 และ 3.48 ตามลำดับ และหลังเรียน เท่ากับ 3.74, 3.94, 4.03 และ 4.90 ตามลำดับ

1.2.3 ค่าเฉลี่ยคะแนนสมรรถภาพทางกายของนักเรียนกลุ่มทดลอง นั่งงอตัว, ลูกนั่ง 1 นาที และยืนยกเข้า 3 นาที หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนต้นพื้น 30 วินาที หลังการทดลองไม่แตกต่างกับก่อนเรียน โดยค่าเฉลี่ยคะแนนสมรรถภาพทางกายของนักเรียนกลุ่มทดลองก่อนการทดลองค่าเฉลี่ยคะแนนนั่งงอตัว เท่ากับ 1.52, ต้นพื้น 30 วินาที เท่ากับ 2.23, ลูกนั่ง 1 นาที เท่ากับ 3.06 และยืนยกเข้า 3 นาที เท่ากับ 3.23 ส่วนหลังการทดลองค่าเฉลี่ยคะแนน นั่งงอตัว เท่ากับ 2.13, ต้นพื้น 30 วินาที เท่ากับ 2.39, ลูกนั่ง 1 นาที เท่ากับ 3.65 และยืนยกเข้า 3 นาที เท่ากับ 4.42

1.2.4 ค่าเฉลี่ยคะแนนด้านเจตคติของนักเรียนกลุ่มทดลองหลังการได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามแนวคิดธอร์นไดค์แล้วมีค่าเฉลี่ยคะแนนผ่านเกณฑ์ที่กำหนด

1.2.5 ค่าเฉลี่ยคะแนนด้านคุณธรรมของนักเรียนกลุ่มทดลองหลังการได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามแนวคิดธอร์นไดค์แล้วมีค่าเฉลี่ยคะแนนผ่านเกณฑ์ที่กำหนด

2. เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนภาวะผู้นำและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการทดลองของระหว่างนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติกับนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาตามแนวคิดธอร์นไดค์ที่มีต่อภาวะผู้นำและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1

2.1 ค่าเฉลี่ยคะแนนภาวะผู้นำรายด้านทุกด้าน หลังการทดลองของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม โดยมีรายละเอียด ดังนี้ ค่าเฉลี่ยคะแนนภาวะผู้นำด้านการประพฤติตนเป็นแบบอย่างหลังการทดลองกลุ่มทดลอง (\bar{X} เท่ากับ 3.83) สูงกว่ากลุ่มควบคุม (\bar{X} เท่ากับ 3.65) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้านความรับผิดชอบหลังการทดลองกลุ่มทดลอง (\bar{X} เท่ากับ 4.34) สูงกว่ากลุ่มควบคุม (\bar{X} เท่ากับ 3.98) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้านความเชื่อมั่นในตนเองหลังการทดลองกลุ่มทดลอง (\bar{X} เท่ากับ 4.36) สูงกว่ากลุ่มควบคุม (\bar{X} เท่ากับ 4.01) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้านความมีระเบียบวินัยหลังเรียนกลุ่มทดลอง (\bar{X} เท่ากับ 4.47) สูงกว่ากลุ่มควบคุม (\bar{X} เท่ากับ 4.19) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้านการคิดแก้ปัญหาหลังเรียนกลุ่มทดลอง (\bar{X}

เท่ากับ 4.21) สูงกว่ากลุ่มควบคุม (\bar{X} เท่ากับ 3.85) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้านการเข้าใจความแตกต่างระหว่างบุคคลหลังเรียนกลุ่มทดลอง (\bar{X} เท่ากับ 4.35) สูงกว่ากลุ่มควบคุม (\bar{X} เท่ากับ 4.02) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนด้านความสามารถในการตั้งใจ ด้านการตัดสินใจ และด้านความซื่อสัตย์ของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 ค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพลศึกษา

2.2.1 ค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้เรื่องกีฬาแฮนด์บอลหลังเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับ .05 โดยกลุ่มทดลอง เท่ากับ 13.55 และกลุ่มควบคุม เท่ากับ 11.35

2.2.2 ค่าเฉลี่ยคะแนนทักษะกีฬาแฮนด์บอลของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยด้านทักษะการรับส่งลูก แฮนด์บอลกระทบฝ่าผนังขณะเคลื่อนที่กลุ่มทดลองเท่ากับ 3.74 และกลุ่มควบคุมเท่ากับ 3.06, ทักษะการขว้างลูกแฮนด์บอลมือเดียวเหนือไหล่กลุ่มทดลองเท่ากับ 3.94 และกลุ่มควบคุมเท่ากับ 3.26, ทักษะการเลี้ยงลูกแฮนด์บอลกลุ่มทดลองเท่ากับ 4.03 และกลุ่มควบคุมเท่ากับ 3.10 และทักษะการยิงประตูกลุ่มทดลองเท่ากับ 4.90 และกลุ่มควบคุมเท่ากับ 3.55

2.2.3 ค่าเฉลี่ยคะแนนสมรรถภาพทางกายหลังเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมนั่งอตัวและดันพื้น 30 วินาที ไม่แตกต่างกัน (กลุ่มทดลองเท่ากับ 2.13, 2.39 ตามลำดับ และกลุ่มควบคุมเท่ากับ 1.77, 2.39 ตามลำดับ) ส่วนลูกนั่ง 1 นาทีและยืนยกเข่า 3 นาที ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมหลังเรียนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (กลุ่มทดลองเท่ากับ 3.65, 4.42 ตามลำดับ และกลุ่มควบคุมเท่ากับ 3.03, 3.23 ตามลำดับ)

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามแนวคิดธอร์นไคค์ที่มีต่อภาวะผู้นำและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 ทำให้ภาวะผู้นำและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพัฒนาสูงขึ้น ซึ่งแยกประเด็นการอภิปรายผล ดังนี้

1. ค่าเฉลี่ยคะแนนภาวะผู้นำและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาตามแนวคิดธอร์นไคค์ที่มีต่อภาวะผู้นำและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1

จากการวิเคราะห์พบว่าค่าเฉลี่ยคะแนนภาวะผู้นำและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาตามแนวคิดธอร์นไคค์สูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องและเป็นไปตามวัตถุประสงค์ข้อที่

1 และสมมติฐานข้อที่ 1 โดยกลุ่มทดลองมีการพัฒนาภาวะผู้นำสูงกว่าก่อนการทดลอง ดังนี้ ด้านการประพฤตินเป็นแบบอย่าง ด้านความสามารถในการจูงใจ ด้านความรับผิดชอบ ด้านการตัดสินใจ และด้านความเชื่อมั่นในตนเอง หลังทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านความซื่อสัตย์ ด้านความวินัย ด้านการคิดแก้ปัญหา และด้านการเข้าใจความแตกต่างระหว่างบุคคล หลังทดลองแตกต่างกับก่อนการทดลองอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพลศึกษาของนักเรียนกลุ่มทดลองหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง ดังนี้ ค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้เรื่องกีฬาแฮนด์บอลของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มทดลองหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ก่อนการทดลองเท่ากับ 9.68 และหลังการทดลองเท่ากับ 13.55) ค่าเฉลี่ยคะแนนทักษะกีฬาแฮนด์บอลของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มทดลองด้านทักษะการรับส่งลูกแฮนด์บอลกระทบฝ่าผนังขณะเคลื่อนที่ ทักษะการขว้างลูกแฮนด์บอลมือเดียวเหนือไหล่ ทักษะการเลี้ยงลูกแฮนด์บอล และทักษะการยิงประตู หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ค่าเฉลี่ยคะแนนสมรรถภาพทางกายของนักเรียนกลุ่มทดลอง นั่งอตัว ลูกนั่ง 1 นาที และยืนยกเข่า 3 นาที หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนดันพื้น 30 วินาที หลังเรียนแตกต่างกับก่อนเรียนอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และค่าเฉลี่ยคะแนนด้านเจตคติกับด้านคุณธรรมของนักเรียนกลุ่มทดลองหลังการได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามแนวคิดธอร์นไคค์แล้วมีค่าเฉลี่ยคะแนนผ่านเกณฑ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ค่าเฉลี่ยคะแนนภาวะผู้นำและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการทดลองของระหว่างนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติกับนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาตามแนวคิดธอร์นไคค์ที่มีต่อภาวะผู้นำและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1

จากการวิเคราะห์พบว่าค่าเฉลี่ยคะแนนภาวะผู้นำและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาตามแนวคิดธอร์นไคค์สูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่รับการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 โดยกลุ่มทดลองมีการพัฒนาภาวะผู้นำสูงกว่ากลุ่มควบคุมในด้านการประพฤตินเป็นแบบอย่าง ด้านความรับผิดชอบ ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง ด้านการคิดแก้ปัญหา และด้านการเข้าใจความแตกต่างระหว่างบุคคล หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านความสามารถในการจูงใจ ด้านการตัดสินใจ และด้านความซื่อสัตย์ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพลศึกษาหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่าควบคุม ดังนี้ ค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้เรื่องกีฬาแฮนด์บอลหลังเรียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีความแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับ .05 (กลุ่มทดลอง เท่ากับ 13.55

และกลุ่มควบคุม เท่ากับ 11.35) ค่าเฉลี่ยคะแนนทักษะกีฬาแฮนด์บอลของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ด้านทักษะการรับส่งลูกแฮนด์บอลกระทบฝ่าผนังขณะเคลื่อนที่, ทักษะการขว้างลูกแฮนด์บอลมือเดียวเหนือไหล่ ทักษะการเลี้ยงลูกแฮนด์บอล และทักษะการยิงประตู แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ค่าเฉลี่ยคะแนนสมรรถภาพทางกายหลังเรียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม นั่งงอตัวและดันพื้น 30 วินาที (กลุ่มทดลองเท่ากับ 2.13, 2.39 ตามลำดับ และกลุ่มควบคุมเท่ากับ 1.77, 2.39 ตามลำดับ) แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนลูกนั่ง 1 นาทีและยืนยกเข้า 3 นาที (กลุ่มทดลองเท่ากับ 3.65, 4.42 ตามลำดับ และกลุ่มควบคุมเท่ากับ 3.03, 3.23 ตามลำดับ) ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมหลังเรียนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการอภิปรายผลการวิจัยข้อที่ 1 และข้อที่ 2 สามารถอภิปรายได้ในประเด็นต่อไปนี้

1) ภาวะผู้นำของนักเรียนมีการพัฒนาสูงขึ้น

เมื่อเปรียบเทียบก่อนและหลังการทดลอง พบว่า หลังการทดลองดีกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านการประพฤตินเป็นแบบอย่าง ด้านความรับผิดชอบ ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง ด้านการคิดแก้ปัญหา และด้านการเข้าใจความแตกต่างระหว่างบุคคล ซึ่งสอดคล้องกับ สุริยา กลิ่นบานชื่น (2558) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามแนวคอนสตรัคติวิสต์เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์และความสามารถในการแก้ปัญหาสำหรับนักเรียนประถมศึกษา พบว่ารูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นสามารถพัฒนาความคิดสร้างสรรค์และความสามารถในการแก้ปัญหาของนักเรียนประถมศึกษาได้ ความคิดสร้างสรรค์และความสามารถในการแก้ปัญหาหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่าก่อนเรียน และความคิดสร้างสรรค์และความสามารถในการแก้ปัญหา หลังเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมเอก แซ่จิ่ง (2560) ได้ศึกษาเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้การเสริมต่อศักยภาพการเรียนรู้ที่มีความรับผิดชอบและทักษะการตีโต้หน้ามือในกีฬาเทเบิลเทนนิส พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนความรับผิดชอบและการตีโต้หน้ามือหลังการทดลองของกลุ่มทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง และค่าเฉลี่ยของคะแนนความรับผิดชอบ และการตีโต้หน้ามือหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม และประภาพร นวลสะอาด (2560) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ผลของการใช้โปรแกรมพัฒนาความสามารถในการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนปราโมชวิทยารามอินทรา พบว่านักเรียนที่เข้าร่วมโปรแกรมการพัฒนาความสามารถในการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ มีความสามารถในการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ สูงกว่าก่อนเข้าร่วมโปรแกรมการพัฒนาความสามารถในการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ โดยเป็นเน้นให้นักเรียนฝึกการแก้ไขปัญหาอย่างสร้างสรรค์อยู่เสมอ เมื่อนักเรียนเข้าใจในกระบวนการแก้ไขปัญหาอย่างสร้างสรรค์ และได้รับการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ ก็สามารถช่วยให้นักเรียนมีความสามารถในการแก้ไขปัญหาอย่าง

สร้างสรรค์เพิ่มสูงขึ้น โดยโปรแกรมพัฒนาความสามารถในการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์มีการนำแนวคิดธอร์นไค์มาประยุกต์ใช้ คือ กฎแห่งการฝึกหัด เมื่อเข้าใจการเรียนรู้แล้วนำไปใช้บ่อย ๆ จะทำให้การเรียนรู้นั้นคงทนถาวรยิ่งขึ้น นอกจากนี้การที่ผู้เรียนมีความพึงพอใจจากผลการกระทำของตนเองก็ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความอยากทำสิ่งนั้นเพิ่มขึ้น สอดคล้องกับกฎแห่งผลที่พึงพอใจ และทำให้ผู้เรียนเกิดความพร้อมในการแก้ไขปัญหอย่างสร้างสรรค์ในครั้งต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับกฎแห่งความพร้อม

2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพลศึกษาของนักเรียนมีการพัฒนาสูงขึ้น

การนำกฎการเรียนรู้ของธอร์นไค์ทั้งสามข้อสามารถนำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาได้ดังนี้ (1) กฎแห่งความพร้อม ก่อนดำเนินการเรียนการสอนครูผู้สอนมีการตรวจเช็คร่างกาย ตรวจเช็คอุปกรณ์แล้วมีการกำกับกับการเข้าชั้นเรียน เพื่อให้ให้นักเรียนมีความพร้อมในการเรียนวิชาพลศึกษา เนื่องจากวิชาพลศึกษาต้องมีการเตรียมความพร้อม อบอุ่นร่างกาย เพื่อลดการบาดเจ็บของกล้ามเนื้อ การเตรียมความพร้อมจึงเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้ผู้เรียนได้ใช้สมรรถภาพทางกายอย่างเต็มที่ และสามารถเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

(2) กฎแห่งการฝึกหัด การเรียนวิชาพลศึกษาเป็นการเรียนที่จะต้องเน้นการฝึกฝนเพื่อให้ร่างกายสามารถปฏิบัติทักษะต่าง ๆ ได้ การเรียนในชั้นเรียนไม่เพียงพอต่อการฝึกทักษะให้เกิดความชำนาญ ในการวิจัยผู้วิจัยจึงนำหลักการฝึกหัดมาเพื่อพัฒนาทักษะให้แก่ผู้เรียนโดยการใช้แบบฝึกหัดทักษะซ้ำ ๆ การให้การบ้าน การใช้รูปแบบฝึกที่หลากหลาย เพื่อให้ผู้เรียนคุ้นชิน และพัฒนาทักษะมากขึ้น

(3) กฎแห่งผลที่พอใจ เมื่อครูมีการเสริมแรงบวก ก็จะทำให้ให้นักเรียนปฏิบัติพฤติกรรมนั้นบ่อยขึ้น การชื่นชม และชมเชย ทำให้นักเรียนปฏิบัติพฤติกรรมนั้นจนเป็นนิสัย เช่น การเข้าเรียนตรงต่อเวลา การมีน้ำใจนักกีฬา โดย ธวัชชัย รักขติวงศ์ (2560) ได้ศึกษาเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในกรีฑาประเภทลู่วิ่งโดยประยุกต์หลักการของรูปแบบชิปปาร่วมกับทฤษฎีแรงจูงใจที่มีต่อสมรรถภาพทางกาย ทักษะและเจตคติต่อการวิ่งเพื่อสุขภาพของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ผลการวิจัยพบว่า ค่าเฉลี่ยของผลการทดสอบสมรรถภาพทางกาย คะแนนทักษะและเจตคติต่อการวิ่งเพื่อสุขภาพหลังการทดลองของกลุ่มทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง ค่าเฉลี่ยของผลการทดสอบสมรรถภาพทางกาย หลังการทดลองของกลุ่มควบคุมสูงกว่าก่อนการทดลอง ค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะและเจตคติต่อการวิ่งเพื่อสุขภาพหลังการทดลองแตกต่างจากก่อนการทดลองอย่าง และค่าเฉลี่ยของผลการทดสอบสมรรถภาพทางกาย คะแนนทักษะและเจตคติต่อการวิ่งเพื่อสุขภาพหลังการทดลองของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม อานนท์ พึ่งสาย (2557) ได้ศึกษาเรื่อง ผลของการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมที่มีต่อเจตคติในการเรียนพลศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า (1) ผลการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมทำให้นักเรียนมีเจตคติในการเรียนพลศึกษาอยู่ในระดับสูงและพฤติกรรมของนักเรียนอยู่ในระดับดี (2) นักเรียนมีเจตติกติก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05. และวีระภัทร์ ชาตินุช (2560) ได้ทำวิจัยเรื่อง การพัฒนาสไตท์ทักษะวิชาดนตรีสากลโดยใช้

ชุดกิจกรรมตามแนวคิดของธอร์นไค์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งได้นำชุดกิจกรรม
 โสตทักษะวิชาดนตรีสากลโดยใช้แนวคิดของธอร์นไค์มาใช้กับนักเรียน ในชุดกิจกรรมมีการนำกฎแห่ง
 ความพร้อมของธอร์นไค์ มาใช้ในขั้นเตรียมโดยการฟังโน้ตดนตรีเพื่อเตรียมความพร้อมโสตทักษะ
 จากนั้นมีการฝึกทักษะดนตรีและทำการทดสอบท้ายชั่วโมง ซึ่งสอดคล้องกับกฎแห่งการฝึกหัด
 ของธอร์นไค์ และทำแบบสอบถามความพึงพอใจเมื่อครบกิจกรรมสอดคล้องกับกฎแห่งความพึง
 พอใจของธอร์นไค์ พบว่า 1(นักเรียนมีพัฒนาการด้านผลสัมฤทธิ์สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 2(นักเรียน
 มีความคงทนต่อการทดสอบทักษะ และ3(นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนโดยใช้ชุด
 กิจกรรมพัฒนาโสตทักษะวิชาดนตรีสากลโดยใช้แนวคิดของธอร์นไค์

จากข้างต้นการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดของธอร์นไค์ทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการ
 เรียนด้านต่าง ๆ ที่ดีขึ้น โดยผลสัมฤทธิ์การจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบ่งเป็นแต่ 5 ด้าน ดังนี้ 1. ด้าน
 สมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ เป็นการเตรียมความพร้อมก่อนการเรียน ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียน
 สามารถใช้ร่างกายได้อย่างเต็มที่ ไม่เกิดการบาดเจ็บ 2. ด้านทักษะ การฝึกหัดและการทำซ้ำ ทำให้
 ผู้เรียนรู้จักลองผิดลองถูก และได้เรียนรู้การปฏิบัติทักษะที่ถูกต้อง มีความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับกีฬานั้น ๆ
 การฝึกหัดทักษะเดิม ๆ ซ้ำ ๆ ด้วยทักษะที่ถูกต้อง ก็จะทำให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติทักษะได้อย่าง
 ชำนาญ และถูกต้อง 3. ด้านความรู้ การที่ผู้เรียนมีการฝึกหัดซ้ำ ๆ ทำให้ผู้เรียนเกิดการจดจำกฎ กติกา
 และความรู้ที่ถูกต้อง 4. ด้านคุณธรรม การนำกฎแห่งความพอใจมาใช้ทำให้ผู้เรียนทราบว่าสิ่งใดที่ควร
 ปฏิบัติและสิ่งใดไม่ควรปฏิบัติ เมื่อผู้เรียนปฏิบัติพฤติกรรมใดด้วยความพึงพอใจ ความสบายใจก็จะไม่
 มีอะไรเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมนี้ได้ รวมถึงมีความอยากในการทำพฤติกรรมนี้ต่อไป และ5. ด้านเจตคติ
 เมื่อผู้เรียนมีความพร้อมทั้งร่างกาย ใจ และเจตคติที่ดีต่อวิชาเรียนพลศึกษา ก็จะทำให้ผู้เรียนเรียนวิชา
 พลศึกษาได้อย่างสนุกสนาน และนำไปฝึกใช้ในชีวิตประจำวัน นอกเหนือจากห้องเรียน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1.1 ควรสอบถามข้อมูลด้านสุขภาพของนักเรียนจากครูที่ปรึกษาเพื่อนำมาเป็นข้อมูล
 ประกอบการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความแตกต่างระหว่างบุคคล เนื่องจากนักเรียนบาง
 คนอาจจะมีปัญหาด้านสุขภาพ

1.2 สถานที่ในการจัดการเรียนรู้ ควรจัดเตรียมสถานที่เรียน ให้เหมาะสมกับกิจกรรม มี
 พื้นที่กว้างเพียงพอสำหรับกิจกรรม เพราะอาจทำให้เกิดอันตรายต่อผู้เรียนขณะทำกิจกรรมได้

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรนำแนวคิดธอร์นไดค์ไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาภาวะผู้นำและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในกิจกรรมที่หลากหลาย

2.2 ควรใช้สถานการณ์ในชั้นเรียนเป็นข้อคำถามในแบบสอบถามเพื่อให้เกิดความชัดเจนในข้อคำถามมากยิ่งขึ้น

2.3 ควรทำการศึกษาวิจัยและพัฒนา โดยใช้ผลจากงานวิจัยนี้เป็นแนวทางในการพัฒนาทักษะด้านความเชื่อมั่นในตนเอง ด้านความสามารถในการจูงใจ ด้านการประพฤติกรรมเป็นแบบอย่าง ด้านการตัดสินใจ และด้านความรับผิดชอบ อันจะส่งผลถึงการพัฒนาภาวะผู้นำของนักเรียนต่อไป

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

- กัลย์ ปิ่นเกสร. (2558). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงกับการทำงานเป็นทีมของ
นักศึกษา ระดับปริญญาโท คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร .**วารสาร
มหาวิทยาลัยธนบุรี**, 12(ฉบับพิเศษ), 238-248.
- กานดา จันทรแย้ม. (2560). อิทธิพลของบุคลิกภาพ ความสัมพันธ์ทางสังคมระหว่างผู้นำและผู้ตามต่อ
การมีภาวะผู้นำแบบสร้างแรงบันดาลใจของหัวหน้าภาควิชา ในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา, 14(2), 203-213.
- กานต์ธีรา ปัญจะทองคำ. (2558). การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมภาวะผู้นำ สำหรับนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาตอนปลาย (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- การดา จันทรแย้ม. (2546). **ภาวะผู้นำ**. กรุงเทพมหานคร : ธนัชการพิมพ์.
- กุลธิดา เหมเพชร. (2553). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนพลศึกษาโดยใช้ทฤษฎีพุทัญญา
เป็นฐานเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพลศึกษาของนักเรียนระดับประถมศึกษา.
วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย : กรุงเทพฯ
- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์. (2551). สร้างภาวะผู้นำในเด็กและเยาวชนไทย .สืบค้นวันที่ 15 สิงหาคม 2562
<http://www.moe.go.th/moe/th/news/detail.php?NewsID=2567&Key=hotnews>.
- ขวัญหญิง ศรีประเสริฐภาพ. (2561). โมเดลการเปลี่ยนพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการ
สอนในศตวรรษที่ 21 สำหรับนิสิตครูโดยใช้วิธีการศึกษาแบบพหุวิธี .**Veridian E-Journal
Silpakorn University**, 11(2).
- คมกริช นันทะโรจวงศ์. (2560). องค์ประกอบของคุณลักษณะการมีภาวะผู้นำเพื่อพัฒนานักศึกษา
บริหารธุรกิจในยุคประเทศไทย 4.0. **วารสารพฤติกรรมศาสตร์เพื่อพัฒนา**, 9(2).
- คุณาวุฒิ สิงห์ทอง. (2561). การพัฒนาโปรแกรมเสริมสร้างภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของครู สำหรับ
สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 20. **วารสารมหาวิทยาลัย
ราชภัฏร้อยเอ็ด**, 12(1), 161-168.
- จรวย แก่นวงศ์คำ. (2524). **การจัดและการบริหารพลศึกษาในโรงเรียน**. (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ :
โอเดียนสโตร์
- จักริน ดวงคำ. (2554). ผลของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิด
ของเพียเจต์ที่มีผลต่อความมีระเบียบวินัยในตนเองของนักเรียนประถมศึกษา .**วารสาร
อิเล็กทรอนิกส์ทางการศึกษา OJED**, 13(4), 358-373.

- จันทนา อุดม. (2559). สถาบันหลักของสังคมกับการพัฒนาเยาวชน .**วารสารวิจัยราชภัฏพระนคร (สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์)**, 11(2).
- ชนภรณ์ อีอัครกุล. (2560). องค์ประกอบและตัวบ่งชี้ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในจังหวัดชายแดนภาคใต้ .**วารสารมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์**, 6(1).
- ชัยวุฒิ วรพินธุ์. (2557). คุณลักษณะภาวะผู้นำยุคใหม่กับสมรรถนะการบริหารงาน แบบมีอาชีพของ ปลัดเทศบาลในภาคกลาง. **วารสารสมาคมนักวิจัย**, 19(1), 86-96.
- ฐานรงค์ ทูเรียน. (2560). ผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีต่อทักษะทางสังคมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา) . สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ณัด บุญอิสระเสรี. (2558). ผลของชุดกิจกรรมการละเล่นพื้นบ้านที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพลศึกษา สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิต สังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏ .**วารสารวไลยอลงกรณ์ปริทัศน์**, 5(2), 101-112.
- ทวีศักดิ์ ยศดา. (2558). การพัฒนารูปแบบภาวะผู้นำการเรียนการสอนของหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 11. **วารสารราชภัฏสุราษฎร์ธานี**, 2(1).
- ทัศนพรรณ จิรารักษ์. (2559). พัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อสร้างผู้นำในมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษากลนคร เขต 1. **วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร**, 13(63).
- ทัศนียา แสนทิพย์. (2559). การศึกษาความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนนิคมสร้างตนเอง จังหวัดระยอง 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต 1. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา) , คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ทีศนา แคมมณี. (2548). **ศาสตร์การสอน**. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: ด่านสุทธาการพิมพ์จำกัด.
- เทพประสิทธิ์ กุลธวัชชัย. (2554). **หนังสือเรียนวิชาพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษา และพลศึกษา**. กรุงเทพฯ: เพิ่มทรัพย์การพิมพ์.
- ธนวัฒน์ ช่วยบำรุง. (2561). ผลการจัดกิจกรรมพลศึกษาโดยใช้กีฬาตะกร้อกับวอลเลย์บอลที่มีต่อความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น .**วารสารอิเล็กทรอนิกส์ทางการศึกษา OJED**, 13(4), 301-315.
- ธวัชชัย รักขติวงศ์. (2560). ผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในกรีฑาประเภทลู่วิ่งโดยประยุกต์หลักการของรูปแบบชิปปาร่วมกับทฤษฎีแรงจูงใจที่มีต่อสมรรถภาพทางกาย ทักษะและเจตคติต่อการวิ่ง

- เพื่อสุขภาพของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น .วารสารครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 48(1), 83-102.
- นันทนัช นรภัคดีสุนท. (2555). ผลของการจัดการเรียนรู้พลศึกษา ตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น .วารสารอิเล็กทรอนิกส์ทางการศึกษา OJED, 8(1), 111-124.
- ประภาพร นวลสะอาด. (2560). ผลของการใช้โปรแกรมพัฒนาความสามารถในการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 3 โรงเรียนปราโมชวิทยารามอินทรา . Journal of Yanasangvorn Research Institute, 8(2).
- ประเสริฐ สมพงษ์ธรรม. (2538). การวิเคราะห์ภาวะผู้นำของศึกษาธิการจังหวัดที่สัมพันธ์กับประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต, สาขาบริการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปราณี กองจินดา. (2549). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์และทักษะการคิดเลขในใจของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามรูปแบบชิปปาโดยใช้แบบฝึกหัดที่เน้นทักษะการคิดเลขในใจกับนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้คู่มือครู. วิทยานิพนธ์พระนครศรีอยุธยา (หลักสูตรและการสอน) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
- ปิยภูมิ กลมเกลียว. (2560). การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามอุดมการณ์โอลิมปิกเพื่อสร้างเสริมการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น .Academic Journal Institute of Physical Education, 11(2), 78-93.
- พัชรี พูลสวัสดิ์. (2556). ผลของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้แรงจูงใจที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพลศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น .วารสารครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 4(1), 97-109.
- พิมพ์พันธ์ เตชะคุปต์. (2548). การเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. กรุงเทพฯ: เดอะมาสเตอร์กรุ๊ป แบนเนจเม้นท์.
- พูนศักดิ์ วงศ์สวัสดิ์. (2555). การพัฒนาบทเรียนอีเลิร์นนิ่ง เรื่องโครงงาน ระบบสมองกลฝังตัว .วารสารวิจัย มทรกรุงเทพ. 6(2).
- มงคล นราศรี. (2555). การศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่ได้รับการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยวิธีแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์วิชา การรักษาพยาบาลเบื้องต้นและขั้นสูง. หลักสูตรสาขาวิชาสาธารณสุขศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์.
- มาลี จุฬา. (2542). จิตวิทยาการเรียนการสอน. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: หจก.ทิพย์วิสุทธิ์.

- มันทรา ธรรมบุศย์. (2562). **ทฤษฎีการเรียนรู้ของธอร์นไดค์**. สืบค้นวันที่ 15 สิงหาคม 2562
<https://sites.google.com/site/psychologybkf1/home/citwithya-kar-reiyn-ru/thvsdi-kar-reiyn-ru-khxng-th-xrn-dikh>
- รพีพรรณ สุฐาปัญญากุล. (2557). การพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเทคนิคโดยวิธีการสอนที่เน้นภาระงานและโครงการเพื่อพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและความคิดสร้างสรรค์ของนักศึกษาปริญญาตรี .วารสารศิลปการศึกษาศารวิจัย มหาวิทยาลัยศิลปากร, 8(1), 167-182.
- รัฐสภา แก่นแก้ว. (2561). **การใช้เทคนิควิธีการฝึกทักษะและทำแบบฝึกหัดบนระบบการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยมการประชุมวิชาการระดับชาติและนานาชาติ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ครั้งที่ 13 ประจำปี 2561 (SPUCON2018)**. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- ลัดดาวลัย ศรีนิมิตรแก้ว. (2558). การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะภาวะผู้นำสำหรับคณะกรรมการสโมสรนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ .วารสารสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์, 12(1).
- ละเมียด กรยุทธ์พัฒน์. (2545). **หลักการจัดพลศึกษาในโรงเรียนมัธยม**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ลักขณา สรวิวัฒน์. (2557). **จิตวิทยาสำหรับครู**. (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- วรศักดิ์ เพียรชอบ. (2548). **รวมบทความเกี่ยวกับปรัชญา หลักการ วิธีสอนและการวัดเพื่อประเมินผลทางพลศึกษา**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วัชรินทร์ พงศ์พันธุ์อัศดร. (2545). **ความคิดเห็นของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการบริหารของ ผู้บริหารสถานศึกษาที่สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ในจังหวัดมหาสารคาม**. กรุงเทพฯ: ฐานข้อมูลวิทยานิพนธ์ไทย.
- วิจารณ์ พานิช. (2558). **วิธีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ ในศตวรรษที่ 21**. วารสารนวัตกรรมการเรียนรู้, 1(2).
- วิจารณ์ พานิช. (2555). **วิธีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ในศตวรรษที่ 21**. กรุงเทพฯ: สฤตวิวงศ์-มูลนิธิสิดศรี.
- วิชานนท์ พูลศรี. (2560). ผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้สถานการณ์จำลองที่มีต่อทักษะกีฬาฟุตบอลเพื่อความปลอดภัยของนักเรียนประถมศึกษาตอนปลาย .วารสารอิเล็กทรอนิกส์ทางการศึกษา OJED, 13(3), 388-400.
- วิภาวี เจริญลีลา. (2562). **ภาวะผู้นำ ลักษณะนิสัยที่ดีพ่อแม่ร่วมสร้าง**. สืบค้นเมื่อวันที่ 8 ตุลาคม 2562
[HTTPS://THEPOTENTIAL.ORG/2018/09/06/LEADERSHIP-CHARACTER-BUILDING/](https://thepotential.org/2018/09/06/leadership-character-building/)
- วิโรจน์ สารรัตนะ. (2561). **ภาวะผู้นำสำหรับศตวรรษที่ 21 ในโลกยุคศตวรรษที่ 21**. Journal of Education Naresuan University, 20(1).

- วีระภัทร์ ชาตินุช. (2560). การพัฒนาโสตทักษะวิชาดนตรีสากลโดยใช้ชุดกิจกรรมตามแนวคิดของธอร์นไคค์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน วิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต. วุฒินันท์ ศรีแสง. (2557). ผลของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษา .วารสารอิเล็กทรอนิกส์ทางการศึกษา OJED, 10(2), 444-456.
- ศิวนัฐ เลื่อยัม. (2560). ผลการจัดการเรียนรู้ทางพลศึกษาตามแนวคิดของธอร์นไคค์ที่มีต่อความมีระเบียบวินัยของนักเรียนชั้นประถมศึกษา .วารสารอิเล็กทรอนิกส์ทางการศึกษา OJED, 13(4), 358-373.
- สมคิด สวนศรี. (2534). ปัญหาการจัดและบริหารโปรแกรมพลศึกษาของหัวหน้าหมวดวิชาพลานามัยในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมพร เชื้อพันธ์. (2547). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่3 โดยใช้วิธีการจัดการเรียนการสอนแบบสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองกับการจัดการเรียนการสอนตามปกติ.วิทยานิพนธ์พระนครศรีอยุธยา (หลักสูตรและการสอน) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- สายฝน วังสระ. (2552). การวิจัยและพัฒนาโปรแกรม 4-แอส เพื่อพัฒนาภาวะผู้นำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต), คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน. โรงพิมพ์ ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2562). กลุ่มสารสนเทศ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการออนไลน์. สืบค้นเมื่อวันที่ 8 ตุลาคม 2562 <https://www.obec.go.th/internalwebsite>
- สุดารัตน์ ศรีรุ่งเรือง. (2555). การพัฒนาการคิดวิเคราะห์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การสร้างเสริมสุขภาพ สมรรถภาพ และการป้องกันโรค กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษา และพลศึกษา โดยใช้รูปแบบวัฏจักรการเรียนรู้ 5 ขั้นตอน (5ES) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วารสารศึกษาศาสตร์ ฉบับวิจัยบัณฑิตศึกษา, 35(3).
- สุจินันท์ บุญพัฒนารณ. (2558). การพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการคิดเชิงคณิตศาสตร์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา .วารสารวิชาการอุตสาหกรรมศึกษา, 9(2), 109-122.
- สุนทรียา ศรีวรขันธ์. (2559). การพัฒนาจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ของเด็กปฐมวัย ที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเล่นทอเนื่องประกอบหุ่น .วารสารวิชาการบัณฑิตวิทยาลัยสวนดุสิต, 12(1), 93-99.

สุริยา กลิ่นบานชื่น. (2558). การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามแนวคอนสตรัคติวิสต์เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์และความสามารถในการแก้ปัญหาสำหรับนักเรียนประถมศึกษา.

วารสารครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 10(1), 55-66.

สุริย์ภรณ์ วรรณนิยากร. (2541). **การบริหาร**. (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

เสนาะ ตีเยาว์. (2535). **การบริหารแบบผู้นำ**. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

อธิพร ภักดีศิริวงษ์. (2546). **การสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬาแฮนด์บอล สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนดอนเมืองจาตุรจินดา สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กรุงเทพฯ.**

อดิศักดิ์ ดวงศรี. (2553). **การจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมฟุตบอลตามแนวคิดของคาร์รอลเพื่อพัฒนาความสามัคคีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น. หลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.**

อานนท์ พึ่งสาย. (2557). ผลของการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมที่มีต่อเจตคติในการเรียนพลศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. **วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย**, 6(1), 233-245.

อารี เพชรผุด. (2537). **รูปแบบภาวะผู้นำและความพึงพอใจของพนักงานต่อรูปแบบภาวะผู้นำของหัวหน้าสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางจังหวัด. ภาคนิพนธ์พัฒนาบริหารศาสตรมหาบัณฑิตทางพัฒนาสังคม, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.**

เอก แซ่จิ่ง. (2560). **ผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้การเสริมต่อศักยภาพการเรียนรู้ที่มีต่อความรับผิดชอบและทักษะการตีได้หน้ามือในกีฬาเทเบิลเทนนิส (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต), สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.**

ภาษาอังกฤษ

Brian MAC Sport Coach. (2008). Queens college step test. Retrieved from

<http://www.brianmac.co.uk/queens.html>

Ferguson, G. A. (1981). **Statistical Analysis in Psychology and Education**. 5 th.Ed., Tokyam Mc Graw – Hill Book Company.

Mitchell, T. R., Larson, J. R. , Jr. . (1987). **People in organizations: An induction to organizational behavior** (Vol. 3rd ed.): New York: McGraw-Hill

Mosston, M., & Ashworth, S. (2002). **Teaching physical education (5th ed.)**. Boston: Benjamin Cummings. Retrieved from

[https://www.scirp.org/\(S\(vtj3fa45qm1ean45vvffcz55\)\)/reference/ReferencesPapers.aspx?ReferenceID=527694](https://www.scirp.org/(S(vtj3fa45qm1ean45vvffcz55))/reference/ReferencesPapers.aspx?ReferenceID=527694)

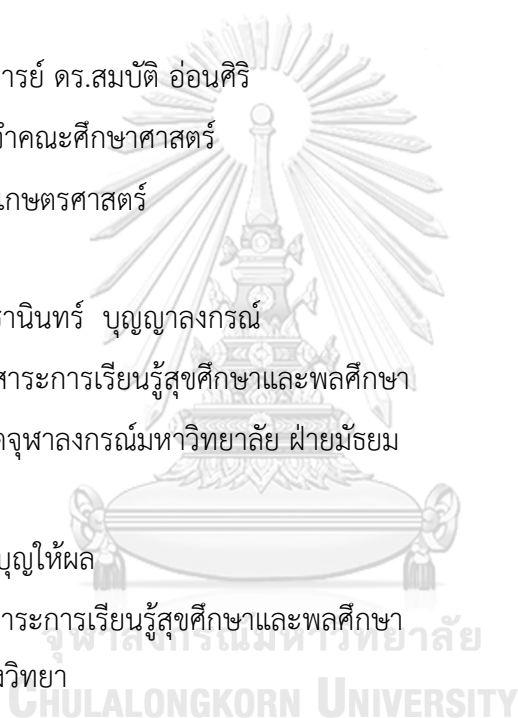
White, R., & Lippitt R., (1953). **Leader Behavior and Member Reactions in Three “Social climates” in Group Dynamic: Eraston**, In, Row Peterson.

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ศาสตราจารย์ ดร.จินตนา สรายุทธพิทักษ์
อาจารย์ประจำสาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา ภาควิชาหลักสูตรและการสอน
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. รองศาสตราจารย์ ดร.บัญชา ชลาภิรมย์
ผู้เชี่ยวชาญด้านการเรียนการสอนพลศึกษา
3. รองศาสตราจารย์ ดร.สมบัติ อ่อนศิริ
อาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
4. อาจารย์ ดร.ธานินทร์ บุญญาลงกรณ์
อาจารย์กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายมัธยม
5. คุณครูปรียา บุญให้ผล
หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
โรงเรียนทุ่งสงวิทยา

ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามแนวคิดธรรมาภิบาล
ที่มีต่อภาวะผู้นำและผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

แผนการจัดการเรียนรู้รายคาบ (ครั้งที่ 3)

กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา	สาระวิชาพลศึกษา
หน่วยการเรียนรู้ กีฬาแฮนด์บอล	เรื่อง การครอบครองลูกแฮนด์บอล
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	ภาคการศึกษาปลาย
สถานที่ โรงเรียน รุ่งเรืองวิทยา	จำนวน 1 คาบ (50 นาที)
ผู้สอน นางสาวมนัสวี แสงดวง	

สาระที่ 3 การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทยและกีฬาสากล

มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน พ 3.1 เข้าใจ มีทักษะในการเคลื่อนไหว กิจกรรมทางกาย การเล่นเกม และกีฬา

ตัวชี้วัด พ.3.1 ม.1/1 เพิ่มพูนความสามารถของตนเองตามหลักการเคลื่อนไหวที่ใช้ทักษะกลไก และทักษะ พื้นฐานที่นำไปสู่การพัฒนาทักษะการเล่นกีฬา

พ.3.1 ม.1/3 ร่วมกิจกรรมนันทนาการอย่างน้อย 1 กิจกรรม และนำความรู้ที่ได้ไปเชื่อมโยงสัมพันธ์กับวิชาอื่น

มาตรฐาน พ 3.2 รักการออกกำลังกาย การเล่นเกม และการเล่นกีฬา ปฏิบัติเป็นประจำอย่างสม่ำเสมอ มีวินัย เคารพสิทธิ กฎ กติกา มีน้ำใจนักกีฬา มีจิตวิญญาณในการแข่งขันกีฬาและชื่นชมในสุนทรียภาพของกีฬา

ตัวชี้วัด พ.3.2 ม.1/3 ปฏิบัติตามกฎ กติกา และข้อตกลงตามชนิดกีฬาที่เลือกเล่น

พ.3.2 ม.1/5 ร่วมมือในการเล่นกีฬาและการทำงานเป็นทีมอย่างสนุกสนาน

สาระสำคัญ

การครอบครองบอลในกีฬาแฮนด์บอลมีความสำคัญมากในการเล่นเพราะการเล่นกีฬาแฮนด์บอลเป็นกีฬาที่เล่นร่วมกับคนอื่น ๆ หรือเล่นกันเป็นทีม ถ้าทีมใดครอบครองบอลได้มากกว่าก็ย่อมมีโอกาสในการชนะมากกว่าเพราะมีโอกาสในการทำประตูมากกว่า การครอบครองบอลจึงเป็นทักษะพื้นฐานที่เป็นทักษะลำดับแรกๆในการเรียนเพราะจะทำให้ผู้เรียนเกิดความคุ้นเคยกับลูกกีฬาแฮนด์บอลนำไปสู่การเล่นกีฬาแฮนด์บอลต่อไป

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถบอกท่าทางการครอบครองบอลที่ถูกวิธีได้อย่างถูกต้อง (IQ)
2. นักเรียนสามารถปฏิบัติท่าทางการครอบครองบอลได้อย่างถูกต้อง (SQ)
3. นักเรียนสามารถปฏิบัติทักษะที่ครอบครองบอลได้ต่อเนื่องตลอดระยะเวลาในการฝึก (PQ)
4. นักเรียนสามารถปฏิบัติตามข้อตกลงต่าง ๆ ในกิจกรรมการเรียนการสอน) MQ(
5. นักเรียนเข้าเรียนตรงต่อเวลา และให้ความร่วมมือระหว่างการปฏิบัติกิจกรรมในชั้นเรียน (AQ)

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

นักเรียนเข้าเรียนตรงต่อเวลาและแต่งกายถูกระเบียบและสามารถปฏิบัติได้ตามจุดประสงค์การเรียนรู้ได้อย่างถูกต้อง อย่างน้อยร้อยละ ของนักเรียนทั้งหมด 80

สาระการเรียนรู้

การครอบครองลูกแฮนด์บอล

ก่อนที่จะเริ่มการจับบอล การครอบครองบอลนักเรียนจะต้องสร้างความคุ้นเคยกับลูกบอลก่อน ดังนี้

1. ผลักบอลสลับซ้ายขวาโดยใช้นิ้วในการผลักบอลให้มีความเร็วมากที่สุด
2. เขยียดแขนไปข้างหน้าแล้วโยนบอลอ้อมแขนสลับกันทั้งสองข้าง
3. ส่งบอลอ้อมตัวโดยใช้มือต่อมือ
4. ส่งบอลลอดใต้ขาซ้ายขวา
5. โยนบอลแล้วตบมือรับบอล
6. โยนบอลแล้วตบมือ 1 ครั้ง ปล่อยลูกกระทบพื้นตบมือเหนือลูก 1 ครั้งแล้วรับบอล
7. โยนบอลแล้วหมุนตัว 1 รอบปล่อยให้บอลตกลงพื้น 1 ครั้งแล้วรับลูกบอล
8. โยนบอลขึ้นแล้วก้าวขาไม่เกิน 2 ก้าวเพื่อรับลูกบอลจากด้านหลัง

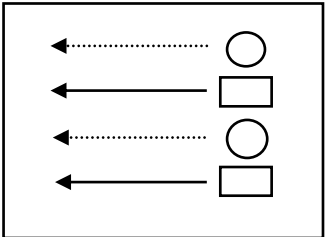
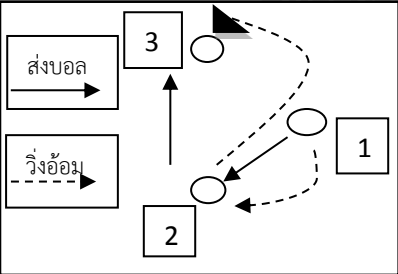
การครอบครองลูกแฮนด์บอล หมายถึง การถือลูกเพื่อเตรียมยิงลูกแฮนด์บอล หรือส่งลูกแฮนด์บอล โดยใช้ทั้งเท้าและสันมือเป็นจุดสัมผัสลูกทุกนิ้ว โดยการจับบอลจะใช้ปลายนิ้วในการบังคับลูกและใช้อุ้งมือสัมผัสผิวบอลเพื่อประครองลูกแฮนด์บอล การถือบอลสามารถถือลูกแฮนด์บอลได้ทั้งมือเดียวและสองมือ สามารถครอบครองบอลโดยการเปลี่ยนมือกลับไปมาได้ ทั้งนี้อนุญาตให้ถือลูกหรือจับลูกได้ไม่เกิน 3 วินาที

การรับลูกแฮนด์บอล หันหลังมือเข้าหาตัว นิ้วโป้งเกือบชิดติดกันและนิ้วชี้นำมาติดกันคล้ายลักษณะรูปขามเมื่อบอลมากระทบให้จับบอลไว้โดยไม่ให้กระทบอุ้งมือโดยตรง แต่จะใช้อุ้งมือในการประครองลูกแฮนด์บอล เมื่อรับแล้วดึงบอลเข้าหาตัวเพื่อเป็นการผ่อนแรงไม่ให้เกิดการกระทบระหว่างมือกับมือมากเกินไป การรับบอลจะรับ 2 มือหรือจะรับมือเดียวก็ได้เช่นเดียวกับการส่งบอลสามารถส่งได้ทั้งมือเดียวและสองมือ

กระบวนการจัดการเรียนรู้

ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	ผลลัพธ์การเรียนรู้	กฎการเรียนรู้และสิ่งเร้าตามแนวคิดของธอร์นไคค์
<p>1. ขั้นเตรียม (10 นาที)</p> <p>1.1 นักเรียนเข้าแถวตอน แบ่งออกเป็น 4 แถว เท่า ๆ กัน โดยยืนแยกชาย-หญิง</p> <p>ครู = </p> <p>นักเรียน = </p> <div data-bbox="303 739 654 974" style="border: 1px solid black; padding: 10px; text-align: center;"> </div> <p>1.2 ครูตรวจเครื่องแต่งกายและเช็คชื่อนักเรียน</p> <p>1.3 ครูนำนักเรียนอบอุ่นร่างกายด้วยท่าต่าง ๆ ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. กดคอมาด้านหน้า ด้านข้างซ้าย/ขวา เหยียดขึ้นด้านบน 2. ยืดแขนโดยแขนข้างหนึ่งตรงอีกด้านอ้อมมาแล้วดันเข้าหาตัว 3. ก้มแตะพื้นจากนั้นขยับขึ้นลง 10 ครั้ง 4. กระโดดเข้าแตะออก 10 ครั้ง <p>ทั้งหมด 3 set</p> <p>1.4 ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมานำอบอุ่นร่างกายแบบ Dynamic Stretching (โดยนำอบอุ่นร่างกายคนละ 2 ท่า และห้ามซ้ำคน)</p>	<p>นักเรียนเข้าเรียนตรงต่อเวลา และให้ความร่วมมือระหว่างการทำกิจกรรมในชั้นเรียน</p> <p>นักเรียนสามารถปฏิบัติตามข้อตกลงต่าง ๆ ในกิจกรรมการเรียนการสอน</p>	<p>กฎข้อที่ 1</p> <p>กฎแห่งความพร้อม</p> <p>กิจกรรมที่ 1 I'm ready</p> <p>นักเรียนแสดงความประพฤติตนเป็นแบบอย่าง โดยครูผู้สอนคอยเป็นผู้กระตุ้นนักเรียนปฏิบัติ ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. การตรงต่อเวลาในการเรียน 2. การแต่งกายถูกระเบียบ 3. การจัดแถวเป็นกลุ่ม <p>ครูเสริมแรงนักเรียนโดยการกล่าวคำชมเชย</p>
<p>2. ขั้นอธิบายสาธิต (10 นาที)</p> <p>2.1 ครูอธิบายและสาธิตการครอบครองลูกแฮนด์บอล</p> <p>2.2 ครูถามนักเรียน โดยให้นักเรียนอธิบายถึงวิธีครอบครองลูกแฮนด์บอลอย่างถูกต้อง</p>	<p>นักเรียนสามารถปฏิบัติท่าทางการครอบครองบอลได้อย่างถูกต้อง</p>	<p>กฎข้อที่ 2</p> <p>กฎแห่งการฝึกหัด</p> <p>กิจกรรมที่ 2 Focus on self improvement</p> <p>นักเรียนแสดงความมีภาวะผู้นำโดยการปฏิบัติตน คือ นักเรียนมี</p>

ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	ผลลัพธ์การเรียนรู้	กฎการเรียนรู้และสิ่งเร้าตามแนวคิดของธอร์นไคค์
		<p>ความตั้งใจขณะครูอธิบายและสาธิตการฝึกทักษะ</p> <p>ซึ่งพฤติกรรมนักเรียนที่แสดงถึงความตั้งใจ มีดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ไม่พูดแทรก 2. ไม่คุยกับนักเรียนคนอื่นขณะครูอธิบาย
<p>3. ขั้นฝึกทักษะ (10 นาที)</p> <p>3.1 ครูให้นักเรียนเข้าแถวตามกลุ่มของตนเอง</p> <p>3.2 ครูให้นักเรียนยืนแถวหน้ากระดานโดยให้สัญญาณเป่านกหวีดครั้งแรก ชุดที่ 1 ออก เป่าครั้งที่ 2 ชุดที่ 2 ออก โดยจะมีการสร้างความคุ้นเคยกับบอลดังนี้</p> <p>3.3.1. ผลักบอลสลับซ้ายขวาโดยใช้นิ้วในการผลักบอลให้มีความเร็วมากที่สุด ภายในเวลา 30 วินาที</p> <p>3.3.2. เขยียดแขนไปข้างหน้าแล้วโยนบอลอ้อมแขนสลับกันทั้งสองข้าง ข้างละ 10 ครั้ง</p> <p>3.3.3. ส่งบอลอ้อมตัวโดยใช้มือต่อมือ ไปทางซ้าย 10 รอบ 10 รอบ</p> <p>3.3.4. ส่งบอลรอดได้ขาซ้ายขวาข้างละ 10 ครั้ง</p> <p>3.3.5. โยนบอลแล้วตบมือรับบอลลูกแฮนด์บอล 10 ครั้ง</p> <p>3.3.6. โยนบอลแล้วตบมือ 1 ครั้ง ปล่อยลูกแฮนด์บอลกระทบพื้นตบมือเหนือลูก 1 ครั้งแล้วรับบอล 10 ครั้ง</p> <p>3.3.7. โยนบอลแล้วหมุนตัว 1 รอบมารับบอลโยนปล่อยให้บอลตกลงพื้น 1 ครั้ง ทั้งหมด 10 ครั้ง</p>	<p>นักเรียนสามารถปฏิบัติทักษะที่ครอบคลุมบอลได้ต่อเนื่องตลอดระยะเวลาในการฝึก</p>	<p>กฎข้อที่ 2</p> <p>กฎแห่งการฝึกหัด</p> <p>กิจกรรมที่ 2 Focus on self improvement</p> <p>นักเรียนแสดงควมมีภาวะผู้นำโดยการปฏิบัติตน ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. นักเรียนปฏิบัติตามคำสั่ง ได้ถูกต้อง และครบตามที่ครูบอก 2. นักเรียนช่วยเหลือเพื่อนในกลุ่มเพื่อนให้งานออกมาสำเร็จ (แสดงให้เห็นถึงความรับผิดชอบ ต่องาน และความซื่อสัตย์ในการทำงาน) 3. นักเรียนช่วยเหลือเพื่อนในกลุ่มเพื่อนให้งานออกมาสำเร็จ

ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	ผลลัพธ์การเรียนรู้	กฎการเรียนรู้และสิ่งเร้าตามแนวคิดของธอร์นไคค์
<p>3.3.8. โยนบอลขึ้นแล้วก้าวขาไม่ เกิน 2 ก้าวเพื่อรับหลังด้านหลัง ทั้งหมด 10 ครั้ง</p> <p>นักเรียนชุดที่ 1 = ○ นักเรียนชุดที่ 2 = □</p> 		
<p>4. ขั้นนำไปใช้ (20 นาที)</p> <p>4.1 ครูให้นักเรียนนั่งตามกลุ่มและ อธิบายการส่งลูกแฮนด์บอล โดยมีรายละเอียดดังนี้</p> <p>4.1.1. ให้นักเรียนส่งบอลแล้ววิ่ง อ้อมหลังเพื่อไปรับบอลจนถึงกรวยแล้ว วิ่งอ้อมหลังกลับมาจุดเริ่มต้น โดยการส่ง จะเริ่มเปิดจากคนตรงกลาง</p> <p>4.1.2. ทีมใดวิ่งครบก่อนให้นั่งลง ถือไปเป็นทีมชนะ</p> <p>นักเรียน = ○</p> <p>4.2 ครูสรุปผลการแข่งขัน และให้ หัวใจสะสมกับกลุ่มที่ชนะตามลำดับ</p> <ul style="list-style-type: none"> ✓ ทีมที่ 1 ได้หัวใจสะสม 3 ดวง ✓ ทีมที่ 2 ได้หัวใจสะสม 2 ดวง ✓ ทีมที่ 3 ได้หัวใจสะสม 1 ดวง ✓ ทีมสุดท้าย ไม่ได้หัวใจสะสม 		<p>กฎข้อที่ 2 กฎแห่งการฝึกหัด กิจกรรมที่ 2 Focus on self improvement</p> <p>นักเรียนแสดงควมมีภาวะผู้นำ โดยการปฏิบัติตน ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. นักเรียนปฏิบัติตามกฎ กติกา ที่ตั้งไว้ได้อย่างถูกต้อง 2. นักเรียนช่วยเหลือและให้กำลังใจ เพื่อนในกลุ่มเพื่อให้งานบรรลุ เป้าหมายที่ตั้งไว้ <p>(แสดงให้เห็นถึงความรับผิดชอบต่องาน ความซื่อสัตย์ในการฝึกฝนและทำงาน)</p> <ul style="list-style-type: none"> ➢ ครูเสริมแรงโดยการกล่าวชื่นชม และให้ผู้เรียนทีมที่ชนะ กล่าวให้กำลังใจทีมอื่น และให้ทีมที่แพ้กล่าวชื่นชม ทีมที่ชนะ ➢ ครูชื่นชมในคำพูดกล่าวชื่นชมของนักเรียน และช่วยเกลาคำพูดนักเรียนให้เหมาะสมมากยิ่งขึ้น

ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	ผลลัพธ์การเรียนรู้	กฎการเรียนรู้และสิ่งเร้าตามแนวคิดของธอร์นไคค์
<p>5. ขั้นสรุปและสรุปปฏิบัติ (5นาที)</p> <p>5.1. ครูให้นักเรียนกลับมา นั่งตามแถวเดิม ชักถามนักเรียนถึงเรื่องที่เรียน</p> <p>5.2. ครูให้นักเรียนประเมินความพึงพอใจในการเรียนโดยการแสดงสัญลักษณ์ที่ครูกำหนด 3 ระดับ ดังนี้</p> <p> คือ พึงพอใจมาก</p> <p> คือ พึงพอใจปานกลาง</p> <p> คือ พึงพอใจน้อย</p> <p>5.3. ครูเน้นย้ำเรื่องสรุปปฏิบัติและอนามัยหลังออกกำลังกายทุกครั้ง</p>	<p>นักเรียนสามารถบอกท่าทางการครอบครองบอลที่ถูกวิธีได้อย่างถูกต้อง</p>	<p>กฎข้อที่ 2</p> <p>กฎแห่งการฝึกหัด</p> <p>กิจกรรมที่ 3 Leadership in me</p> <p>นักเรียนแสดงควมมีภาวะผู้นำโดยการปฏิบัติตน ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. นักเรียนประพฤติตนเป็นแบบอย่างในการทำความสะอาดร่างกายหลังเลิกเรียนวิชาพลศึกษา 2. การเก็บอุปกรณ์การเรียน และของใช้ส่วนตัว 3. รวมกลุ่มภายในเวลาที่กำหนดเพื่อมาเข้าแถว ทำความเคารพครูหลังเลิกเรียน <p>กฎข้อที่ 3</p> <p>กฎแห่งพึงพอใจ</p> <p>ให้นักเรียนประเมินความพึงพอใจของตนเองด้วยการแสดงท่าทางสัญลักษณ์ที่ครูกำหนด 3 ระดับ ดังนี้</p> <p> คือ พึงพอใจมาก</p> <p> คือ พึงพอใจปานกลาง</p> <p> คือ พึงพอใจน้อย</p> <p>เสริมแรงโดยการกล่าวชมเชยและให้หัวใจสะสม</p>

การวัดและประเมินผล

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีการวัด	การประเมินผล
1. นักเรียนสามารถบอกท่า .ทางการครอบครองบอลที่ถูกวิธีได้อย่างถูกต้อง	สังเกตจากการตอบคำถามในชั้นเรียน	นักเรียนสามารถบอกท่าทางการครอบครองบอลที่ถูกวิธีได้ อย่างน้อยร้อยละ 80 ถือว่าผ่าน
2. นักเรียนสามารถปฏิบัติท่าทางการครอบครองบอลได้อย่างถูกต้อง	สังเกตจากการปฏิบัติ	นักเรียนปฏิบัติท่าทางการครอบครองบอลได้อย่างถูกต้อง
3. นักเรียนสามารถปฏิบัติทักษะการครอบครองบอลได้ต่อเนื่องตลอดระยะเวลาในการฝึก	สังเกตจากการปฏิบัติ	นักเรียนสามารถทักษะการครอบครองบอลได้ต่อเนื่องตลอดระยะเวลาในการฝึก ถือว่าผ่าน
4. นักเรียนสามารถปฏิบัติตามข้อตกลงต่าง ๆ ในกิจกรรมการเรียนการสอน	สังเกตจากการปฏิบัติและความร่วมมือในชั้นเรียน	นักเรียนแสดงความสนุกสนานสนทนในการฝึกทักษะในระหว่างการเรียนกิจกรรม และปฏิบัติตามข้อตกลงในการเรียนการสอนได้อย่างน้อยร้อยละ 80 ถือว่าผ่าน
5. นักเรียนเข้าเรียนตรงต่อเวลา และให้ความร่วมมือระหว่างการปฏิบัติกิจกรรมในชั้นเรียน	สังเกตพฤติกรรมระหว่างเรียน	นักเรียนเข้าเรียนตรงต่อเวลา ปฏิบัติตามคำสั่งของครู แต่งกายเรียบร้อย ให้ความร่วมมือระหว่างการปฏิบัติกิจกรรมในชั้นเรียนอย่างน้อยร้อยละ 80 ได้ถือว่าผ่าน

สื่อ/อุปกรณ์

1. กรวย
2. นกหวีด
3. ลูกแฮนด์บอล
4. นาฬิกาจับเวลา
5. บอร์ดสะสมหัวใจ
6. สติ๊กเกอร์หัวใจ

บันทึกหลังการเรียน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ข้อเสนอแนะ

(นางสาวมนัสวี แหดวง)

ผู้สอน

(...../...../.....)

ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามแนวคิดธอร์นไค์
ที่มีต่อภาวะผู้นำและผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

แผนการจัดการเรียนรู้รายคาบ (ครั้งที่ 5)

กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา	สาระวิชาพลศึกษา
หน่วยการเรียนรู้ กีฬาแฮนด์บอล	เรื่อง การรับ-ส่งลูกแฮนด์บอล (ครั้งที่ 1)
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	ภาคการศึกษาปลาย
สถานที่ โรงเรียน รุ่งสงวิทยา	จำนวน 1 คาบ (50 นาที)
ผู้สอน นางสาวมนัสวี แหดวง	

สาระที่ 3 การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทยและกีฬาสากล

มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน พ 3.1 เข้าใจ มีทักษะในการเคลื่อนไหว กิจกรรมทางกาย การเล่นเกม และกีฬา

ตัวชี้วัด พ.3.1 ม.1/1 เพิ่มพูนความสามารถของตนเองตามหลักการเคลื่อนไหวที่ใช้ทักษะกลไก และทักษะ พื้นฐานที่นำไปสู่การพัฒนาทักษะการเล่นกีฬา

พ.3.1 ม.1/3 ร่วมกิจกรรมนันทนาการอย่างน้อย 1 กิจกรรม และนำความรู้ที่ได้ไปเชื่อมโยงสัมพันธ์กับวิชาอื่น

มาตรฐาน พ 3.2 รักการออกกำลังกาย การเล่นเกม และการเล่นกีฬา ปฏิบัติเป็นประจำอย่างสม่ำเสมอ มีวินัย เคารพสิทธิ กฎ กติกา มีน้ำใจนักกีฬา มีจิตวิญญาณในการแข่งขันกีฬาและชื่นชมในสุนทรียภาพของกีฬา

ตัวชี้วัด พ.3.2 ม.1/3 ปฏิบัติตามกฎ กติกา และข้อตกลงตามชนิดกีฬาที่เลือกเล่น

พ.3.2 ม.1/5 ร่วมมือในการเล่นกีฬาและการทำงานเป็นทีมอย่างสนุกสนาน

สาระสำคัญ

การเล่นกีฬาแฮนด์บอลแบบทีมมีทักษะในการดำเนินการเล่น คือ การรับส่งลูกแฮนด์บอลในขนาดหลบลูกคู่ต่อสู้ เพื่อใช้ในการเคลื่อนที่เข้าไปทำการยิงประตู หากนักเรียนสามารถรับส่งลูกแฮนด์บอลหลบลูกคู่ต่อสู้ได้ นักเรียนก็จะสามารถนำทักษะการส่งและรับลูกแฮนด์บอลไปใช้ในการเล่นกีฬาแฮนด์บอลได้อย่างสนุกสนานและสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับการเล่นกีฬาที่มีทักษะคล้าย ๆ กันได้อีกด้วย

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถอธิบายวิธีการส่งลูกแฮนด์บอลที่ถูกวิธีได้อย่างถูกต้อง (IQ)
2. นักเรียนสามารถส่งลูกแฮนด์บอลตรงเป้าหมายที่กำหนดไว้ได้อย่างน้อย 8 ครั้งใน 10 ครั้ง (SQ)
3. นักเรียนมีสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพในด้านความทนทานของระบบไหลเวียนโลหิต โดยการวิ่งเก็บเส้นจำนวน 3 set (PQ)
4. นักเรียนสามารถปฏิบัติตามข้อตกลงต่าง ๆ ในกิจกรรมการเรียนการสอน) MQ(
5. นักเรียนเข้าเรียนตรงต่อเวลา และให้ความร่วมมือระหว่างการปฏิบัติกิจกรรมในชั้นเรียน (AQ)

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

นักเรียนเข้าเรียนตรงต่อเวลาและแต่งกายถูกระเบียบและสามารถปฏิบัติได้ตามจุดประสงค์การเรียนรู้ได้อย่างถูกต้อง อย่างน้อยร้อยละ ของนักเรียนทั้งหมด 80

สาระการเรียนรู้

การส่งลูกแฮนด์บอล เป้าหมายในการส่งคือระดับอกของผู้รับ ความเร็วต้องมีการกะระยะทางระหว่างผู้ส่งและผู้รับเพื่อที่จะได้ส่งลูกแฮนด์บอลออกไปตามแรงที่เหมาะสม การส่งลูกแฮนด์บอลถ้าผู้ส่งถนัดขวาก็ต้องให้เท้าซ้ายอยู่หน้าเท้าขวาในขณะส่ง โนม้ตัวไปข้างหน้า ถ่ายน้ำหนักร่างกายไปข้างหน้าเพื่อเสริมแรงทำให้ลูกแฮนด์บอลวิ่งได้เร็วและแรงขึ้น การส่งลูกแฮนด์บอลอาจทำได้ในหลาย ๆ รูปแบบ เพื่อหลอกล่อคู่ต่อสู้ และการส่งอาจทำได้ทั้งการยืนส่งลูกแฮนด์บอล หรือการกระโดดส่งลูกแฮนด์บอล ดังนี้

การยืนส่งลูกมือเดียว

ได้แก่ ส่งลูกแฮนด์บอลมือเดียวเหนือหัวไหล่ การส่งไปด้านหน้าด้วยมือที่ถนัดและไม่ถนัดเหนือหัวไหล่ ส่งลูกแฮนด์บอลมือเดียวระดับกลาง ส่งบอลระดับกลางด้านข้าง การพลิกมือส่ง (ลูกแฮนด์บอลต้องอยู่ในระดับข้อมือ และลูกแฮนด์บอลอยู่ชิดลำตัวการส่งลูก (แฮนด์บอลมือเดียวอ้อมหลัง ส่งลูกมือเดียวอ้อมไหล่ ส่งลูกแฮนด์บอลแบบผลัก ส่งลูกแฮนด์บอลแบบวัด ฯลฯ

การยืนส่งลูกแฮนด์บอลสองมือ ได้แก่ ส่งลูกแฮนด์บอลระดับอก ส่งลูกเหนือศีรษะ ส่งลูกสองมือด้านหน้า

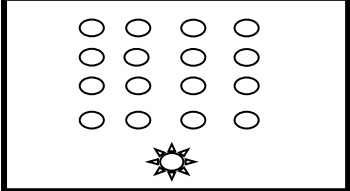
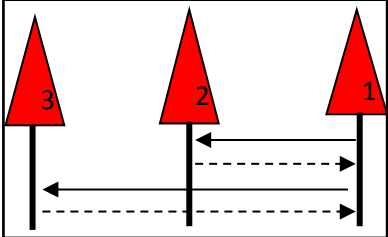

การกระโดดส่งลูกแฮนด์บอลมือเดียว ได้แก่ กระโดดส่งลูกแฮนด์บอลมือเดียวตรงหน้า กระโดดส่งด้านข้างมือเดียวกระโดดส่งลูกแฮนด์บอลด้วยสองมือ กระโดดส่งลูกแฮนด์บอลกลับด้านหลัง กระโดดสองเท้าส่งลูกสองมือ

ข้อแนะนำในการรับ-ส่งลูกแฮนด์บอล

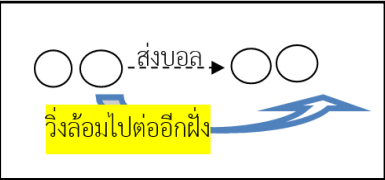
1. ไม่ควรแสดงว่าจะส่งลูกแฮนด์บอลไปทางไหน
2. การส่งลูกแฮนด์บอลอย่าส่งแรงหรือเร็วเกินไป เป้าหมายการส่งลูกแฮนด์บอลโดยที่ผู้รับเคลื่อนที่ประมาณข้างหน้าของผู้รับระยะ 1 ช่วงแขน ไม่ส่งย้อนหลัง สูงหรือต่ำเกินไป
3. ไม่ควรส่งกระดอนหรือลูกแฮนด์บอลพลิกแพลงบ่อย ในขณะที่ไม่มีความชำนาญ

4. อย่าส่งลูกแฮนด์บอลขณะที่ผู้รับยังหันหลังอยู่และไม่ควรส่งลูกแฮนด์บอลข้ามคนอาจถูกตัดแย่งเอาลูกแฮนด์บอลไปได้

กระบวนการจัดการเรียนรู้

ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	ผลลัพธ์การเรียนรู้	กฎการเรียนรู้และสิ่งเร้าตามแนวคิดธอร์นไคค์
<p>1. ขั้นเตรียม (10 นาที)</p> <p>1.1. นักเรียนเข้าแถวตอน แบ่งออกเป็น 4 แถว เท่า ๆ กัน (โดยการแบ่งกลุ่มตามเลขที่ นั้บ 1-4)</p> <p>ครู = </p> <p>นักเรียน = </p> <div data-bbox="327 862 678 1052"> </div> <ul style="list-style-type: none"> - ครูสำรวจรายชื่อนักเรียน - ครูเรียกรวมและให้นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมาทำอบอุ่นร่างกายแบบ Dynamic Stretching (โดยนำอบอุ่นร่างกายคนละ 2 ท่า) - ครูให้นักเรียนวิ่งเก็บเส้นจำนวน 3 set โดยครูจะวางกรวยตามเส้น <p>นักเรียนวิ่งเริ่มจากเส้นกรวยที่ 1 ไปเส้นกรวยที่สองแล้ววิ่งย้อนกลับมาเส้นกรวยที่ 1 และวิ่งไปกรวยที่ 3 แล้วย้อนกลับมากกรวยที่ 1 นับเป็น 1 set ซึ่งจะทำทั้งหมด 3 set แต่ละ set ให้เวลาวิ่ง 15 วินาที พัก 15 วินาที</p> <p>ดังรูปที่ 1</p> <div data-bbox="284 1758 673 1993"> </div> <p>รูปที่ 1</p>	<p>นักเรียนเข้าเรียนตรงต่อเวลา และให้ความร่วมมือระหว่างการปฏิบัติกิจกรรมในชั้นเรียน</p> <div data-bbox="699 750 997 1332"> </div> <p>นักเรียนมีสมรรถภาพทางกาย เพื่อสุขภาพในด้านความทนทานของระบบไหลเวียนโลหิตโดยการวิ่งเก็บเส้นจำนวน 3 set</p>	<p>กฎข้อที่ 1</p> <p>กฎแห่งความพร้อม</p> <p>กิจกรรมที่ 1 I'm ready</p> <p>นักเรียนแสดงความประพฤติดี เป็นแบบอย่าง โดยครูผู้สอนคอยเป็นผู้กระตุ้นนักเรียนปฏิบัติ ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. การตรงต่อเวลาในการเรียน 2. การแต่งกายถูกระเบียบ 3. การจัดแถวเป็นกลุ่ม <p>ครูเสริมแรงนักเรียนโดยการกล่าวคำชมเชย</p>

ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	ผลลัพธ์การเรียนรู้	กฎการเรียนรู้และสิ่งเร้าตามแนวคิดธอร์นไคค์
<p>2. ชั้นอธิบายสาธิต (10 นาที)</p> <p>2.1 ครูอธิบายเกี่ยวกับทักษะในการส่งลูกแฮนด์บอล ดังนี้</p> <p>การจับลูกแฮนด์บอล : จะต้องใช้นิ้วมือในการจับ ห้ามใช้อุ้งมือในการสัมผัสลูกแฮนด์บอล ดังรูปที่ 2</p> <p>รูปที่ 2</p> <p>การส่งลูกแฮนด์บอล : การส่งลูกแฮนด์บอลจะต้องให้ศอกข้างที่ส่งอยู่เหนือไหล่เพื่อป้องกันการบาดเจ็บของเอ็นและกล้ามเนื้อที่หัวไหล่และแขน ซึ่งการส่งจะต้องยืนในลักษณะเท้าหน้าเท้าตาม คนถนัดมือขวาให้ยืนซ้ายนำ ส่วนคนถนัดมือซ้ายให้ยืนเท้าขวานำ ดังรูปที่ 3</p> 	<p>นักเรียนสามารถปฏิบัติตามข้อตกลงต่าง ๆ ในกิจกรรมการเรียนการสอน</p>	<p>กฎข้อที่ 2</p> <p>กฎแห่งการฝึกหัด</p> <p>กิจกรรมที่ 2 Focus on self improvement</p> <p>นักเรียนแสดงควมมีภาวะผู้นำโดยการปฏิบัติตน คือ นักเรียนมีความตั้งใจขณะครูอธิบายและสาธิตการฝึกทักษะ</p> <p>ซึ่งพฤติกรรมนักเรียนที่แสดงถึงความตั้งใจ มีดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ไม่พูดแทรก 2. ไม่คุยกับนักเรียนคนอื่นขณะครูอธิบาย

ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	ผลลัพธ์การเรียนรู้	กฎการเรียนรู้และสิ่งเร้าตามแนวคิดธอร์นไคค์
 <p>รูปที่ 3</p>		
<p>3. ขั้นฝึกทักษะ (10 นาที)</p> <p>3.1. ให้นักเรียนแบ่งเป็น 2 ฝั่ง ดังรูปที่ 4</p> <p>รูปที่ 4</p> <p>3.2. ครูให้นักเรียนทำการรับ-ส่งลูกแฮนด์บอลโดยมีระยะห่าง 5 เมตร จำนวน 10 ลูก</p> <p>3.3. นักเรียนที่ส่งลูกแฮนด์บอลแล้วให้วิ่งไปต่อท้ายแถวอีกฝั่งเพื่อรอรับและส่งลูกแฮนด์บอลต่อจนครบจำนวน ดังรูปที่ 5</p> <p>รูปที่ 5</p> <p>3.4. เมื่อส่งครบแล้วให้นักเรียนถอยหลังแถวละ 1 ก้าว จากนั้นรับ-ส่งลูกแฮนด์บอล จำนวน 10 ลูก</p> <p>3.5. ให้นักเรียนรับส่งลูกแฮนด์บอลสองมือเหนือศีรษะ จำนวน 10 ลูก</p> <p>3.6. เมื่อรับส่งลูกแฮนด์บอลครบ</p>	<p>นักเรียนสามารถปฏิบัติตามข้อตกลงต่าง ๆ ในกิจกรรมการเรียนการสอน</p> <p>นักเรียนสามารถรับ-ส่งลูกแฮนด์บอลตรงเป้าหมายที่กำหนดไว้ได้อย่างน้อย 8 ครั้งใน 10 ครั้ง</p>	<p>กฎข้อที่ 2</p> <p>กฎแห่งการฝึกหัด</p> <p>กิจกรรมที่ 2 Focus on self improvement</p> <p>นักเรียนแสดงควมมีภาวะผู้นำ โดยการปฏิบัติตน ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. นักเรียนปฏิบัติตามคำสั่ง ได้ถูกต้อง และครบตามที่ครูบอก 2. นักเรียนช่วยเหลือเพื่อนในกลุ่มเพื่อนให้งานออกมาสำเร็จ (แสดงให้เห็นถึงความรับผิดชอบ ต่องาน และความซื่อสัตย์ในการทำงาน) 3. นักเรียนช่วยเหลือเพื่อนในกลุ่มเพื่อนให้งานออกมาสำเร็จ

ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	ผลลัพธ์การเรียนรู้	กฎการเรียนรู้และสิ่งเร้าตามแนวคิดธอร์นไคค์
จำนวนให้นักเรียนเลี้ยงลูกแฮนด์บอลเดินไปด้านหลัง 3 ครั้ง แล้วส่งบอลมือเดียว		
<p>4. ขั้นนำไปใช้ (15 นาที)</p> <p>4.1. ครูให้นักเรียนนั่งตามกลุ่มและอธิบายการเล่นเกมเน็ตแฮนด์บอล โดยมีรายละเอียดดังนี้</p> <p>4.1.1. ให้นักเรียนแบ่งทีมตามทีมเดิม (มีทั้งหมด 4 ทีม)</p> <p>4.1.2. ครูจะจับฉลากเลือกกว่าทีมใดจะพบกับทีมใด โดยทีมที่ชนะจะได้รับหัวใจสะสม 2 ดวง ส่วนทีมแพ้จะได้รับหัวใจสะสม 1 ดวง</p> <p>4.1.3. กติกาการแข่งขัน มีดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) นักเรียนสามารถเลี้ยงลูกแฮนด์บอลได้ไม่เกิน 3 ครั้ง และชู้ตลูกแฮนด์บอลให้ลงห่วงที่ครูจัดเตรียมไว้ให้ โดยการชู้ตเท้าจะต้องไม่เข้าไปในเส้นที่กำหนด 2) นักเรียนสามารถถือลูกแฮนด์บอลได้ไม่เกิน 3 วินาที 3) กำหนดเวลาการแข่งขัน 6 นาที โดยไม่มีพักครึ่งการแข่งขัน 4) การกำหนดคะแนน ลูกแฮนด์บอลลงห่วง 1 ลูกนับเป็น 1 คะแนน 5) เมื่อหมดเวลาการแข่งขัน ทีมใดได้คะแนนมากกว่าเป็นทีมชนะ 6) กรณีหมดเวลาแล้วคะแนนเสมอกันจะต่อเวลาในการแข่งขัน 2 นาที <div data-bbox="327 1780 643 1933"> </div> <p style="text-align: center;">รูปที่ 5</p> <p>(รูปสนามการแข่งขันเน็ตแฮนด์บอล)</p>		<p>กฎข้อที่ 2</p> <p>กฎแห่งการฝึกหัด</p> <p>กิจกรรมที่ 2 Focus on self improvement</p> <p>นักเรียนแสดงควมมีภาวะผู้นำ โดยการปฏิบัติตน ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. นักเรียนปฏิบัติตามกฎ กติกาที่ตั้งไว้ได้อย่างถูกต้อง 2. นักเรียนช่วยเหลือและให้กำลังใจเพื่อนในกลุ่มเพื่อให้งานบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ <p>(แสดงให้เห็นถึงความรับผิดชอบ ต่องาน และความซื่อสัตย์ในการทำงาน)</p> <ul style="list-style-type: none"> ➤ ครูเสริมแรงโดยการกล่าวชื่นชม และให้ผู้เรียนทีมที่ชนะ กล่าวให้กำลังใจทีมอื่น และให้ทีมที่แพ้กล่าวชื่นชม ทีมที่ชนะ ➤ ครูชื่นชมในคำพูดกล่าวชื่นชมของนักเรียน และช่วยเกลาคำพูดให้เหมาะสมมากยิ่งขึ้น

ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	ผลลัพธ์การเรียนรู้	กฎการเรียนรู้และสิ่งเร้าตามแนวคิดธอร์นไคค์
<p>5. ขั้นสรุปและสรุปปฏิบัติ (5 นาที)</p> <p>5.1. ครูให้นักเรียนกลับมา นั่งตามแถวเดิม จากนั้นครูเป็นผู้สรุปผลการแข่งขันเน็ตแฮนด์บอล</p> <p>5.2. ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายวิธีการรับ-ส่งลูกแฮนด์บอล</p> <p>5.3. ครูให้นักเรียนประเมินความพึงพอใจในการเรียนโดยการแสดงสัญลักษณ์ที่ครูกำหนด 3 ระดับ ดังนี้</p> <p> คือ พึงพอใจมาก</p> <p> คือ พึงพอใจปานกลาง</p> <p> คือ พึงพอใจน้อย</p> <p>5.4. ครูเน้นย้ำเรื่องสรุปปฏิบัติและอนามัยหลังออกกำลังกายทุกครั้ง</p>	<p>นักเรียนสามารถอธิบายวิธีการรับ-ส่งลูกแฮนด์บอลที่ถูกต้องได้อย่างถูกต้อง</p>	<p>กฎข้อที่ 2</p> <p>กฎแห่งการฝึกหัด</p> <p>กิจกรรมที่ 3 Leadership in me</p> <p>นักเรียนแสดงควมมีภาวะผู้นำโดยการปฏิบัติตน ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. นักเรียนประพฤติตนเป็นแบบอย่างในการทำความสะอาดร่างกายหลังเลิกเรียนวิชาพลศึกษา 2. การเก็บอุปกรณ์การเรียน และของใช้ส่วนตัว 3. การรวมกลุ่มภายในเวลาที่กำหนด เพื่อมาเข้าแถว ทำความเคารพครูหลังเลิกเรียน <p>กฎข้อที่ 3</p> <p>กฎแห่งพึงพอใจ</p> <p>ให้นักเรียนประเมินความพึงพอใจของตนเองด้วยการแสดงท่าทางสัญลักษณ์ที่ครูกำหนด 3 ระดับ ดังนี้</p> <p> คือ พึงพอใจมาก</p> <p> คือ พึงพอใจปานกลาง</p> <p> คือ พึงพอใจน้อย</p> <p>เสริมแรงโดยการกล่าวชมเชยและให้หัวใจสะสม</p>

การวัดและประเมินผล

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีการวัด	การประเมินผล
1. นักเรียนสามารถอธิบายวิธีการส่งลูกแฮนด์บอลที่ถูกวิธีได้อย่างถูกต้อง	สังเกตจากการตอบคำถามในชั้นเรียน	นักเรียนสามารถอธิบายวิธีการส่งลูกแฮนด์บอลที่ถูกวิธีได้อย่างถูกต้องอย่างน้อยร้อยละ 80 ถือว่าผ่าน
2. นักเรียนสามารถส่งลูกแฮนด์บอลตรงเป้าหมายที่กำหนดไว้ได้อย่างน้อย 8 ครั้งใน 10 ครั้ง	สังเกตจากการปฏิบัติ	นักเรียนปฏิบัติสามารถส่งลูกแฮนด์บอลตรงเป้าหมายที่กำหนดไว้ได้อย่างน้อย 8 ครั้งใน 10 ครั้ง ถือว่าผ่าน
3. นักเรียนมีสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพในด้านความทนทานของระบบไหลเวียนโลหิตโดยการวิ่งเก็บเส้นจำนวน 3 set	สังเกตจากการปฏิบัติ	นักเรียนสามารถวิ่งเก็บเส้นจำนวน 3 set ติดต่อกันได้ถือว่าผ่าน
4. นักเรียนสามารถปฏิบัติตามข้อตกลงต่าง ๆ ในกิจกรรมการเรียนการสอน	สังเกตจากการปฏิบัติและความร่วมมือในชั้นเรียน	นักเรียนแสดงความสนุกสนานสนทนในการฝึกทักษะในระหว่างการเรียนรู้กิจกรรม และปฏิบัติตามข้อตกลงในการเรียนการสอนได้อย่างน้อยร้อยละ 80 ถือว่าผ่าน
5. นักเรียนเข้าเรียนตรงต่อเวลา และให้ความร่วมมือระหว่างการทำกิจกรรมในชั้นเรียน	สังเกตพฤติกรรมระหว่างเรียน	นักเรียนเข้าเรียนตรงต่อเวลา ปฏิบัติตามคำสั่งของครู แต่งกายเรียบร้อย ให้ความร่วมมือระหว่างการทำกิจกรรมในชั้นเรียนอย่างน้อยร้อยละ 80 ถือว่าผ่าน

สื่อ/อุปกรณ์

1. กรวย
2. นกหวีด
3. ลูกแฮนด์บอล
4. นาฬิกาจับเวลา
5. บอร์ดสะสมหัวใจ
6. สติกเกอร์หัวใจ
7. ห่วงเนตบอล

บันทึกหลังการเรียนรู้

.....

.....

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

(นางสาวมนัสวี แหดวง)

ผู้สอน

(...../...../.....)

ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามแนวคิดธรรมไตรค์
ที่มีต่อภาวะผู้นำและผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

แผนการจัดการเรียนรู้รายคาบ (ครั้งที่ 10)

กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา	สาระวิชาพลศึกษา
หน่วยการเรียนรู้ กีฬาแฮนด์บอล	เรื่อง การสกัดกั้นและหยุดคู่ต่อสู้
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	ภาคการศึกษาปลาย
สถานที่ โรงเรียน โรงเรียนทุ่งสงวิทยา	จำนวน 1 คาบ (50 นาที)
ผู้สอน นางสาวมนัสวี แห้วดวง	

สาระที่ 3 การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทยและกีฬาสากล

มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน พ 3.1 เข้าใจ มีทักษะในการเคลื่อนไหว กิจกรรมทางกาย การเล่นเกม และกีฬา

ตัวชี้วัด พ.3.1 ม.1/1 เพิ่มพูนความสามารถของตนเองตามหลักการเคลื่อนไหวที่ใช้ทักษะกลไก และทักษะ พื้นฐานที่นำไปสู่การพัฒนาทักษะการเล่นกีฬา

พ.3.1 ม.1/3 ร่วมกิจกรรมนันทนาการอย่างน้อย 1 กิจกรรม และนำความรู้ที่ได้ไปเชื่อมโยงสัมพันธ์กับวิชาอื่น

มาตรฐาน พ 3.2 รักการออกกำลังกาย การเล่นเกม และการเล่นกีฬา ปฏิบัติเป็นประจำอย่างสม่ำเสมอ มีวินัย เคารพสิทธิ กฎ กติกา มีน้ำใจนักกีฬา มีจิตวิญญาณในการแข่งขันกีฬาและชื่นชมในสุนทรียภาพของกีฬา

ตัวชี้วัด พ.3.2 ม.1/3 ปฏิบัติตามกฎ กติกา และข้อตกลงตามชนิดกีฬาที่เลือกเล่น

พ.3.2 ม.1/5 ร่วมมือในการเล่นกีฬาและการทำงานเป็นทีมอย่างสนุกสนาน

สาระสำคัญ

การสกัดกั้นคู่ต่อสู้ในการเล่นกีฬาแฮนด์บอลเป็นการขัดขวางไม่ให้อีกฝ่ายเข้ามาทำคะแนน หากผู้เล่นมีทักษะในการสกัดกั้นที่ดีก็จะส่งผลให้มีโอกาสในการเสียประตูน้อยหรือไม่เสียประตูในการแข่งขันเลยก็ได้ แต่ถ้าผู้เล่นขาดทักษะในการสกัดกั้นที่ดีก็อาจจะทำให้เสียฟาล์วหรือเสียประตูให้กับฝ่ายตรงข้ามได้ง่าย ๆ และอาจส่งผลให้แพ้ในเกมการแข่งขันในที่สุด

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถบอกวิธีการสกัดกันคู่ต่อสู้ในการเล่นกีฬาแฮนด์บอลได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์ที่กำหนดให้ (IQ)
2. นักเรียนสามารถปฏิบัติการสกัดกันคู่ต่อสู้ในการเล่นกีฬาแฮนด์บอลได้อย่างถูกต้อง (SQ)
3. นักเรียนมีสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพในด้านความทนทานของระบบไหลเวียนโลหิต โดยการวิ่งรอบสนามแฮนด์บอลจำนวน 3 รอบอย่างต่อเนื่อง (PQ)
4. นักเรียนสามารถปฏิบัติตามข้อตกลงต่าง ๆ ในกิจกรรมการเรียนการสอน) MQ(
5. นักเรียนเข้าเรียนตรงต่อเวลา และให้ความร่วมมือระหว่างการปฏิบัติกิจกรรมในชั้นเรียน (AQ)

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

นักเรียนมีทักษะการสกัดกันคู่ต่อสู้ในการเล่นกีฬาแฮนด์บอลได้อย่างเหมาะสม ไม่เป็นอันตรายต่อตนเองและผู้อื่น และสามารถแบ่งปันความรู้ให้กับผู้อื่นได้อย่างถูกต้อง รวมถึงการเสริมสร้างทัศนคติที่ดีต่อกีฬาแฮนด์บอล และการรักษาสุขภาพร่างกายให้สมบูรณ์แข็งแรงอย่างน้อยร้อยละ 80

สาระการเรียนรู้

การสกัดกัน (Blocking Out)

เสกสรร ห้วยอำพัน, ศิริวรรณ สังขพันธุ์ และยุทธนา วงศ์วิโรติ (2532)

ได้แบ่งการสกัดกันออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. การสกัดกันผู้เล่นที่ไม่มีบอล

ผู้เล่นที่จะสกัดกันฝ่ายรุกที่ไม่มีบอลจะใช้วิธีการหมุนตัวบังคู่ต่อสู้ (Blocking Out) โดยใช้ลำตัวของเขากีดขวางทางวิ่งที่คู่ต่อสู้จะเข้าแย่งบอลได้

วิธีปฏิบัติ : ขณะที่ฝ่ายรุกขึ้นยิงประตู ผู้เล่นฝ่ายรับควรยืนอยู่ในลักษณะเท้าหน้า เท้าตาม และเคลื่อนตัวเข้าหาทิศทางที่คาดว่าฝ่ายรุกจะวิ่งผ่าน แล้วหมุนตัวให้หลังกำบังคู่ต่อสู้และใช้การก้าวเท้าไปข้างซ้ายหรือขวาตามต้องการ เพื่อกันคู่ต่อสู้ไว้ให้อยู่ด้านนอก เท้าแยกออกกว้างกว่าปกติ ย่อเข่าลง ยกศอกขึ้นมาประมาณระดับไหล่ ในขณะเดียวกันสายตาต้องมองที่ลูกบอล พร้อมทั้งจะกระโดดขึ้นแย่งลูกบอลได้ทันทีที่การกระโดดให้กระโดดสูงที่สุดเท่าที่จะกระทำได้ จับลูกบอลด้วยสองมือและลงสู่พื้นด้วยปลายเท้าพยายามป้องกันลูกบอลจากการถูกแย่งโดยการเคลื่อนไหวลูกบอลไปมาไม่อยู่นิ่ง แต่อย่ายกศอกสูงเพราะจะเป็นการฟาล์วได้

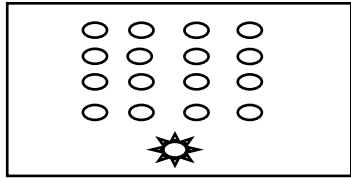
2. การสกัดผู้ที่มีลูกแฮนด์บอล

2.1 การยืน (Stance) ลักษณะการยืนในการป้องกันที่ถูกต้องควรยืนในลักษณะเท้าหน้าเท้าตามข้างหนึ่งอยู่หน้าอีกข้างหนึ่งอยู่หลังเข่าและเอวย่อ งอเล็กน้อย ศีรษะตั้งตรง สายตาจับมองคู่ต่อสู้และลูกบอล ให้มือข้างเดียวกับเท้านายกสูงขึ้นคอยป้องกันและรบกวนในการยิงประตู ส่วนอีกข้างหนึ่งลดต่ำลงคอยสกัดกั้นในการส่งลูกบอล

2.2 การก้าวเท้าในการเคลื่อนไหว (Foot Work) การก้าวเท้าในการเคลื่อนไหวเพื่อป้องกันฝ่ายรุกถือเป็นเรื่องสำคัญมาก เพราะจุดอ่อนของฝ่ายป้องกันที่ทำให้ฝ่ายรุกทำประตูได้คือ ไม่สามารถเคลื่อนไหวตามฝ่ายรุกได้ทัน เป็นเหตุให้เสียพื้นที่และอยู่ในตำแหน่งที่เสียเปรียบกว่า หลักสำคัญคือจะต้องยืนด้วยปลายเท้าให้ห่างกันประมาณเท่าช่วงไหล่ ในลักษณะเท้าหน้าเท้าตาม ไม่ยืนปักหลัก และเวลาเคลื่อนไหวอาจใช้วิธีการแบบสลับเท้าไปข้างหน้าหรือก้าวเท้าสลับกันไปก็ได้ แต่โดยปกติแล้วถ้าเป็นการเคลื่อนที่ไปอย่างช้า ๆ จะเป็นการเคลื่อนที่แบบสลับเท้า แต่ถ้าเป็นการเคลื่อนที่ที่ต้องการความรวดเร็วมาก ๆ จะเคลื่อนที่โดยวิธีการก้าวเท้าสลับ

2.3 ตำแหน่งในการยืน (Position) ต้องยืนในตำแหน่งที่สามารถขวางกั้นทางของคู่ต่อสู้ขณะที่วิ่งเข้ามาเพื่อจะยิงประตูหรือรับลูกบอล โดยปกติตำแหน่งการยืนของฝ่ายป้องกันจะยืนเป็นแนวตรงและอยู่ระหว่างห่วงประตูกับผู้เล่นฝ่ายรุก แต่สามารถที่จะเปลี่ยนได้ตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้นได้

กระบวนการจัดการเรียนรู้

ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	ผลลัพธ์การเรียนรู้	กฎการเรียนรู้และสิ่งเฝ้ามองตามแนวคิดธอร์นไคค์
1. ขั้นเตรียม (10 นาที) 1.1 นักเรียนเข้าแถวตอน แบ่งออกเป็น 4 แถว เท่า ๆ กัน โดยยืนแยกชาย-หญิง ครู = นักเรียน = 1.2 ครูตรวจเครื่องแต่งกายและเช็คชื่อนักเรียน 1.3 ครูให้นักเรียนรอบสนามแฮนด์บอลจำนวน 3 รอบ	นักเรียนเข้าเรียนตรงต่อเวลา และให้ความร่วมมือระหว่างกรปฏิบัติกิจกรรมในชั้นเรียน นักเรียนมีสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพในด้านความทนทานของ	กฎข้อที่ 1 กฎแห่งความพร้อม กิจกรรมที่ 1 I'm ready นักเรียนแสดงความพร้อมของตนเองเป็นแบบอย่าง โดยครูผู้สอนคอยเป็นผู้กระตุ้นนักเรียนปฏิบัติดังนี้ 1. การตรงต่อเวลาในการเรียน 2. การแต่งกายถูกระเบียบ 3. การจัดแถวเป็นกลุ่ม ครูเสริมแรงนักเรียนโดยการกล่าวคำชมเชย

ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	ผลลัพธ์การเรียนรู้	กฎการเรียนรู้และสิ่งเราทำตามแนวคิดธอร์นไคค์
<p>1.4 ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมาทำอบอุ่นร่างกายแบบ Dynamic Stretching (โดยนำอบอุ่นร่างกายคนละ 2 ท่า และห้ามซ้ำคน)</p>	<p>ระบบไหลเวียนโลหิตโดยการวิ่งรอบสนามแฮนด์บอลจำนวน 3 รอบอย่างต่อเนื่อง</p>	
<p>2. ขึ้นอธิบายสาธิต (10 นาที)</p> <p>ครูอธิบายและสาธิตการยิงประตูวิธีการสกัดกันการยิงประตูแฮนด์บอลว่าวิธีการสกัดกันมี 2 แบบ คือ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. แบบที่ฝ่ายตรงข้ามมีลูกแฮนด์บอลครอบครองอยู่ในมือ 2. แบบไม่มีลูกแฮนด์บอลอยู่ในมือ <p>กรณีที่ไม่มีลูกแฮนด์บอลอยู่ในมือห้ามไปแย่งจากมือหรือขนาดที่กำลังยิงประตู แต่จะสามารถแย่งหรือปิดลูกแฮนด์บอลขนาดเล็กได้ ส่วนกรณีที่สกัดกันคู่ต่อสู้ที่ไม่มีลูกแฮนด์บอลอยู่ในมือ สามารถเข้าไปบังได้แต่ห้ามดึงหรือผลักคู่ต่อสู้</p>	<p>นักเรียนสามารถบอกวิธีการสกัดกันคู่ต่อสู้ในการเล่นกีฬาแฮนด์บอลได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์ที่กำหนดให้</p>	<p>กฎข้อที่ 2 กฎแห่งการฝึกหัด กิจกรรมที่ 2 Focus on self improvement</p> <p>นักเรียนแสดงควมมีภาวะผู้นำโดยการปฏิบัติตน คือ นักเรียนมีความตั้งใจขณะครูอธิบายและสาธิตการฝึกทักษะซึ่งพฤติกรรมนักเรียนที่แสดงถึงความตั้งใจ มีดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ไม่พูดแทรก 2. ไม่คุยกับนักเรียนคนอื่นขณะครูอธิบาย
<p>3. ขึ้นฝึกทักษะ (10 นาที)</p> <p>3.1 ครูให้นักเรียนเข้าแถวตามกลุ่ม จากนั้นให้นักเรียนผลัดกันออกมาสกัดกันกลุ่มอื่นไม่ให้เข้าไปแดนของตนเอง (กรณีไม่มีลูกแฮนด์บอล)</p> <p>3.2 ครูแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 แถว โดยแถวแรกให้ถือลูกแฮนด์บอลเลี้ยงเข้าไปยิงประตู ส่วนอีกแถวให้ทำหน้าที่สกัดกันไม่ให้ยิงประตู โดยจะเริ่มเป็นคู่ ๆ</p>	<p>นักเรียนสามารถปฏิบัติการเล่นสกัดกันคู่ต่อสู้ในการเล่นกีฬาแฮนด์บอลได้อย่างถูกต้อง</p>	<p>กฎข้อที่ 2 กฎแห่งการฝึกหัด กิจกรรมที่ 2 Focus on self improvement</p> <p>นักเรียนแสดงควมมีภาวะผู้นำโดยการปฏิบัติตน ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. นักเรียนปฏิบัติตามคำสั่ง ได้ถูกต้อง และครบตามที่ครูบอก 2. นักเรียนช่วยเหลือเพื่อนในกลุ่มเพื่อนให้งานออกมาสำเร็จ (แสดงให้เห็นถึงความรับผิดชอบต่องาน และความซื่อสัตย์ในการทำงาน) 3. นักเรียนช่วยเหลือเพื่อนในกลุ่มเพื่อนให้งานออกมาสำเร็จ

ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	ผลลัพธ์การเรียนรู้	กฎการเรียนรู้และสิ่งเราตามแนวคิดธอร์นไคค์
<p>4. ชี้นำไปใช้ (15 นาที)</p> <p>4.1 ครูให้นักเรียนนั่งตามกลุ่มเดิม โดยครูกำหนดให้กลุ่มที่ 1 รวมทีมกับกลุ่มที่ 2 และกลุ่มที่ 3 รวมกับทีมกับกลุ่มที่ 4</p> <p>4.2 ครูอธิบายการเล่นเกม “มังกรหวงไข่” โดยมีกติกา ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) แบ่งเป็น 2 ทีมคือทีมมนุษย์ (ทีมเก็บไข่มังกร) กับทีมมังกร (เป็นทีมป้องกันไข่มังกร) 2) ครูกำหนดให้ลูกแฮนด์บอลที่วางไว้บนมาร์คเกอร์เป็นไข่มังกร จำนวนทั้งหมด 10 ลูก 3) ครูกำหนดเส้นการเดินทางของมังกรในการสกัดกันไม่ให้ทีมมนุษย์ไปนำไข่มังกรมาใส่ตะกร้า ดังรูป <div data-bbox="295 1176 641 1355"> </div> <p> คือ จุดวางไข่มังกร ---- คือ เส้นทางการเดินของมังกร </p> <p>4) ครูกำหนดเวลาให้ 6 นาที ในการให้ทีมมนุษย์ไปนำไข่มังกรมาใส่ในตะกร้าจุดเริ่มต้น</p> <p>4.1) ทีมมังกรสามารถสกัดกันทีมมนุษย์ได้โดยการไปสัมผัสหรือแตะตัวทีมมนุษย์</p> <p>4.2) ทีมมนุษย์คนใดโดยแตะตัวจะต้องไปเริ่มเล่นใหม่ที่จุดเริ่มต้น</p> <p>4.3) การนำไข่มังกรมาไว้ในตะกร้าจะต้องไปและกลับภายในเขตเท่านั้น ถ้าออกนอกเขตจะต้องนำไข่มาวางไว้</p>	<p>นักเรียนสามารถปฏิบัติตามข้อตกลงต่าง ๆ ในกิจกรรมการเรียนรู้การสอน</p>	<p>กฎข้อที่ 2</p> <p>กฎแห่งการฝึกหัด</p> <p>กิจกรรมที่ 2 Focus on self improvement</p> <p>นักเรียนแสดงควมมีภาวะผู้นำโดยการปฏิบัติตน ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. นักเรียนปฏิบัติตามกฎ กติกาที่ตั้งไว้ได้อย่างถูกต้อง 2. นักเรียนช่วยเหลือและให้กำลังใจเพื่อนในกลุ่มเพื่อให้งานบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ (แสดงให้เห็นถึงความรับผิดชอบต่องาน และความซื่อสัตย์ในการทำงาน) <p>➤ ครูเสริมแรงโดยการกล่าวชื่นชม และให้ผู้เรียนทีมที่ชนะ กล่าวให้กำลังใจทีมอื่น และให้ทีมที่แพ้กล่าวชื่นชมทีมที่ชนะ</p> <p>ครูชื่นชมในคำพูดกล่าวชื่นชมของนักเรียน และช่วยเกลาคำพูดให้เหมาะสมมากยิ่งขึ้น</p>

ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	ผลลัพธ์การเรียนรู้	กฎการเรียนรู้และสิ่งเราตามแนวคิดธอร์นไคค์
<p>จุดเดิม แล้วกลับไปเริ่มเล่นใหม่</p> <p>5) เมื่อหมดเวลา จะทำการสลับทีม มังกรกับมนุษย์ และเริ่มเล่นเกมอีกครั้ง โดยครูจะนับคะแนนจากไข่มังกรที่อยู่ในตะกร้าเท่านั้น</p> <p>6) ทีมที่สามารถนำไข่มังกรมาใส่ในตะกร้าได้มากกว่าถือเป็นทีมชนะ</p> <p>7) ทีมชนะจะได้หัวใจสะสมจำนวน 3 ดวง ส่วนทีมแพ้จะได้หัวใจสะสม 1 ดวง</p>		
<p>5. ขั้นสรุปและสรุปปฏิบัติ(5นาที)</p> <p>5.1. ให้นักเรียนกลับมานั่งตามแถวเดิม และซักถามนักเรียนวิธีการสกัดกันคู่ต่อสู้ในการเล่นกีฬาแฮนด์บอล</p> <p>5.2. ครูให้นักเรียนประเมินความพึงพอใจในการเรียนโดยการแสดงสัญลักษณ์ที่ครูกำหนด 3 ระดับ ดังนี้</p> <p> คือ พึงพอใจมาก</p> <p> คือ พึงพอใจปานกลาง</p> <p> คือ พึงพอใจน้อย</p> <p>5.3. ครูเน้นย้ำเตือนเรื่องสรุปปฏิบัติและอนามัยหลังออกกำลังกายทุกครั้ง</p>	<p>นักเรียนสามารถบอกวิธีการสกัดกันคู่ต่อสู้ในการเล่นกีฬาแฮนด์บอลได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์ที่กำหนดให้</p>	<p>กฎข้อที่ 2 กฎแห่งการฝึกหัด</p> <p>กิจกรรมที่ 3 Leadership in me</p> <p>นักเรียนแสดงควมมีภาวะผู้นำโดยการปฏิบัติตน ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. นักเรียนประพฤติตนเป็นแบบอย่างในการทำมาความสะอาดร่างกายหลังเลิกเรียน 2. การเก็บอุปกรณ์การเรียนและของใช้ส่วนตัว 3. รวมกลุ่มภายในเวลาที่กำหนดเพื่อมาเข้าแถว ทำความเคารพครูหลังเลิกเรียน <p>กฎข้อที่ 3 กฎแห่งพึงพอใจ</p> <p>ให้นักเรียนประเมินความพึงพอใจของตนเองด้วยการแสดงท่าทางสัญลักษณ์ 3 ระดับ ดังนี้</p> <p> คือ พึงพอใจมาก</p> <p> คือ พึงพอใจปานกลาง</p> <p> คือ พึงพอใจน้อย</p> <p>เสริมแรงโดยการกล่าวชมเชยและให้หัวใจสะสม</p>

การวัดและประเมินผล

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีการวัด	การประเมินผล
1. นักเรียนสามารถบอกวิธีการสกัดกันคู่ต่อสู้ในการเล่นกีฬาแฮนด์บอลได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์ที่กำหนดให้	สังเกตจากการตอบคำถามในชั้นเรียน	นักเรียนตอบคำถามได้ถูกต้องอย่างน้อย 3 ข้อของวิธีการสกัดกันคู่ต่อสู้ในกีฬาแฮนด์บอลได้ถูกต้องและเหมาะสมถือว่าผ่าน
2. นักเรียนสามารถปฏิบัติวิธีการสกัดกันคู่ต่อสู้ในการเล่นกีฬาแฮนด์บอลได้อย่างถูกต้อง	สังเกตจากการปฏิบัติโดยใช้แบบวัดทักษะการเลี้ยงลูกแฮนด์บอล	นักเรียนปฏิบัติวิธีการสกัดกันคู่ต่อสู้ในการเล่นกีฬาแฮนด์บอลได้อย่างถูกต้อง ไม่เป็นอันตรายต่อตนเองและผู้อื่นถือว่าผ่าน
3. นักเรียนมีสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพในด้านความทนทานของระบบไหลเวียนโลหิตโดยการวิ่งรอบสนามแฮนด์บอลจำนวน 3 รอบ	สังเกตจากการปฏิบัติ	นักเรียนสามารถวิ่งรอบสนามแฮนด์บอลจำนวน 5 รอบได้ต่อเนื่อง ถือว่าผ่าน
4. นักเรียนเข้าเรียนตรงต่อเวลา และให้ความร่วมมือระหว่างการปฏิบัติกิจกรรมในชั้นเรียน	สังเกตจากการปฏิบัติและความร่วมมือในชั้นเรียน	นักเรียน เข้าเรียนตรงต่อเวลา ปฏิบัติตามคำสั่งของครูและนำอุปกรณ์การเรียนมาครบ และให้ความร่วมมือ อย่างน้อยร้อยละ 80 ถือว่าผ่าน
5. นักเรียนสามารถปฏิบัติตามข้อตกลงต่าง ๆ ในกิจกรรมการเรียนการสอน	สังเกตพฤติกรรมระหว่างเรียน	นักเรียนแสดงความสนุกสนานในการฝึกทักษะในระหว่างการเรียนกิจกรรม และปฏิบัติตามข้อตกลงในการเรียนการสอนอย่างน้อยได้ถือว่าผ่าน

สื่อ/อุปกรณ์

1. กรวย (มาร์คเกอร์)
2. ลูกแฮนด์บอล
3. สติกเกอร์หัวใจ
4. นกหวีด
5. บอร์ดสะสมหัวใจ

บันทึกหลังการเรียนรู้

.....

.....

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

(นางสาวมนัสวี แหดวง)

ผู้สอน

(...../...../.....)

ตัวอย่างแบบประเมินภาวะผู้นำ

จัดทำโดย นางสาวมนัสวี แซดวง

คำอธิบาย : แบบประเมินภาวะผู้นำ ฉบับนี้แบ่งออกเป็น 2 ตอน ขอให้ผู้ประเมินตอบให้ครบถ้วนตามคุณสมบัติที่มีอยู่ในปัจจุบัน และไม่ยึดตามสิ่งที่คิดว่าควรจะมี กรุณาตอบด้วยความจริงใจเพื่อประโยชน์ในการจัดการเรียนรู้ต่อไป

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไป

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมายถูก (✓) ลงในช่องหน้าข้อความ

1. เพศ

☐

หญิง

☐

ชาย

2. สถานภาพ

☐

นักเรียน

☐

ครู

ตอนที่ 2 แบบประเมินภาวะผู้นำ

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมายถูก (✓) ในตารางเพื่อตอบคำถามต่อไปนี้

ระดับเกณฑ์การให้คะแนน

ระดับ 5

หมายถึง

บ่อยมากที่สุด

ระดับ 4

หมายถึง

บ่อย

ระดับ 3

หมายถึง

บางครั้ง

ระดับ 2

หมายถึง

แทบจะไม่

ระดับ 1

หมายถึง

ไม่เลย

ตัวอย่างตารางการประเมินภาวะผู้นำ

ข้อ	รายการ	ระดับคะแนน				
		5	4	3	2	1
ด้านการประพฤติตนเป็นแบบอย่าง						
1	กล้าแสดงออกอย่างเหมาะสม					
2	ช่วยสร้างบรรยากาศในการเรียน					
	รวม					
ด้านความสามารถในการจูงใจ						
1	กล้าให้กำลังใจสมาชิกกลุ่มในการทำงาน					
2	กล้าชื่นชมสมาชิกในทีมเมื่อสามารถทำงานได้ดี					
	รวม					
ด้านความรับผิดชอบ						
1	ทำตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย					
2	นำอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนมาเรียน					
	รวม					
ด้านการตัดสินใจ						
1	มีส่วนร่วมในการตัดสินใจ					
2	ตัดสินใจด้วยความยุติธรรม					
	รวม					
ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง						
1	รับฟังคนมาวิพากษ์วิจารณ์					
2	เชื่อมั่นในการตัดสินใจของตนเอง					
	รวม					
ด้านความซื่อสัตย์						
1	ให้ข้อมูลที่เป็นความจริง					
2	ไม่เอาสิ่งของผู้อื่นมาเป็นของตนเอง					
	รวม					

(ต่อ)

ข้อ	รายการ	ระดับคะแนน				
		5	4	3	2	1
ด้านความมีวินัย						
1	เข้าห้องเรียนตรงต่อเวลา					
2	แต่งกายชุดพลศึกษาอย่างถูกต้องเรียบร้อย					
	รวม					
ด้านการคิดแก้ปัญหา						
1	มีส่วนร่วมในการคิดแก้ไขปัญหา					
2	มีสามารถพัฒนาหรือดัดแปลงแผนการทำงานให้เหมาะสมกับสถานการณ์					
	รวม					
ด้านการเข้าใจความแตกต่างระหว่างบุคคล						
1	เปิดโอกาสให้สมาชิกในกลุ่มแสดงความคิดเห็น					
2	ใส่ใจในเรื่องอารมณ์และความสนใจของสมาชิกในกลุ่ม					
	รวม					

เกณฑ์ประเมินคะแนนแต่ละด้าน (คะแนนเต็มด้านละ 25 คะแนน)

คะแนน	เกณฑ์การประเมิน
22 - 25	ดีเยี่ยม
18 - 21	ดี
14 - 17	ปานกลาง
10 - 13	พอใช้
น้อยกว่า 10	ควรปรับปรุง

แบบทดสอบ เรื่อง กีฬาแฮนด์บอล
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

จัดทำโดย นางสาวมนัสวี แหวง

คำชี้แจง จงเลือกคำตอบที่ถูกต้องมากที่สุด

1. การเริ่มเกมในกีฬาแฮนด์บอลต้องเริ่มส่งลูกแฮนด์บอลที่จุดใด
 - ก. เส้นเขตโทษ
 - ข. เส้นหลังประตู
 - ค. เส้นกึ่งกลางสนาม
 - ง. เส้นขอบสนามด้านข้าง
2. การถือลูกแฮนด์บอลในการเคลื่อนที่ ผู้ครอบครองลูกแฮนด์บอลสามารถเคลื่อนที่ได้กี่ก้าว
 - ก. 2 ก้าว
 - ข. 3 ก้าว
 - ค. 4 ก้าว
 - ง. 5 ก้าว
3. ข้อใดต่อไปนี้ที่ผู้เล่นห้ามปฏิบัติในการเล่นกีฬาแฮนด์บอล
 - ก. เข้าไปในเขตเส้นยิงประตู
 - ข. ส่งลูกแฮนด์บอลให้เพื่อนทันที
 - ค. กรณียิงประตูไม่เข้าแล้วออกหลัง ให้เริ่มส่งลูกแฮนด์บอลหลังประตู
 - ง. กรณียิงลูกแฮนด์บอลเข้าประตู ให้เริ่ม ส่งลูกแฮนด์บอลที่เส้นกึ่งกลางสนาม
4. ผู้เล่นรวมทั้งตัวจริงและตัวสำรองในกีฬาแฮนด์บอลสามารถมีได้กี่คน
 - ก. 7 คน
 - ข. 10 คน
 - ค. 12 คน
 - ง. 15 คน
5. ข้อใดกล่าวผิด
 - ก. ผู้เล่นสามารถส่งลูกแฮนด์บอลมือเดียว
 - ข. ผู้เล่นดึงลูกแฮนด์บอลจากมือฝ่ายตรงข้าม
 - ค. ผู้เล่นห้ามเข้าไปในขอบเขตประตูฝ่ายตรงข้าม
 - ง. ผู้เล่นสามารถถือลูกแฮนด์บอลก้าวได้ ไม่เกิน 3 ก้าว

6. การแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลจะมีการแข่งขันครั้งละกี่นาที
- 15 นาที
 - 20 นาที
 - 30 นาที
 - 40 นาที
7. ระหว่างการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลใช้เวลาในการพักครั้งกี่นาที
- 5 นาที
 - 10 นาที
 - 12 นาที
 - 15 นาที
8. การทำฟาล์วในกรณีใด ทำให้ผู้เล่นจะเสียจุดโทษ
- ผู้เล่นไปถึงลูกแฮนด์บอลจากมือฝ่ายตรงข้าม
 - ผู้เล่นตีลูกแฮนด์บอลของฝ่ายตรงข้ามตอนกำลังเลี้ยงลูกแฮนด์บอล
 - ผู้เล่นเข้าไปป้องกันโดยการยกแขน ขนาดฝ่ายตรงข้ามกำลังส่งลูกแฮนด์บอล
 - ผู้เล่นเข้าไปทางด้านหลังและใช้มือปิดลูกแฮนด์บอลขณะฝ่ายตรงข้ามกระโดดยิงประตู
9. กรณีหมดเวลาปกติแล้ว ผลการแข่งขันเสมอกัน จะต้องเพิ่มเวลาพิเศษหลังจากพัก โดยแบ่งเป็น 2 ช่วง ช่วงละกี่นาที
- 5 นาที
 - 7 นาที
 - 10 นาที
 - 12 นาที
10. ข้อใดกล่าวถูกต้องเกี่ยวกับผู้เล่นในการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอล
- ผู้เล่นสำรองมีไม่เกิน 7 คน
 - ผู้เล่นสำรองมีไม่เกิน 8 คน
 - ผู้เล่นทีมละไม่เกิน 7 คน แบ่งเป็นผู้เล่น 6 คน ผู้รักษาประตู 1 คน
 - ผู้เล่นทีมละไม่เกิน 8 คน แบ่งเป็นผู้เล่น 7 คน ผู้รักษาประตู 1 คน
11. หากต้องการส่งลูกแฮนด์บอลในระยะสั้นในเร็วที่สุด ควรส่งลูกแฮนด์บอลในลักษณะใด
- สองมือระดับอก
 - สองมือเหนือศีรษะ
 - มือเดียวเหนือไหล่
 - มือเดียวเหนือศีรษะ

12. การเล่นเกมแฮนด์บอลอนุญาตให้ทำได้ดังนี้ ยกเว้น ข้อใด
- จับ
 - ขว้าง
 - หยุด
 - เตะ
13. ข้อใดกล่าวถูกต้องมากที่สุด
- แบบมือเล่นเกมบอลได้ทุกทิศทาง
 - ใช้กำปั้นทุบลูกบอลให้ออกจากคู่ต่อสู้
 - กีดกันหรือดึงคู่ต่อสู้ด้วยมือ แขนหรือขา
 - ใช้ลูกบอลแฮนด์บอลทำให้คู่ต่อสู้เกิดอันตราย หรือแกล้งใช้ลูกบอลทำให้คู่ต่อสู้เกิดอันตราย
14. การส่งเริ่มการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอล จะเริ่มหลังจากที่ผู้ตัดสินเป่านกหวีด การส่งเริ่มจะต้องทำภายในเวลาที่วินาที
- 3 วินาที
 - 5 วินาที
 - 10 วินาที
 - 15 วินาที
15. บุคคลใดต่อไปนี้ถือว่ามีการยาทในการเล่นกีฬาแฮนด์บอลมากที่สุด
- เกิดพุดจาต่าทอเพื่อร่วมทีมเมื่อทำเสียคะแนน
 - ถูกถกเถียงคำตัดสินของกรรมการด้วยกิริยาที่ไม่สุภาพ
 - พิส่เสื้อไว้บนอกกางเกง และรองเท้าผ้าใบในการเล่นกีฬาแฮนด์บอล
 - อาทแสดงความเป็นมิตรต่อผู้ชมถึงแม้จะได้รับการยั่วยุ หรือแสดงอาการที่ไม่เหมาะสม
16. “นิตกำลังจะรับลูกแฮนด์บอลจากเพื่อนในทีม แต่ฝ่ายตรงข้ามสกัดลูกแฮนด์บอลมาโดนหน้าของนิต” จากเหตุการณ์ดังกล่าวถ้านักเรียนเป็นนิต นักเรียนจะอย่างไรถึงจะเหมาะสมมากที่สุด
- เดินหันหลังให้ฝ่ายตรงข้ามทันที
 - บอกฝ่ายตรงข้ามว่าไม่เป็นไร และกลับไปเล่นต่อตามปกติ
 - พุดเตือนฝ่ายตรงข้ามว่าให้มีความระมัดระวังในการเล่นให้มากกว่านี้
 - เดินไปฟ้องกรรมการว่าฝ่ายตรงข้ามตั้งใจจะเล่นนอกเกม จะต้องมีการลงโทษ

17. การกระทำใดของผู้ชมในการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลที่**ไม่ควรปฏิบัติ**มากที่สุด
- ส่งเสียงในการเชียร์เสียงดัง
 - แสดงกริยาท่าทางไม่เคารพในการตัดสินของกรรมการผู้ตัดสิน
 - ไม่ขว้างปาสิ่งของอื่นใดลงไปบนสนามแข่งขันในขณะที่ทำการแข่งขัน
 - ไม่ปรบมือเพื่อแสดงความยินดีต้อนรับผู้เข้าแข่งขันทั้งสองฝ่าย รวมถึงผู้ตัดสินเข้าสู่สนามการแข่งขัน
18. ผู้เล่นฝ่ายตรงข้ามมาผลักเพื่อนในทีมของนักเรียน นักเรียนควรทำอย่างไรถึงจะเป็นการแก้ปัญหาได้ดีที่สุด
- เข้าไปผลักผู้เล่นฝ่ายตรงข้ามกลับจะได้เท่าเทียมกัน
 - มองหน้าผู้เล่นฝ่ายตรงข้าม และเดินกลับไปเล่นตามเดิม
 - เข้าไปหาเพื่อนทีมตนเอง และบอกให้เพื่อนเล่นตามกติกาต่อไป
 - รีบเดินไปชนผู้เล่นฝ่ายตรงข้าม แล้วว่ากล่าวถึงพฤติกรรมการเล่นที่ไม่เหมาะสม
19. สถานการณ์: ขณะแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลพบว่าคะแนนตามฝ่ายตรงข้ามไม่มาก และคาดว่าจะสามารถไล่ตามทันได้ ถ้านักเรียนเป็นกัปตันทีม นักเรียนจะพูดกระตุ้นลูกทีมด้วยเนื้อเพลงในข้อใดจึงเหมาะสมที่สุด
- ต้องสู้ ต้องสู้ถึงจะชนะ
 - ใจสู้รีปาว ไหวมัยบอกมา
 - หัวใจของคน ยังยืนยั้นจะไม่ถอดใจ
 - ได้เกิดมาเจอเธอทั้งที ไม่ว่ายังงี้ก็ลองดีสักวัน
20. จากสถานการณ์ข้อที่ 15 ผลปรากฏว่าทีมชนะการแข่งขัน นักเรียนในฐานะกัปตันทีมจะพูดร่วมยินดีกับสมาชิกในทีมอย่างไร
- วันนี้เราชนะ เพราะความสามารถ ส่วนตัวของสมาชิกในทีมจริง ๆ
 - ทุกคนทำได้ดีมากในวันนี้ แต่จะเหนื่อยน้อยกว่านี้ถ้าทำคะแนนได้ในช่วงแรก
 - ขอบคุณที่ทุกคนตั้งใจทำอย่างเต็มที่ ถึงแม้จะมีบางคนทำพลาดจนเกือบแพ้ก็ตาม
 - ขอบคุณที่ทุกคนตั้งใจทำอย่างเต็มที่ วันนี้ผลของความตั้งใจได้ปรากฏเป็นที่ประจักษ์แล้ว

เฉลยคำตอบ: ค, ข, ก, ค, ข, ค, ข, ง, ก, ค, ก, ง, ก, ก, ง, ข, ข, ค, ค, ง

แบบบันทึกคะแนนการทดสอบสมรรถภาพทางกาย

โดยใช้แบบทดสอบและเกณฑ์มาตรฐานสมรรถภาพทางกายของนักเรียน ระดับมัธยมศึกษา
อายุ 13-18 ปี สำนักวิทยาศาสตร์การกีฬา กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (2562)

แบบบันทึกผลการทดสอบสมรรถภาพทางกาย สำหรับนักเรียน ระดับมัธยมศึกษา (อายุ 13 - 18 ปี)	
ชื่อ-สกุล..... เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง	
วัน เดือน ปี เกิด/...../..... อายุปี เดือน.....	
อาชีพ.....	
โรคประจำตัว ☐ ไม่มี ☐ มี (โปรดระบุ)	
รายการทดสอบ	ผลการทดสอบ
ชีพจรขณะพัก (ครั้ง/นาที)	
ความดันโลหิต (มม.ปรอท)	
1. น้ำหนัก (กิโลกรัม)	
2. ส่วนสูง (เมตร)	
3. ดัชนีมวลกาย (กิโลกรัม/ตารางเมตร)	
4. น้มอตัวไปข้างหน้า (เซนติเมตร)	
5. ดันพื้นประยุกต์ 30 วินาที (ครั้ง)	
6. ลูกนั่ง 60 วินาที (ครั้ง)	
7. ยืนยกเข่าขึ้นลง 3 นาที (ครั้ง)	
ลงชื่อ..... เจ้าหน้าที่ผู้ทดสอบ วันที่ทำการทดสอบ...../...../.....	

ตัวอย่างแบบประเมินคุณธรรม

แบบประเมินคุณธรรมเป็นแบบประเมินแบบ Checklist โดยจะมีการเช็คทั้งหมด 16 ครั้ง แต่ละครั้งประกอบด้วยรายละเอียด ดังนี้

1. ทำตามข้อตกลงในการเรียน
2. เข้าเรียนตรงต่อเวลา
3. ปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมาย
4. มีความเสียสละ
5. ไม่เอาเปรียบผู้อื่น

แบบประเมินคุณธรรม

ครั้งที่เรียน วัน/เดือน/ปี

ที่	รายชื่อ	ทำตามข้อตกลงในการเรียน		เข้าเรียนตรงต่อเวลา		ปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมาย		มีความเสียสละ		ไม่เอาเปรียบผู้อื่น	
		1	0	1	0	1	0	1	0	1	0
1											
2											
3											
4											
5											
6											
7											
8											
9											
10											
11											
12											
13											
14											
15											
16											
17											
18											
19											
20											
21											
22											
23											
24											
25											
26											
27											
28											
29											
30											
31											

***หมายเหตุ : 1 หมายถึง ปฏิบัติ , 0 หมายถึง ไม่ปฏิบัติ

ตัวอย่างแบบประเมินเจตคติ

แบบประเมินคุณธรรมเป็นแบบประเมินแบบ Checklist โดยจะมีการใช้ทั้งหมด 16 ครั้ง แต่
 ละครั้งประกอบด้วยรายละเอียด ดังนี้

1. แต่งกายถูกระเบียบ
2. นำอุปกรณ์การเรียนมาเรียน
3. ปฏิบัติงานด้วยความตั้งใจ
4. มีความขยันหมั่นเพียร
5. สนุกสนานในการเรียน

แบบประเมินเจตคติ

ครั้งที่เรียน วัน/เดือน/ปี

ที่	รายชื่อ	แต่งกายถูกระเบียบ		นำอุปกรณ์การเรียนมาเรียน		ปฏิบัติงานด้วยความตั้งใจ		มีความขยันหมั่นเพียร		สนุกสนานในการเรียน	
		1	0	1	0	1	0	1	0	1	0
1											
2											
3											
4											
5											
6											
7											
8											
9											
10											
11											
12											
13											
14											
15											
16											
17											
18											
19											
20											
21											
22											
23											
24											
25											
26											
27											
28											
29											
30											
31											

***หมายเหตุ : 1 หมายถึง ปฏิบัติ , 0 หมายถึง ไม่ปฏิบัติ

ภาคผนวก ง

การวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ

1. ตาราง IOC ในการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของแผนจัดการเรียนรู้พลศึกษา
2. ตาราง IOC ในการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของแบบวัดภาวะผู้นำ
3. ตาราง IOC ในการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพลศึกษา

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ครั้งที่ 5 เรื่อง การรับ-ส่งลูกแฮนด์บอล ครั้งที่ 1

รายการประเมิน	ผู้ทรงคุณวุฒิ					ผลรวมของคะแนน	ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
จุดประสงค์การเรียนรู้	0	1	0	1	1	3.00	0.60	ใช้ได้
ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	0	1	1	1	1	4.00	0.80	ใช้ได้
กระบวนการจัดการเรียนรู้	0	1	1	1	1	4.00	0.80	ใช้ได้
1. ชั้นเตรียม								
กฎข้อที่ 1 : กฎแห่งความพร้อม กิจกรรมที่ 1 I'm ready	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
2. ชั้นอธิบายสาธิต								
กฎข้อที่ 2 : กฎแห่งการฝึกหัด กิจกรรมที่ 2 Focus on self improvement	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
3. ชั้นฝึกทักษะ								
กฎข้อที่ 2 : กฎแห่งการฝึกหัด กิจกรรมที่ 2 Focus on self improvement	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
4. ชี้นำไปใช้								
กฎข้อที่ 2 : กฎแห่งการฝึกหัด กิจกรรมที่ 2 Focus on self improvement	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
5. ขึ้นสรุปและสุขปฏิบัติ								
กฎข้อที่ 2 : กฎแห่งการฝึกหัด กิจกรรมที่ 3 Leadership in me	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
กฎข้อที่ 3 : กฎแห่งพึงพอใจ								
สื่อและอุปกรณ์การเรียนรู้	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
การวัดและประเมินผลการเรียนรู้	1	1	0	1	1	4.00	0.80	ใช้ได้
รวม							0.90	ใช้ได้

ตารางค่า IOC ในการตรวจสอบหาค่าความตรงเชิงเนื้อหา
แบบวัดภาวะผู้นำในวิชาพลศึกษา ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 9 ด้าน (45 ข้อ)

รายการประเมิน	ผู้ทรงคุณวุฒิ					ผลรวมของคะแนน	ค่า IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
ด้านที่ 1 ด้านการประพฤติตนเป็นแบบอย่าง								
ข้อที่ 1	1	1	1	1	0	4.00	0.80	ใช้ได้
ข้อที่ 2	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 3	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 4	1	1	1	0	1	4.00	0.80	ใช้ได้
ข้อที่ 5	1	1	1	0	1	4.00	0.80	ใช้ได้
ด้านที่ 2 ด้านความสามารถในการจูงใจ								
ข้อที่ 1	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 2	1	1	1	-1	1	3.00	0.60	ใช้ได้
ข้อที่ 3	1	1	1	0	1	4.00	0.80	ใช้ได้
ข้อที่ 4	1	1	1	-1	1	3.00	0.60	ใช้ได้
ข้อที่ 5	1	1	1	0	1	4.00	0.80	ใช้ได้
ด้านที่ 3 ด้านความรับผิดชอบ								
ข้อที่ 1	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 2	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 3	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 4	1	1	1	-1	1	3.00	0.60	ใช้ได้
ข้อที่ 5	1	1	1	1	0	4.00	0.80	ใช้ได้
ด้านที่ 4 ด้านการตัดสินใจ								
ข้อที่ 1	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 2	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 3	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 4	1	1	1	-1	1	3.00	0.60	ใช้ได้
ข้อที่ 5	1	1	1	0	1	4.00	0.80	ใช้ได้
ด้านที่ 5 ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง								
ข้อที่ 1	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 2	1	1	1	-1	1	3.00	0.60	ใช้ได้
ข้อที่ 3	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 4	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 5	1	1	1	0	1	4.00	0.80	ใช้ได้

ตาราง IOC ในการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพลศึกษา

รายการประเมิน	ผู้ทรงคุณวุฒิ					ผลรวมของ คะแนน	ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
แบบทดสอบความรู้กีฬาแฮนด์บอล	1	1	1	1	1	1.00	1.00	ใช้ได้
แบบวัดสมรรถภาพทางกาย	1	1	1	1	1	1.00	1.00	ใช้ได้
แบบวัดทักษะกีฬาแฮนด์บอล	1	1	1	1	1	1.00	1.00	ใช้ได้
แบบวัดคุณธรรม	1	1	1	1	1	1.00	1.00	ใช้ได้
แบบวัดเจตคติ	1	1	1	1	1	1.00	1.00	ใช้ได้
รวม							1.00	ใช้ได้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	มนัสวี แหดวง
วัน เดือน ปี เกิด	12 กรกฎาคม 2537
สถานที่เกิด	นครศรีธรรมราช
วุฒิการศึกษา	สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาครุศาสตรบัณฑิต สาขาสุขศึกษาและพลศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2560 เข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาโทบัณฑิต สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา ภาคหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปี การศึกษา 2561
ที่อยู่ปัจจุบัน	11/3 หมู่ 3 ตำบลเขาขาว อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช 80110

